

การออกแบบหนังสือข้อมูลเชิงภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
อั่งเกอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

ศิลปนิพนธ์เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการออกแบบสื่อนวัตกรรม
พฤษภาคม 2560
ดิจิทัลเป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

INFOGRAPHIC BOOK DESIGN TO PROMOTE TOURISM

MUEANG NAKHON RATCHASIMA

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Bachelor of Fine and Applied Arts in Innovative Media Design

May 2017

Copyright 2017 by Naresuan University

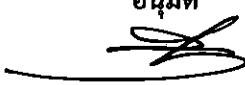
ศิลปินพนธ์ เรื่อง “การออกแบบหนังสือข้อมูลเชิงภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
จังหวัดนครราชสีมา”
ของ นางสาวกมลชนก คำเสมอ
ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบสื่อนวัตกรรม

คณะกรรมการสอบศิลปินพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบศิลปินพนธ์
(ดร.วิสิฐ จันมา)

..... ที่ปรึกษาศิลปินพนธ์
(อาจารย์มยุรี สุภัสรานาช)

..... กรรมการ
(อาจารย์จุมพล พิมพ์แวงสุวรรณ)
..... กรรมการ
(อาจารย์รุ่งโรจน์ รัตนพิเชฐถกาน)

อนุมัติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรชาติ เกษปะสิทธิ์
(หัวหน้าภาควิชาศิลปะและการออกแบบ)

ประกาศคุณปการ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณา ช่วยเหลือ แนะนำ และให้คำปรึกษาอย่างดี ยิ่งจาก อาจารย์ มยุรี สุกัณฑ์ ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ และกรรมการศิลปนิพนธ์ อาจารย์จุมพล เพิ่มแสง สุวรรณ, อาจารย์รุ่งโรจน์ รัตนพิเชฐกุล, ดร.วิสิฐ จันมา, อาจารย์ลินดา อินทราลักษณ์, อาจารย์ชญาณิศ ชิงช่วง, อาจารย์ชวลิต ดวงอุทา และดร.ดนัย เรียบสกุล ที่ได้กรุณาถ่ายทอดความรู้ แนวคิด วิธีการ คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่ยิ่ง ผู้วิจัยทราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพของ หนังสือที่ได้ทำการวิจัย และได้กรุณาปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่อง และให้คำแนะนำในการผลิตหนังสือให้ ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมทั้งบุคคลที่ผู้วิจัยได้อ้างอิงทางวิชาการท่านที่ปรากฏในบรรณานุกรม

ขอขอบพระคุณ บิดา มารดาและญาติพี่น้องทุกท่านที่คอยช่วยเหลือสนับสนุนทั้งด้านกำลังใจ และกำลังทรัพย์ด้วยดีตลอดมา

ขอขอบคุณเพื่อนๆทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำและส่งเสริมกำลังใจตลอดมา นอกจากนี้ยังมีผู้ที่ ให้ความร่วมมือช่วยเหลืออีกหลายท่าน ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถกล่าวนามในที่นี้ได้หมด จึงขอขอบคุณทุก ท่านเหล่านี้ไว้ ณ โอกาสสืด้วย

คุณค่าทั้งหลายที่ได้รับจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อนักท่องเที่ยวที่ เดินทางมาเที่ยว และผู้ที่สนใจในเมืองครรภสีมาแห่งนี้บ้างไม่น้อยก็น้อย

กมลชนก คำสมอ

ชื่อเรื่อง	การออกแบบหนังสือข้อมูลเชิงภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส
ผู้วิจัย	กลุ่มคน คำสมอ
ที่ปรึกษา	อาจารย์มุรี สุกันชา
ประเภทสารนิพนธ์	ศิลปินิพนธ์ ศป.บ สาขาวิชาการออกแบบสื่อนวัตกรรม มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2560
คำสำคัญ	หนังสือท่องเที่ยว หนังสือท่องเที่ยวรูปแบบใหม่

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการให้บุคคลทั่วไปได้รู้จักจังหวัดนราธิวาสมากขึ้น เนื่องด้วยจังหวัดนราธิวาสเป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทยบนดินแดนที่ราบสูงอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากร และสิ่งอำนวยความสะดวกทุกรูปแบบ ด้วยทำเลที่ตั้งที่อยู่ในใจกลางกรุงเทพฯ มากนัก จึงเป็นจุดหมายปลายทางในการท่องเที่ยวพักผ่อนวันหยุดที่เป็นที่นิยมอันดับต้นๆ แห่งหนึ่ง ของชาวเมืองหลวง และจังหวัดใกล้เคียงในปัจจุบัน แต่หนังสือเล่มนี้จะมุ่งเน้นไปที่การท่องเที่ยวในตัวเมืองนราธิวาส ซึ่งจะแบ่งปันเรื่องราวจากการวางแผนภาพแบบ infographic เพื่อให้เข้าใจได้ง่ายและสิ่งที่ทำให้ดูน่าสนใจยิ่งขึ้นคือ จะเล่าเรื่องราวแบบการเขียนไดอารี ซึ่งจะทำหนังสือเล่มนี้เวลาที่ได้อ่านจะให้ความรู้สึกเป็นกันเอง

หนังสือท่องเที่ยวนี้เป็นหนังสือที่มีประโยชน์อย่างมากต่อผู้ที่ต้องการวางแผนท่องเที่ยว เป็นเหมือนแนวทางในการท่องเที่ยว แล้วยังช่วยในเรื่องการการให้คำแนะนำ แนวคิด ข้อมูลภูมิหลังรวมทั้งความคิดเห็นของท่องถิ่นที่จะช่วยให้เราสามารถวางแผนทริปที่ยอดเยี่ยมของเรารaได้

จากการสำรวจพบว่า หนังสือแนะนำการท่องเที่ยวได้ถูกผลิตออกมามากจำนวนมาก หนังสือแต่ละเล่มจึงต้องมีความแตกต่างกัน ข้อมูลเนื้อหาในหนังสือมักจะมีการตั้นความอยากรของหลาย ๆ คน ในการไปเยือนที่แห่งนั้น ต้องมีการบอกถึงข้อดีและข้อเสียของสถานที่แห่งนั้น สำหรับหนังสือการท่องเที่ยวจึงต้องมีการออกแบบให้น่าสนใจและสามารถเข้าถึงได้ง่าย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
1.3 ขอบเขตของงานวิจัย.....	2
1.4 วิธีการศึกษาและขั้นตอนการดำเนินงาน.....	2
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย.....	5
2.1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....	5
2.1.1.1 ความหมายของการท่องเที่ยว.....	5
2.1.1.2 รูปแบบการท่องเที่ยว.....	7
2.1.1.3 วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว.....	11
2.1.1.4 ประเภทของการท่องเที่ยว.....	14
2.1.1.5 พฤติกรรมการท่องเที่ยว.....	17
2.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา.....	19
2.1.2.1 แผนที่และพื้นที่ที่ตั้งของขอบเขตงานวิจัย.....	19
2.1.2.2 ข้อมูลจังหวัดนครราชสีมา.....	20
2.1.2.3 การเดินทางสู่จังหวัดนครราชสีมา.....	25
2.1.2.4 ย่านเมืองเก่า.....	29
2.1.2.5 ย่านยอดอิฐ.....	29
2.1.2.6 ย่านชานเมือง.....	30
2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับทฤษฎีการออกแบบ.....	30
2.2.1 การออกแบบ.....	30

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2.2.1.1 ความหมายของการออกแบบ.....	30
2.2.1.2 ความสำคัญของการออกแบบ.....	31
2.2.1.3 หลักการออกแบบ.....	32
2.2.1.4 การออกแบบหนังสือเล่น.....	33
2.2.1.5 การออกแบบกราฟิก.....	42
2.2.2 กระดาษ.....	47
2.2.2.1 ประวัติของกระดาษ.....	47
2.2.2.2 ประเภทของกระดาษ.....	48
2.2.3 การสร้างภาพประกอบ.....	51
2.2.3.1 ความรู้เกี่ยวกับการสร้างภาพประกอบ.....	51
2.2.3.2 หน้าที่ของภาพประกอบกับงานออกแบบกราฟิก.....	51
2.2.3.3 การสร้างภาพประกอบ.....	53
2.2.3.4 รูปแบบของภาพประกอบ.....	54
2.2.4 แผนภูมิรูปภาพ (Pictogram).....	54
2.2.4.1 Pictogram คืออะไร.....	54
2.2.4.2 ขอบเขตการใช้งาน Pictogram	55
2.2.4.3 ขั้นตอนการทำ Pictogram	55
2.2.5 อินโฟกราฟิก.....	60
2.2.5.1 ทำไมต้องทำอินโฟกราฟิก.....	60
2.2.5.2 ขอบเขตการใช้งานอินโฟกราฟิก.....	60
2.2.5.3 รูปแบบการดีไซน์พื้นฐานรูปแบบ.....	62
2.2.5.4 จุดร่วม 4 ข้อ.....	63
2.2.5.5 วิธีทำอินโฟกราฟิก.....	63
2.2.6 ตัวอักษรเพื่อการพิมพ์.....	65
2.2.6.1 ตัวอักษรในงานพิมพ์.....	65
2.2.6.2 การจัดตัวอักษร.....	68

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2.2.7 การเขียนบันทึก.....	72
2.2.7.1 ประเภทของการเขียนบันทึก	72
2.2.7.2 ข้อควรปฏิบัติในการเขียนบันทึก.....	72
2.2.7.3 วิธีการเขียนบันทึก.....	73
2.3 ข้อมูลพฤติกรรมกลุ่มเป้าหมาย.....	73
2.3.1 วัยผู้ใหญ่ต่อนตนหรือวัยหนุ่มสาว (young adult).....	73
2.3.2 วัยของการสร้างความสำเร็จ.....	74
2.3.3 แรงจูงใจ (Motivation).....	74
2.3.4 ความหวาดกังวล.....	75
2.3.5 วัยสร้างมิตรภาพและการบรรลุณภาระทางอารมณ์.....	76
2.4 กรณีศึกษา.....	79
2.4.1 อนเข็นแพนเจร in トイโซช.....	79
2.4.2 หนังสือไโซโกโนเกียว : トイเกียวเที่ยวที่หนึ่ง.....	80
2.4.3 หนังสือトイเกียวอะโซบิ 44 วัน.....	81
2.4.4 Infographic	82
2.4.5 การเล่าเรื่องในสมุดบันทึก	83
3 การวิเคราะห์ข้อมูลและแนวความคิดในการออกแบบ.....	84
3.1 วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย.....	84
3.1.1 โครงข้ามของ.....	84
3.1.2 มาໄ้ไปໄ้.....	84
3.1.3 ไปเที่ยวกันเถอะ.....	85
3.1.4 ลองเป็นคนโครง 1 วัน.....	85
3.1.5 พักไหน.....	86
3.2 วิเคราะห์ทฤษฎีการออกแบบ.....	89

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3.2.1 ข้อดีของการออกแบบหนังสือ.....	89
3.2.2 ข้อเสียของการออกแบบหนังสือ.....	89
3.3 วิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย.....	90
3.3.1 ลักษณะทางภาษาพ.....	90
3.3.2 ลักษณะทางจิตภาพ.....	90
3.4 สรุปแนวความคิดในการออกแบบ.....	90
3.5 แนวทางการออกแบบ.....	91
3.5.1 กระดาษ.....	91
3.5.2 Layout.....	93
3.5.3 Font.....	93
3.5.4 สี.....	93
3.5.5 Infographic.....	94
3.5.6 Physical Interactive.....	95
3.5.7 แนวทางการเล่าเรื่อง.....	96
4 การออกแบบและการสร้างสรรค์ผลงาน.....	97
4.1 การพัฒนาแบบร่าง.....	97
4.2 สรุปผลงานการออกแบบ.....	104
5 บทสรุป.....	129
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	129
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	129
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	130

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	131
ภาคผนวก.....	134
ประวัติผู้วิจัย.....	143

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 แผนที่และพื้นที่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา.....	19
2 แผนที่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา.....	20
3 ตัวอย่างกริดในหน้าออกแบบ.....	38
4 ตัวอย่างเมนูสคริปต์กริด.....	40
5 ตัวอย่างคอลัมน์กริด.....	40
6 ตัวอย่างไมโครลาร์กริด.....	41
7 ตัวอย่างไฮราชิกลาร์.....	42
8 ทฤษฎีสี.....	44
9 สีโทนร้อน สีโทนเย็น.....	45
10 ตัวอย่างขนาดกระดาษ.....	49
11 ตัวเรียงจากเครื่องคอมพิวเตอร์.....	66
12 ตัวอย่างขนาดของตัวอักษร.....	67
13 ความกว้างของข้อความหรือคอลัมน์	68
14 การจัดตัวอักษรตามปกติธรรมดा.....	68
15 การจัดตัวอักษรแบบเสมอหน้า.....	69
16 การจัดตัวอักษรแบบเสมอหลัง.....	69
17 การจัดตัวอักษรแบบกึ่งกลาง	70
18 การจัดตัวอักษรแบบรอบขอบภาพ.....	70
19 การจัดตัวอักษรเป็นรูปตุ๊ด.....	71
20 การจัดตัวอักษรแบบล้อมรอบภาพ.....	71
21 การจัดตัวอักษรแบบอิสระ.....	72
22 ตัวอย่างหนังสือออนไลน์พเนจร in トイโซชุ.....	79
23 ตัวอย่างหนังสือไซโกโตเกียว : トイเกียวเที่ยวที่หนึ่น.....	80
24 ตัวอย่างหนังสือトイเกียวอะโซะโซะ 44 วัน.....	81
25 ตัวอย่างลายเส้นข้อมูลแบบ Infographic	82
26 ตัวอย่างการเล่าเรื่องในสมุดบันทึก	83
27 หนังสือทำมือ.....	91

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
28 ขนาดกระดาษ.....	92
29 ขนาดกระดาษกับการแบ่งเรื่อง.....	92
30 4 คอลัมน์.....	93
31 Earthtone Color	93
32 ลายเส้นข้อมูลแบบ Infographic	94
33 Infographic ประเภทต่างๆ.....	94
34 ตัวอย่าง Physical Interactive 1.....	95
35 ตัวอย่าง Physical Interactive 2.....	95
36 ตัวอย่างการเล่าเรื่องในสมุดบันทึก 1.....	96
37 ตัวอย่างการเล่าเรื่องในสมุดบันทึก 2.....	96
38 ตัวอย่างภาพรวมแบบร่างเรื่อง ‘โคราชบังเอง’	97
39 ตัวอย่างภาพรวมแบบร่างเรื่อง ‘มาใบไป้ปีง’	98
40 ตัวอย่างภาพรวมแบบร่างเรื่อง ‘ไปเที่ยวกันเถอะ’	98
41 ตัวอย่างภาพรวมแบบร่างเรื่อง ‘พักใหญ่’	99
42 ตัวอย่างแบบร่าง 1	99
43 ตัวอย่างแบบร่าง 2	100
44 ตัวอย่างแบบร่าง 3	100
45 ตัวอย่างภาพรวมแบบร่างเรื่อง ‘โคราชบังเอง’ 40 %	101
46 ตัวอย่างภาพรวมแบบร่างเรื่อง ‘มาใบไป้ปีง’ 40 %	101
47 ตัวอย่างภาพรวมแบบร่างเรื่อง ‘ไปเที่ยวกันเถอะ’ 40 %	102
48 ตัวอย่างแบบร่างแผนที่ 40 %	102
49 ตัวอย่างแบบร่างแผนที่ 70 %	103
50 ตัวอย่างแบบร่างแผนที่ 90 %	103
51 ภาพรวมผลงานที่สร้างสรรค์	104
52 หน้าปก	104
53 ผลงานที่สร้างสรรค์หน้ามายกันและสารบัญ.....	105
54 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘โคราชบังเอง’ 1.....	105

สารบัญภาพ (ต่อ)

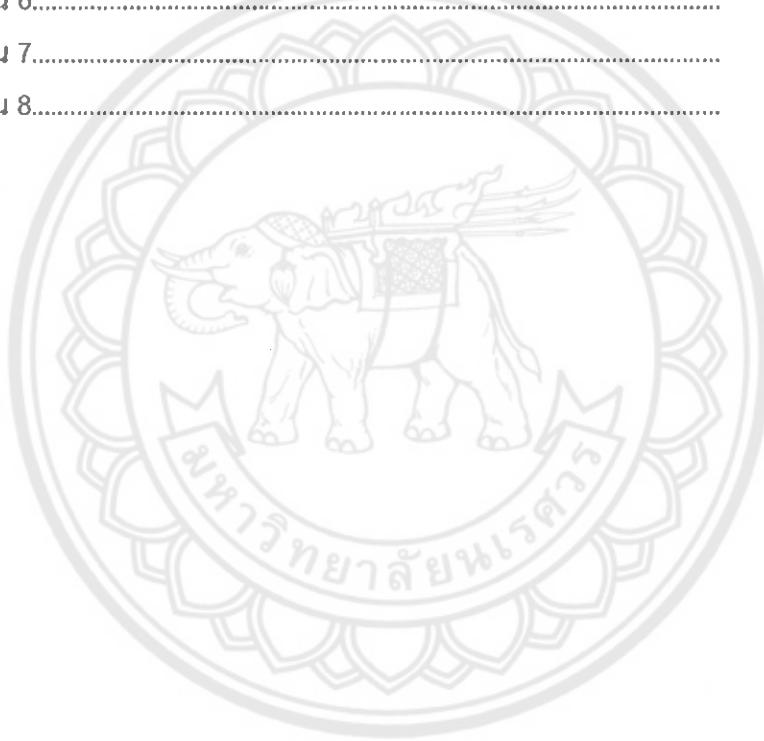
ภาพ	หน้า
55 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘โคราชบังเอง’ 2.....	106
56 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘โคราชบังเอง’ 3.....	106
57 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘โคราชบังเอง’ 4.....	107
58 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘โคราชบังเอง’ 5.....	107
59 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘โคราชบังเอง’ 6.....	108
60 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘มาໄใจປິໄງ’ 1.....	108
61 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘มาໄใจປິໄງ’ 2.....	109
62 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘มาໄใจປິໄງ’ 3.....	109
63 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘มาໄใจປິໄງ’ 4.....	110
64 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘มาໄใจປິໄງ’ 5.....	110
65 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘มาໄใจປິໄງ’ 6.....	111
66 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ໄປທີຍາກັນເດອະ’ 1.....	111
67 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ໄປທີຍາກັນເດອະ’ 2.....	112
68 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ໄປທີຍາກັນເດອະ’ 3.....	112
69 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ໄປທີຍາກັນເດອະ’ 4.....	113
70 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ໄປທີຍາກັນເດອະ’ 5.....	113
71 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ໄປທີຍາກັນເດອະ’ 6.....	114
72 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ໄປທີຍາກັນເດອະ’ 7.....	114
73 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ໄປທີຍາກັນເດອະ’ 8.....	115
74 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ໄປທີຍາກັນເດອະ’ 9.....	115
75 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ໄປທີຍາກັນເດອະ’ 10.....	116
76 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ໄປທີຍາກັນເດອະ’ 11.....	116
77 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ໄປທີຍາກັນເດອະ’ 12.....	117
78 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ໄປທີຍາກັນເດອະ’ 13.....	117
79 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ໄປທີຍາກັນເດອະ’ 14.....	118
80 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ໄປທີຍາກັນເດອະ’ 15.....	118
81 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ໄປທີຍາກັນເດອະ’ 16.....	119

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
82 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ไปเที่ยวกันเถอะ’ 17.....	119
83 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ไปเที่ยวกันเถอะ’ 18.....	120
84 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ไปเที่ยวกันเถอะ’ 19.....	120
85 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ไปเที่ยวกันเถอะ’ 20.....	121
86 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ไปเที่ยวกันเถอะ’ 21.....	121
87 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ไปเที่ยวกันเถอะ’ 22.....	122
88 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ไปเที่ยวกันเถอะ’ 23.....	122
89 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ไปเที่ยวกันเถอะ’ 24.....	123
90 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ลองเป็นคนโคลาช 1 วัน’ 1.....	123
91 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ลองเป็นคนโคลาช 1 วัน’ 2.....	124
92 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ลองเป็นคนโคลาช 1 วัน’ 3.....	124
93 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ลองเป็นคนโคลาช 1 วัน’ 4.....	125
94 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ลองเป็นคนโคลาช 1 วัน’ 5.....	125
95 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ลองเป็นคนโคลาช 1 วัน’ 6.....	126
96 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘พักไหน’ 1.....	126
97 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘พักไหน’ 2.....	127
98 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘พักไหน’ 3.....	127
99 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘พักไหน’ 4.....	128
100 ผลงานที่สร้างสรรค์หน้าอ้างอิงและมารู้จักกัน.....	128
101 บูรจัดแสดงผลงาน 1.....	135
102 บูรจัดแสดงผลงาน 2.....	135
103 บูรจัดแสดงผลงาน 3.....	136
104 บูรจัดแสดงผลงาน 4.....	136
105 ภาพรวมบูรจัดแสดงผลงาน 1.....	137
106 ภาพรวมบูรจัดแสดงผลงาน 2.....	137
107 คนชมผลงาน 1.....	138
108 คนชมผลงาน 2.....	138

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
109 คนชมผลงาน 3.....	139
110 คนชมผลงาน 4.....	139
111 คนชมผลงาน 5.....	140
112 คนชมผลงาน 6.....	140
113 คนชมผลงาน 7.....	141
114 คนชมผลงาน 8.....	141

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงกลุ่มตัวอย่างวัตถุประสงค์และแหล่งท่องเที่ยว.....	12
2 แสดงเนื้อหาข้อมูลรายละเอียดการออกแบบในแต่ละบทของสารบัญ.....	86
3 แสดงเนื้อหาข้อมูลรายละเอียดการออกแบบในแต่ละบทของสารบัญ.....	87
4 แสดงเนื้อหาข้อมูลรายละเอียดการออกแบบในแต่ละบทของสารบัญ.....	87
5 แสดงเนื้อหาข้อมูลรายละเอียดการออกแบบในแต่ละบทของสารบัญ.....	88
6 แสดงเนื้อหาข้อมูลรายละเอียดการออกแบบในแต่ละบทของสารบัญ.....	88
7 แสดงเนื้อหาข้อมูลรายละเอียดการออกแบบในแต่ละบทของสารบัญ.....	89

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการที่จังหวัดนครราชสีมาเป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ด้วยทำเลที่ตั้งที่อยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพมากนักและมีการคมนาคมที่สะดวกสบาย ทำให้จังหวัดนครราชสีมาเป็นจุดหมายปลายทางในการท่องเที่ยวพักผ่อนวันหยุดที่เป็นที่นิยมอันดับต้นๆแห่งหนึ่งของชาวเมืองหลวง และจังหวัดใกล้เคียง การเดินทางมาจังหวัดนครราชสีมาซึ่งมีหลายช่องทาง ทั้งทางรถยนต์ รถประจำทาง และรถไฟ คนส่วนใหญ่ที่มาในจังหวัดนครราชสีมา ก็จะนิยมมาเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ หรือ มาทานอาหารที่ขึ้นชื่อ ที่ล้วนแต่อよดูต่างอำเภอ ทำให้คนส่วนใหญ่ก็จะรู้จักอำเภอเมืองของจังหวัดนครราชสีมาแค่เพียงผิวนอก ไม่ได้รู้สึกเข้าไปว่าจริงๆแล้วอำเภอเมืองของจังหวัดนครราชสีมา มีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวมากกว่าที่ทุกคนทราบ ทั้งในเรื่องของประตูเมืองทั้ง 4 ประตูซึ่งก็ถือเป็นสิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้ เพราะจะพาไปรู้จักตัวเมืองในสมัยอดีตซึ่งในปัจจุบันนี้มีสิ่งอะไรที่น่าสนใจบ้าง ไม่เพียงแค่รู้จักกับตัวเมืองในสมัยอดีตแต่จะพาไปรู้จักกับตัวเมืองในสมัยปัจจุบันให้มากขึ้นอีกด้วย อีกทั้งในเรื่องของการเดินทางภายในเขตอำเภอเมืองนั้น มีหลายรูปแบบ ซึ่งนี่ก็เป็นปัญหาส่วนใหญ่สำหรับนักท่องเที่ยว ถ้าคุณที่พึงเคยมาเที่ยวในตัวเมืองอาจจะงงและหลงกับเส้นทางในตัวเมือง โดยเฉพาะถ้าเดินทางด้วยตัวเองโดยไม่ใช้รถส่วนตัวจะสามารถไปยังสถานที่จุดหมายปลายทางที่อยากไปได้อย่างไร จึงจำเป็นที่จะมีการบอกเส้นทางการเดินทาง

การออกแบบหนังสือข้อมูลเชิงภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา เป็นหนังสือที่เหมาะสมสำหรับบุคคลที่มีช่วงอายุระหว่าง 18-22 ปี เป็นงานออกแบบซึ่งออกแบบที่ให้ทั้งข้อมูลความรู้ทางกายภาพ ภายนอกหนังสือจะมีเรื่องราวข้อมูลความรู้ ภาพวาดต่างๆที่พบเห็นเวลาที่ออกแบบ จะมีทั้งการแนะนำการท่องเที่ยว สถานที่ ร้านอาหาร วิถีชีวิตของคนในตัวเมืองจังหวัดนครราชสีมา รวมถึงการบอกเส้นทางการเดินทางที่เหมาะสมสำหรับบุคคลที่ต้องการเดินทางภายในตัวเมืองด้วยตัวเองโดยไม่ใช้รถส่วนตัว ซึ่งมันจะเป็นตัวเลือกที่ดีสำหรับบุคคลที่สนใจที่จะรู้จักอำเภอเมืองของจังหวัดนครราชสีมาให้มากขึ้น

ดังนั้นการออกแบบหนังสือ จัดทำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กลุ่มเป้าหมายที่มีช่วงอายุระหว่าง 18-22 ปี ได้รู้จักอำเภอเมืองของจังหวัดนครราชสีมาในมุมมองที่แตกต่างจากหนังสือแนะนำการท่องเที่ยวเล่มอื่นหนังสือเล่มนี้ได้เขียนและเล่าประสบการณ์โดยคนในท้องถิ่น

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1.2.1 เพื่อศึกษาการออกแบบหนังสือข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวในตัวเมืองของจังหวัดนครราชสีมา
- 1.2.2 เพื่อนำเสนอหนังสือในรูปแบบใหม่ๆ ให้มีความน่าสนใจ
- 1.2.3 เพื่อศึกษาและการออกแบบหนังสือให้เหมาะสมกับกลุ่มช่วงอายุ 18-22 ปี
- 1.2.4 เพื่อศึกษาส่างเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดนครราชสีมา

1.3 ขอบเขตของงานวิจัย

- 1.3.1 ขอบเขตของประชากรกลุ่มเป้าหมาย
  - เหมาะสำหรับบุคคลที่มีช่วงอายุ 18-22 ปี ที่มีความชื่นชอบ เดินทางท่องเที่ยวฯ ประสบการณ์
  - กลุ่มเป้าหมายนักท่องเที่ยวชาวไทย
- 1.3.2 ขอบเขตของผลงานออกแบบสร้างสรรค์
  - ออกแบบหนังสือ ขนาดกระดาษ B5 ขนาด 17.53 x 24.89 เซนติเมตร 1 เล่ม จำนวน 99 หน้า

1.4 วิธีการศึกษาและขั้นตอนการดำเนินงาน

- 1.4.1 กำหนดเรื่องที่จะทำ
- 1.4.2 ค้นคว้าและรวบรวมข้อมูล
- 1.4.3 ลงพื้นที่เพื่อศึกษาหาข้อมูลที่ยังไม่มีในเอกสาร
- 1.4.4 แนวคิดการออกแบบ
- 1.4.5 จัดทำผลงานและพัฒนาปรับปรุงแก้ไขแบบ Sketch และทำ Dummy
- 1.4.6 นำเสนอผลงาน Sketch Design แบบสมบูรณ์
- 1.4.7 จัดทำผลงานจริงและพัฒนาปรับปรุง
- 1.4.8 นำเสนอผลงาน Final

ขั้นตอนการดำเนินงาน

กิจกรรม	เทอม 1					เทอม 2				
	ศ.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.
1. กำหนดเรื่องที่จะทำ	↔									
2. ค้นคว้าและรวบรวมข้อมูล	↔									
3. ลงพื้นที่เพื่อศึกษาหาข้อมูลที่ยังไม่มีในเอกสาร	↔									
4. แนวคิดการออกแบบ										
-Concept										
-Mood & Tone	↔									
-Fonts										
-Reference										
5. จัดทำผลงานและพัฒนาปรับปรุงแก้ไขแบบ Sketch และทำ Dummy					↔					
-Layout										
-Illustration										
-Infographic										
6. นำเสนอผลงาน Sketch Design แบบสมบูรณ์					↔					
7. จัดทำผลงานจริงและพัฒนาปรับปรุง						↔				
8. นำเสนอผลงาน Final และจัดแสดงนิทรรศการ								↔		

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

Infographic

Infographic ย่อมาจาก Information Graphic คือ ภาพหรือกราฟิกซึ่งบ่งชี้ถึงข้อมูล ไม่ว่าจะเป็นสถิติ ความรู้ ตัวเลข ฯลฯ เรียกว่าเป็นการย่อข้อมูลเพื่อให้ประมวลผลได้ง่ายเพียงแค่กดตาม ซึ่งหมายความว่ารับผู้คนในยุคไอทีที่ต้องการเข้าถึงข้อมูลขับตัวตนมหาศาลในเวลาอันจำกัด (เหตุผลเพราะมนุษย์ชอบและจดจำภาพสวยงาม ได้มากกว่าการอ่าน) และในปัจุบันกำลังเป็นที่นิยมในโลกของ Social Network

ประโยชน์และพลังของ Infographic นั้นมีอยู่มากมาย เพราะด้วยแผนภาพสวยงามนี้ สามารถทำให้คนทั่วๆไปสามารถเข้าถึง เข้าใจ ข้อมูลเปรียบเทียบมากๆ ด้วยแผนภาพภาพเดียวเท่านั้น ด้วยข้อมูลที่ถูกคัดกรองมาเป็นอย่างดี ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย เป็นวิธีการนำเสนอข้อมูลเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งเราสามารถยิบยกเรื่องราวเล็กๆ ไปจนถึงเรื่องราวใหญ่โตมานำเสนอ ในมุมมองที่เปลกตา ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ในโลกปัจจุบัน โดยรูปแบบหรือประเภทของ Infographic ตามวัตถุประสงค์ในการใช้งาน

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.6.1 ทำให้ทราบทำให้ทราบถึงการออกแบบหนังสือสำหรับบุคคลที่มีช่วงอายุระหว่าง 18- 22 ปี
- 1.6.2 ทำให้ทราบถึงวิถีชีวิตร่องคุณในจังหวัดนครราชสีมา
- 1.6.3 ทำให้นักท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สนใจได้รู้จักจังหวัดนครราชสีมาในมุมมองใหม่ๆ
- 1.6.4 ทำให้เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กับจังหวัดนครราชสีมามากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การออกแบบหนังสือข้อมูลเชิงภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ได้ศึกษาแบ่งข้อมูลเป็นส่วนต่างๆดังนี้

ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า

- 2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของงานวิจัย
- 2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับทฤษฎีการออกแบบ
- 2.3 ข้อมูลพุทธิกรรมกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัย
- 2.4 กรณีศึกษา

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของงานวิจัย

2.1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

2.1.1.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

ผู้ใหญ่สมัยก่อนย้อนหลังไปเพียง 50-60 ปี มักจะสั่งสอนลูกหลานว่า “อย่าเที่ยวเตร่ให้มากนักจะเสียผู้เสียคน” ทั้งนี้ เพราะภาระภักดิ์ของคำว่า “ท่องเที่ยว” ในสมัยที่การคมนาคมถนนทางยังไม่สะดวก จะเป็นการเที่ยวเสเพลบ่อนเบี้ยในลักษณะบ้าน ผู้ใหญ่ก็ออกเดินทางรองแรมไปกับกองแก้วในหน้าแล้งเพื่อไปไหว้พระพุทธรูป ไปทำบุญยังวัดวาอารามที่อยู่ห่างไกลจากดินที่อยู่ของตน หรือล่องเรือไปทอดผ้าป่า ทอดกฐิน ยังวัดริมน้ำในจังหวัดใกล้ๆ เพียงแต่เข้าไม่พอดกันว่าไปเที่ยวพระบาทหรือไปเที่ยววัด เพราะฟังดูขัดกับความรู้สึกของพุทธศาสนาที่ถือว่าวัดเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ไม่ควรนับเป็นที่เที่ยว

ดังนั้นการท่องเที่ยวจึงเป็นการเดินทางที่เกิดขึ้น ตามเงื่อนไข 3 ประการ คือ

1. เป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
2. เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ
3. เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดก็ตาม ที่มิใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้

เมื่อเอ่ยถึงคำว่า “ท่องเที่ยว” ในปัจจุบันเรามองเห็นภาพชาวต่างประเทศพยายามล่องถ่ายรูปเดินกันเป็นกลุ่มใหญ่บ้างเล็กบ้างอยู่ตามวัด วัง โบราณสถาน หรือบุ่งน้อยทั่มน้อยบนแดดอยู่ตามชายหาด และอีกจำนวนไม่น้อยที่ไปเที่ยวชมป่าเขาลำเนาไพร เรายังคงมองเห็นว่าชาวต่างประเทศเหล่านี้ได้ใช้จ่ายเงินเป็นค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าเดินทางไปชนสถานที่ต่างๆ ค่าเชื้อของฝาก

ของที่ระลึก โดยที่เรามีคิดว่ามันเป็นเงินตราต่างประเทศเข้ามาใช้จ่ายในบ้านเมืองของเรา ในขณะเดียวกันเรามักจะไม่คิดถึงคนไทยที่เดินทางท่องเที่ยวอยู่ภายนอกประเทศทั้งๆ ที่นักท่องเที่ยวคนไทยเหล่านี้มีจำนวนเพิ่มขึ้นมากทุกปี เพราะการเดินทางท่องเที่ยวนั้นเป็นการผ่อนคลายความเคร่งเครียดพร้อมๆ กับการได้รับความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณี ได้เห็นภูมิประเทศที่แปลงตัว และได้สร้างความสัมพันธ์กับคนต่างถิ่นด้วย เมื่อการคมนาคมสะดวก การเดินทางท่องเที่ยวกลายเป็นความนิยม ธุรกิจต่างๆ ก็เกิดขึ้นเพื่อรับการเดินทางการท่องเที่ยวมากข่าย ห้างธุรกิจที่เกี่ยวข้องโดยตรง เช่น ธุรกิจการขนส่ง ธุรกิจที่พักและอาหาร ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจการค้า ของที่ระลึก ธุรกิจเหล่านี้ขยายบริการให้กับทั่วโลกท่องเที่ยวเอง และยังมีธุรกิจที่เกี่ยวข้องทางอ้อม เช่น การก่อสร้างอาคาร ที่พัก ร้านอาหาร การผลิตสินค้าเกษตรกรรม เพื่อขายให้แก่ธุรกิจที่พักและอาหาร การผลิตสินค้าหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อส่งร้านค้าของที่ระลึก เป็นต้น ธุรกิจเหล่านี้จะก่อให้เกิดงานอาชีพใหม่ๆ และการกระจายเงินตราซึ่งถือเป็นการเสริมสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมให้กับประเทศไทยนั่นเอง (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2529,หน้า3)

ความหมายของการท่องเที่ยว (Tourism)

ในปี พ.ศ. 2506 (ค.ศ. 1963) องค์การสหประชาชาติได้จัดประชุมว่าด้วยการเดินทางและท่องเที่ยวระหว่างประเทศขึ้นที่กรุงโรม ประเทศอิตาลี และได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “การท่องเที่ยว” ไว้ว่า “การเดินทางเพื่อความบันเทิงนั่นจริงๆ เเยဉมนูติ หรือการปริ่มประชุมแต่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพเป็นหลักฐานหรือไม่พำนักอยู่เป็นการถาวร”

องค์การท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization : W.T.O) ได้ให้ความหมายของ การท่องเที่ยวดังนี้ “Tourism comprises the activities of the person traveling to and staying in places outside their usual environment for not more than one consecutive year for leisure, business and other purpose.” จากความหมายนี้สรุปได้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางของบุคคลจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว (ไม่มากกว่า 1 ปี ติดต่อกัน) เดินทางด้วยความสมัครใจเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ติดต่อธุรกิจและวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ได้ แต่ไม่ใช่เพื่อ การประกอบอาชีพ หรือหารายได้

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (2546) การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางเพื่อผ่อนคลาย ความเครียด แสวงหาประสบการณ์แปลงใหม่ โดยมีเงื่อนไขว่า การเดินทางนั้น เป็นการเดินทาง เพียงชั่วคราว ผู้เดินทางจะต้องไม่ถูกบังคับให้เดินทาง
สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (2546)

ไฟชูรย์ พงศ์บุตร และวิลาวงศ์ พงศ์บุตร (2542) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยว (Tourism) หมายถึง การเดินทางไปเยือนสถานที่ต่างถิ่นซึ่งไม่ใช่เป็นที่พำนักอาศัยประจำของบุคคลนั้น และเป็นการไปเยือนชั่วคราวโดยไม่ใช่เพื่อเป็นการประกอบอาชีพหารายได้

ไฟฏรย พงศ์บุตร และวิลาสวัสดิ์ พงศ์บุตร (2542)

จากคำนิยามและความหมายของการท่องเที่ยว (Tourism) ผู้เขียนหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ข้างต้นสรุปได้ดังนี้ “การท่องเที่ยว” (Tourism) หมายถึง การเดินทางของมนุษย์จากสถานที่ได้สถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง หรือการเดินทางจากถิ่นพำนักที่อาศัยไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจไป และเป็นการเดินทางด้วยเหตุผลของการท่องเที่ยวมิใช่เพื่อการประกอบอาชีพ หรือหารายได้ เช่น การเดินทางเพื่อการพักผ่อน การเดินทางเพื่อไปชมการแสดงขึ้นกีฬา (อาทิ การแข่งขันกีฬา จีเกมส์ โอลิมปิก เป็นต้น) การเดินทางเพื่อการศึกษา การเดินทางเพื่อประชุมสัมมนา การเดินทางเพื่อยืนเยือนญาติพี่น้อง หรือเพื่อน การเดินทางเพื่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เป็นต้น

ตัวอย่างเหตุการณ์ที่ได้ชื่อว่าเป็นการท่องเที่ยว

1. การเดินทางเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจเพื่อสุขภาพ เช่น การไปเที่ยวทะเลในวันหยุดการเดินทางไปอาบน้ำแร่ตามธรรมชาติเพื่อสุขภาพ หรือรักษาโรคผิวน้ำทะเลชนิด
2. การเดินทางไปประชุมหรือประกอบการกิจกรรมโดยย่างหน้า เช่น การไปเล่นกีฬา การไปสัมมนา การไปจาริกแสวงบุญทางศาสนา เป็นต้น
3. การเดินทางเพื่อทำธุรกิจบางอย่าง เช่น การสำรวจตลาด การตรวจสอบที่สั่งการติดต่อธุรกิจ เป็นต้น

ตัวอย่างเหตุการณ์ที่ไม่จัดว่าเป็นการท่องเที่ยว

1. การเดินทางไปประกอบอาชีพอย่างหนึ่งอย่างใดในประเทศไทย
2. การเข้ามาตั้งถิ่นฐานถาวรในประเทศไทย
3. การเดินทางไปทำงานต่างประเทศ ไม่ว่าผู้ที่ไปอยู่ประจำหรือไปเข้าเย็นกลับ (กรณีอยู่ชั่วขณะ)
4. การเดินทางไปเพื่อการศึกษา ไปเป็นนักเรียน นักศึกษาและอยู่หอพัก
5. การเดินทางโดยมิต้องลงจากยานพาหนะ (พรสวรรค์ มโนพัฒน์, 2553)

2.1.1.2 รูปแบบการท่องเที่ยว

รูปแบบการท่องเที่ยวในประเทศไทย

การท่องเที่ยวในประเทศไทยได้มีพัฒนาการมาตั้งแต่ พ.ศ. 2467 สมัยพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน ครั้งทรงดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการรถไฟ ซึ่งในครั้นนั้นการท่องเที่ยวในประเทศไทย ยังเป็นการท่องเที่ยวเพื่อชมธรรมชาติและสถานที่ราชการ หรือสถานที่สำคัญที่ทางชาวต่างประเทศที่เข้ามาในประเทศไทยสร้างขึ้น แต่เมื่อประมาณ 10 ปี ที่ผ่านมาทางองค์กรการท่องเที่ยวโลก (www.unwto.org) ได้มีการกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวให้ 3 รูปแบบหลัก ได้แก่ 1) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (natural based tourism) 2) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่ง

วัฒนธรรม (cultural based tourism) และ 3) รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (special interest tourism) ซึ่งแต่ละรูปแบบสามารถสรุปได้ดังนี้

1. รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (natural based tourism) ประกอบด้วย

1.1 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (ecotourism) หมายถึงการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวเนื่องกับระบบนิเวศ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวของภายในแหล่งท่องเที่ยว เช่น การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

1.2 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล (marine ecotourism) หมายถึงการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติทางทะเลที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวเนื่องกับระบบนิเวศทางทะเล โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวของภายในแหล่งท่องเที่ยว เช่น การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

1.3 การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (geo-tourism) หมายถึงการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่เป็น ดินผ่า ลานหินทราย อุโมงค์พิริ่ง ถ้ำน้ำตก ถ้ำหินอกหินอ้อย เพื่อดูความงามของภูมิทัศน์ ที่มีความเปลี่ยนแปลงของเปลี่ยนแปลงของพื้นที่โลก ศึกษาธรรมชาติของหิน ดิน แร่ต่างๆ และฟอสซิล ได้ความรู้ได้มีประสบการณ์ใหม่ บนพื้นฐานการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ มีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

1.4 การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (agro tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่เกษตรกรรมสวนเกษตร วนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์และเลี้ยงสัตว์เพื่อชื่นชมความสวยงาม ความสำเร็จและเพลิดเพลินในสวนเกษตร ได้ความรู้มีประสบการณ์ใหม่บนพื้นฐานความรับผิดชอบ มีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมของสถานที่แห่งนั้น

1.5 การท่องเที่ยวเชิงดาราศาสตร์ (astrological tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการไปชมปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวาระ เช่น สุริยุปราคา ฝนดาวตก จันทรุปราคา และการติดตามจักรราศีที่ปรากฏในท้องฟ้าแต่ละเดือน เพื่อการเรียนรู้ระบบสุริยจักรราศี มีความรู้ความประทับใจ ความทรงจำและประสบการณ์เพิ่มขึ้น บนพื้นฐาน

การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบมีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการร่วมกันอย่างยั่งยืน

2. รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม (cultural based tourism) ประกอบด้วย

2.1 การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (historical tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดี และประวัติศาสตร์ เพื่อชื่นชมและเพลิดเพลินในสถานที่ท่องเที่ยวได้ความรู้มีความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์และโบราณคดี ในท้องถิ่นพื้นฐานของความรับผิดชอบและมี

มีจิตสำนึกรักการรักษาธรรมชาติพันธุ์และคุณค่า ของสภาพแวดล้อมโดยที่ประชาชนในท้องถิ่น มีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

2.2 การท่องเที่ยวงานชุมชนธรรมและประเพณี (cultural and traditional tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยว เพื่อชมงานประเพณีต่างๆ ที่ชาวบ้านในท้องถิ่นนั้นๆ จัดขึ้น ได้รับความเพลิดเพลินตื้นต้าตื่นใจในสุนทรียะศิลป์เพื่อศึกษาความเชื่อ การยอมรับนับถือ การเคารพ พิธีกรรมต่างๆ และได้รับความรู้มีความเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรม มีประสบการณ์ใหม่ๆ เพิ่มขึ้นบนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกรักการรักษาสภาพแวดล้อมและรักษา วัฒนธรรม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

2.3 การท่องเที่ยวชนบท/village tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวในหมู่บ้าน ชนบทที่มีลักษณะวิถีชีวิต และผลงานสร้างสรรค์ที่มีเอกลักษณ์พิเศษมีความโดดเด่นเพื่อความเพลิดเพลินได้ความรู้ดูผลงานสร้างสรรค์และภูมิปัญญาพื้นบ้าน มีความเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น บนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกรักการรักษาธรรมชาติพันธุ์และคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

3. รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (special interest tourism) ประกอบด้วย

3.1 การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (health tourism) หมายถึงการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ และแหล่งวัฒนธรรมเพื่อการพักผ่อนและเรียนรู้วิถีการรักษาสุขภาพภายในได้รับความเพลิดเพลิน และสุนทรียภาพ มีความรู้ต่อการรักษาคุณค่า และคุณภาพชีวิตที่ดี มีจิตสำนึกรักการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน อนึ่ง การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพนี้บางแห่งอาจจัดรูปแบบเป็นการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพและความงาม (health beauty and spa)

3.2 การท่องเที่ยวเชิงทัศนศึกษาและศาสนา (edu-meditation tourism) หมายถึง การเดินทางเพื่อทัศนศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากปรัชญาทางศาสนา หากความรู้ สัจธรรมแห่งชีวิตมีการฝึกทำสมาธิเพื่อมีประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น มีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกรักการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน นอกจานั้น นักท่องเที่ยวบางกลุ่มนุ่งการเรียนรู้วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย เช่น การทำอาหารไทยการนวดแผนไทย รำไทย น่วยไทย การซ่างและงานศิลปหัตถกรรมไทย รวมถึงการบังคับช้างและเป็นควายช้าง เป็นต้น

3.3 การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาภิถมชาติพันธุ์หรือวัฒนธรรมกลุ่มน้อย (ethnic tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่วัฒนธรรมของชาวบ้าน วัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อยหรือชนเผ่าต่าง ๆ เช่น หมู่บ้านชาวไทยเชียง หมู่บ้านผู้ไทย หมู่บ้านชาว Küy หมู่บ้านชาวกะเหรี่ยง หมู่บ้านชาวจีนอื่อ เป็นต้น เพื่อมีประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น มีคุณค่า

และคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

3.4 การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเล่นกีฬาตามความสนใจและความสนใจ ในประเภทกีฬา เช่น กอล์ฟ ดำน้ำ ตกปลา สนุกเกอร์ กระดานโตคลื่น สกีน้ำ เป็นต้น ให้ได้รับความเพลิดเพลินความสนุกสนานดื่นเต้น ได้รับประสบการณ์และความรู้ใหม่ เพิ่มขึ้น มีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

3.5 การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (adventure travel) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีลักษณะพิเศษ ที่นักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวแล้วได้รับความสนุกสนานดื่นเต้น หวานเสียว ผจญภัย มีความทรงจำ ความปลดปล่อย และได้ประสบการณ์ใหม่

3.6 การท่องเที่ยวแบบไอมสเตอร์และฟาร์มสเตย์ (home stay & farm stay) หมายถึง นักท่องเที่ยวกลุ่มที่ต้องการใช้ชีวิตใกล้ชิดกับครอบครัวในท้องถิ่นที่ไปเยือนเพื่อการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมท้องถิ่น ได้รับประสบการณ์ในชีวิตเพิ่มขึ้น โดยมีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่นที่ยั่งยืน

3.7 การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (longstay) หมายถึง กลุ่มผู้ใช้ชีวิตในบ้านปลายหลัง เกษียณอายุจากการทำงานที่ต้องการมาใช้ชีวิตต่างแดนเป็นหลัก เพื่อเพิ่มปัจจัยที่ห้าของชีวิตคือ การท่องเที่ยว โดยเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศเฉลี่ย 3 – 4 ครั้งต่อปี คราวละนาน ๆ อย่างน้อย 1 เดือน

3.8 การท่องเที่ยวแบบให้รางวัล (incentive travel) หมายถึงการจัดนำเที่ยวให้แก่กลุ่มลูกค้าของบริษัทที่ประสบความสำเร็จ (มีความเป็นเลิศ) ในการขายสินค้านั้นๆ ตามเป้าหมายหรือเกินเป้าหมาย เช่น กลุ่มผู้แทนบริษัทจำหน่ายรถยนต์ ผู้แทนบริษัทจำหน่ายเครื่องใช้ไฟฟ้า ผู้แทนบริษัทจำหน่ายเครื่องสำอาง จากภูมิภาคหรือจังหวัดต่างๆ ที่สามารถขายสินค้าประเภทนั้นได้มากตามที่บริษัทผู้แทนจำหน่ายในประเทศตั้งเป้าหมายไว้เป็นการให้รางวัลและจัดนำเที่ยว โดยออกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าพักแรมและค่าอาหารระหว่างการเดินทางให้กับผู้ร่วมเดินทาง เป็นการจัดรายการพักแรมตั้งแต่ 2 – 7 วัน เป็นรายการนำเที่ยวชมสถานท่องที่ต่างๆ อาจเป็นรายการนำเที่ยวแบบพสมพาน หรือรายการนำเที่ยวในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

3.9 การท่องเที่ยวเพื่อการประชุม (MICE หมายถึง M=meeting/I= incentive/C=conference / E=exhibition) เป็นการจัดนำเที่ยวให้แก่กลุ่มลูกค้าของผู้ที่จัดประชุม มีรายการจัดนำเที่ยวก่อนการประชุม (pre-tour) และการจัดรายการนำเที่ยวหลังการประชุม (post-tour) โดยการจัดรายการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ไปทั่วประเทศ เพื่อบริการให้กับผู้เข้าร่วมประชุมโดยตรง

หรือสำหรับผู้ที่ร่วมเดินทางกับผู้ป่วยซุ่ม (สามีหรือภรรยา) อาจเป็นรายการห้องเที่ยววันเดียว หรือรายการเที่ยวพักค้างแรม 2 – 4 วัน โดยคิดราคาแบบเหมาร่วมค่าอาหารและบริการห้องเที่ยว

3.10 การห้องเที่ยวแบบผสมผสานเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ผู้จัดการการห้อง เที่ยวคัดสรร รูปแบบการห้องเที่ยวที่กล่าวมาแล้วข้างต้น นำมาจัดรายการห้องน้ำเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความแตกต่างระหว่างการเดินทางห้องเที่ยวในระยะยาวนานตั้งแต่ 2 – 7 วันหรือมากกว่านั้น เช่น การห้องเที่ยวเชิงนิเวศและเกษตร (eco-agro tourism) การห้องเที่ยวเชิงเกษตรและประวัติศาสตร์ (agro-historical tourism) การห้องเที่ยวเชิงนิเวศและผจญภัย (eco-adventure travel) การห้องเที่ยวเชิงธรณีวิทยาและประวัติศาสตร์ (geo-historical tourism) การห้องเที่ยวเชิงเกษตรและวัฒนธรรม (agro-cultural tourism) เป็นต้น

นอกจากนี้ในปัจจุบันการห้องเที่ยวได้พิจารณาจากความต้องการหรือพฤติกรรมนักห้องเที่ยวเพิ่มเติมทำให้มีรูปแบบการห้องเที่ยวที่มีแนวคิดใหม่ ขึ้นมา เช่น Green tourism ที่คนมาห้องเที่ยวจะต้องการอนุรักษ์ธรรมชาติหรือช่วยลดภาวะโลกร้อน เช่น การห้องเที่ยวในเกษตรสมุย หรือ War tourism ที่นักห้องเที่ยวต้องการสัมผัสถกนดีในสมัยสงคราม เช่น การห้องเที่ยวสะพานข้ามแม่น้ำแคว จังหวัดกาญจนบุรีหรือ Volunteer tourism ที่นักห้องเที่ยวเป็นอาสาสมัครมาช่วยทำการบ่มเพาะประโยชน์ ในสถานที่และเดินทางห้องเที่ยวต่อ เช่น การที่มีอาสาสมัครมาช่วยงานสืนานามในประเทศไทย เป็นต้น

โดยสรุป การห้องเที่ยวในประเทศไทย มีหลากหลายชื่อนอกจากนักห้องเที่ยว เช่น ชื่อยุ่งกับการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรม ผลของการห้องเที่ยวจะเกิดมิติในแบบหรือ lob ชื่อยุ่งกับนักห้องเที่ยวว่ามีพฤติกรรมอย่างไร (วารชต์ มหยมบุรุษ, ม.ป.ป., ออนไลน์)

2.1.1.3 วัตถุประสงค์ของการห้องเที่ยว

การห้องเที่ยวจะต้องมีการเดินทางโดยสมัครใจเป็นการชั่วคราว โดยมีความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ใดก็ได้ที่ไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้ ซึ่งวัตถุประสงค์หรือความมุ่งหมายของการห้องเที่ยวนั้น Douglas Foster ได้เขียนไว้ในหนังสือ “Travel and Tourism Management” ว่า ความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของการเดินทางสามารถแบ่งออกได้เป็น 9 อย่างคือ

1) การห้องเที่ยวเพื่อพักผ่อนในวันหยุด (Holiday-Mass Popular Individual)

เป็นการเดินทางในวันหยุดเพื่อพักผ่อนโดยไม่ทำอะไร อันเป็นการจัดความเมื่อยล้าทางร่างกายและจิตใจจากการทำงานให้หมดไป และเรียกพะกำลังกลับคืนมา สำหรับเริ่มต้นทำงานในวันใหม่ บางคนอาจจะไปพักฟื้นพำระบ่ายໃ้ มักจะถือโอกาสอากาศเป็นเกณฑ์ตัดสินว่าจะไปห้องเที่ยวที่ใด เช่น สถานที่ชายทะเลที่มีลมพัด吹อยู่เป็นนิจ หรือสถานที่บนเขาที่อากาศหนาวเย็น หรืออาจรักษาโรคผิวหนังใกล้บริเวณป่าหัวร้อน เป็นต้น

ทั้งนี้ วัตถุประสงค์ในการเดินทางของนักท่องเที่ยวเพื่อความเพลิดเพลิน และการพักผ่อน จะแตกต่างกันในรายละเอียด และเป็นตัวระบุกิจกรรมและแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต้องการ ดัง ตัวอย่างประกอบ

ตาราง 1 แสดงกลุ่มตัวอย่างวัตถุประสงค์และแหล่งท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์	ตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยว
1. ต้องการหลีกหนีจากชีวิตประจำวัน	<ul style="list-style-type: none"> - สวนสาธารณะ - อุทยานแห่งชาติ - น้ำตก - สปา - ชายทะเล
2. ต้องการประสบการณ์ที่แปลกใหม่	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมกลางแจ้ง - ท่องศึกษาหมู่บ้านชาวเขา - สวนสนุกเฉพาะทาง
3. หลีกหนีอากาศหนาว	<ul style="list-style-type: none"> - ชายทะเล (sun and see) - กิจกรรมดำเนิน้า

ที่มา: <https://tourismatbuu.wordpress.com/ความรู้เบื้องต้นการท่อง/วัตถุประสงค์ของการท่อง/>

2) การท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรมและศาสนา (Cultural Religion)

เป็นการเดินทางที่ปราบคนจะเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมหรือศาสนาของประเทศต่างๆ ที่น่าสนใจ เช่น การศึกษาเชิงความเป็นอยู่ของประชาชน ชมศิลปะนานาพิณในหอศิลป์ ชมการแสดงดนตรีหรือลัศรของประเทศต่างๆ นัมสการศูนย์ศาสนาที่สำคัญ เพื่อร่วมปฏิบัติศาสนากิจ เป็นต้น

3) การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา (Educational)

เป็นการเดินทางเพื่อทำการวิจัยหรือสอนหนังสือ หรือเข้าศึกษา หรือดูงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งมักจะพักอยู่ในประเทศนั้นเป็นเวลานับเดือน เช่น ไปทำการวิจัยด้านสังคมวิทยาที่ประเทศอินเดีย ไปดูงานที่ยุโรป ไปบรรยายวิชาการท่องเที่ยวที่ประเทศสิงคโปร์ ไปฝึกอบรมระยะสั้น เกี่ยวกับวิชาการrongแรมที่ประเทศฝรั่งเศส เป็นต้น

4) การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬาและความบันเทิง (Sport and Recreation)

เป็นการเดินทางที่ปราบคนจะไปชมการแข่งขันกีฬา หรือเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา หรือเล่นกีฬาในท้องถิ่น เช่น การชมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาเขต การไปเล่นสกีใน

ดุลยนิว เป็นต้น หรือเป็นการเดินทางเพื่อความสนุกบันเทิงใจ เช่น การเปลี่ยนบรรยากาศไปยังสถานที่ที่เงียบสงบ การชมทิวทัศน์ที่สวยงาม การไปชมการแสดงโถ่เปร่า การไปชมการแสดงโขน เป็นต้น

5) การท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์และความสนใจพิเศษ (Historical and Special Interests)

เป็นการเดินทางที่ปราณາจะไปชมโบราณสถานที่เกี่ยวโยงกับข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ เช่น ปราสาทหินพิมาย โครงการดูกมนุษย์โบราณ เป็นต้น

6) การท่องเที่ยวเพื่องานอดิเรก (Hobbies)

เป็นการเดินทางเพื่อทำงานอดิเรก เช่น ไปวัดรูปบนภูเข้า ไปขึ้นม้าที่ชัยหาด ไปเล่นสกี เป็นต้น

7) การท่องเที่ยวเพื่อยืนญาติมิตร (Visiting Friend / Relation)

เป็นการเดินทางเพื่อยืนญาติมิตรอันเป็นการสร้างสัมพันธภาพให้ดียิ่งขึ้น เช่น ไปเยี่ยมเพื่อนที่ประเทศอังกฤษ ไปเยี่ยมลูกที่ประเทศไทยร่วมCES เป็นต้น

8) การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ (Business)

ในประเทศไทยพัฒนาแล้วส่วนใหญ่โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา แคนาดา และสาธารณรัฐเชก ประชากรมักจะเดินทางเพื่อธุรกิจเป็นวัตถุประสงค์หลัก จึงเปรียบเสมือนว่าธุรกิจกับการเดินทางต้องอยู่คู่กันเสมอ

แม้ว่าการเดินทางเที่ยวข้างกับธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวข้องกับการทำงาน แต่ก็จัดเป็นการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่ง เนื่องจากการเดินทางในลักษณะนี้จะสร้างรายได้ให้กับจุดหมายปลายทางที่นักธุรกิจไปเยือน และนักธุรกิจนั้นก็ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ที่จะไปอยู่ ณ สถานที่นั้นเพื่อที่จะทำงาน หากได้อย่างเดียว หากต้องบริโภคสินค้าและบริการต่างๆ ซึ่งหมายถึงการเข้าพักในโรงแรม การใช้บริการห้องประชุม ซึ่งของฝากของที่ระลึกต่างๆ

การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อจุดประสงค์ทางธุรกิจ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

8.1) การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจโดยทั่วไป (Regular Business Travel)

หมายถึง การเดินทางไปติดต่อประสานงาน หรือเข้าสัญญาเกี่ยวกับธุรกิจ โดยอาจมีระยะเวลาในการหยุดพักผ่อน 2-3 วัน แทรกอยู่ในการเดินทางนั้น เช่น นักธุรกิจชาวอังกฤษเดินทางมาเข้าสัญญาทุนส่วนในโรงแรมในประเทศไทย หรือตัวแทนขายประจำกันเดินทางไปเยี่ยมลูกค้า

8.2) การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมนานาชาติ การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และการท่องเที่ยว เพื่อจัดนิทรรศการนานาชาติ (Meeting, Incentive, conference / convention / congress and Exhibition : MICE)

การท่องเที่ยวในรูปแบบนี้กำลังได้รับความสนใจทั้งจากภาครัฐและเอกชนทั่วโลก โดยมีการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบนี้อย่างจริงจัง เนื่องจากเห็นความสำคัญถึงภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวทั้งในระยะสั้นและระยะยาว กล่าวคือ ผู้ที่เดินทางมาในลักษณะดังกล่าว มักเป็นนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง และมีความสามารถในการใช้จ่ายมากกว่านักท่องเที่ยวทั่วไป นอกเหนือนี้แม้ว่าผู้ที่มาเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวจะมีวัตถุประสงค์หลักในการเดินทางที่เกี่ยวข้องในเชิงธุรกิจ แต่หากคนกลุ่มนี้มีความประทับใจและมีประสบการณ์ที่ดีต่อพื้นที่ที่ได้ไปเยือนเป็นครั้งแรก ก็อาจเดินทางกลับไปยังพื้นที่นั้นอีกครั้งในรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อการหยุดพักผ่อนในรูปแบบอื่นๆ อีกทั้งกลุ่มคนเหล่านี้เป็นคนที่มีการศึกษาระดับสูงและมีผู้นำด้านความคิด หากเลือกที่จะมาแผลงห้องเที่ยวได้ ก็ย่อมจะสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่แหล่งท่องเที่ยวนั้น

สิ่งสำคัญที่นักธุรกิจและกลุ่มต้องการเหมือนกัน คือ ความสะดวกรวดเร็วในการเดินทาง เนื่องจากบางครั้งอาจมีเวลาจำกัดในการติดต่อธุรกิจ และอาจต้องเดินทางหลายแห่งในคราวเดียวกัน รวมถึงความต้องการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นโทรศัพท์ ไปรษณีย์ อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องถ่ายเอกสาร หรือแม้กระทั่ง ผู้ช่วยส่วนตัว ไว้รองรับกลุ่มลูกค้าดังกล่าว

9) การท่องเที่ยวเพื่อประชุมสัมมนา (Conference Congress)

เป็นการเดินทางเพื่อเข้าร่วมการประชุมสัมมนา โดยปกติการจัดรายการประชุมสัมมนาผู้จัดมักมีรายการนำเสนออย่างน้อย 1 ครั้ง ทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนาเป็นนักท่องเที่ยวที่สมบูรณ์แบบ และเมืองใดที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยว มักจะได้รับเลือกให้เป็นที่ประชุมสัมมนา เช่น เมืองพัทยา เชียงใหม่ กรุงเทพฯ ภูเก็ต เจนีวา ปารีส เป็นต้น

(ไม่ระบุชื่อผู้แต่ง, อ่อนไลน์)

2.1.1.4 ประเภทของการท่องเที่ยว

การจัดประเภทของนักท่องเที่ยวสามารถจำแนกได้ด้วยลักษณะ ดังนี้

1) ตามการจัดการเดินทาง

1.1) Mass Tourists กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนมาก มีการเดินทางท่องเที่ยวในรายการเดียวกัน พักโรงแรมในระดับเดียวกัน รับประทานอาหาร และทำกิจกรรมการท่องเที่ยวอื่น ๆ ในแบบเดียวกัน

1.2) Eco Tourists นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวโดยมีจุดประสงค์ที่มุ่งรักษาสภาพแวดล้อมของระบบมิเวศน์

2) ตามจำนวนมากน้อยของนักท่องเที่ยว

2.1) เป็นกลุ่ม (Group Tour หรือ Escort Tour)

2.2) เป็นส่วนบุคคล (Independent Tour)

3) ตามวัตถุประสงค์ของการเดินทาง

ความมุ่งหมายในการเดินทางของนักท่องเที่ยว ซึ่งแบ่งได้ 7 ประการ คือ

- 3.1) การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจในวันหยุด (holiday-mass Popular individual)
- 3.2) การท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรมและศาสนา (Cultural Religion) เป็นการเดินทางเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมของสังคมต่างๆ เช่นการศึกษาความเป็นอยู่ การชมศิลปะ ดนตรี ละคร การนมัสการศูนย์ศาสนា เป็นต้น
- 3.3) การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา (Educational) เป็นการเดินทางเพื่อการทำวิจัย การศึกษา สอนหนังสือ ฝึกอบรม หรือดูงานต่างประเทศ ซึ่งจะต้องพำนักอยู่สถานที่นั้นๆ เป็นเวลานาน
- 3.4) การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬาและบันเทิง (Sport and Recreation) คือการเดินทางไปชม หรือร่วมแข่งขันกีฬา หรือนันหนนาการต่างๆ
- 3.5) การท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์ และความสนใจพิเศษ (Historical and special interests)
- 3.6) การท่องเที่ยวเพื่องานอดิเรก (Hobbies) หมายถึงการท่องเที่ยวเพื่อทำงานอดิเรก เช่นการวาดภาพ การเขียนนวนิยาย เป็นต้น
- 3.7) การท่องเที่ยวเพื่อยืนญาติมิตร (visiting Friend and Relative) การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ(Business) เป็นการเดินทางของนักธุรกิจที่จัดเวลาบางส่วนของการเดินทางหลังจะทำธุรกิจเสร็จสิ้นแล้ว ใช้เวลาในการท่องเที่ยวก่อนเดินทางกลับ

4) ตามวิธีการเดินทาง

- 4.1) แบบเหมาจ่าย (Package Tour)
- 4.2) แบบเบ็ดเตล็ด (Inclusive Tour)
- 4.3) แบบเป็นรางวัล (Incentive Tour)
- 4.4) แบบเช่าเหมาลำ (Charter Tour)

5) ตามอายุ

6) ตามเพศ

7) ตามฐานะทางสังคม

8) ตามประสบการณ์และบทบาท

- 8.1) The organized mass Tourists
- 8.2) The individual mass Tourists
- 8.3) The explorer
- 8.4) The drifter

การกำหนดรูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

นักวิชาการด้านการท่องเที่ยวได้กำหนดรูปแบบของนักท่องเที่ยว (Typology : a systematic classification or study of types) เพื่อจินายพฤติกรรมนักท่องเที่ยว การพัฒนารูปแบบของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้มาจากการข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์หรือการใช้แบบสอบถาม (questionnaire) การกำหนดรูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยวอาจทำได้หลายวิธี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และวิธีการที่ใช้

การกำหนดรูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยวรูปแบบพื้นฐานที่สุดคือ การแบ่งนักท่องเที่ยวออกเป็น 2 กลุ่ม ตามลักษณะของการเดินทาง คือ การแบ่งว่าบุคคลนั้นเป็น 1) นักท่องเที่ยว (Tourists) หรือ 2) นักเดินทาง (travelers) นักท่องเที่ยวคือ บุคคลซึ่งชื่อรายการนำเที่ยว เทมาจ่ายจากบริษัทนำเที่ยว ในขณะที่นักเดินทางคือ บุคคลซึ่งจัดการการเดินทางด้วยตนเอง เช่น ซื้อตั๋วเครื่องบินเอง จองที่พักเอง กำหนดสถานที่ท่องเที่ยวด้วยตนเอง เป็นต้น

Perreault และ Dorden (1979) ได้เสนอรูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยวออกเป็น 4 รูปแบบ ได้แก่

- 1) นักท่องเที่ยวแบบประหยัด (Budget Travelers) โดยที่ว่าไปแล้วนักท่องเที่ยวจะเหลือเงินที่รายได้ปานกลาง แต่แสวงหาการหยุดพักผ่อนหรือท่องเที่ยวที่ใช้ค่าใช้จ่ายต่ำ
- 2) นักท่องเที่ยวชอบผจญภัย (Adventurous Travelers) เป็นนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาดีและมีรายได้ปานกลางถึงสูง มีความชื่นชอบในกิจกรรมระหว่างการหยุดพักผ่อนหรือการท่องเที่ยวแบบผจญภัย
- 3) นักท่องเที่ยวประเภทเดินทางระหว่างวันหยุด (Vacationers Travelers) เป็นนักท่องเที่ยกลุ่มเล็กๆ ซึ่งมักใช้เวลาในการคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวหรือการเดินทางในครั้งต่อไปว่าจะไปที่ไหน อย่างไร นักท่องเที่ยกลุ่มนี้ค่อนข้างมีความกระตือรือร้นแต่มีรายได้ค่อนข้างน้อย
- 4) นักท่องเที่ยวแบบชอบเดินทางโดยใช้ระยะเวลาเดินทางนานานา (Moderates Travelers) เป็นนักท่องเที่ยวที่มีใจรักการท่องเที่ยวเดินทางอย่างมากแต่ไม่สนใจการท่องเที่ยวในระหว่างวันหยุด สุดสัปดาห์หรือการใช้เวลา กับการเล่นกีฬา แต่จะชอบการเดินทางที่ใช้ระยะเวลานานกว่า

Perreault และ Dorden (1979)

Cohen (1979) ได้เสนอรูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยวไว้ ดังนี้

- 1) นักท่องเที่ยวแบบนันหนาก (Recreational Tourists) เป็นนักท่องเที่ยวซึ่งเน้นความสำคัญในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการนันหนากหรือการพักผ่อนทางร่างกาย
- 2) นักท่องเที่ยวแบบปลีกตัวหาความเพลิดเพลิน (The Diversionary Tourists) เป็นนักท่องเที่ยวที่พยายามทางแนวทางเพื่อล้มความจำเจในชีวิตประจำวัน

- 3) นักท่องเที่ยวมุ่งหาประสบการณ์ (The Experiential Tourists) เป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อ แสวงหาประสบการณ์ที่แท้จริง นักท่องเที่ยวประเภทนี้สนใจศึกษาและได้รับประสบการณ์ที่แท้จริงของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้ไปสัมผัส ตัวอย่างเช่น เมื่อเดินทางไปประเทศไทยเป็น ก็ต้องการ สัมผัสถึงชีวิตของผู้คนท้องถิ่นหรือวัฒนธรรมต่างๆ ที่แท้จริงเป็นของสเปน
- 4) นักท่องเที่ยวแบบขอบทดลอง (The Experimental Tourists) มีลักษณะที่เห็นเด่นชัดคือ ขอบ ติดต่อพูดคุยกับคนท้องถิ่นเพื่อเรียนรู้และทำความเข้าใจในชีวิตความเป็นอยู่ การปรับตัวให้เข้ากับ สิ่งแวดล้อมของคนท้องถิ่น
- 5) นักท่องเที่ยวที่ใช้ชีวิตแบบคนท้องถิ่น (The Existential Tourists) นักท่องเที่ยวประเภทนี้ต้องการ ฝังตัวเองหรือใช้ชีวิตภายในได้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตเดียวกับคนท้องถิ่น นักท่องเที่ยวประเภทนี้จะใช้ เวลาอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวนั้นเป็นเวลานาน ตัวอย่างเช่น นักท่องเที่ยวที่มาใช้เวลาอยู่ในแหล่ง ท่องเที่ยวบางแห่งในประเทศไทย เช่น พัทยาหรือเชียงใหม่ และพยายามใช้ชีวิตเช่นเดียวกับคน ท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติตัว การรับประทานอาหาร การพยายามพูดภาษาท้องถิ่น เป็นต้น

Cohen (1979)

สำนักงานเศรษฐกิจศึกษา ได้เสนอรูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยวไว้ดังนี้

- 1) นักท่องเที่ยวประเภทหลงใหลในทะเล (Active sea lovers)
- 2) นักท่องเที่ยวประเภทชอบผูกมิตร (Contact-minded holiday makers) มีจิตใจชอบติดต่อ พบรักกับผู้อื่น แสวงหาความมิตรใหม่โดยเฉพาะที่เป็นคนท้องถิ่น
- 3) นักท่องเที่ยวประเภทชอบชมธรรมชาติ (Nature Viewers) ชอบความงามดงงามของภูมิทัศน์ของ แหล่งท่องเที่ยว
- 4) นักท่องเที่ยวประเภทแสวงหาการพักผ่อน (Rest-seekers) ใช้เวลาไปกับการนอนพักผ่อนหย่อนใจ มากกว่าการทำกิจกรรมอื่นๆ
- 5) นักค้นหา (Discoverers) ชอบกิจกรรมประเภทจดจำภัยและชอบแสวงหาความมิตรใหม่
- 6) นักท่องเที่ยวแบบเดินทางพร้อมครอบครัว (Family-orientated) เป็นนักท่องเที่ยวที่หลงใหลใน แสงแดดและทะเล และชอบเดินทางท่องเที่ยวแบบไปเป็นครอบครัว
- 7) 7) นักท่องเที่ยวแบบประเพณีนิยม (Traditionalists) ชอบเดินทางท่องเที่ยวที่เน้นความปลดภัย และไม่ เสี่ยงภัย

Westvlaams (1986, อ้างจาก Swarbrook และ Horner 1999)

2.1.1.5 พฤติกรรมการท่องเที่ยว

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว เป็นการกระทำทุกอย่างของนักท่องเที่ยวไม่ว่าการกระทำนั้น นักท่องเที่ยวจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม และบุคคลอื่นจะสังเกตการกระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตามก็เพื่อมุ่ง ตอบสนองสิ่งใดสิ่งหนึ่งในสภาพการณ์ได้สภาพการณ์หนึ่ง โดยพฤติกรรมภายนอกของนักท่องเที่ยว

(Tourist's Overt Behaviour) เป็นพฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตได้โดยอาศัยประสาทสัมผัส ส่วนพฤติกรรมภายในของนักท่องเที่ยว (Tourist's Covert Behaviour) เป็นการทำงานของอวัยวะต่างๆ ภายในร่างกายรวมทั้งความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ที่ถูกควบคุมอยู่ภายในจะมีความสัมพันธ์กัน โดยพฤติกรรมภายในจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมภายนอกเป็นส่วนใหญ่

องค์ประกอบของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวนั้นมีองค์ประกอบสำคัญ 7 ประการ คือ

1. เป้าหมาย หมายถึง พฤติกรรมนักท่องเที่ยวทุกๆ พฤติกรรม จะต้องมีเป้าหมายในการกระทำ เช่น นักท่องเที่ยวกลุ่มอนุรักษ์ต้องการ เกียรติยศโดยการแสดงให้ผู้อื่นเห็นว่าตนเดินทางท่องเที่ยวโดยที่สภาพแวดล้อมในสถานที่ตนเดินทางยังคงสภาพความสมบูรณ์ของระบบนิเวศน์ดังเดิม

2. ความพร้อม หมายถึง ความมีวุฒิภาวะ และความสามารถในการทำกิจกรรม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการ เช่น นักท่องเที่ยวกลุ่มที่รักความผ่อนคลาย นิยมไถ่เขา ปืนหน้าผาต้องมีความพร้อมทั้งสภาพร่างกายและจิตใจแล้วสามารถจะทำกิจกรรมที่ตนชอบได้

3. สถานการณ์ หมายถึง เหตุการณ์หรือโอกาสที่เอื้ออำนวยให้เลือกกระทำกิจกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการ เช่น การท่องเที่ยวตามหมู่เกาะ ควรกระทำในยามค่ำคืนลมสงบ ไม่ควรทำในขณะที่มีพายุฝนฟ้าคะนอง

4. การแปลความหมาย หมายถึง วิธีการคิดแบบต่างๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการที่พอดีมากที่สุดในสถานการณ์หนึ่ง ๆ เช่น เวลาสืบสองนาฬิกา เป็นเวลาที่นักท่องเที่ยวควรเป็นเวลาที่นักท่องเที่ยวควรหยุดพักรับประทานอาหารกลางวัน

5. การตอบสนอง คือ การตัดสินใจกระทำกิจกรรมตามที่ตนได้ตัดสินใจเลือกรับ แล้ว เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ เช่น นักท่องเที่ยวได้ตัดสินใจที่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุด เพื่อพักผ่อน ดังนั้นนักท่องเที่ยวจะต้องวางแผนการเดินทาง และจัดการดำเนินการล่วงหน้าในการกระทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ตั้งแต่กิจกรรมการกำหนดสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรมการเดินทาง กิจกรรมการจองที่พัก เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

6. ผลลัพธ์ที่ตามมา คือ ผลจากการกระทำหนึ่ง ๆ อาจได้ผลตามที่คาดหมายไว้ หรืออาจตรงกันข้ามกับความคาดหวังที่ตั้งใจไว้ เช่น นักท่องเที่ยวได้มีกำหนดการเดินทางไว้เพื่อมาพักผ่อนวันหยุดในประเทศไทย แต่ปรากฏว่าในวันนั้นเกิดการชุมนุมที่สนามบิน และทำให้สนามบินต้องปิดทำการ เครื่องบินไม่สามารถลงจอดได้ มีผลลัพธ์ทำให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถบรรลุผลตามที่คาดหมายไว้ได้

7. ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง คือ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อสิ่งที่กระทำลงไปไม่บรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ จึงต้องกลับมาเปลี่ยนความหมาย ไตร่ตรองเพื่อเลือกหารือใหม่ๆ มาตอบสนองความต้องการ หรืออาจจะเลิกความต้องการไป เพราะเห็นว่าเป็นสิ่งที่เกินความสามารถ เช่น การก่อวินาศกรรมในเมืองนูนในประเทศไทยในเดือนพฤษภาคม ปี 2008 นักท่องเที่ยวที่ตั้งใจเดินทาง

ไปเมืองดังกล่าว จะต้องเกิดความผิดหวัง เพราะการเกิดความกังวลด้านความปลอดภัย และอาจล้มเลิกความตั้งใจในการเดินทาง หรืออาจเปลี่ยนเส้นทางไปเมืองอื่นที่ปลอดภัยกว่า

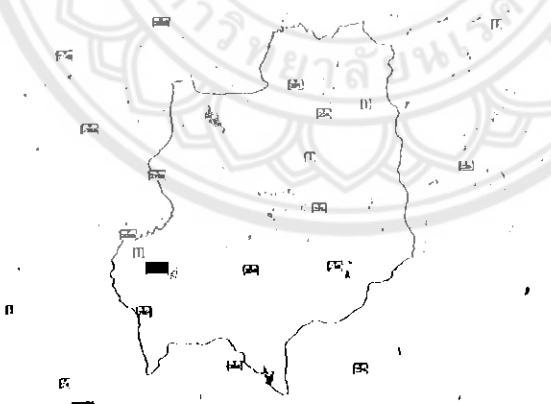
พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว (Tourist Behavior) จึงเป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการใช้สินค้าและบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งกระบวนการในการตัดสินใจที่มีผลต่อการแสดงออก

ประโยชน์ของการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

- ช่วยให้นักการตลาดเข้าใจถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าของนักท่องเที่ยว
- ช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องสามารถหาแนวทางแก้ไขพฤติกรรมในการตัดสินใจซื้อสินค้าของนักท่องเที่ยวในสังคมได้ถูกต้องและสอดคล้องกับความสามารถในการตอบสนองของธุรกิจท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น
- ช่วยให้การพัฒนาตลาดและการพัฒนาผลิตภัณฑ์สามารถทำได้ดีขึ้น
- เพื่อประโยชน์ในการแบ่งส่วนตลาด เพื่อการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ให้ตรงกับชนิดของสินค้าและบริการที่ต้องการ
- ช่วยในการปรับปรุงกลยุทธ์การตลาดของธุรกิจท่องเที่ยวต่าง ๆ เพื่อความได้เปรียบคู่แข่งขัน (ชวัญชัย อุทยาน, 2009)

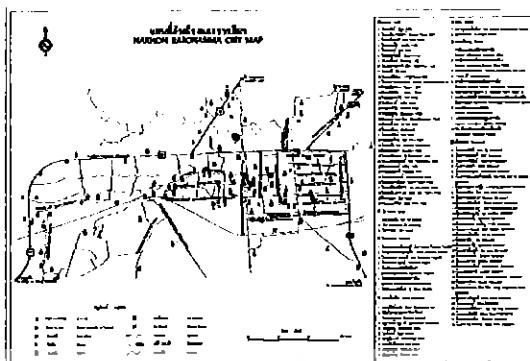
2.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

2.1.2.1 แผนที่และพื้นที่ที่ตั้งของขอบเขตงานวิจัย

ภาพ 1 แผนที่และพื้นที่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

ที่มา: <https://www.google.co.th/maps/>

ภาพ 2 แผนที่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

ที่มา: <http://www.hotsia.com/thailandmap/nakhonratchasima2.shtml>

2.1.2.2 ข้อมูลจังหวัดนครราชสีมา

ประวัติของจังหวัดนครราชสีมา

จังหวัดนครราชสีมา หรือที่เรียกกันว่า "โคราช" เป็นเมืองใหญ่บนดินแดนที่ราบสูง ที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากร และสิ่งอำนวยความสะดวกหลากหลายรูปแบบ ผู้มาเยือนจะได้เพลิดเพลินกับธรรมชาติที่งดงาม จนได้รับการยกย่องให้เป็นมรดกโลก สนุกสนานไปกับกิจกรรมท่องเที่ยวที่หลากหลาย ได้เช่น ชมความอิ่มใหญ่ของอารยธรรมขอมโบราณ เรียนรู้วัฒนธรรมพื้นบ้าน ได้ความรู้ด้านการเกษตร จากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ทั้งยังได้อิ่มอร่อยกับอาหารอีสานต้นตำรับ และเลือกซื้อหาสินค้าเกษตรและหัตถกรรมพื้นบ้าน ในดินแดนที่เปรียบเสมือนเป็นประตูสู่ภาคอีสานแห่งนี้

ด้วยทำเลที่ตั้งที่อยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ มากนัก มีการคมนาคมที่สะดวกสบาย จังหวัดนครราชสีมา จึงเป็นจุดหมายปลายทางในการท่องเที่ยวพักผ่อนวันหยุด ที่เป็นที่นิยมอันดับต้นๆ แห่งหนึ่งของชาวเมืองหลวง และจังหวัดใกล้เคียงในปัจจุบัน

จังหวัดนครราชสีมา มีเนื้อที่ประมาณ 20,494 ตารางกิโลเมตร หรือ 12,808,728 ไร่ เป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย สภาพพื้นที่มีทั้งบริเวณที่สูงทางตอนกลาง พื้นที่ลุกดลลีนและที่ราบลุ่มทางตอนเหนือ และบริเวณที่ออก夷และที่สูงทางตอนใต้ของจังหวัด อันเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำลำธารหลายสายที่ไหลไปทางตะวันออกของภูมิภาค มีแม่น้ำสายสำคัญ ได้แก่ แม่น้ำมูล แม่น้ำลำเชียงไกร ลำแซะ ลำพระเพลิง ลำตะคง และลำปalyamak

จากหลักฐานทางโบราณคดีที่พบอยู่ทั่วไปในเขตจังหวัดนครราชสีมา ทำให้เชื่อได้ว่าบริเวณนี้เคยมีชนชุมนับร้อยปีก่อนประวัติศาสตร์ตั้งอยู่ จนกระทั่งเข้าสู่ยุคประวัติศาสตร์ก็ยังคงความเจริญรุ่งเรืองมาตลอดตั้งแต่ สมัยท้าวเวช โดยมีศูนย์กลางความเจริญอยู่ที่เมือง升นา เป็นเมืองใหญ่อุปในบริเวณที่เป็นอิฐเผาสูงเนินในปัจจุบัน

ต่อมาในสมัยขอมเรืองอำนาจ มีการสร้างเมืองโคราจะบูรุ หรือเมืองโคราช ขึ้นในบริเวณไกลี้เคียง และมีเมืองพินายเป็นเมืองให้ปักครองที่สำคัญ จนถึงสมัยกรุงศรีอยุธยา สมเด็จพระนารายณ์ มหาราชาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างเมืองขึ้นใหม่ โดยเอาชื่อเมืองเดماกับเมืองโคราจะบูรุมาผูกกันเป็นนามเมืองใหม่ เรียกว่า "เมืองนครราชสีมา" แต่คนทั่วไปนิยมเรียกกันว่า "เมืองโคราช"

โคราจะมีความเจริญรุ่งเรืองขึ้นเรื่อยๆ จนมีฐานะเป็นเมืองเจ้าพระยามหานคร และเมื่อถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 เจ้าอนุวงศ์ผู้ครองเมืองเวียงจันทน์ได้ก่อการกบฏ ยกกองทัพมาตีเมืองนครราชสีมาและภาคต้องแพ้เมืองกลับไปเป็นชลย คุณหญิงโน ภริยาปลัดเมืองนครราชสีมาในขณะนั้น ได้คิดอุบายนเรสรังทำก้าวและประจับเอาใจทหารลาว จนกระทั่ง เมื่อขบวนชลยถูกภาคต้องนาหมุดพักที่ทุ่งสัมฤทธิ์ ในเขตอำเภอพินาย เมื่อสนับโอกาส คุณหญิงโนก็นำหัวพชาราเมืองโจรตีกองทหารเวียงจันทน์จนแตกพ่ายไป วีรกรรมอันหาญกล้าของคุณหญิงโนในครั้งนี้ เป็นที่เลื่องลือและสรรเสริญไปทั่ว ต่อมารัชกาลที่ 3 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ สถาปนาฐานัตศักดิ์ให้คุณหญิงโนเป็น "ห้าสุรนารี"

โคราจะมีความเจริญรุ่งเรืองต่อมาจนกลายเป็นชุมทางการค้าที่สำคัญระหว่างภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับภาคกลาง จนในสมัยรัชกาลที่ 5 โปรดเกล้าฯ ให้มีการจัดตั้งถนนคราชสีมาขึ้นเป็นถนนแรกของประเทศไทย เพื่อควบคุมดูแลหัวเมืองในบริเวณไกลี้เคียง

ปัจจุบันจังหวัดนครราชสีมาเป็นเมืองศูนย์กลางการค้าที่สำคัญรองจากกรุงเทพมหานครและเป็นศูนย์กลางทางด้านต่างๆ ของภูมิภาครวมทั้งเป็นที่ตั้งของกองกำลังรบทลักษณ์ของกองทัพบกและกองทัพอากาศด้วย

จังหวัดนครราชสีมาแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 32 อำเภอ ได้แก่

- อำเภอเมืองนครราชสีมา
- อำเภอครบุรี
- อำเภอเสิงสาง
- อำเภอคง
- อำเภอบ้านเหลื่อม
- อำเภอจักราช
- อำเภอโชคชัย
- อำเภอต่านชุมพล
- อำเภอโนนไทย
- อำเภอโนนสูง
- อำเภอขามสะแกแสง
- อำเภอบัวใหญ่
- อำเภอชุมพวง
- อำเภอสูงเนิน
- อำเภอขามทะเลสาบ
- อำเภอสีคิ้ว
- อำเภอปากช่อง
- อำเภอหนองบุญมาก
- อำเภอแก้งสนามนาง
- อำเภอโนนแตง
- อำเภอวังน้ำเขียว
- อำเภอเฉลิมพระเกียรติ
- อำเภอเมืองยาง
- อำเภอบัวลาย

- อำเภอประทาย
- อำเภอปักธงชัย
- อำเภอพิมาย
- อำเภอห้วยแตง
- อำเภอสีดา
- อำเภอเทพารักษ์
- อำเภอพระทองคำ
- อำเภอลำทะเมนชัย

(Nakhon Ratchasima : นครราชสีมา, 2557, ออนไลน์)

ประดุจเมืองนครราชสีมา

ประดุจเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา เป็นเมืองเก่าแก่ ที่ปัจจุบันมีความเจริญเป็นอย่างมาก ได้รับนานานามว่าเป็น "ประดุจภาคอีสาน" คำพูดนี้มีไว้เป็นภาษาที่เรียกกันในปัจจุบันเท่านั้น แต่ทว่ามีการถ่ายทอดกันมานานแล้ว เนื่องจากเป็นเมืองหน้าด่านที่มีไว้ป้องกันข้าศึกกรุงสุเมืองอยุธยา และเป็นทางผ่านสำหรับการคมนาคม ค้าขาย ไปยังเมืองต่างๆ ของภาคอีสาน ปัจจุบันประดุจเมืองนครราชสีมารวมทั้ง กำแพงเมือง และคูเมือง เป็นสิ่งก่อสร้างที่เป็นสัญลักษณ์หนึ่งของตัวเมืองนครราชสีมา ที่ยังคงเหลืออยู่ ประดุจเมืองนั้นได้ก่อสร้างขึ้นในสมัยอยุธยา ปัจจุบันยังคงมีประดุจชุมพลที่ยังคงรูปลักษณ์เดิมอยู่ได้ และนับเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของนครราชสีมา

ประวัติความเป็นมา ในสมัยแผ่นดิน สมเด็จพระนารายณ์มหาราช (พ.ศ. 2199 - พ.ศ. 2231) มีพระราชดำริว่า ดินแดนภาคอีสานเป็นอนุวบ้องกันการรุกรานของขอมร (เขมร) ลาว ญวน และเป็นหัวเมืองใหญ่ควบคุมเขมรป่าดงที่ขึ้นแก่ไทย ขณะนั้น มีเมืองเสมา เมืองโคราช และเมืองพิมาย เป็นชุมชนใหญ่ ควรจะตั้งเป็นหน้าด่านได้ จึงโปรดให้สร้างเมืองที่มีป้อมปราการแบบฝรั่ง ในฐานะเมืองสำคัญชายพระราชอาณาเขต โดยเกณฑ์ที่มาจากกรุงศรีอยุธยา เกณฑ์แรงงานจากเมืองโคราช กับเมืองเสมา ช่วยกันสร้างเมืองใหม่ ห่างจากเมืองโคราชเก่าในท้องที่ อำเภอสูงเนิน ไปทางทิศตะวันออก 800 เส้น (32 กิโลเมตร) ซึ่งก็คือ พื้นที่ดั้นเมืองเก่า บริเวณเขตกำแพงเมือง และคูเมืองในปัจจุบัน

คูเมืองปัจจุบัน ในตอนนั้นมีนายช่างชาวฝรั่งเศสเป็นผู้วางแผนเมือง ผังเมืองมีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยม รูปกล่องชัยเกริก มีความกว้างประมาณ 1,000 เมตร (มาตรฐานเดิมของไทย : 25 เส้น) ยาวประมาณ 1,700 เมตร (มาตรฐานเดิมของไทย : 43 เส้น) มีพื้นที่ภายในประมาณ 1,000 ไร่ (1.60 ตาราง กิโลเมตร) ชุดคูกว้าง 20 เมตร (10 วา) และลึก 6 เมตร (3 วา) ยาวล้อมรอบเมือง มีโครงข่ายถนนภายใน ตัดกัน成รูปแบบเป็น ตารางหมากruk (Grid pattern system) ก่อสร้างกำแพงเมือง โดยก่ออิฐ ขึ้นจากหินศิลาแลง มีความสูง 6 เมตร (3 วา) ยาวโดยรอบ 5,220 เมตร (2,610 วา) บนกำแพงมีบล็อกหินศิลาแลง จำนวน 4,302 ใบ เดินนั่น ก่อนการก่อสร้างกำแพงเมือง ในเส้นทางกำแพง ได้ออกแบบไว้ให้มีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมตามแบบของฝรั่ง แต่ต่อมาเมื่อปีการก่อสร้าง พระยนทรราช (สังฆ) เจ้าเมืองนครราชสีมา ได้เปลี่ยนแปลงลักษณะในเส้นให้เป็นแบบของไทยแทน บริเวณกำแพงมีป้อมประจำกำแพง และป้อมตามมุกกำแพงรวม 15 ป้อม มีประตูเมืองกว้าง 3 เมตร (1 วา 2 ศอก) จำนวน

4 ประทู โดยประทูเมืองทั้ง 4 เป็นทางเข้าออกเมืองทั้งสี่ทิศ บริเวณชุมประทูเมือง จะมีหอโถมรักษาการณ์ - เชิงเทิน รูปแบบเป็นทรงไทยโบราณ ศิลปะสมัยอยุธยา หลังคามุงด้วยกระเบื้องดินเผา มีช่องฟ้าใบระกาเหมือนกันหมดทุกแห่ง มีชื่อเรียกประทูเมืองทั้ง 4 นี้ว่า ประทูชุมพล ประทูพลดสน ประทู พลด้าน ประทูไชยณรงค์ เมื่อระยะเวลาผ่านไป สิ่งก่อสร้างบางอย่างได้ถูกทำลายลง เมื่อครั้งที่ได้เกิด ศึกกับเจ้าอนุวงศ์ แห่งกรุงเวียงจันทน์ ที่ได้เข้ามาขึ้นนครราชสีมา กอร์ปกับส่วนหนึ่งถูกสภาพ ภูมิอากาศ และ ภัยธรรมชาติ เช่น แสงแดด ลม และ ฝน ทำลายเสียหายไปบ้าง ทำให้ทรุดโทรมลง เหลือแต่เพียง ประทูเดียวก็คือ ประทูชุมพล ที่ยังคงเหลือโครงสร้างเดิมไว้อยู่

-ประทูชุมพล ประทูเมืองทางทิศตะวันตกของเขตเมืองเก่า เป็นประทูเมืองเพียงแห่งเดียว ใน บรรดาประทูเมืองทั้งหมด 4 ประทูของเมืองนครราชสีมา ที่ยังคงสภาพเดิมอยู่พร้อมกำแพงเมืองเก่า ชุมประทูก่อด้วยอิฐก้อนใหญ่แล้วต่อเป็นกำแพงออกแบบไปทั้ง 2 ข้าง เนื่องจากทรงที่ออกแบบของประทู มีร่อง ใหญ่หลังเล็กๆอยู่หลังหนึ่ง ทำด้วยไม้แก่น เรียกว่า "หอรอบ" หลังคามุงกระเบื้อง ประดับช่องฟ้า ใบระกา กำแพงที่ต่อออกไปทั้ง 2 ข้าง ส่วนบนทำเป็นรูปใบเสมา สำหรับ ชื่อประทู "ชุมพล" นี้หมายความถึง ที่ชุมนุมพลส่วนใหญ่ เป็นประทูสำหรับเตรียมไฟร์พล และออกศึก เนื่องจากมีภูมิประเทศเปิดกว้าง ไม่มีป้อมปราการตามธรรมชาติเหมือนประทูอื่น ๆ ในอดีตมีความเชื่อว่า เมื่อคลอดผ่านประทูชุมพลไปทำ ศึกแล้ว จะแคล้วคลาดได้กลับบ้านเมือง อนึ่งประทูชุมพล ทางกรมศิลปากร ได้ขึ้นทะเบียนเป็น โบราณวัตถุสถานแห่งชาติ เมื่อวันที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2480 และ กำแพงเมืองโคราช ขึ้นทะเบียนเป็น โบราณวัตถุสถานแห่งชาติ เมื่อวันที่ 27 กันยายน พ.ศ. 2479 เนื่องจากตัวเมืองปัจจุบัน ได้มีขยาย ออกไปยังบริเวณรอบนอกไปทางทิศเหนือ ทิศใต้ และทิศตะวันตกของเขตเมืองเก่าเดิม ส่งผลทำให้ ปัจจุบัน ประทูชุมพลจึงเสมือนตั้งอยู่กลางเมือง ต่อมากองหน่วยราชการของจังหวัดนครราชสีมาได้ สร้างอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี(ย่าโน) แล้วนำมาระดับฐานบนแท่นสูง ตรงบริเวณหน้าประทูชุมพล ซึ่งได้มีการคอมคูเมืองทางด้านทิศตะวันตกบางส่วน เพื่อทำเป็นพื้นที่ก่อสร้าง สำหรับ หอ ยานรักษาการณ์ ทรงไทย, ประทูเมือง และกำแพงเมืองโบราณที่ชำรุดทรุดโทรมพังลงไปมากนั้น ทางราชการได้บูรณะ ซ่อมแซม และสร้างขึ้นมาใหม่บางส่วน โดยคงไว้ซึ่งรูปแบบและศิลปกรรมก่อสร้างตามของเดิมไว้ ทั้งหมด พร้อมกับได้อัญเชิญ อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี (ย่าโน) ทั้งหมดมาสร้างและตั้งขึ้น ณ บริเวณที่ ปัจจุบัน ทราบเท่าทุกวันนี้

-ประทูพลดสน ประทูเมืองทางทิศเหนือ เรียกกันทั่วไปว่า "ประทูน้ำ" เป็นพระประทูน้ำทัน หน้าสู่ ลักษณะ ซึ่งเป็นคลองกั้นคูเมืองอีกชั้นหนึ่ง เป็นลำน้ำสาขาของแม่น้ำมูล ในอดีตจะใช้ลักษณะ คองในการชลประทาน และเป็นเส้นทางคมนาคมทางน้ำ สำหรับชื่อประทู "พลดสน" นั้นหมายถึง ต้อง มีกำลังพลถึงแสนหนึ่ง จึงจะสามารถบุกเข้ามาอย่างประทูน้ำได้

-ประทูพลด้าน ประทูเมืองทางทิศตะวันออก ชาวเมืองเรียกประทูน้ำว่า "ประทูตะวันออก" หรือ "ประทูทุ่งสว่าง" แต่เดิม ทิศนี้มีบึงใหญ่ที่เรียกว่า "บึงทะเลญ่าหาวด" มีพื้นที่กว้างไม่น้อยกว่า 10

พารังกิโลเมตร ส่วนกลางเป็นบึงใหญ่ และมีพื้นที่สำหรับเลี้ยงสัตว์พาหนะ ซึ่งเป็นที่ตั้งของ "วัดทุ่งสว่าง" สำหรับชื่อประดุ "พลล้าน" นั้น นัยว่าเพื่อเป็นการข่มขวัญข้าศึก ที่ถึงจะยกทัพมาลักล้าน ก็ยังต่อสู้ได้

-ประดุไชยณรงค์ (ประดุผี) ประดุเมืองทางทิศใต้ ชาวเมืองเรียกประดุนี้ว่า "ประดุผี" เนื่องจากในอดีต มีประเพณีความเชื่อว่า เมื่อมีคนตายขึ้นในเมือง ห้ามมีการเผา หรือฝังเอาไว้ในเมือง ให้ออกไปจัดการกันที่นอกเมือง โดยให้นำศพผ่านออกทางประดุนี้เพียงประดุเดียว นอกจากนั้นแล้ว ทางทิศใต้นี้ยังมีบึงใหญ่ มีชื่อเรียกว่า "หนองบัว" สำหรับชื่อประดุ "ไชยณรงค์" นั้น เนื่องมาจาก เมื่อยามเกิดศึกสงคราม ประดุนี้เป็นจุดยุทธศาสตร์ที่ยากต่อการโจมตีของข้าศึก เพราะภูมิประเทศด้านนี้ เดินไปด้วยหนองน้ำขนาดใหญ่ และเล็ก แต่ในปัจจุบัน หนองน้ำเหล่านี้ได้ถูกถอนไปหมดแล้ว

ปัจจุบัน ประดุเมือง 3 ประดุ ได้แก่ ประดุพลาสัน ประดุพลล้าน และประดุไชยณรงค์ ได้มีการบูรณะ และก่อสร้างใหม่ โดยทำการรื้อถอนประดุเมืองและกำแพงเมืองเดิมที่มีสภาพชำรุดทรุดโทรม ในลักษณะของชุมประดุหั้ง 3 นั้น ได้ออกแบบลักษณะเป็นศิลปะร่วมสมัย โดยยึดเค้าโครงเดิมของประดุเมือง และกำแพงเมืองแบบเดิม ทั้งนี้ในช่วงเวลาที่ก่อสร้างชุมประดุใหม่นั้น พื้นที่ตัวเมืองมีการขยายเพิ่มขึ้น และได้มีการขยายถนนออกไป ในอดีตชุมประดุในแบบเดิม (แบบประดุชุมพล) จะมีขนาดที่แคบ เพื่อให้เหมาะสมกับปัจจุบันจึงทำให้การออกแบบชุมประดุมีความกว้างเพื่อรับรองรับกับการจราจรและรถยนต์ที่ สัญจรเข้าออกผ่านชุมประดุเมืองหั้ง 3 เป็นอย่างดี

ในวันที่ 23 มีนาคม-3 เมษายน ของทุกปี ทางจังหวัดนครราชสีมาจะมีการจัดงานเพื่อเป็นการเฉลิมฉลองวันแห่งชัยชนะของท้าวสุรนารี โดยไฮไลท์เด่นของงาน ได้แก่การจุดพลุ 4 นุงเมือง ณ ประดุเมืองหั้ง 4 ด้านอย่างยิ่งใหญ่ ตราการตา และนกห่องเที่ยวทั่วไป ถ้ามีโอกาสไม่ควรพลาดที่จะมาชมซักครั้ง (Wikipedia,2559,ออนไลน์)

ประวัติย่อโน

ท้าวสุรนารี มีนามเดิมว่า "โน" (แบกลว่า ใหญ่มาก) หรือ ท้าวนะโนโรง เป็นชาเมืองนครราชสีมาโดยกำเนิด เกิดเมื่อปีราชป.ศ. 2314 สมัยกรุงเทพมหานิวาสถานอยู่ ณ บ้านตรงกันข้ามกับวัดพระนารายณ์มหาราช (วัดกลางนคร) ทางทิศใต้ของเมืองนครราชสีมา เป็นธิดาของนายกิมและนางบุญนา มีพี่สาวหนึ่งคนชื่อ แบปนาผล ไม่มีสามี จึงอยู่ด้วยกันจนวายชนม์ มีน้องชายหนึ่งคน ชื่อ จุก(ภายหลังได้เป็นเจ้าเมืองพนมชร็อก ต่อมาเมื่อการอพยพชาวเมืองพนมชร็อก มาอยู่ ริมแม่น้ำน้ำด่านได้ จึงเอารื้นเมือง พนมชร็อก มาตั้งชื่อ บ้านพนมครก ต่อมาเรียกเพี้ยนเป็น บ้านสกอยหลังสถานีรถไฟ ชุมทางตอนจีระจนทุกวันนี้)

เมื่อปีพ.ศ. 2339 โน เมื่ออายุได้ 35 ปี ได้แต่งงานสมรสกับนายทองคำขาว พนักงานกรมการเมืองนครศรีธรรมราช ต่อมา นายทองคำขาว ได้เลื่อนบรรดาศักดิ์เป็น "พระภักดีสุริยเดช" ตำแหน่งรองปลัดเมืองนครราชสีมา นางโน จึงได้เป็น คุณนายโน และต่อมา "พระภักดีสุริยเดช" ได้เลื่อนเป็น "พระ"

ยาสุริยะเดช" ตำแหน่งปลัดเมืองครราษสีมา คุณนายโนจึงได้เป็น คุณหญิงโน ชาวเมืองครราษสีมา เรียกท่านทั้งสองเป็นสามัญว่า "คุณหญิงโน" และ "พระยาปลัดทองคำ" ท่านเป็นหน้าไม่มีทายาทสืบสายโลหิต ชาวเมืองครราษสีมาทั้งหลายจึงพากันเรียกแทนตัวคุณหญิงโนว่า แม่ มีผู้มาฝากตัวเป็นลูก-หลานกับคุณหญิงโนอยู่มาก ซึ่งเป็นกำลัง และอำนาจส่งเสริมคุณหญิงโนให้ทำการ ไดๆ ได้สำเร็จเสมอ หนึ่งในลูกหลานคนสำคัญ ที่มีส่วนร่วมกับคุณหญิงโน เช้ากอบกู้เมืองครราษสีมาจากกองทัพเจ้าอนุวงศ์ เวียงจันทน์ ณ ทุ่งสัมฤทธิ์ คือ นางสาวบุญเหลือ ท้าวสุรนารี เป็นคนมีสติปัญญา หลักแหลม เล่นหากุกเกง มีความชำนาญในการขึ้นช้าง ขึ้นม้า มีม้าตัวโปรดสีดำ และม้าจะพาลูกหลาน ไปทำบุญที่วัดสะแก้ว เป็นประจำเสมอ ท้าวสุรนารี ถึงแก่อสัญกรรมเมื่อเดือน เมษายน พ.ศ. 2395(เดือน 5 ปี ชวดจัตวาศกจศ. 1214) สิริรวมอายุได้ 133 ปี ท่านได้สร้างวีรกรรมอันยิ่งใหญ่

โดยสามารถบูรณาการเข้าสู่ระบบและต่อต้านกองทัพของเจ้าอนุวงศ์แห่งเวียงจันทน์ ไม่ให้รุกล้ำเข้ามาตีกรุงเทพฯเป็นผลสำเร็จ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๓ แห่งราชวงศ์จักรี จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าสถาปนาคุณหญิงโน เป็นท้าวสุรนารี ท้าวสุรนารีเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวโคราชทุกคน ผู้คนจากทั่วทุกถิ่นแมกกะเวียงกันมากราบ膜สการไม่ขาดสาย ทั้งกลางวันและกลางคืน เพื่อรำลึกถึงคุณงามความดีที่ท่านได้สร้างคุณประযิชน์ต่อประเทศชาติ เพื่อกราบไหว้ขอพร เมื่อวันที่ ๕ ทางใจของ ชุมชน ชาวเมืองครราษสีมา (T27 ,2554, อ่อนไลน์)

2.1.2.3 การเดินทางสู่จังหวัดนครราชสีมา

นครราชสีมาอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 259 กิโลเมตร นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางสู่จังหวัดนครราชสีมาได้หลายวิธี ทั้งทางรถยนต์ส่วนตัว รถประจำทาง และรถไฟฟ้า

โดยรถไฟฟ้า :

การรถไฟฟ้าแห่งประเทศไทยมีบริการรถไฟฟ้าจากสถานีรถไฟกรุงเทพ (หัวลำโพง) ไปยังจังหวัดนครราชสีมาทุกวัน ทั้งรถธรรมดา รถเร็ว รถด่วน และรถตุ่นพิเศษ ใช้เวลาเดินทางประมาณ 4-5 ชั่วโมง ส่วนสถานะรายละเอียดได้ที่การรถไฟแห่งประเทศไทย โทร. 1690 เว็บไซต์ www.railway.co.th

โดยรถยนต์ :

จากกรุงเทพฯ สามารถไปได้ 3 เส้นทาง คือ

- ใช้ทางหลวงหมายเลข 1 (พหลโยธิน) จนถึงจังหวัดสระบุรี บริเวณหลักกิโลเมตรที่ 107 แยกขวาเข้าสู่ทางหลวงหมายเลข 2 (มิตรภาพ) ไปจนถึงจังหวัดนครราชสีมา เป็นเส้นทางที่นิยมที่สุด
- ใช้ทางหลวงหมายเลข 304 ผ่านเขตมีนบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา อำเภอพนมสารคาม กบินทร์บุรี วังน้ำเยีย ปักธงชัย ไปจนถึงจังหวัดนครราชสีมา รวมระยะทางประมาณ 273 กิโลเมตร

3. ใช้ทางหลวงหมายเลข 305 (รังสิต-นครนายก) จนถึงจังหวัดนครนายก แยกใช้ทางหลวงหมายเลข 33 ไปจนถึงอำเภอโภกบินทร์บุรี แล้วแยกซ้ายเข้าสู่ทางหลวงหมายเลข 304 ผ่านวังน้ำเขียว ปักธงชัย ไปจนถึงจังหวัดครราชสีมา

โดยรถประจำทาง :

มีรถโดยสารธรรมด้าและรถโดยสารปรับอากาศของบริษัท ขนส่ง จำกัด และของเอกชน สายกรุงเทพฯ-นครราชสีมา ออกจากสถานีขนส่งสายไหม (หมอชิต 2) ถนนกำแพงเพชร 2 ทุกวัน วันละหลายเที่ยว ใช้เวลาเดินทางประมาณ 3 ชั่วโมง ส่วนถ้ารายละเอียดได้ที่บริษัท ขนส่ง จำกัด โทร. 1490 www.transport.co.th

การเดินทางภายในครราชสีมา

ในตัวจังหวัดนครราชสีมา มีรถชนิดต่างๆ ให้บริการ นักท่องเที่ยวสามารถเลือกใช้บริการ ยานพาหนะต่างๆ ได้หลากหลายตามความเหมาะสม

- รถแท็กซี่มีเตอร์ มีจุดจอดอยู่ที่สถานีขนส่งผู้โดยสารแห่งที่ 2 และศูนย์การค้าเดอะมอลล์นครราชสีมา
  - รถสองแถว มีวิ่งบริการภายในเขตเทศบาลและบริเวณใกล้เคียง รวมถึงไปยังอำเภอต่างๆ หลายสาย นักท่องเที่ยวอาจเน้นการสองแถวไปเที่ยวได้ทั้งในเมืองและท่องอำเภอ คิดราคาขึ้นอยู่กับระยะทางและการต่อรอง
  - รถสามล้อเครื่องและมอเตอร์ไซค์รับจ้าง จอดอยู่ตามจุดต่างๆ ในจังหวัด เช่น หน้าตลาดเทศบาล หน้าสถานีขนส่ง ค่าบริการมีทั้งแบบตกลงกันตามแต่ระยะทางและแบบเหมาจ่าย
- (การเดินทางสู่จังหวัดนครราชสีมา, 2557, ออนไลน์)

เส้นทางเดินรถโดยสารประจำทางในเขตตัวเมืองครราชสีมา

เมืองโคราช หรือจังหวัดนครราชสีมาเป็นประตูสู่ภาคอีสาน ห่างจากกรุงเทพมหานคร ไม่ไกลมากนัก สามารถเดินทางมาเที่ยวที่โคราชได้ ด้วยรถยนต์ส่วนตัว หรือจะนั่งรถโดยสารประจำทาง หรือ เดินทางด้วยรถไฟฟ้า ได้ แต่ถ้าหากการโดยสารประจำทางมายังอำเภอเมืองนครราชสีมาแล้ว การเดินทางด้วยรถสองแถวในเมืองนั้นสำคัญมาก เพราะมีราคาถูกประหยัดค่าเดินทางในทริปได้เป็นอย่างดี มีให้บริการตั้งแต่ 06.00 ถึง 20.00 น. ของทุกวัน การนั่งรถสองแถวในโคราชมีสายไหนบ้าง แล้วรถสองแถวไปเส้นทางไหนบ้าง อาจเป็นประโยชน์ให้แก่นักท่องเที่ยวที่ต้องการเดินทางท่องเที่ยวโคราชแบบแบบคแพค

เส้นทางการเดินรถสองแถวในเมืองโคราช

- รถสองแถว สาย 1 สีเหลือง-เขียว
  - เส้นทางเดินรถ : ซอย 30 กันยา – ม.เทคโนโลยีราชมงคล – ม.ราชภัฏ – ประตูน้ำ – วัดบูรพาราม – หลักเมือง – คลังพลาซ่าจอมสุรางค์ – อนุสาวรีย์ย่า莫 – ตลาดแม่กินเรง – สี่แยกเต็กอะ – ห้าแยก(การไฟฟ้า) – สถานีหัวรถไฟ – กรมชลประทาน – หมู่บ้านสรนาวีวิลเลจ

- รถสองแถว สาย 1 สีขาว-หลัง

เส้นทางเดินรถ : ซอยมหาชัย – ม.เทคโนโลยีราชมงคล – ม.ราชภัฏ – ประตูน้ำ – วัดบูรพ์ – หลักเมือง – คลังพลาซ่าจอมสุรางค์ – อนุสาวรีย์ย่าโม – แม่กินเงง – สีแยกตึกกะ – ห้าแยก (การไฟฟ้า) – สถานีหัวรถไฟ – กรมชลประทาน – หมู่บ้านสุรนารีวิลเลจ

- รถสองแถว สาย 2 สีแดงเลือดหมู-ขาว

เส้นทางเดินรถ : รร.บุญวัฒนา – หัวทะเล – ประตูพลล้าน – รร.รวมมิตร(วัดพระนารายณ์) – คลังพลาซ่าอัษฎางค์ – คลังพลาซ่าจอมสุรางค์ – อนุสาวรีย์ย่าโม – ตลาดแม่กินเงง – บขส. เก่า – วิทยาลัยเทคนิค – ห้าแยก(การไฟฟ้า) – หัวรถไฟ – รร.สีมาธานี – สวนพริกไทย – ศรีจะนะเฉิง

- รถสองแถว สาย 4 สีขาว-ฟ้า

เส้นทางเดินรถ : สนามม้า – สนามกีฬาค่ายฯสุรนารี – คลังพลาซ่าจอมสุรางค์ – อนุสาวรีย์ย่าโม – รร.เมืองฯ – รร.สุรนารีฯ – รพ.มหาราช – สนามกีฬากลาง – ชพน. – จตุหอ – รร.บุญเหลือฯ

- รถสองแถว สาย 5 สีขาว -หลัง

เส้นทางเดินรถ : วัดพายัพ – อนุสาวรีย์ย่าโม – คลังพลาซ่าจอมสุรางค์ – ศาลากลาง – กองเมือง – ประตูผี – หัวทะเล – ดูโขม – ม.จามจุรี – เขตอุทสาหกรรมฯ

- รถสองแถว สาย 6 สีขาว-แดง-หลัง 1

เส้นทางเดินรถ : จตุหอ – บ้านเก่า – ม.เทคโนโลยีราชมงคล – ม.ราชภัฏ – ประตูน้ำ – คลังพลาซ่าจอมสุรางค์ – อนุสาวรีย์ย่าโม – ไอทีพลาซ่า – สามแยกอุดร(BigC) – เดอะมอลล์ – โลตัส – รร.สีมาธานี – สามแยกปึกฯ

- รถสองแถว สาย 6 สีขาว-แดง-หลัง 2

เส้นทางเดินรถ : บ้านก่า – ม.เทคโนโลยีราชมงคล – ม.ราชภัฏ – ประตูน้ำ – คลังพลาซ่าจอมสุรางค์ – อนุสาวรีย์ย่าโม – ไอทีพลาซ่า – สามแยกอุดร(BigC) – เดอะมอลล์ – โลตัส – รร.สีมาธานี – สามแยกปึกฯ – เชฟวัน – การเคหะ

- รถสองแถว สาย 7 สีขาว-น้ำเงิน

เส้นทางเดินรถ : หัวทะเล – ประตูผี – สถานีรถไฟฟ้า – ศาลากลาง – คลังพลาซ่าจอมสุรางค์ – อนุสาวรีย์ย่าโม – สามแยกอุดร – บีกชี – บขส.ใหม่ – แมคโคร์ – ประโดก

- รถสองแถว สาย 8 สีขาว-ฟ้า

เส้นทางเดินรถ : วัดป้าสาละวัน – สถานีหัวรถไฟ – ตลาดย่าโม – เดอะมอลล์ – สามแยกอุดร

(BigC) – ไอทีพลาซ่า – วัดพายัพ – อุนเสาวรีย์ย่าโม – ศากาภลาง – สถานีตำรวจนครองเนื่อง – เรือนจำกลาง – วัดบูรพ์ – ประตูพลล้าน – ทุ่งสว่าง

- รถสองแถว สาย 11 สีน้ำเงิน-ขาว

เส้นทางเดินรถ : วัดพายัพ – อุนเสาวรีย์ย่าโม – คลังพลาซ่าจอมสุรังค์ – ตลาดแม่กิมเงง – บขส.เก่า – เทคนิค – การไฟฟ้า – รพ.ค่ายฯ – บุ่งตาหลัว – สนานกีฬาค่ายสุรนารี – บชร.2

- รถสองแถว สาย 11 สีเขียว-แดง

เส้นทางเดินรถ : วัดพายัพ – อุนเสาวรีย์ย่าโม – คลังพลาซ่าจอมสุรังค์ – ตลาดแม่กิมเงง – บขส.เก่า – เทคนิค – การไฟฟ้า – รพ.ค่ายฯ – บุ่งตาหลัว – ค่ายสุรนารี – หนองไผ่ – ค่ายสุรธรรมพิทักษ์

- รถสองแถว สาย 12 สีเลือดหมู-เหลือง

เส้นทางเดินรถ : พะໄล – ดอนขวาง – หัวทะเล – ประตูพลล้าน – รร.รวมมิตร – คลังพลาซ่า อัษฎาวงศ์ – คลังพลาซ่าจอมสุรังค์ – อุนเสาวรีย์ย่าโม – ตลาดแม่กิมเงง – บขส.เก่า – เทคนิค – การไฟฟ้า – หัวรถไฟ – ตลาดย่าโม – โลตัส – รร.สีมาธานี – รร.โคราชพิทยาคม – วัดเลี้ยบ

- รถสองแถว สาย 14 สีน้ำเงิน-ขาว

เส้นทางเดินรถ : ทุ่งสว่าง – วัดศากาภลอย – คลังพลาซ่าจอมสุรังค์ – อุนเสาวรีย์ย่าโม – ตลาดแม่กิมเงง – บขส.เก่า – เทคนิค – การไฟฟ้า – หนองไผ่ล้อม – สนง.ประกันสังคม

- รถสองแถว สาย 15 สีขาว-ม่วง

เส้นทางเดินรถ : บขส.ใหม่ – บีกซี – สามแยกอุดร(BigC) – ไอทีพลาซ่า – คลังพลาซ่า จอมสุรังค์ – อุนเสาวรีย์ย่าโม – ตลาดแม่กิมเงง

- รถสองแถว สาย 17 สีขาว-ม่วง

เส้นทางเดินรถ : นทส. – สามแยกปึกษา – รร.สีมาธานี – โลตัส – เดอะมอลล์ – สามแยกอุดร (BigC) – บีกซี – บขส.ใหม่

- รถสองแถว สาย 18 สีขาว-ม่วง

เส้นทางเดินรถ : หัวรถไฟ – การไฟฟ้า – เทคนิค – บขส.เก่า – ตลาดแม่กิมเงง – อุนเสาวรีย์ ย่าโม – คลังพลาซ่าจอมสุรังค์ – คลังเก่า – ประตูพลล้าน – หัวทะเล – ท่าช้าง – สนานบิน (หนองเต็ง)

- รถสองแถว สาย 20 สีขาว-น้ำเงิน

เส้นทางเดินรถ : ตลาดสุรนคร – ประปา – วัดพายัพ – อุนเสาวรีย์ย่าโม – คลังพลาซ่า

จอมสุราษฎร์ – สนามกีฬาค่ายสุรนารี – สถานีรถไฟจิระ – หนองโสน – หนองปรือ – หนองไผ่ – หนองพลวมมะนาว

- รถสองแถว สาย 4129

เส้นทางเดินรถ : อนุสาวรีย์บรมราชานุสรณ์ – คลังพลาซ่า – ทางเข้าขสม.เก่า – เดอะมอลล์ – สามแยกปักธงชัย – กองบิน 1 – สวนสัตว์นครราชสีมา

(weaq , 2558 ,ออนไลน์)

2.1.2.4 ย่านเมืองเก่า

1) ย่านการค้าเดิมถนนจอมพล

ถนนจอมพล เป็นย่านการค้าเก่าแก่ของเมืองโคราช ตัวถนนเริ่มต้นจากหลังประตูชุมพลฝั่งศาลหลักเมืองไปสิ้นสุดที่ประตูพลล้าน แต่เดิมชื่อ ถนนเจริญพาณิชย์ (ถูกเปลี่ยนเป็นชื่อ 'จอมพล' ในสมัยจอมพล ป.พิบูลสงคราม) และเนื่องจากเป็นย่านการค้า ในสมัยก่อนจึงมีการปลูกต้นหุกวางและต้นจันติดถนนตั้งแต่หลักเมืองมาจนถึงสี่แยกสวนหมาก เพื่อให้เกวียนได้ใช้จอดอาศัยร่มเงา (นิตยสารมอร์นูฟเล่ม 92,2558,ออนไลน์)

2) ย่านการค้าเดิมถนนโพธิ์กลาง

ถนนโพธิ์กลาง เป็นถนนในเขตเทศบาลนครราชสีมา เชื่อมระหว่างห้าแยกหัวรถไฟ กับถนนราชดำเนินบริเวณคูเมืองนครราชสีมาที่อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี ถนนโพธิ์กลางเป็นถนนแยกที่สามารถของห้าแยกหัวรถไฟ ถนนโพธิ์กลางตัดผ่านถนนเทศบาล ถนนเกษตร(ตระอกเกษตร) ถนนโยธา และถนนบัวรอง

ถนนโพธิ์กลางเป็นถนนสายหลักแนวตะวันตก-ตะวันออก ตัดผ่านเขตชุมชนที่มีความหนาแน่นมากในเขตเทศบาลนครราชสีมา แต่ถนนบางช่วงมีแค่สองช่องทางซึ่งไม่สามารถรองรับปริมาณการจราจรในช่วงโน้มเร่งด่วน(Wikipedia,2551,ออนไลน์)

3) ย่านการค้าถนนชุมพลและถนนราชดำเนิน

- 4) ถนนยมราช
- 5) ถนนอัษฎางค์
- 6) ถนนมหาดไทย
- 7) ถนนสรรพสิทธิ์
- 8) ประตูผี

2.1.2.5 ย่านยอดอิฐ

- 1) ถนนสุรนารี
- 2) ถนนจอมสุราษฎร์ยาหาร
- 3) ถนนมิตรภาพ

- 4) ถนนมุขมนตรี
- 5) ถนนสีบศิริ
- 6) ถนนเดชอุดมและถนนพิบูลลະເອີດ
- 7) จิระ
- 8) สุรนารายณ์

2.1.2.6 ย่านชานเมือง

- 1) สวนสัตว์

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับทฤษฎีการออกแบบ

2.2.1 การออกแบบ

2.2.1.1 ความหมายของการออกแบบ

วิถีชีวิตของเราแต่เดิมจะเสียชีวิต มีความสันติสุขกับการออกแบบทั้งสิ้น เพราะในการดำเนินชีวิตของเรา จะต้องกำหนดวางแผน ในขั้นตอนต่างๆ เพื่อให้เกิดความเหมาะสม ต่อสถานการณ์ที่มีความเปลี่ยนแปลงอยู่ ตลอดเวลา ไม่ว่าจะทำการใดๆ หากขาดการวางแผนหรือขั้นตอนการออกแบบแล้วก็อาจทำให้กิจกรรม หรือ งานนั้นประสบความสำเร็จได้ยาก ถ้าการออกแบบเป็นงานตามตัวของชีวิตเราการออกแบบคืออะไร

การออกแบบ คือศาสตร์แห่งการแก้ปัญหา ที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้น โดยอาศัยความรู้ และหลักการของศิลปะนำมาใช้ให้เกิดความสวยงามและมีประโยชน์ใช้สอย

ความสวยงาม จะเน้นด้านจิตใจเป็นหลัก เป็นสิ่งแรกที่เราได้สัมผัสถก่อน คนเราแต่ละคนต่างมีความรับรู้เรื่อง ความสวยงาม กับความพอใจ ในทั้ง 2 เรื่องนี้ไม่เท่ากัน จึงเป็นสิ่งที่ถูกเดียงกันอย่างมาก และไม่มีเกณฑ์ในการ ตัดสินใจ เป็นตัวที่กำหนดชัดเจน ดังนั้นงานที่เราได้มีการจัดองค์ประกอบที่เหมาะสมนั้น ก็จะมองว่าสวยงาม ได้เหมือนกัน ซึ่งผลจากการออกแบบจะทำให้ผู้ที่พบเห็นเกิดความสุข เกิดความพึงพอใจ การออกแบบประเภทนี้ ได้แก่ การออกแบบด้านจิตกรรม ประดิษฐกรรม ตลอดจนงานออกแบบตกแต่งต่างๆ เช่น งานออกแบบ ตกแต่ง ภายในอาคาร งานออกแบบตกแต่งสวนหย่อม ประโยชน์ใช้สอย ผู้ออกแบบโดยมากจะต้องคำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับเป็นจุดมุ่งหมาย แรกของการออกแบบ ซึ่งประโยชน์ที่จะได้รับมีทั้งประโยชน์ในการใช้สอย และประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การออกแบบเพื่อ ประโยชน์ ในการใช้สอยที่สำคัญ ได้แก่ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยานพาหนะ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่างๆ เช่น อุปกรณ์ในการ ประกอบอาชีพทางการเกษตรมีแท่น ไก หรืออุปกรณ์สำนักงานต่างๆ เช่น โต๊ะ, เก้าอี้, ตู้, ชั้นวางหนังสือ เป็นต้น ประโยชน์เหล่านี้จะเน้นประโยชน์ทางกายโดยตรง ส่วน ประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร ได้แก่ การออกแบบหนังสือ ไปสเตอร์ งานโฆษณา ส่วนใหญ่ก็จะเน้นการสื่อสารถึงกันด้วยภาษาและภาพ ซึ่งสามารถรับรู้ร่วมกันได้เป็น

อย่างดี ผู้ออกแบบจำเป็นจะต้องมีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน ซึ่งการออกแบบ โดยมากมักจะเกี่ยวข้องกับจิตวิทยาชุมชน ประโยชน์ด้านนี้จะเน้นทางด้านความครั้งท่าเชื่อถือ และการ ยอมรับ ตามสื่อที่ได้รับรู้

(หลักการออกแบบ, 2554, อ่อนไนน์)

2.2.1.2 ความสำคัญของการออกแบบ

ถ้าการออกแบบสามารถแก้ไขปัญหาของเรารaได้ การออกแบบจึงมีความสำคัญ และคุณค่าต่อการ ดำรงชีวิตของเรา ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ และทัศนคติ กล่าวคือ มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของเรา เช่น

1. การวางแผนการทำงาน งานออกแบบจะช่วยให้การทำงานเป็นไปตาม ขั้นตอน อย่างเหมาะสม และประหยัดเวลา ดังนั้นอาจถือว่าการออกแบบ คือ การวางแผนการทำงานที่ดี
2. การนำเสนอผลงาน ผลงานออกแบบจะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องมีความเข้าใจ ตรงกันอย่าง ชัดเจน ดังนั้น ความสำคัญในด้านนี้ คือ เป็นสื่อความหมายเพื่อความเข้าใจ ระหว่างกัน
3. สามารถอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับงาน งานบางประเภท อาจมีรายละเอียดมาก many ขั้นตอน ผลงานออกแบบ จะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้อง และผู้พูดเห็นมีความเข้าใจที่ชัดเจนขึ้น หรืออาจกล่าว ได้ว่า ผลงานออกแบบ คือ ตัวแทนความคิดของผู้ออกแบบได้ทั้งหมด
4. แบบจะมีความสำคัญมาก ถ้าผู้ออกแบบกับผู้สร้างงานหรือผู้ผลิต เป็นคนละคนกัน เช่น สถาปนิกกับช่างก่อสร้าง นักออกแบบกับผู้ผลิตในโรงงาน หรือถ้าจะเปรียบไปแล้ว นักออกแบบกับ เหนือนกับคนเขียนบทละครนั่นเอง มีคุณค่าต่อวิถีชีวิตของเรา คือ

4.1 คุณค่าทางกาย

คุณค่าของงานออกแบบที่มีผลทางด้านร่างกายคือคุณค่าที่มีประโยชน์ใช้สอยในชีวิตประจำวัน โดยตรง เช่น ไม่มีไว้สำหรับโภชนา แก้วมีไว้สำหรับใส่น้ำ ยานพาหนะมีไว้สำหรับเดินทาง บ้านมีไว้ สำหรับอยู่อาศัย เป็นต้น

4.2 คุณค่าทางอารมณ์ความรู้สึก

คุณค่าของงานออกแบบที่มีผลทางอารมณ์ความรู้สึกเป็นคุณค่าที่เน้นความชื่นชอบ พึงพอใจ สุขสนายใจ หรือ ความรู้สึกนึกคิดด้านอื่น ๆ ไม่มีผลทางประโยชน์ใช้สอยโดยตรง เช่น งานออกแบบ ทางทัศนศิลป์ การออกแบบ ตกแต่ง ในหน้าคุณค่าทางอารมณ์ความรู้สึกนี้ อาจจะเป็นการออกแบบ เคลื่อนแหงในงานออกแบบ ที่มีประโยชน์ทางกายก็ได้ เช่น การออกแบบตกแต่งบ้าน ออกแบบตกแต่ง สนามหญ้า ออกแบบตกแต่งร่างกายเป็นต้น

4.3 คุณค่าทางทัศนคติ

คุณค่าของงานออกแบบที่มีผลทางทัศนคติ เน้นการสร้างทัศนคติอย่างได้อย่างหนึ่งต่อผู้พบเห็น เช่น อนุสาวรีย์สร้างทัศนคติให้รักชาติ กล้าหาญ หรือทำความดี งานจิตรกรรมหรือประติมากรรมบางรูปแบบอาจจะแสดงความกดขี่ชูดึงเพื่อเน้นการระลึกถึงทัศนคติที่ดีและถูกควรในสังคมเป็นต้น (ความสำคัญของการออกแบบ, 2554, ออนไลน์)

2.2.1.3 หลักการออกแบบ

นักออกแบบต้องเข้าใจความหมายขององค์ประกอบศิลป์ และหลักการดังกล่าวพอด้วยที่จะเข้าใจค่านิยามที่สื่อความหมายและมีลักษณะสัมพันธ์ที่ดี จึงจะใช้ประโยชน์ในการออกแบบหรือสร้างสรรค์ได้สมดังที่มุ่งหมายไว้ องค์ประกอบของศิลป์เป็นส่วนประกอบที่เป็นฐานสำคัญของศิลป์ นักออกแบบได้ศึกษาค้นคว้าและวิจัยกันมาเป็นเวลานานแล้วจึงได้ตั้งเป็นหลักการออกแบบผู้ศึกษาและสนใจในวิชา นี้ควรจะได้ศึกษาให้เข้าใจหลักของศิลป์จึงจะสามารถเข้าใจถึงคุณค่าของความงามที่เป็นศิลป์ และเป็นประโยชน์ในการออกแบบ

หลักการออกแบบ ประกอบด้วย

1. ความกลมกลืน (Harmony)
2. สัดส่วน (Proportion)
3. ความสมดุล (Balance)
4. จังหวะ (Rhythm)
5. การเน้น (Emphasis)
6. เอกภาพ (Unity)
7. การตัดกัน (Contrast)

โครงสร้างการออกแบบ

โครงสร้างการออกแบบ เป็นการจัดองค์ประกอบของศิลป์ การสร้างสรรค์ที่สำคัญเพื่อให้เกิดคุณค่าทางความงาม ทั้งนี้ผู้ออกแบบจะต้องพิจารณาเพื่อนำหัวข้อต่างๆ ที่กล่าวแล้วมาใช้ในการออกแบบ ผู้ออกแบบเวลาจะออกแบบต้องคำนึงว่าจะสร้างสรรค์อย่างไร และจะต้องนำไปประยุกต์เพื่อการใช้สอยตามความต้องการของมนุษย์ไม่ว่าการออกแบบบ้านเรือน เครื่องเรือน รถยนต์ ผลิตภัณฑ์ ต่างๆ ฯลฯ แม้กระทั้งสิ่งที่ไม่เกี่ยวกับความสวยงามก็เรียกว่าเป็นงานออกแบบ เช่นการออกแบบชุมชน เป็นต้น

นักออกแบบเบ่งออกกันเป็นหลายประเภท ซึ่งแต่ละประเภทก็มีชื่อเรียกเฉพาะแตกต่างกันไป เช่น สถาปนิก คือ ผู้ออกแบบอาคาร, มัณฑนากร คือ ผู้ออกแบบตกแต่งภายใน นักออกแบบทรงผมหรือเครื่องแต่งกาย นักออกแบบกราฟิก นักออกแบบเครื่องประดับ เป็นต้น

จะเห็นได้ว่างงานออกแบบแต่ละประเภทเป็นงานออกแบบที่ไม่เหมือนกัน แต่การออกแบบแต่ละชนิดต้องมีโครงสร้างให้เหมาะสมกับงานนั้นๆ คุณสมบัติของนักออกแบบแต่ละประเภทลักษณะที่สำคัญจะต้องเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสนใจรักความสวยงามและสังเกตสิ่งต่างๆรอบตัว การออกแบบที่ดีสามารถที่จะแสดงให้เห็นถึงผลงานของการจัดระเบียบที่ดี และความสวยงามจะปรากฏตามมาใน-ton การออกแบบสำเร็จ

โครงสร้างการออกแบบต้องคำนึงถึงขนาด และ รูปร่าง ของงานออกแบบนั้นลักษณะพื้นผิว และสี ก็เป็นส่วนหนึ่งของการออกแบบ โครงสร้างการออกแบบต้องคำนึงถึงในการออกแบบดังนี้

1. ต้องบังเกิดความสวยงามตามที่ต้องการ
2. ต้องให้บังเกิดความพอใจและประทับใจต่อผู้พบเห็น
3. ต้องให้มีการใช้สอยที่ดี
4. การเลือกใช้วัสดุต้องเหมาะสมกับการออกแบบนั้น
5. ต้องรู้จักประยัด

การออกแบบหรือการสร้างสรรค์หมายถึงการแสดงออกของความคิดหรือการปฏิบัติงาน ศิลปะซึ่งมีอยู่ในบุคคลทุกคน นี้ได้มีแต่เฉพาะกลุ่มที่ทำงานด้านศิลปะเท่านั้น เช่น การออกแบบห้อง ความคิด การจัดสรรเรียนการสอน ของอาชีพราชการครู เป็นต้น คือบุคคลทุกคนจะมีลักษณะเฉพาะ ของตนที่แตกต่างกันไป ฉะนั้นการแสดงออกของผู้ออกแบบในงานการออกแบบหรือการสร้างสรรค์จึง ไม่เหมือนกัน จะต้องมีลักษณะพิเศษของแต่ละคนที่ออกแบบแตกต่างกันไป
(พากานา ตัณฑลักษณ์ ,2526, หน้า 233-235)

2.2.1.4 การออกแบบหนังสือเล่ม

1) ความหมายของหนังสือเล่ม

หนังสือเล่ม (book) หมายถึง สื่อสิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาเฉพาะเรื่อง เป็นเรื่องเดียวกันอย่า ละเอียดทั้งเล่ม ส่วนใหญ่แล้วมักจะเป็นเอกสารทางวิชาการเพื่อการศึกษา เช่น ตำราเรียน ตำราทาง วิชาการ หนังสืออ้างอิง หนังสือทางวรรณกรรม เป็นต้น

รูปแบบและลักษณะของหนังสือ คือ ต้องมีการพับและเย็บเข้าเป็นเล่ม มีพับปกอ่อนและปก แข็ง มีขนาดและมีความหนาต่างๆกัน ส่วนใหญ่มีขนาดใหญ่ไม่เกิน 10 นิ้ว x 12 นิ้ว เนื้อในมักใช้ กระดาษบางที่มีคุณภาพ ปกทำด้วยกระดาษแข็ง หนาเป็นพิเศษ หรืออาจจะมีปกนอกห่อหุ้ม (book jacket) อีกชั้นหนึ่ง เพื่อให้เหมาะสมสำหรับการเก็บไว้เป็นระยะเวลานานๆ

นอกจากนี้ ยังมีการคำนึงถึงสัดส่วนความสูงของหนังสือ สันตามความหนาของหนังสือ เพื่อ ความเป็นระเบียบในการเก็บบนชั้นวางหนังสือ หรือการค้นหาในห้องสมุด หนังสือมักจะไม่มีการ กำหนดระยะเวลาการอุกรวงจำหน่ายเป็นประจำ (ประชิด ทิณบุตร : 2539, หน้า 15)

หนังสือขนาด A5 เหมาะสำหรับหนังสือทางวิชาการด้านสังคมวิทยา มนุษยศาสตร์ ที่มีแต่เนื้อหาเป็นส่วนมาก และมีภาพประกอบ ไม่ค่อยมีสูตรหรือสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์มากนัก ผู้เขียนที่จะจัดทำหนังสือด้วยตนเองจึงควรเลือกขนาดของหนังสือให้เหมาะสมสมกับเนื้อหา จะทำให้หนังสือที่จัดพิมพ์เสร็จเป็นรูปเล่มแล้วมีความสวยงามและเกิดประโยชน์ในการใช้งานอย่างเหมาะสม (สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : 2541)

2) องค์ประกอบของหนังสือ

เมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งพิมพ์ประเภทอื่นแล้ว หนังสือจะมีองค์ประกอบที่สมบูรณ์กว่า ปกติแล้วหนังสือมักจะประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้ (ประชัน วัลลิโภ : 2539, หน้า 83-85)

1. ในหุ้มปก (book jacket) เป็นกระดาษที่หุ้มอยู่นอกปกหนังสือ มีไดเย็บติดกับเล่มหนังสือ แต่พับปลายมาด้านหลังของปกหน้าและปกหลังจุดประสงค์ของการจัดให้มีใบหุ้มปกเพื่อประโยชน์ดังนี้

- ป้องกันหนังสือไม่ให้ชำรุดหรือสกปรก ทั้งยังช่วยรักษาปกให้ใหม่อよดเสนอ
- เพื่อถึงดูดความสนใจของผู้อ่าน ให้คนเลือกซื้อหนังสือนั้น
- บอกรายละเอียดต่างๆ แก่ผู้อ่าน กระดาษหุ้มปกจะประกอบด้วย ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง บางเล่มอาจมีชื่อผู้พิมพ์ปรากฏอยู่ด้วย

ใบหุ้มปกมักจะพิมพ์ด้านหน้าเพียงด้านเดียว ส่วนด้านหลังที่แนบกับปกหนังสือนั้น นักไม่พิมพ์ให้มีภาพหรือข้อความใดๆ ปรากฏอยู่

2. ปก (cover) หน้าที่ของปก คือ ป้องกันรักษาตัวหนังสือทั้งหมดและให้รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องของหนังสือ ในกรณีที่ไม่ได้หุ้มปก ปกติทำหน้าที่เป็นสิ่งซักจูงใจให้คนซื้อหนังสือด้วยลักษณะการออกแบบปกจึงเน้นในเรื่องของความสวยงามมากเป็นพิเศษ ขณะเดียวกันก็พยายามสื่อความหมายของเนื้อหาภายในเล่มหนังสือด้วย

ส่วนประกอบของปกหนังสือประกอบด้วย ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ชื่อผู้พิมพ์ โดยเลือกขนาดตัวอักษรให้ลดหลั่นกันตามลำดับ ส่วนที่เป็นสันปกมีความสำคัญเช่นเดียวกัน จะต้องมีชื่อเรื่องและชื่อผู้แต่ง เพื่อจะสามารถจดจำของเห็นข้อความดังกล่าวได้เมื่อนำหนังสือเรียงใส่ตู้แล้ว

3. ในผนึกปก (end paper) โดยปกติหากเป็นหนังสือปกแข็งจะมีกระดาษปิดล็อกติดกับด้านในของปกหนังสืออีกด้านนึงแผ่นทั้งด้านหน้าและด้านหลังปก โดยครึ่งหนึ่งของกระดาษผนึกด้านในปก ส่วนที่เหลืออีกด้านหนึ่งอาจจะปล่อยให้เป็นใบรองปก กระดาษที่นำมายังเป็นกระดาษที่มีความเนื้ิยว เนื้อตื ใบผนึกปกและใบรองปกนี้ จะทำหน้าที่ช่วยยึดปกให้แน่นกับตัวเล่มหนังสือ โดยอาจปล่อยให้เป็นกระดาษว่าวๆ หรือออกแบบให้พิมพ์เป็นลายสวยงามก็ได้

4. ใบรองปก (fly-leaf) เป็นปลิวติดกับปก ทำหน้าที่ยึดเล่มหนังสือกับปกหนังสือ ส่วนใหญ่จะมีใบรองปกทั้งปกหน้าและปกหลัง

5.ปกใน (title page) มีหน้าที่ให้รายละเอียดเกี่ยวกับหนังสือ เช่น เดิมกับปก ประกอบด้วย ข้อความระบุ ชื่อหนังสือ ชื่อผู้แต่ง ชื่อผู้พิมพ์ ทำให้อ่านได้รายละเอียดเหล่านี้ในการนี้ที่ปกหน้าอีกด้วย หรือหากห้องสมุดนำหนังสือไปทำปกใหม่ให้แข็งแรงขึ้น

6.หน้าลิขสิทธิ์ (copyright page) หมายถึง หน้าบ่งบอกแก่ผู้อ่านว่าผู้ใดเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ หนังสือเล่มนี้ หนังสือนั้นได้จัดพิมพ์มาแล้วกี่ครั้ง เมื่อใดบ้าง นอกจากนี้หนังสือบางเล่มอาจให้ข้อมูล สำหรับบรรยายการห้องสมุดไว้ด้วย หน้าลิขสิทธิ์จะอยู่ด้านหลังของปกใน ในกรณีของปกให้หลายแผ่น หนานี้จะอยู่หลังปกในแผ่นหลังสุด

7.หน้าอุทิศ (dedication page) เป็นหน้าที่ของผู้แต่งระบุว่า อุทิศผลงานให้แก่ ผู้หนึ่งผู้ใด ซึ่ง อาจเป็นบุคคลคนเดียว กับหรือหลายคน หรืออุทิศให้แก่สถาบันก็ได้ หน้าอุทิศนี้ใช้หน้าหนังสือ 1 หน้า ถึงแม้ว่าจะพิมพ์ตัวหนังสือเพียงไม่กี่คำ ก็จะใช้เนื้อที่ทั้งหน้า และต้องอยู่ลำดับดั้งจากหน้าลิขสิทธิ์ การ ออกแบบมักจัดให้ดูเป็นทางการน่าเคารพ มีลักษณะเป็นอนุสรณ์ให้แก่บุคคลหรือสถาบันที่อุทิศให้

8.คำนิยม (foreword) หมายถึง คำที่บุคคลอื่นเขียนนำมาก่อนหนังสือ หรือผู้แต่ง คำนิยมนี้จะต้องอยู่ก่อนคำนำของผู้แต่ง ถ้ามีผู้เขียนคำนิยมหลายคนจะต้องเรียงลำดับตามความสำคัญ ของบุคคลที่เขียนคำนิยม

9.คำนำ (preface) หมายถึง ข้อความที่ผู้แต่งเขียนขึ้น เพื่ออธิบายให้ผู้อ่านทราบถึงแรง บันดาลใจหรือสิ่งที่อยากรู้ให้ผู้อ่านทราบ ก่อนที่จะเริ่มอ่านเนื้อเรื่อง อาจจะเป็นการขอบคุณผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือช่วยเหลือในการจัดพิมพ์ ถ้าเป็นหนังสือที่จัดพิมพ์โดยสถาบัน อาจมีคำนำของสถาบัน คำนำของ บรรณาธิการหรือผู้จัดพิมพ์ และจึงเป็นคำนำของผู้เขียน

10.สารบัญ (table of contents) หมายถึง รายชื่อของบทและเรื่องเรียงตามลำดับ เพื่อบอก แก่ผู้อ่านว่าในหนังสือเล่มนั้นประกอบด้วยบทและเรื่องใดบ้าง แต่ละเรื่องอยู่ที่หน้าใด เพื่อให้ผู้อ่านเปิด หาได้สะดวก การออกแบบจึงควรให้สะดวกแก่การเปิดหาได้โดยง่าย มีลักษณะ似ายตา

11.สารบัญภาพ (table of illustrations) หนังสือบางเล่มที่มีภาพเป็นส่วนสำคัญและมีภาพ จำนวนมาก จำเป็นต้องมีสารบัญภาพ เพื่อให้ผู้อ่านพิจารณาได้สะดวก

12.เนื้อเรื่อง (contents) เป็นส่วนที่เป็นเนื้อหาสำคัญของหนังสือ สำหรับส่วนเนื้อเรื่องนี้อาจ แบ่งออกเป็นภาค (part) เป็นตอน (section) เป็นบท (chapter) หรือแบ่งเป็นช้อย่อยๆได้ อย่างไรก็ ตาม ต้องคำนึงถึงหลักการอ่านที่ง่าย เพื่อผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาทั้งหมดได้โดยสะดวก

13.ภาคผนวก (appendix) เป็นส่วนที่ไม่ใช่เนื้อหาโดยตรง แต่เป็นการอธิบายเรื่องราวที่ เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง หนังสือบางเล่มจำเป็นต้องมีคำชี้แจงประกอบในเนื้อหาของเรื่อง เพื่อช่วยให้ ผู้อ่านเข้าใจเรื่องดีขึ้น ส่วนที่เป็นภาคผนวกนี้อาจจะเป็นระเบียบ กฎหมาย คำอธิบายที่ต้องใช้ รายละเอียดมากเกินกว่าจะทำเป็นเชิงอรรถของท้ายหน้าได้

14. บรรณานุกรม (bibliographies) หนังสือวิชาการจะต้องแจ้งถึงที่มาของเนื้อหาที่ได้มีการอ้างอิงมาจากผลงานของบุคคลอื่น โดยระบุ ชื่อผู้แต่ง ชื่อหนังสือ สถานที่พิมพ์ ปีที่พิมพ์ เพื่อให้ผู้อ่านทราบ นอกจากนั้น ยังเป็นประโยชน์ในการที่จะค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากเนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในหนังสือฉบับนั้นด้วย

15. ดัชนี (index) หมายถึงหน้าที่จัดเรียงหัวข้อสำคัญของเรื่องในหนังสือ ซึ่งสำคัญ บุคคล สถานที่ หรือหัวข้อรายละเอียดที่สำคัญของเนื้อหาในหนังสือนั้นโดยจัดเรียงตามลำดับอักษรแล้วออกเลขหน้าให้รู้ว่าเรื่องนั้นๆ จะอ่านได้จากหน้าใดในหนังสือเล่มนั้น

องค์ประกอบดังกล่าวในหนังสือแต่ละเล่มอาจไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าเป็นหนังสือประเภทใด หากเป็นหนังสือประเภทวิชาการ สารคดี อาจมีองค์ประกอบครบถ้วนดังกล่าวข้างต้น แต่สำหรับหนังสือบันเทิงคดี เช่น หนังสือนวนิยาย เรื่องสั้นหรือหนังสือบทกลอนต่างๆ อาจจะไม่มีส่วนสารบัญ ภาคผนวก บรรณานุกรม และดัชนีก็เป็นได้

(สุรศิทธิ์ วิทยารัฐ, 2546, หน้า 100-104)

3) เลเยอร์เอ้าท์(Layout)

เลเยอร์เอ้าท์ (Layout) คือการจัดวางภาพ ตัวอักษรตลอดจนสิ่งประกอบอื่น ๆ เพื่อประกอบกันเป็นหน้าแต่ละหน้าของงานพิมพ์อย่างคร่าว ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำต้นฉบับงานพิมพ์ ใช้ทดสอบปฏิกริยาต่อการตึงดูดและการนำเสนอของผู้อ่านสิ่งพิมพ์ที่จะเตรียมจัดทำขึ้น ไม่มีกฎตายตัวในการจัดทำเลเยอร์เอ้าท์ สิ่งที่ควรคำนึงถึงคือ เลเยอร์เอ้าท์ที่ดีจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจและทำความเข้าใจได้โดยง่าย ไม่ต้องเสียเวลาอ่านและตีความ แต่ถ้าเป็นไปในทางตรงข้ามคือผู้อ่านต้องประஸบกับความยากลำบากในการอ่านพิมพ์นั้น ก็อาจลงท้ายด้วยการเลิกดูไปเลย ในการทำเลเยอร์เอ้าท์นั้น ควรจัดลำดับความสำคัญของสิ่งที่จะนำเสนอ ควรทำให้สิ่งที่จะนำเสนอ มีความชัดเจนและเรียงตามลำดับความสำคัญ

ข้อแนะนำในการทำเลเยอร์เอ้าท์

1. ศึกษาภาพรวมของงาน สิ่งพิมพ์ที่กำลังจัดทำขึ้น อาจเป็นส่วนหนึ่งของงานทั้งหมด เช่น แผ่นพับโฆษณาสินค้าขึ้นหนึ่งอาจเป็นส่วนหนึ่งของสื่อการโฆษณาอื่น ๆ อาทิเช่น สื่อทีวี หนังสือพิมพ์ วิทยุ ฯลฯ ดังนั้นการออกแบบสิ่งพิมพ์จึงควรดูภาพรวมของงานทั้งหมด เพื่อให้ขึ้นงานพิมพ์ออกมาสอดคล้อง เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับสื่ออื่น ๆ รวมทั้งให้คำนึงถึงภาพลักษณ์ และวัตถุประสงค์ของการจัดทำ

2. จัดหมวดหมู่ของเนื้อหา สิ่งพิมพ์ที่เป็นเล่ม เช่น หนังสือ ໂบรชัวร์ แคตตาล็อก จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทำการแบ่งหมวดหมู่ของเนื้อหา แยกเป็นบท ๆ แต่ละบทจัดส่วนต่าง ๆ ของเนื้อหา ภาพประกอบ ให้เป็นหมวดหมู่เป็นกลุ่ม เป็นก้อน คำนวณจำนวนหน้าสำหรับแต่ละบท รวมจำนวนหน้า

ห้องประชุมกับเป็นเล่ม สำหรับงานพิมพ์ที่เป็นชิ้น เช่น แผ่นพับ ในปัจจุบัน โน๊ตบุ๊ค ที่ต้องจัดกลุ่มนี้ให้เป็นหมวดหมู่เป็นกลุ่มเป็นก้อนเช่นกัน

3. สร้างโครงแบบหรือกริด (Grid) หนึ่งในการออกแบบสิ่งพิมพ์ที่นิยมใช้กัน คือใช้กริดช่วยในการออกแบบ เริ่มจากการจัดทำโครงแบบซึ่งประกอบด้วยเส้นในแนวตั้งและแนวนอนเป็นผังสำหรับวางแผนงาน ภาพประกอบและองค์ประกอบอื่น ๆ ของแบบ

4. ลงรายละเอียดแต่ละหน้า เมื่อได้โครงแบบ ก็สามารถทำการออกแบบแต่ละหน้า

- จัดทำจุดสนใจหลักให้โดดเด่นโดยขยายขนาดให้ใหญ่ ใช้ภาพประกอบที่น่าสนใจ 棨ีกเส้นอว่าจะต้องให้ผู้ดูเห็นเป็นสิ่งแรกเมื่อมองมาที่สิ่งพิมพ์หน้านั้น ส่วนสิ่งที่ไม่สำคัญหรือรายละเอียดให้มีขนาดเล็ก
- ตำแหน่งที่เป็นจุดสนใจจุดแรกของหน้าจะอยู่ด้านบนข้าง จึงเป็นที่ๆเหมาะสมในการวางส่วนสำคัญหลักของข้อมูล
- เลือกใช้สีในการเน้นข้อความที่สำคัญ ทดสอบการใช้สีสด ๆ บนพื้นดำ สีคู่ สีตรงข้าม ฯลฯ
- พิจารณาในการตัดขอบ (Crop) ภาพประกอบให้ภาพนั้นดูน่าสนใจขึ้น ดูดีขึ้น
- ใช้เส้นในรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนใส่กรอบให้กับภาพเท่าที่จำเป็น การใช้เส้นสายมากจะทำให้ดูรก และรบกวนสายตา ควรมีแนวคิดให้ใช้เส้นสายและกรอบภาพให้น้อยที่สุดแต่สามารถทำให้งานออกแบบดูดี
- การดำเนินจัดทำแบบแต่ละหน้าสำหรับงานประเภทหนังสือ นิตยสาร โปรดัชั่น แคตตาล็อก ควรมีการวางแผนให้สอดรับกันทั้งเล่ม อาจมีความแตกต่างบ้างเพื่อความไม่จำเจ แต่ไม่ควรมีความต่างกันอย่างสิ้นเชิง และให้วางรูปแบบเป็นหน้าคู่ที่ติดกันแทนที่จะคิดเป็นหน้าเดียว ๆ
- ควรมีความรู้ความเข้าใจในข้อจำกัดต่าง ๆ ของการพิมพ์เพื่อนำเสนอให้ดีที่สุด (ศึกษาเพิ่มเติมได้ที่ ข้อคิดในการออกแบบสิ่งพิมพ์)

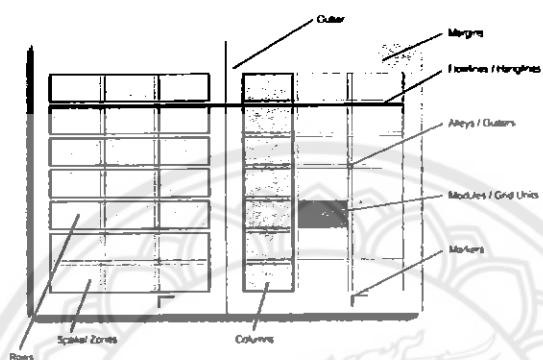
ทักษะในการจัดทำเลเยอ์เอ้าท์สามารถฝึกฝนได้ โดยศึกษาจากผลงานที่มีชื่อเสียง เช่น หนังสือรวมผลงานการออกแบบ (โดยส่วนใหญ่เป็นหนังสือที่จัดทำจากต่างประเทศ) นิตยสารต่าง ๆ ที่มีจำหน่ายตามแผงหนังสือซึ่งมีนิตยสารหลาย ๆ หัวก็มีการจัดแบบได้ดีโดยเฉพาะหน้าโฆษณา นอกจากนี้ยังสามารถค้นคว้าหรือดูตัวอย่างจากเว็บต่าง ๆ ผ่านทางอินเตอร์เน็ต (บริษัทสุพริมพรัตน์ จำกัด, 2553, ออนไลน์)

4) กริด(Grid)

กริด (Grid) คือตารางของเส้น (โดยส่วนใหญ่เส้นเหล่านี้จะไม่ปรากฏให้เห็นในขั้นตอนพิมพ์จริง) ที่จัดอย่างเป็นแบบแผนใช้เพื่อเป็นโครงในการกำหนดตำแหน่ง ขอบเขตบริเวณสำหรับบรรจุภาพเนื้อหา ซึ่งว่างเปล่าและส่วนประกอบต่าง ๆ ใน การจัดรูปแบบแต่ละหน้าของงานพิมพ์ การสร้างกริดเป็นพื้นฐานของสื่อสิ่งพิมพ์ทบทุกรูปแบบเพื่อจัดรูปร่างของเนื้อหาให้อยู่ในสัดส่วนที่สวยงาม แม้ว่าจะมีผู้กล่าวว่าการใช้กริดทำให้จำกัดความอิสระในการออกแบบ แต่การใช้กริดเป็นการวางแผนแบบ

หลุม ๆ เป็นเครื่องมือในการทำงานโดยเฉพาะงานออกแบบเป็นชุดเป็นเล่มที่ต้องการความต่อเนื่อง ความเป็นเอกภาพ ผู้ใช้สามารถพลิกแพลงแบบได้ตลอดเวลา ไม่มีกีบบังคับให้อยู่ค่าประกอบต่าง ๆ อยู่ แต่เพียงภายในกรอบที่จัดไว้ แต่ให้คุณงานสุดท้ายเป็นหลัก การใช้กริดไม่ใช่สิ่งใหม่ นักออกแบบและศิลปินได้ใช้โครงสร้างกริดกันมานานนับศตวรรษแล้ว

ช่องต่าง ๆ ของกริดในหน้าออกแบบ

ภาพ 3 ตัวอย่างกริดในหน้าออกแบบ

ที่มา: <http://www.supremeprint.net/index.php?lay=show&ac=article&id=538976617>

มาร์จิน/ช่องว่างรอบขอบกระดาษ (margins)

มาร์จินคือช่องว่างที่อยู่ระหว่างขอบของพื้นที่ทำงานซึ่งมีตัวอักษรหรือภาพปราศจากอยู่กับขอบของกระดาษทั้งสี่ด้าน ความกว้างจากขอบกระดาษของช่องว่างนี้ไม่จำเป็นต้องเท่ากันทั้งสี่ด้านแต่ควรเป็นแบบแผนเดียวกันทุก ๆ หน้าในเล่มเพื่อความต่อเนื่อง มาร์จินเป็นจุดพักสายตา แต่สามารถใช้เป็นที่ใส่เลขหน้า หัวเรื่อง คำอธิบายต่าง ๆ หรือทความขยายสัน ๆ และอาจใช้เป็นที่ดึงดูดความสนใจไม่ถูก/หน่วยกริด (Module/Grid Units)

ไม่ถูกคือช่องที่เกิดจากการแบ่งหน้าออกแบบด้วยเส้นกริดตามแนวตั้งและแนวนอนออกแบบเป็นส่วน ๆ สำหรับกำหนดใช้เป็นพื้นที่ใส่ตัวอักษรหรือภาพ การแบ่งส่วนระหว่างไม่ถูกจะมีการเว้นช่องว่างไว้ไม่ให้ไม่ถูกติดชิดกัน อนึ่งการใช้พื้นที่ในการวางตัวอักษรหรือภาพไม่จำเป็นต้องถูกจำกัดอยู่ภายในแต่ละไม่ถูก แต่สามารถกินพื้นที่หลาย ๆ ไม่ถูก

อาลีสีย์/ช่องว่างระหว่างไม่ถูก (Alleys)

อาลีสีย์คือช่องว่างระหว่างไม่ถูกที่ติดกัน ช่องว่างดังกล่าวอาจทอดยาวเป็นแนวตั้ง หรือแนวนอน หรืออาจเป็นทั้งแนวตั้งและแนวนอนก็ได้ ช่องว่างนี้มีผู้เรียกอีกชื่อว่า “กัตเตอร์ (Gutter)” อาลีสีย์แต่ละแนวอาจมีความกว้างที่ต่างกันในหน้าหนึ่ง ๆ ก็ได้แล้วแต่ผู้ออกแบบ

กัตเตอร์/ซ่องว่างระหว่างหน้าตามแนวพับ (Gutters)

กัตเตอร์ คือซ่องว่างระหว่างโมดูลของหน้าสองหน้าที่ต่อกันโดยมีแนวพับอยู่ตรงกลาง ใน การออกแบบหน้าหนังสือ ให้ระหว่างอย่าให้ความกว้างของกัตเตอร์แคบเกินไปจนทำให้ข้อความตามแนว สันหนังสือขาดหายหรืออ่านลำบาก

คอลัมน์/แท่งในแนวตั้ง (Columns)

คอลัมน์คือโมดูลที่ต่อ ๆ กันในแนวตั้ง ซึ่งซ่องว่างระหว่างคอลัมน์ก็คืออาร์ลีย์/กัตเตอร์ นั่นเอง ในหน้าออกแบบหนึ่งหน้าสามารถแบ่งคอลัมน์ได้กี่แท่งก็ได้ และความกว้างของแต่ละคอลัมน์ก็ ไม่จำเป็นต้องเท่ากันแล้วแต่ผู้ออกแบบ

โร์/แตรในแนวอน (Rows)

โรว์คือโมดูลที่ต่อ ๆ กันในแนวอนซึ่งต่างจากคอลัมน์ที่ต่อกันในแนวตั้ง และถูกแบ่งแยก จากกันด้วยอาร์ลีย์/กัตเตอร์เช่นกัน

スペเชียโซน/พื้นที่ครอบคลุม (Spatial Zones)

スペเชียโซนคือกลุ่มของโมดูลที่ต่อติดกันทั้งแนวตั้งและแนวอนทำให้เกิดพื้นที่ที่ใหญ่ขึ้น ถูกนำไปใช้ในการแสดงข้อมูลโดยใส่เป็นข้อความตัวอักษร หรือภาพก็ได้

โฟลว์ไลน์/แฮงไลน์/เส้นวาง (Flowlines/Hanglines)

โฟลว์ไลน์คือเส้นแบ่งในแนวอน ใช้เนี้ยวนำสายตาจากส่วนหนึ่งไปอีกส่วนหนึ่ง หรือเป็น ตัวคั่นเมื่อบริการเรื่องราว/ภาพหนึ่งและกำลังขึ้นต้นเรื่องราว/ภาพอีกชุดหนึ่ง

มาร์คเกอร์/ตัวชี้ตำแหน่ง (Markers)

มาร์คเกอร์คือเครื่องหมายที่กำหนดตำแหน่งบริเวณไว้สำหรับใส่ข้อความสั้น ๆ ที่ระบุ หมวดหมู่ หัวเรื่องที่เปลี่ยนไปเรื่อย ๆ มักมีตำแหน่งเดียวในแต่ละหน้า

ระบบกริด (Grid System)

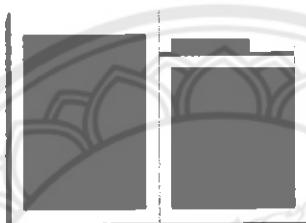
ระบบกริด คือรูปแบบของกริดที่ใช้เป็นแม่แบบในการจัดทำจัดเรียบร้อยโดยสามารถตกแต่ง ตัดแปลงเพิ่มเติมจนได้แบบหลาย ๆ แบบที่ดูแตกต่างกันแต่ยังคงเคล้าโครงของกริดต้นแบบไว้ได้ ซึ่ง บังผลให้แบบต่าง ๆ ที่ได้มีความเป็นเอกภาพ มีความเกี่ยวเนื่องกัน มีความสอดคล้องกัน มีความ เหมือนในบางประการ

สิงพิมพ์ประเภท โปรดัชัน นิตยสาร รายงานประจำปี หนังสือ มักจะมีแบบจัดหน้าแต่ละ หน้าที่มีความคล้ายกัน เช่น มีจำนวนคอลัมน์เท่ากัน หัวเรื่อง ภาพประกอบ ตำแหน่งเลขหน้า แบบ เดียวกันหรือคล้ายกัน ด้วยการสร้างระบบกริดทำให้สะดวกสำหรับผู้ออกแบบในการจัดหน้าต่าง ๆ ใน เล่มได้รวดเร็วขึ้น อนึ่งการออกแบบระบบกริดที่สามารถใช้พลิกแพลงเป็นแบบต่าง ๆ ได้เป็นศิลปะ อันหนึ่ง ระบบกริดที่ดีทำให้งานออกแบบมาดูดีมีรูปแบบที่หลากหลาย ในขณะเดียวกันระบบกริดที่ไม่ดีหรือ ซับซ้อนเกินไปทำให้ใช้ยากและจำกัดการเสนอรูปแบบที่ต่างออกไป ทำให้รู้สึกขาดความอิสระได้

รูปแบบต่าง ๆ ของกริด (Grid types)

รูปแบบพื้นฐานของกริดมีอยู่ 4 ประเภท รูปแบบพื้นฐานทั้งสี่แบบนี้สามารถนำไปพัฒนาสร้างแบบทั้งที่เรียบง่ายจนถึงแบบที่พลิกแพลงซับซ้อนขึ้น

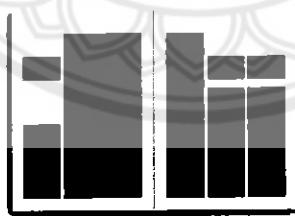
1. เมนูสคริปต์กริด (Manuscript Grid) เป็นกริดที่มีโครงสร้างเรียบง่ายเป็นบล็อกใหญ่บล็อกเดียวหรือคอลัมน์เดียว มีชื่อเรียกอีกชื่อว่า บล็อกกริด (Block Grid) โดยทั่วไป รูปแบบกริดประเภทนี้ใช้กับสิ่งพิมพ์ที่มีแต่เนื้อหาเป็นหลัก เช่น หนังสือนวนิยาย ตำรา จดหมายข่าว ฯลฯ แต่ก็สามารถนำภาพมาวางประกอบ แม้จะเป็นรูปแบบที่เรียบง่ายแต่ก็สามารถปรับแต่งเลเยอร์เอ้าท์ให้ดูน่าสนใจได้ และไม่จำเจเมื่อเปิดหน้าต่อหน้า

ภาพ 4 ตัวอย่างเมนูสคริปต์กริด

ที่มา: <http://www.supremeprint.net/index.php?lay=show&ac=article&Id=538976617>

2. คอลัมน์กริด (Column Grid) เป็นรูปแบบกริดที่มีคอลัมน์มากกว่าหนึ่งคอลัมน์ในหนึ่งหน้าของแบบ มักมีความสูงเกือบสุดขอบของขึ้นงาน ความกว้างของแต่ละคอลัมน์ไม่จำเป็นต้องเท่ากัน กริดในรูปแบบนี้มักถูกนำไปใช้ใน นิตยสาร แคทดາลีก ໂบรชัวร์ การวางแผนในรูปแบบกริดประเภทนี้อาจจะจัดวางให้มีความกว้างเท่ากับหนึ่งคอลัมน์หรือมากกว่าก็ได้

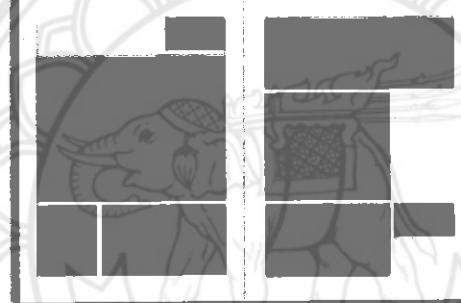
ภาพ 5 ตัวอย่างคอลัมน์กริด

ที่มา: <http://www.supremeprint.net/index.php?lay=show&ac=article&Id=538976617>

3. โมดูลาร์กริด (Modular Grid) เป็นรูปแบบกริดที่ประกอบด้วยโมดูลหลาย ๆ โมดูลซึ่งเกิดจากการตีเส้นตามแนวตั้งและแนวอน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือรูปแบบที่เกิดจากการแบ่งคอลัมน์ในคอลัมน์กริดตามแนวอนทำให้เกิดเป็นโมดูลย่อย โมดูลาร์กริดเป็นรูปแบบที่สามารถนำไปจัดレイ

เอ้าที่ได้หลักหลาย สามารถประสมประสานภาพกับข้อความเป็นชุด ๆ จัดแบ่งเรื่องราวulatory ๆ เรื่องมาอยู่ในหน้าเดียวกัน จัดภาพประกอบพร้อมคำบรรยายหลาย ๆ ชุดในหนึ่งหน้า เหมาะสำหรับสิ่งพิมพ์ที่ต้องการรูปแบบที่

ปรับเปลี่ยนง่ายเมื่อมีการจัดทำเป็นประจำอย่างต่อเนื่องอย่างเช่น หนังสือพิมพ์ และยังเหมาะสมกับงานพิมพ์ประเภทแคดทาร์ดอสินค้าหรือบริการ แผ่นพิมพ์โฆษณาที่ต้องแสดงรายการสินค้าเป็นจำนวนมาก เนื่องจากโมดูลาร์กริดเป็นรูปแบบที่ประกอบด้วยโมดูลอยู่อย่าง มีความอิสระในการปรับแต่งเลย์เอ้าท์ได้สูง จึงมีการนำมามาใช้ในการออกแบบหน้าโบรชัวร์ แคดทาร์ดอสินค้า นิตยสารและหนังสือประเภทต่าง ๆ ด้วยเช่นกัน

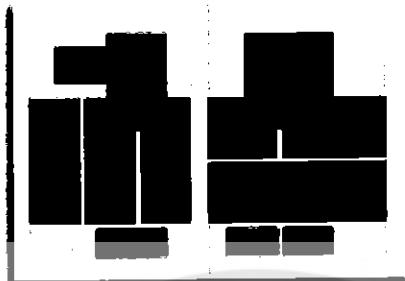

ภาพ 6 ตัวอย่างโมดูลาร์กริด

ที่มา: <http://www.supremeprint.net/index.php?lay=show&ac=article&id=538976617>

4. ไฮราชิกลาริตร (Hierarchical Grid) เป็นรูปแบบกริดที่มีโครงสร้างชั้นชั้non ประกอบด้วยโมดูลได้ทั้งที่มีขนาดเท่ากันหรือแตกต่างกันมากขึ้นตามความจำเป็น สามารถขยายและย่อลงของโมดูลบางชั้น ไฮราชิกลาริตรเป็นรูปแบบที่แยกต่อการใช้งานในการที่จะทำให้เลย์เอ้าท์ที่ออกแบบมาดูดีและลงตัว มักใช้ต่อเมื่อมีความสามารถใช้กริดรูปแบบอื่น ส่วนหนึ่งที่เลือกใช้นี้เนื่องจากขององค์ประกอบต่าง ๆ ของเลย์เอ้าท์มีความแตกต่างกันมาก เช่น อัตราส่วนของด้านกว้างกับด้านยาวของภาพประกอบแต่ละภาพมีความแตกต่างกันมาก ข้อแนะนำในการจัดทำรูปแบบไฮราชิกลาริตริวิธีหนึ่งคือ นำองค์ประกอบต่าง ๆ ของแบบทั้งหมด เช่น ภาพประกอบ เนื้อหา หัวเรื่อง ฯลฯ มาองไว้ พิจารณาพร้อม ค่อย ๆ ทดลองจัดวางโดยขับปรับขนาดแต่ละองค์ประกอบจนดูแล้วลงตัว พอนี้แนวเป็นหลักในการสร้างกริด

ใช้ร่วมกันทั้งชุด/เล่มของงานพิมพ์ แล้วจึงลงมือทำงาน รูปแบบกริคประเภทนี้มีใช้ในการออกแบบหน้าหนังสือ โປสเตอร์ และฉลากผลิตภัณฑ์ เป็นต้น

ภาพ 7 ตัวอย่างไชราชิกคัคกริด

ที่มา: [\(บริษัทสุพรีมพรินท์ จำกัด, 2553, ออนไลน์\)](http://www.supremeprint.net/index.php?lay=show&ac=article&id=538976617)

2.2.1.5 การออกแบบกราฟิก

งานกราฟิกเป็นส่วนสำคัญที่มีบทบาทยิ่งต่อการออกแบบและกระบวนการผลิตสื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อที่ต้องการการสัมผัสรู้ด้วยตา ได้แก่ หนังสือ นิตยสาร วารสาร แผ่นป้ายบรรจุภัณฑ์ แผ่นพับ แผ่นปลิว โทรทัศน์ โฆษณา ภาพยนตร์ ฯลฯ นักออกแบบจะใช้วิธีการทางศิลปะและวิธีการทางการออกแบบร่วมกันสร้างรูปแบบสื่อ เพื่อให้เกิดศักยภาพสูงสุดในการที่จะเป็นตัวกลางในการสื่อความหมายระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร

วิธีการออกแบบและวิธีแก้ปัญหาการออกแบบ โดยการนำเอารูปภาพประกอบ ภาพถ่าย สัญลักษณ์ รูปแบบ ขนาดตัวอักษร มาจัดวางเพื่อให้เกิดการนำเสนอข้อมูลอย่างชัดเจน เกิดผลดีต่อกระบวนการสื่อความหมาย (จุฬารัตน์ จอกสูงเนิน, 2556)

1) ความหมายของการออกแบบกราฟิก

เป็นลักษณะของการออกแบบพื้นผิว 2 มิติ เพื่อเป็นสื่อกลางสำหรับถ่ายทอดข้อความ ความรู้สึกนึกคิด และอารมณ์ จากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง เพื่อให้เข้าใจและรู้เรื่องโดยใช้ประสาทนาในการรับรู้เป็นส่วนใหญ่ งานกราฟิกมีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันของเราเป็นอย่างมาก สิ่งที่เรามองเห็นด้วยตาจะโน้มน้าวจิตใจได้ดีกว่าการรับรู้ประเภทอื่น งานกราฟิกที่ดีต้องขึ้นอยู่กับการออกแบบที่ดีด้วย นับตั้งแต่ลักษณะการเบื้องต้นของศิลปะ รวมถึงการเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่นำมาใช้ในการผลิตวัสดุกราฟิก นอกจากนี้ยังต้องมีความรู้ในเรื่องเทคโนโลยีใหม่ๆ ซึ่งจะสามารถนำมาใช้ในการ

ออกแบบกราฟิกด้วยเพื่อที่จะสามารถพัฒนาออกแบบให้กับยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา (จุฬารัตน์ จากสูงเนิน,2556)

2) ความสำคัญของการออกแบบงานกราฟิก

งานกราฟิกขึ้นที่ดีจะทำให้เห็นถึงความคิดในการออกแบบเป็นเลิศ จะมีอิทธิพลโดยตรงที่จะโน้มน้าวผู้รับข้อมูลให้เกิดความสนใจและยอมรับ และในขณะเดียวกันก็ยังแสดงถึง

-เป็นสื่อกลางในการสื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจตรงกัน จากจุดนี้ไปยังอีกจุดหนึ่งได้อย่างถูกต้องและชัดเจน

- สามารถทำหน้าที่เป็นสื่อ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ เกิดการศึกษากับกลุ่มเป้าหมายได้เป็นอย่างดี

- ช่วยทำให้เกิดความน่าสนใจ ประทับใจ และน่าเชื่อถือแก่ผู้พบเห็น

- ช่วยให้เกิดการกระตุ้นทางความคิด และการตัดสินใจอย่างรวดเร็ว

- ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์

- ทำให้ผู้พบเห็นเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หันหัวด้านการกระทำและความคิด

(จุฬารัตน์ จากสูงเนิน,2556)

3) อิทธิพลของศิลปะในการออกแบบกราฟิก

องค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยทำให้งานกราฟิกมีความโดดเด่นน่าสนใจ นักออกแบบจึงใช้หลักและวิธีการทางศิลปะเป็นแนวทางในการออกแบบ โดยพิจารณาดังนี้

1. รูปแบบตัวอักษรและขนาด

การสร้างรูปแบบตัวอักษรให้มีรูปแบบแปลกตา สวยงามจะช่วยเร่งร้าความรู้สึกตอบสนอง ให้เป็นอย่างดี โดยเน้นความชัดเจนสวยงาม สอดคล้องกับจุดประสงค์ สำหรับข้อความนำเรื่องและข้อความรายละเอียด นอกจากนั้นขนาดของตัวอักษรที่มีความสำคัญไม่ใช่แค่กว้างกัน ขนาดของตัวอักษรทุกตัวบนขึ้นงานต้องมีความพอดี อ่านได้ง่าย สื่อความหมายได้ดีไม่ต้องคิดมาก นอกจากนั้นแล้วการจัดวางรูปแบบข้อความที่ดีก็จะช่วยให้การสื่อความหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพด้วย

2. การกำหนดระยะห่างและพื้นที่ว่าง

การจัดพื้นที่ว่างในการออกแบบกราฟิก มีวัตถุประสงค์เพื่อการจัดระเบียบของข้อมูล ช่วยเน้นความเป็นระเบียบและความชัดเจน ระยะห่างหรือพื้นที่ว่างจะช่วยพักรายตาในการอ่าน ทำให้ดูสวยงาม สร้างจังหวะลีลาขององค์ประกอบภาพให้เหมาะสมและสวยงาม

3. การกำหนดสี

สีมีบทบาทอย่างมากที่ช่วยเน้นความชัดเจน ทำให้สะกดตา สร้างสรรค์ความสวยงาม การกำหนดสีได้ฯ ขึ้นอยู่กับประเภทของงานนั้นๆ ข้อสำคัญที่ควรคำนึงถึงคือ สีบันทึกภาพ พื้นภาพและตัวอักษร ต้องมีความโดดเด่น ชัดเจน เนมاءกับกลุ่มเป้าหมายซึ่งมีความชอบที่แตกต่างกัน นักออกแบบจะพยายามใช้สีเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์มากที่สุด

4. การจัดวางตำแหน่ง

เป็นการจัดวางโครงร่างทั้งหมดที่จะกำหนดตำแหน่งขนาดของภาพประกอบ ตำแหน่งของข้อความทั้งหมด และส่วนประกอบอื่นๆที่ปรากฏ ซึ่งต้องคำนึงถึงจุดเด่นที่ควรเน้น ความสมดุลต่างๆ ความพยายามในการมอง นักออกแบบต้องให้ความสำคัญต่อทุกๆส่วนที่ปรากฏบนชิ้นงานเท่ากัน ทั้งหมด ความพยายามพอดีช่วยให้งานออกแบบมีความน่าเชื่อถือและน่าสนใจ

- สีทุกสี ในวงล้อเป็นสีแท้ เพราะทุกสีมีความเข้มหรือความสดใสในตัวของมันเองซึ่งเกิดจากการผสมของแมสี
- เมื่อนำสีทุกสีมาผสมกันในอัตราส่วนที่เท่ากันจะทำให้เกิดสีเป็นกลาง
- สีที่อยู่ใกล้กันจะมีความกลมกลืนกัน เพราะเป็นการผสมสีจากสีร่วมกัน เช่น ม่วงแดง แดง และ สีแดง
- สีตรงข้ามกันในวงล้อสีจะมีลักษณะสีที่ตัดกัน หรือเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน เช่น สีแดง กับสีเขียว ฉะนั้นในวงล้อสีจึงมีสีที่ตัดกันอย่างแท้จริง อよ 6 คู่ การนำสีตรงข้ามมาใช้ในการออกแบบ จะช่วยทำให้ภาพน่าสนใจมากขึ้น แต่ต้องใช้ให้ถูกหลักการ คือไม่ควรใช้สีที่ตัดกันอย่างแท้จริง สัดส่วนที่เท่ากัน ถ้าจะใช้ควรจะมีสัดส่วนประมาณ 80 : 20 หรือมีอัตราส่วนที่ต้องทำให้สีได้สีหนึ่ง หรือทั้งคู่ ลดความสดใสลงแรงลงไป ที่เรียกว่า การเบรกสี หรือ ขาวสี ซึ่งอาจทำได้โดย
  - การทำให้สีจางลง โดยการเติมสีขาวลงไปในสีแท้
  - การทำให้สีเข้มหรือมืด โดยการเติมสีดำลงไป
  - การใช้วิธีการใช้สีเทา ผสมลงเล็กน้อย จะทำให้สีหม่นลง หรืออาจใช้สีตรงข้ามเพียงเล็กน้อย ที่จะทำให้สีนั้นลดความสดใสไปได้ (จุฬารัตน์ จอกสูงเนิน, 2556, ออนไลน์)

ภาพ 8 ทฤษฎีสี

หมายเหตุ: ชั้นในสุดจะเป็นแมสี (สีขั้นที่ 1 หรือสีปฐมภูมิ) ชั้นต่อมาได้จากการผสมกันของสีในชั้นที่ 1 เป็นสีขั้นที่ 2 (สีทุติยภูมิ) ชั้นต่อมาเป็นสีที่ได้จากการผสมสีขั้นที่ 2 ได้เป็น สีขั้นที่ 3 (สีตติยภูมิ)

ที่มา: <http://bowtysnoo.blogspot.com/2013/03/2-1.htm>

4) วรรณของสี

วรรณของสี หมายถึง กลุ่มสีที่ปรากฏให้ความรู้สึกที่แตกต่างกัน สังเกตจากงล้อสีจะปรากฏเป็น 2 วรรณ คือ

ภาพ 9 สีโภนร้อน สีโภนเย็น

ที่มา: <http://bowtysnoo.blogspot.com/2013/03/2-1.html>

- วรรณสีร้อน ลักษณะของสีจะให้ความรู้สึกสดใส ร้อนแรง ฉุดชาด หรือรื่นเริง สีในกลุ่มนี้ได้แก่ สีเหลือง สีแดง สีแสด และสีที่ใกล้เคียง
  - วรรณสีเย็น ความรู้สึกที่ปรากฏในภาพจะแสดงความสงบ เยือกเย็นจนถึงความเคร้า ได้แก่ สีน้ำเงิน สีม่วง สีเขียว และสีที่ใกล้เคียง
- สีแสดงอารมณ์**

สีแดง

เป็นสีของไฟ การปฏิวัติ ความรู้สึกทางการารมณ์ ความประทданา สีของความอ่อนเยาว์ ดังนั้นจึงเป็นที่ชอบมากสำหรับเด็กเล็กๆ สีแดงเป็นสีที่มีพลังมากสามารถดับสีอื่นๆ จึงไม่เหมาะสมที่จะใช้เป็นสีพื้นหรือตกหลัง

สีเหลือง เขียว และม่วงทุกระดับสี

มีค่าสีแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสีที่มาผสม สีดังกล่าวอาจทำให้เกิดความรู้สึกในทางบวก การแสดงออกเต็มไปด้วยความรู้สึกษาณ์ฉลาด หรือให้ความรู้สึกในทางลบ และเก็บกดก็เป็นได้ เมื่อนำสีแดงมาผสมกับสีขาวจะเป็นสีชมพู สีแดงจะลดพลังลง และทำให้รู้สึกถึงความอ่อนหวาน นุ่มนวล และความเป็นกปริขึ้นมาแทน แต่ถ้าสีแดงและเหลืองถูกผสมให้เข้ม ผลลัพธ์คือสีน้ำตาล ซึ่งมีความอ่อนแก่ต่างกัน แต่ไม่ว่าจะอ่อนแก่เพียงใด สีประเภทน้ำตาลจะให้ความรู้สึกเกี่ยว กับพื้นดิน ความมั่นคง แข็งแรง เชื้มแข็ง ความเป็นจริง อบอุ่น

สีเหลือง

เป็นสีที่มีพลังในด้านความสร้างอย่างมาก ให้ความรู้สึกเย็นมากกว่าสีเหลืองอ่อน แต่ก็อ่อน กว่าสีเหลืองอมเขียว สีเหลืองสะท้อนถึงสติปัญญาหากกว่าจิตใจ คุณลักษณะของสีเหลือง จะรู้สึกได้ เมื่อมีสีที่สองประกายอยู่ด้วย เช่น เมื่อยูงบัวสีเขียวจะทำให้รู้สึกนั่นคง และจับต้องได้มากขึ้น สีเขียวเป็นสีทางชีววิทยาซึ่งใกล้เคียงกับธรรมชาติ และช่วยให้ความคิดพลุ่งพล่านลงบลง เป็นสีกลางๆ ไม่เย็นและก็ไม่ร้อน แต่ถ้าเข้มขึ้นไปในทางสีน้ำเงินจะดูเป็นน้ำ สีเขียวอมฟ้า สีฟ้าพลอย เป็นสัญลักษณ์ ของน้ำ และอาการเคลื่อนไหว โดยปกติแล้วสีเขียวอมฟ้าเป็นสีตรงข้ามกับสีฟ้า

สีน้ำเงิน

เป็นสีที่เก็บกด ซ่างผัน เปล่าเปลี่ยน ถึงแม้ว่าจะทำให้สีเข้มโดยการผสมสีขาวเข้าไปกีตาน สีน้ำเงินให้ความประทับใจเกี่ยวกับความสะอาด บริสุทธิ์ จึงมักใช้ในที่ต้องการแสดงสุขอนามัย

สีม่วง

แสดงถึงความโครงรากฐาน การทำงานอดีต ความลึกลับ เวทมนตร์คถา และความเก่าแก่โบราณ แม้ว่าจะผสมสีขาวให้เป็นสีม่วงไล่แลด ก็ยังทำให้คนที่มองเห็นไม่กล้าเข้าใกล้ ไม่รู้สึกเป็นมิตร สีม่วง ครามซึ่งใกล้สีน้ำเงินมาก จะดูเกี่ยวข้องกับโลกมากกว่าสีม่วงแดง แต่ยังให้ความเป็นเจ้านายและเต็มไปด้วยเกียรติยศอยู่นั้นเอง

สีดำ

ซึ่งเรียกว่า องค์ คือ ถือว่าไม่ใช่สีดำ เป็นสัญลักษณ์ของความมืด ความว่าง ในการพิมพ์สี คำมีค่าในทางบวกมาก เนื่องจากเมื่อเราไม่ใช่สีอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นภาพหรืออักษรลงไป ก็จะทำให้สีเหล่านั้นจัดจ้าสะคุดตาขึ้น

สีขาว

สีขาวก็เช่นกัน ไม่เป็นทั้งสีอุ่นและเย็น ยกเว้นเมื่อยูงบัวสีเหลือง จะทำให้สีเหลืองจ้าขึ้น เราสามารถภาพหรืออักษรสีต่างๆ ลงบนพื้นขาวได้ผลดีเช่นเดียวกับสีดำ
(จุฬารัตน์ จอกสูงเนิน,2556,ออนไลน์)

5) หลักการพิจารณาเกี่ยวกับการใช้สี

การใช้สีในงานออกแบบกราฟิก มีวัตถุประสงค์ที่จะทำให้งานนั้นน่าดู สวยงาม และตื่นตา หรือส่งเสริมให้เนื้อหาสาระที่นำเสนอ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น คนแต่ละวัยมีความสนใจกลุ่มสีแตกต่างกัน เด็กเล็กจะสนใจสีสด เข้ม สดุดตา ไม่ชอบสีอ่อน และจะสังเกตได้ว่าเมื่อมีอายุมากขึ้นก็ยิ่งไม่ชอบสีสดใหมากๆ กลับนิยมสีอ่อนหวาน นุ่มนวล การวางแผนสีในงานออกแบบกราฟิกในเชิงพาณิชย์ จึงต้องเน้นเรื่องวัยของกลุ่มเป้าหมายเป็นสำคัญ

(จุฬารัตน์ จอกสูงเนิน,2556,ออนไลน์)

2.2.2 กระดาษ

2.2.2.1 ประวัติของกระดาษ

กระดาษของชาวอียิปต์โบราณ ผลิตจากกระดาษนิดหนึ่ง ที่เรียกว่า พาไพรัส (papyrus) และเรียกว่ากระดาษพาไพรัส พบว่ามีการใช้จารึกบทสาวดและคำสาบาน บรรจุไว้ในพิรเมดของอียิปต์ นักประวัติศาสตร์เชื่อว่ามีการใช้กระดาษที่ทำจากพาไพรスマตั้งแต่ปฐมราชวงศ์ของอียิปต์ (ราว 3,000 ปี ก่อนคริสตกาล)

สำหรับวัสดุใช้เขียนนั้น ในสมัยโบราณมีด้วยกันหลายอย่าง เช่น แผ่นโลหะ หิน ในланเปลือกไม้ ผ้าไหม ฯลฯ ผู้คนสมัยโบราณคงจะใช้วัสดุต่างๆ หลากหลายเพื่อการบันทึก ครั้นเมื่อ ราช.ค.ศ. 105 สมัยพระเจ้าจักรพรรดิโโยติ[1] ชาวจีนได้ประดิษฐ์กระดาษโดยชาวเมืองลีบางชื่อว่า ไซฉุง (Ts'ai'Lung) ใช้เปลือกไม้เศษแหววนเก่าๆ มาต้มจนได้เยื่อกระดาษและมาเกลี่ยบนตะแกรงปล่อยให้แห้งและหลังจากนั้นได้มีการใช้วิธีผลิตกระดาษเช่นนี้แพร่หลายอย่างรวดเร็ว

กระดาษถูกนำมาจากประเทศจีนสู่โลกมุสลิมผ่านทาง caravan ทัลลัส (Tallas) ในปี ค.ศ. 751 ที่กองทัพจีนรบกับกองทัพมุสลิม เขยศึกษาจีน 2 คนได้เปิดเผยวิธีการทำกระดาษแก่ชาวมุสลิมก่อน ได้รับการปล่อยตัวไป จากนั้นมุสลิมได้ทำให้การทำการทำกระดาษเปลี่ยนจากศิลปะไปเป็นอุตสาหกรรม กระดาษ ทำให้มีการพัฒนาการศึกษาในโลกมุสลิมอย่างกว้างขวาง มุสลิมในสมัยกลางจึงเจริญก้าวหน้า ด้านศิลปวิทยาการที่สุดในโลก

ชาวมุสลิมปรับปรุงวิธีการทำกระดาษใช้ผ้าลินินแทนเปลือกของต้นหม่อนอย่างที่ชาวจีนทำ เศษผ้าลินินนั้นเน่าเปื่อย แต่จะเปียกไขกลูไนน์ และหมักกลูไนน์ เศษผ้าที่ต้มแล้วจะปราศจากกาลที่ เป็นด่างและสิ่งสกปรกอื่น ๆ จากนั้นเศษผ้าจะถูกนำมาตอกด้วยค้อนให้เป็นเยื่อ เทคนิคที่ทำให้เป็นเยื่อบางนี้ถูกพัฒนาโดยชาวมุสลิม แบบแอด ราชานีของอาณาจักรอันบา-ชิด สมัยนั้นเต็มไปด้วยโรงงาน ทำการทำกระดาษ จากนั้นยังกระจายไปสู่อีกหลาย ๆ ส่วนของโลก กระดาษที่ส่งออกไปยุโรปโดยมากทำใน เมืองdamaskus (ซีเรีย) เมื่อขยายการผลิตเพิ่มขึ้น กระดาษจึงมีราคาถูกลง คุณภาพดีขึ้นและมีจำนวน แพร่หลาย

จากนั้นโรงงานกระดาษที่เพื่องฟูอยู่ในอิรัก ซีเรีย และปาเลสไตน์ ก็ขยายตัวไปสู่ทางตะวันตก ในทวีปแอฟริกา โรงงานกระดาษแห่งแรกของประเทศอียิปต์ตั้งขึ้นในปีค.ศ. 850 จากนั้นขยายไปมอร็อกโก และในปีค.ศ. 950 ได้ขยายไปยังอันดาลูเซีย อาณาจักรมุสลิมสเปน

กระดาษถูกผลิตขึ้นครั้งแรกในยุโรปโดยมุสลิมมาร์โมบาร์สุดที่ใช้ทำกระดาษคือปอชั้นดีของ บานาเลนเชียและมูร์เซีย โดยมีศูนย์กลางโรงงานกระดาษของอันดาลูเซีย ที่เมืองชาติวา (Xativa หรือ Jativa) ใกล้บานาเลนเชีย จากสเปนและເກາະชิชลีซึ่งในขณะนั้นเป็นอาณาจักรมุสลิม การทำการทำกระดาษได้ขยายไปสู่ชาวคริสต์ในอิตาลี จากนั้นในปีค.ศ. 1293 มีการตั้งโรงงานกระดาษที่โนโอลูญา

(Bologna) ในปีค.ศ. 1309 เริ่มมีการใช้กระดาษเป็นครั้งแรกในอังกฤษ จากนั้นในปลายศตวรรษที่ 14 ชาวเยอรมันจึงเพิ่งรู้จักราดดาษ
 (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2558, ออนไลน์)

2.2.2.2 ประเภทของกระดาษ

กระดาษพิมพ์เขียนชนิดเคลือบผิว

- กระดาษอาร์ตมันสองหน้า
- กระดาษอาร์ตการ์ดสองหน้า
- กระดาษอาร์ตด้าน
- กระดาษอาร์ตมันหน้าเดียว
- กระดาษอาร์ตкар์บอนเลส

กระดาษพิมพ์เขียนชนิดไม่เคลือบผิว

- กระดาษอฟเฟิต สำหรับเทคโนโลยีงานพิมพ์แบบออฟเฟิต
- กระดาษถ่ายเอกสาร ใช้กับอุปกรณ์สำนักงานทั่วไป เช่น เครื่องถ่ายเอกสาร โทรศัพท์ เครื่องพิมพ์อิงค์เจ็ต เครื่องพิมพ์เลเซอร์ เป็นต้น
- กระดาษคอมพิวเตอร์ มีเนื้อกระดาษบาง รูปแบบจัดจำหน่ายโดยมากมีลักษณะเป็นม้วน พร้อมรูปด้านข้าง ตัวอย่างที่พบเห็นได้บ่อย เช่น ใบเสร็จรับเงิน
- กระดาษขาวพรีเมี่ยมไวท์ / การ์ดสี
- กระดาษแคร์เพลค์ กระดาษสำหรับใช้งานพิมพ์หรือเขียนจดหมายส่งต่อไปรษณีย์ มีน้ำหนักเบา เป็นพิเศษกว่ากระดาษทั่วไป ช่วยลดค่าใช้จ่ายในการส่งจดหมายซึ่งคิดตามน้ำหนักของกระดาษ
- กระดาษถอนอมสายตา หมายถึงกระดาษที่มีอัตราการสะท้อนแสงน้อยกว่ากระดาษทั่วไป ซึ่ง จะมีสีที่หม่นกว่าปกติเล็กน้อย
- กระดาษแบงค์สี หมายถึงกระดาษที่ใช้ในธนาคาร มีสีสันต่างๆ หลากหลาย

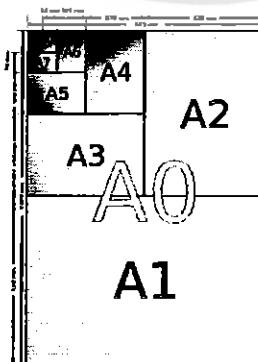
กระดาษชนิดพิเศษแบบเคลือบผิว

- กระดาษอาร์ตอัดลาย
- กระดาษอาร์ตการ์ดหน้าเดียว
- กระดาษอาร์ตกึ่งมัน

กระดาษชนิดพิเศษแบบไม่เคลือบผิว

- กระดาษการ์ดขาวกันเชื้อรา
- กระดาษคราฟท์ขาว
- กระดาษคราฟท์เหลืองอ่อน
- กระดาษคราฟท์เหลืองทอง
- กระดาษคราฟท์ครีม
- กระดาษคราฟท์เขียว (เลคเยอร์)
- กระดาษคันกระจก ใช้สำหรับสอดคั้นกลางระหว่างกระจกแต่ละแผ่น เป็นกระดาษที่ผ่านกรรมวิธีผลิตแบบกรด จึงไม่ต้องราบด่างไว้บนกระจก
- กระดาษคันสแตนเลส
- กระดาษคราฟท์ขาว MF
- กระดาษคราฟท์ขาว MG
- กระดาษเบสรูปหล่อเซรามิก
- กระดาษขาวการ์ดขาวไปรษณียบัตร สำหรับพิมพ์แผ่นไปรษณียบัตร
- กระดาษขาวการ์ดขาวลายผ้า
- กระดาษบังสีร้อนยนต์
- กระดาษลิตมัส ใช้สำหรับการทดสอบความเป็นกรด, ด่าง ของสารละลาย
- ส่วนนี้รอเพิ่มเติมข้อมูล คุณสามารถช่วยเพิ่มเติมข้อมูลในส่วนนี้ได้

มาตรฐานโลกสำหรับขนาดของกระดาษ

ภาพ 10 ตัวอย่างขนาดกระดาษ

ที่มา: <https://th.wikipedia.org/wiki/กระดาษ>

- มาตรฐาน A

2A 1189 x 1682 มม 46.81 x 66.22 นิ้ว
 A0 841 x 1189 มม 33.11 x 46.81 นิ้ว
 A1 594 x 841 มม 23.39 x 33.11 นิ้ว
 A2 420 x 594 มม 16.54 x 23.39 นิ้ว
 A3 297 x 420 มม 11.69 x 16.54 นิ้ว
 A4 210 x 297 มม 8.27 x 11.69 นิ้ว
 A5 148 x 210 มม 5.83 x 8.27 นิ้ว
 A6 105 x 148 มม 4.13 x 5.83 นิ้ว
 A7 74 x 105 มม 2.91 x 4.13 นิ้ว
 A8 52 x 74 มม 2.05 x 2.91 นิ้ว
 A9 37 x 52 มม 1.46 x 2.05 นิ้ว
 A10 26 x 37 มม 1.02 x 1.46 นิ้ว

- มาตรฐาน B

B0 1000 x 1414 มม 39.37 x 55.67 นิ้ว
 B1 707 x 1000 มม 27.83 x 39.37 นิ้ว
 B2 500 x 707 มม 19.68 x 27.83 นิ้ว
 B3 353 x 500 มม 13.90 x 19.68 นิ้ว
 B4 250 x 353 มม 9.8 x 13.90 นิ้ว
 B5 176 x 250 มม 6.93 x 9.84 นิ้ว
 B6 125 x 176 มม 4.92 x 6.93 นิ้ว
 B7 88 x 125 มม 3.46 x 4.92 นิ้ว
 B8 62 x 88 มม 2.44 x 3.46 นิ้ว
 B9 44 x 62 มม 1.73 x 2.44 นิ้ว
 B10 31 x 44 มม 1.22 x 1.73 นิ้ว

- มาตรฐาน C

C3 324 x 458 มม 12.76 x 18.03 นิ้ว
 C4 229 x 324 มม 9.02 x 12.76 นิ้ว
 C5 162 x 229 มม 6.38 x 9.02 นิ้ว
 C6 114 x 162 มม 4.49 x 6.38 นิ้ว
 C7 81 x 114 มม 3.19 x 4.49 นิ้ว

DL 110 x 220 มม 4.33 x 8.66 นิ้ว
 (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2558, ออนไลน์)

2.2.3 การสร้างภาพประกอบ

2.2.3.1 ความรู้เกี่ยวกับการสร้างภาพประกอบ

ภาพประกอบมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของมนุษย์มายาวนาน เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงศิลปวัฒนธรรมความเป็นไปของมนุษย์ มีความสำคัญต่อประวัติศาสตร์เกือบทุกด้าน เป็นเสมือนเทพบันทึกอดีต เป็นรากฐานของการสร้างงานอดีตสู่ปัจจุบัน ดังตัวอย่างการเขียนภาพประกอบผนังถ้ำ ตั้งแต่ยุคสมัยที่มีประวัติศาสตร์ของอียิปต์ กรีก โรมัน และอีกหลายชาติ ที่มีเรื่องราวให้คนรุ่นหลังได้เรียนรู้จากภาพประกอบเหล่านั้น ดังนั้นภาพประกอบคือตัวบอกคุณสมบัติ เเล่เรื่องสิ่งที่ต้องการซึ่งจะบอกเล่าให้รู้จะรู้จ่าง ที่ผู้ดูแล้วสามารถรู้เรื่องเข้าใจจะรู้จ่างขัดได้ในทันที เป็นสิ่งสำคัญโน้มน้าวให้ผู้ดูเกิดความรู้สึกตอบสนอง บางกรณี ภาพประกอบจะให้ความเข้าใจได้ดีกว่าการพรรณนาคำอักษร แต่เราไม่อาจสรุปได้ว่า ระหว่างตัวอักษรกับภาพประกอบ อะไรให้ความเข้าใจได้ชัดเจนกว่ากัน อย่างไรก็ตาม ผู้สร้างภาพประกอบ ต้องเป็นผู้มีความสามารถในการประมวลความรู้สึก ความจำ ความคิด อันเป็นจิตนาการจากคำบอกเล่าหรือความรู้สึกที่มีอยู่ในใจให้เห็นได้ ดังนั้นผู้สร้างภาพประกอบ จึงนับว่ามีความสำคัญระดับหนึ่ง

ในปัจจุบันภาพประกอบมีความสำคัญต่อการออกแบบโฆษณาและงานสิ่งพิมพ์ทุกชนิด การจัดองค์ประกอบของภาพและตัวอักษร จึงมีความหมายทั้งความงาม ความกลมกลืน และจิตวิทยา การรับรู้ของกลุ่มเป้าหมายเป็นสำคัญด้วย ระหว่างภาพประกอบกับตัวอักษรที่บรรยายในทางออกแบบนั้น สิ่งใดให้ความรู้สึก ความรู้ ความเข้าใจได้ดีกว่า อย่างไรก็ตาม ทั้งภาพและข้อความ เมื่อมารวมกันต้องส่งเสริมความสำคัญซึ่งกันและกัน ให้น่าเชื่อถือ น่าสนใจ

(วรรณรัตน์ ตั้งเจริญ, 2556, ออนไลน์)

2.2.3.2 หน้าที่ของภาพประกอบกับงานออกแบบกราฟิก

- แสดงรูปร่างลักษณะสิ่งของ สินค้า หรือสิ่งต่างๆ ที่ต้องการให้เห็นเป็นรูปธรรม
- เป็นสิ่งที่ช่วยดึงดูดความสนใจให้ผู้พบเห็นเกิดความรู้สึกคล้อยตาม พอยิ่ง ต้องการติดตามไปดู
- ตกแต่งสิ่งพิมพ์ให้สวยงามเป็นที่พักสายตาเมื่อใช้ร่วมกับตัวอักษร

ดังนั้น การสร้างภาพประกอบจึงมีความสำคัญ ซึ่งผู้สร้างภาพประกอบต้องคำนึงถึงคุณภาพของผลสำเร็จ เมื่อนำไปใช้ด้วยทุกครั้ง สิ่งหนึ่งที่ผู้สร้างภาพประกอบควรคำนึงถึงคือ การนำวัสดุและเทคนิคต่างๆ มาใช้ ซึ่งวัสดุและเทคนิคเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะช่วยให้ภาพมีคุณภาพดีและสวยงาม ภาพประกอบในปัจจุบันมีราคาไม่ต่างกับงานศิลปะ ยิ่งผู้สร้างงานมีพื้นฐานเรียนรู้ศิลป์โดยตรง ภาพประกอบจะยิ่งมีคุณค่า มีราคา เพราะงานคนทำไว้ไปเข้าใจได้ง่ายในทันทีที่เห็น มีเทคนิคสร้างสรรค์ ดึงดูดความสนใจ และมีคุณจำนวนไม่น้อย ที่ขอบภาพประกอบที่มีเทคนิค ความคิด

สร้างสรรค์ของผู้สร้างงาน ผสมกับการใช้วัสดุอย่างมีคุณภาพ นำภาพประกอบไปตกแต่งผาผนังบ้าน ตามรสนิยม

วัสดุและเทคนิคการสร้างภาพประกอบ เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่ง วัสดุที่เป็นพื้นฐานสำหรับ การวาดภาพ ได้แก่ ดินสอ ดินสอที่ใช้คราวใช้เกรดดินสอที่แตกต่างกัน ไม่ใช้ดินสอแท่งเดียววดาดภาพ ได้ทั้งหมด ทั้งนี้เกรดอ่อนแก่ของดินสอ ช่วยสร้างความกลมกลืนภายในภาพได้ดีกว่า การผ่อนหนักผ่อน เบาผ่อนน้ำหนักเมื่อขลุกเมื่อวาดภาพ กระดาษที่ใช้กับดินสอดำ ดินสอสี ควรเป็นกระดาษสีขาวเกรดสูง การแรเงะประสานกลมกลืนมีส่วนทำให้ภาพมุ่งหมายตา วัสดุที่ใช้เราสามารถแบ่งตามคุณสมบัติคือ วัสดุประเภทแห้ง (Dry media) ได้แก่ ดินสอ ดินสอคราร์บอน ดินสอสี ชาร์โคล เครยอง พาสเทล วัสดุ เปียก ได้แก่ สีน้ำ สีน้ำมัน สีหมึก สีอะครีลิก สีโปสเตรอร์ ซึ่งเทคนิคจะเปลี่ยนไปตามคุณสมบัติของวัสดุที่ ใช้ เทคนิคที่ใช้สำหรับการสร้างภาพประกอบมีหลากหลาย ได้แก่ วิธีพ่น (Airbrush) พิมพ์(printing) ปะติด (Collage and Assemblage) วัสดุผสม (Mixed media) เทคนิคการลังภาพ เชือดภาพ ขุดขีด (ใช้กับภาพสีน้ำ สีน้ำมัน สีอะครีลิก)

การสร้างภาพประกอบจำเป็นต้องนึกถึงลักษณะงานที่ใช้สอยด้วย เช่นภาพประกอบใน หนังสือพิมพ์ ต้องการภาพประกอบที่เป็นความจริง แสดงบรรยายกาศของจริง เหตุการณ์จริง มักเป็น ภาพที่ไม่ต้องการเทคนิคมาก เป็นเพียงคำบอกเล่า เข้าใจง่าย มักใช้ภาพถ่ายเป็นภาพประกอบ ส่วน ภาพประกอบในนิตยสาร นิยมทั้งภาพถ่ายที่มีการจัดองค์ประกอบให้สวยงาม พอๆ กับการเขียน ภาพประกอบเรื่องราว ที่มีการเบิดกว้างทางด้านเทคนิคการทำงานมาก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนิตยสารนั้นว่า เน้นเรื่องใดเป็นหลัก ภาพประกอบปกหนังสือ ถ้าเป็นประเภทปกทั่ว ภาพประกอบควรเป็นเรื่องราว ต่อเนื่องในภาพเดียวกัน มีความสัมพันธ์กันระหว่างปกหลังและสันปกด้วย ภาพประกอบประเภทเล่า เรื่องหรือบรรยายด้วยภาพ (Narrative illustration) ภาพประกอบประเภทนี้ต้องการความละเอียด สมจริง ถูกแล้วรู้ในทันทีว่าเป็นเรื่องอะไร นิยมใช้ภาพวาดมากกว่าภาพถ่ายรูป เพราะการวาดภาพจะได้ ความสวยงามของเทคนิค ความละเอียดประณีตมีเสน่ห์มากกว่าภาพถ่าย (นิยมใช้กับนิยาย นิทาน โบราณ)

การประกอบตกแต่งหน้าหนังสือ (Decorative illustration) นิยมใช้กับหนังสือที่ต้องการ ความสวยงาม และการซ่อนโดยใช้ภาพประกอบที่เข้าช่วยบางจุด การจัดวางรูปภาพให้เหมาะสมจะ ช่วยให้หนังสือน่าอ่านน่าซื้อมากยิ่งขึ้น ภาพประกอบประเภทนี้ จึงมีความสวยงามของการออกแบบ ภาพผสมกับตัวอักษร ถ้าต้องการความสะอาด ความสวยงาม ความน่ารัก มักใช้พื้นกระดาษสีขาวเขียน ภาพด้วยสีน้ำ จะโปร่งเบากว่าการใช้ภาพถ่าย

ภาพประกอบที่นำไปใช้หลากหลายแตกต่างกัน จำเป็นต้องมีลักษณะพิเศษไม่เหมือนกัน เช่น ภาพประกอบที่มีลักษณะเฉพาะเกี่ยวกับร่างกาย ประเภทภาพประกอบกายวิภาค (Medical illustration) ภาพประวัติศาสตร์ หรือภาพประกอบที่เกี่ยวกับแฟชั่นเสื้อผ้า ภาพประกอบประเภท

เทคนิค (Technical illustration) ต้องการความถูกต้องของเครื่องยนต์กลไกส่วนต่างๆ ยิ่งต้องการความละเอียดมาก เพื่อความเข้าใจ ซึ่งใช้วิธีถ่ายภาพไม่ได้ ทั้งนี้เพราะเป็นการออกแบบเบื้องต้นก่อนไปทำเป็นทุนจำลอง และนำไปสร้างจริง เช่น ภาพประกอบขึ้นส่วนใหญ่ในเครื่องจักรกลของรถยนต์และเครื่องบิน เป็นต้น (วรรณรัตน์ ตั้งเจริญ, 2556, ออนไลน์)

2.2.3.3 การสร้างภาพประกอบ

1. การสร้างภาพประกอบด้วยการวาดรูปภาพที่จะใช้ประกอบด้วยมือ วิธีนี้เป็นวิธีที่ใช้มา ก่อน เป็นการแก้ปัญหาที่มนุษย์จะนำภาพประกอบมาใช้อธิบาย หรือบอกในสิ่งที่อยากบอกให้ชัดเจน และขยายความเข้าใจ โดยใช้ตัวอักษรมาใช้ร่วม ซึ่งสมัยก่อนนั้นยังไม่ใช้กล้องถ่ายรูปบันทึกภาพไว้ แม้ในปัจจุบัน การเขียนภาพประกอบด้วยมือยังมีความสำคัญอยู่แม้เทคโนโลยีต่างๆ จะนำสมัยไปมากแล้วก็ตาม คุณค่าของภาพประกอบที่เขียนด้วยมือจะมีความประณีต ความมีเสน่ห์ของงานศิลปะและเป็นภาพประกอบที่ไม่อ้างทำข้า้ได้ออก อาจได้ใกล้เคียง แต่ไม่สามารถเก็บได้เหมือนทั้งหมด ซึ่งภาพประกอบมีทั้งแบบเหมือนจริง และแบบการ์ตูน
2. การสร้างภาพประกอบจากการถ่ายรูป วิธีนี้มีการคิดคันกันมาตั้งแต่สมัย ค.ศ.1410 มีการพัฒนามาเป็นลำดับจนถึง ค.ศ.1490 และประมาณปี ค.ศ.1800 ลิสซิลี (Lissitsky) ชาวสัσเซีย และโม霍ลี่-นอย (Moholy-Nagy) ชาวอังกฤษเรียน แห่งสถาบัน Bauhaus (Bauhaus) ได้เริ่มนำภาพถ่ายเข้ามาในระบบพิมพ์งาน

ความแตกต่างของภาพประกอบที่เป็นภาพเขียนและภาพถ่ายคือ ภาพถ่ายสามารถเห็นความจริงของสิ่งที่ต้องการได้หมดอย่างละเอียดและเป็นธรรมชาติ ภาพประกอบที่เป็นภาพเขียนสามารถใส่สี ใส่ความรู้สึกของจินตนาการ อาจแสดงความมีชีวิตชีวาของสี แสงเงาที่สร้างได้ ซึ่งภาพประกอบของทั้งสองอย่างนี้ต่างกัน จึงขึ้นอยู่กับลักษณะของงาน ความต้องการของลูกค้า ว่าต้องการภาพประกอบแบบใด

3. การสร้างภาพประกอบด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ในปัจจุบันคอมพิวเตอร์มีบทบาทมาก มีโปรแกรมสำหรับสร้างภาพ มีรูปของโปรแกรมให้เลือกถ่ายและภาพประกอบที่ได้ลักษณะแตกต่างกันออกใบมีรูปแบบที่ออกแบบสำเร็จแล้ว กับรูปแบบที่ต้องการสร้างขึ้นใหม่ มีความใกล้เคียงกับการสร้างภาพประกอบด้วยมือ แต่มีอุปกรณ์ใช้งานได้หลากหลายและสะดวก ภาพประกอบที่สร้างด้วยคอมพิวเตอร์สามารถใช้เทคนิคตัดต่อ ตกแต่งเพิ่มเติมได้ ทำให้ได้ภาพประกอบรูปแบบแปลก ทั้งนี้เพราะมีอุปกรณ์ใช้งานเป็นเทคนิคสามารถสร้างภาพได้หลากหลาย ภาพประกอบจากคอมพิวเตอร์กำลังเป็นที่นิยมแพร่หลายในการสื่อสารมาก

(วรรณรัตน์ ตั้งเจริญ, 2556, ออนไลน์)

2.2.3.4 รูปแบบของภาพประกอบ

1. รูปแบบเหมือนจริง (Realistic Style) เป็นรูปแบบที่ต้องการความเป็นธรรมชาติ ความถูกต้อง และบรรยายกาศของความเป็นจริงขณะนั้น นิยมใช้กับภาพถ่าย ใช้ภาพประกอบปกหนังสือพิมพ์ นิตยสาร ประกอบหนังสือวิชาการต่างๆ ที่ต้องการความถูกต้อง เพราะต้องการความเข้าใจ ง่ายต่อการรับรู้ของคนทั่วไป
2. รูปแบบดัดแปลงธรรมชาติ (Modulation Style) เป็นรูปแบบที่สร้างขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับเรื่องราว เนื้อหา ซึ่งไม่มีในธรรมชาติ เช่นภาพการ์ตูน ภาพช้อน (เทคนิคการถ่ายภาพหรือการจัดองค์ประกอบในการเขียนภาพช้อนกัน)
3. รูปแบบอิสระ (Free Style) เป็นรูปแบบที่ไม่แสดงเรื่องราวนেื้อหา อาจจะเป็นเพียงลวดลาย รูปทรง แบลก หรือต้องการความสวยงามของสีสันมากกว่าเนื้อหา เป็นต้น
(วรรณรัตน์ ตั้งเจริญ, 2556, ออนไลน์)

2.2.4 แผนภูมิรูปภาพ (Pictogram)

2.2.4.1 Pictogram คืออะไร

Pictogram คือ ภาพพิมพ์ที่ใช้แทนหรือเสริมคำพูด Pictogram ช่วยแก้ปัญหาดังต่อไปนี้

- มีพื้นที่อธิบายด้วยตัวอักษรไม่พอ
- ไม่มีเวลาในการอธิบายอย่างละเอียด
- ใช้คำพูดสื่อสารไม่เข้าใจ

Pictogram ช่วยประยุกต์พื้นที่ ร่นระยะเวลาให้สั้นลง ใช้แทนสิ่งที่ใช้คำพูดสื่อสารไม่ได้ โดยจับเอาใจความสำคัญของสิ่งที่ต้องจะสื่อมาแปลงเป็นภาพ ดังนั้น เราจึงสามารถเพิ่มทักษะการวิเคราะห์และการออกแบบได้ผ่านการทำ Pictogram

ทักษะที่จำเป็นในการทำ Pictogram

ทักษะที่จะเป็นในการทำ Pictogram คือ ทักษะการวิเคราะห์และทักษะด้านการดีไซน์ดังที่เห็นกันว่า Pictogram คือ การทำรูปกราฟิก แน่นอนว่าต้องมีทักษะด้านการดีไซน์ บางคนอาจจะยังไม่เข้าใจว่าทำไมต้องใช้ทักษะการวิเคราะห์ด้วย มาลองคิดกันดูว่า ถ้าเราออกแบบ Pictogram ที่ใช้สื่อถึงการแข่งขันโอลิมปิก เราจำเป็นต้องวิเคราะห์อะไรบ้าง

การวิ่งมาราธอน การวิ่ง 100 เมตรหรือกีฬาทุมน้ำหนัก ใช้สื่อแทนกีฬาบนบกทั้งหมดได้ไหม มันต่างจากกีฬาอื่นๆ หรือมวยปล้ำอย่างไร ถ้าไม่สามารถตอบคำถามเหล่านี้ได้ชัดเจน ต่อให้มีฝีมือในการออกแบบแค่ไหนก็ไม่สามารถทำ Pictogram ที่ดีออกมาน้าได้
(Jun Sakurada, 2015, หน้า 22-23)

2.2.4.2 ขอบเขตการใช้งาน Pictogram

Pictogram ถูกนำไปใช้อย่างแพร่หลายในสถานที่ต่างๆ มากมาย เช่น ตามท้องถนน อาคาร สถานี หรือในห้างร้านค้าต่างๆ โดยหน้าที่สื่อสารข้อมูลแทนคำพูดที่ไม่ว่าจะเป็นเด็กหรือคนชาติผู้ชายหรือผู้หญิงหรือไม่ว่าจะเป็นคนชาติใดก็สามารถเข้าใจได้ง่าย อาจจะกล่าวได้ว่า Pictogram ถูกนำไปใช้มากที่สุดในบริเวณที่สาธารณะ แต่นอกเหนือจากนั้นยังมีการใช้งานที่หลากหลาย

- เอกสารพรีเซนต์งาน
- แพ็คเกจสินค้า
- คู่มืออธิบายสินค้า
- คอมพิวเตอร์
- หน้าจอเมือดีอ
- เว็บไซต์
- อินโฟกราฟิก
- คลิปป์รูโนท์สินค้า
- งานศิลปะ

(Jun Sakurada,2015,หน้า 25-29)

2.2.4.3 ขั้นตอนการทำ Pictogram

มี 5 ขั้นตอนหลักในการทำ Pictogram เริ่มจากทำความเข้าใจภาพรวมก่อน แล้วค่อยไปลงรายละเอียดในแต่ละขั้นตอน แม้ว่าจะต้องมีการแก้ไขงานกันบ้างระหว่างที่ทำ แต่ก็ค่อยๆ ทำงานขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.เข็คватดุประสงค์ในการใช้งาน

ในความเป็นจริงแล้ว ขั้นตอนนี้สามารถนำไปใช้กับงานดีไซน์ได้ทุกชนิด เราจะต้องดูวัตถุประสงค์ในการใช้งานก่อน แล้วจึงเริ่มออกแบบ มีคำแนะนำ 4 ข้อที่เราจะต้องตอบให้ได้ เพื่อเข็คจุดประสงค์ในการใช้งาน

ทำไม

นอกจาก Pictogram แล้วยังมีการใช้ภาพในรูปแบบอื่นๆ อีกมากมายที่สามารถสื่อสารข้อมูลเช่น รูปถ่าย หรือ Illustration และทำไม่เราต้องใช้ Pictogram ล่ะ ลองคิดโดยใช้เหตุผลต่อไปนี้ ประกอบดู

- อยากเอาไปใช้หลายๆ ที่

ถ้าใช้รูปซ้ำๆ หลายๆ ครั้ง บางครั้งก็อาจจะมากเกินไป แต่ Pictogram เป็นการทำรูปสีต่ำๆ ร่างภาพเงา(ชิลูเอต) แม้จะใช้ซ้ำกันหลายๆ ที่ ก็ยังรู้สึกไม่มากเกินไป

- **อยากรู้ความหลากหลาย**

ถ้าจะสร้างความหลากหลายให้กับรูปถ่ายหรือภาพ Illustration ก็อาจจะต้องเหนื่อยทำหน่อย เมื่อเทียบกับ Pictogram แล้ว สามารถสร้างรูปแบบที่หลากหลายได้มากกว่า

- **ไม่อยากสร้างความเฉพาะเจาะจง**

สมมติว่า รึมคือดอกไม้ ถ้าเป็นรูปถ่ายหรือภาพ Illustration ก็จะได้ภาพลักษณ์ของชนิดหรือ สีของดอกไม้ที่ชัดเจน แต่รูปที่เป็น Pictogram นั้นยังมีความเป็น Abstract มากกว่า สามารถ สื่อถึงดอกไม้โดยรวมได้ไม่จำกัดไปที่ประเภทใดประเภทหนึ่ง

- **ไม่ยุ่งยากในการทำงานเชิงคณิต**

ถ้าเป็นรูปถ่ายหรือภาพ Illustration อาจจะต้องใช้เวลาในการรวบรวมองค์ประกอบที่ตรง ตามแนวคิดที่อยากรู้ได้ แต่งานดีไซน์ของ Pictogram นั้นเรียบง่าย เเลยสามารถนำไปใช้ ประกอบกับงานดีไซน์อื่นๆ ได้กว้างกว่า

ที่ไหน ?

จะนำ Pictogram ไปใช้ที่ไหน สถานที่ใช้งานนั้นส่งผลต่อขนาดและความละเอียดในการ ออกแบบ แบ่งคร่าวๆได้เป็น 4 ประเภท ซึ่งอินโฟกราฟิกนั้นมักถูกนำมาใช้ในสื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์หรือ กราฟิกในหน้าจออิเล็กทรอนิกส์

- **งานภายในอาคาร**

ที่เห็นกันมากที่สุดสำหรับงานประเภทกลางแจ้งคือป้ายสัญญาลักษณ์ป้ายจราจรต่างๆแต่ละ หน่วยงานจะต้องทำป้ายจราจรตามกฎระเบียบที่ส่วนกลางระบุไว้ ด้วยเนอร์เลย์ไม่มีโอกาสทำ Pictogram เฉพาะสำหรับงานป้ายจราจร สิ่งสำคัญที่สุดในการทำป้ายที่ใช้กลางแจ้งคือ ต้อง สามารถเข้าใจความหมายได้ในระยะไกล Pictogram ที่ต้องตั้งใจดูถึงจะเข้าใจนั้นจะลายเป็น สิ่งที่สร้างความสับสนไป

- **งานภายในอาคาร**

พูดถึงงานในอาคาร ส่วนมากก็จะเป็นป้ายตามสถานีหรือห้างสรรพสินค้าต่างๆ ในการบอก ตำแหน่งของทางหนีไฟ ห้องน้ำ ลิฟต์ เป็นต้น มีทั้งแบบที่ใช้ Pictogram มาตรฐานตามกฎ และสร้าง Pictogram แบบอิริจินอลขึ้นมาเอง

- **สื่อสิ่งพิมพ์**

เราสามารถพับเห็นได้ทั่วไป เช่น แผนที่หรือใบปลิว งานดีไซน์ในนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ เก็บบุ๊คหรือตามอินโฟกราฟิกสำหรับสิ่งพิมพ์ สิ่งที่แตกต่างจากการใช้งานของงานภายใน- ภายนอกอาคารคือ กลุ่มผู้ใช้งานที่ค่อนข้างจำกัด โดยเฉพาะที่คนจะเห็นงานอิริจินอลค่อนข้างก้มี

เมื่อ ส่วนมากจะเห็นได้ว่าดีไซเนอร์จะเว้นระยะรอบๆ Pictogram ไว้ประมาณ 1-2 ซม. ไม่เช่นนั้นเวลาพิมพ์ออกมาจะดูกรุกๆ มองยาก แต่ระยะนี้ก็ไม่ถึงกับเป็นกฎตายตัว

- กราฟิกบนหน้าจออิเล็กทรอนิกส์

ส่วนมากจะเป็นการเปิดเว็บไซต์หรือการใช้งานแอพพลิเคชันต่างๆ ในสมาร์ทโฟน หรือการคุ้มกันออนไลน์ที่มีการอัปโหลดไว้ในอินเทอร์เน็ต เทียบกับงานสิ่งพิมพ์แล้วมีขนาดเล็กลงไปอีก ตอนทำไม่ควรคิดว่า ทำใหญ่ก่อนแล้วค่อยย่อรูปให้หลัง แนะนำว่าการทำขนาดที่เล็กที่สุดที่คิดว่าสามารถนำไปใช้ได้จริงจะดีกว่า เพราะถ้ามาย่อทีหลัง เส้นหรือช่องว่างต่างๆ อาจจะเสียรูปได้

ใคร?

ถึงแม้จะเป็น Pictogram ที่สื่อความหมายเดียวกัน แต่ก็อาจมีดีไซน์ไม่เหมือนกัน ใครคือคนดู Pictogram นั้น ต้องคุยก่อนว่ามีกลุ่มเป้าหมายหรือไม่ ถึงจะเลือกได้ว่าจะใช้ดีไซน์แบบทั่วไปหรือใช้ดีไซน์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

- เป้าหมายคือคนจำนวนมากๆ: ใช้ทั่วไป

การจะจำกัดกลุ่มผู้ใช้ Pictogram ตามอาคารในสถานที่หรือป้ายจราจรนั้นทำได้ยาก ต้องเลือกใช้ดีไซน์พื้นฐานทั่วไปที่ไม่ทำให้คนเข้าใจผิด การเลือกใช้สีสดๆ เช่น สีแดง หมายถึง ห้าม สีเหลืองใช้ในการเตือน เป็นต้น

- จำกัดกลุ่มอายุ เพศ ความชอบ: ต้องสร้างลักษณะพิเศษ

การทำ Pictogram สำหรับแอพพลิเคชันในสมาร์ทโฟน การใช้งานในอาคารที่มีคนเข้ามาติดต่อ ก่อน ป้ายบอกทางต่างๆ ในพิพิธภัณฑ์ สำนักประเ蜜นิกลุ่มผู้ใช้หลักได้กว่า บางครั้งเรา自身ก็เคยได้ลูกเล่นที่แตกต่างจาก Pictogram ประเภทเดียวกัน หรือแบบที่มีดีไซน์เก่าแก่กว่าทั่วๆ ไป

ข้อมูลที่อยากจะสื่อคืออะไร

- ภูมิ: “ห้าม...” “ต้อง...”

Pictogram แบบนี้จะนำไปใช้ในงานประเภทบัญชี เตือน ป้ายห้าม การกำหนดต่างๆ เช่น การจำกัดความเร็ว และการห้ามสูบบุหรี่ ในกรณีที่เป็นป้ายห้าม ก็จะใช้เส้นตรงพาดเป็นแนวเฉียง ส่วนมากก็จะเป็นป้ายที่บอกคำสั่งต่างๆ ดังนั้น เวลาจะใช้ Pictogram แบบใหม่ที่ไม่เคยใช้ในงานประเภทนี้มาก่อนจะต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ

- การบอกฟังก์ชัน: “ถ้าจะ... ละก็ อันนี้ครับ”

Pictogram แบบนี้มักจะนำไปใช้กับอุปกรณ์ที่ต้องกดหรือสัมผัสเพื่อให้เครื่องทำงานตามที่ต้องการ เช่น เครื่องเย็บที่ต้องบอกฟังก์ชันการใช้งานอย่าง “Fast forward” หรือปุ่ม “เปิด” ในลิฟต์ ส่วนมากจะใช้การย่อคำของฟังก์ชัน ที่ต้องการใช้งานโดยตรง

- สภาพ: “ตอนนี้...อยู่”

Pictogram แบบนี้มักจะนำไปใช้กับการบอกสภาพ เช่น แบบเตอร์ที่เหลือ ความแรงของคลื่น โทรศัพท์มือถือ ระดับความตั้งของเสียง ดีไซน์จะช่วยบอกระดับที่เปลี่ยนแปลงของสภาพสิ่ง นั้นๆ ดังนั้นจึงมักพบเห็นในหน้าจอของเครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ

- สถานที่: “ที่นี่คือ...” “...อยู่ที่นั่น”

Pictogram แบบนี้มักจะใช้ในอาคารหรือแผนที่เพื่อบอกตำแหน่งของทางออกฉุกเฉิน ตำแหน่ง ของห้องน้ำ ตำแหน่งของที่จอดรถ และมักใช้ร่วมกับลูกศร

- การแบ่งประเภท: “สิ่งเหล่านี้...”

Pictogram แบบนี้มักจะนำไปใช้กับการแบ่งประเภท เช่น ในการแบ่งกีฬาโอลิมปิก การแยก ขยะ(ขาดพลาสติก, กระป๋อง เป็นต้น) ในการใช้กับอินโฟกราฟิกเอง ก็มักใช้กับการแบ่ง ประเภทข้อมูล แบ่งหัวข้อ เพื่อให้สามารถเข้าใจได้ง่ายและรวดเร็วเมื่อพบเห็น

2. ทำความเข้าใจเนื้อหางาน

เมื่อเข้าใจจุดประสงค์ของงานดีแล้ว ต่อมาก็ต้องมาทำความเข้าใจสิ่งที่เราจะนำมาทำเป็น Pictogram จะทำให้ความเข้าใจได้ดีขึ้น เราต้องจับคีย์เวิร์ดสำคัญออกมาให้ได้ก่อน

ก่อนอื่นเริ่มจากการลิสต์คีย์เวิร์ดที่เกี่ยวกับสิ่งที่เราจะทำเป็น Pictogram ก่อนดีกว่า สมมติสิ่งที่เราจะทำเป็น Pictogram นั้นเกี่ยวข้องกับการใช้งาน “โซเชียlnetเวิร์ค” เรายัง ต้องมานั่งคิดว่า เมื่อพูดถึงโซเชียlnetเวิร์ค มีคำอะไรบ้างที่มีความหมายในหัวเราะบ้าง การที่เราจะทำแบบนี้จะทำ ให้เราเข้าใจสิ่งที่เราจะทำง่ายจะออกแบบได้ดียิ่งขึ้นตัวอย่างคีย์เวิร์ดที่เกี่ยวกับ “โซเชียlnetเวิร์ค”

- SNS
- Web Service
- Social Media
- Mixi
- Facebook
- คน
- ความสัมพันธ์
- ความเกี่ยวข้อง
- ปฏิกริยา
- เพื่อน
- การแพร่กระจาย
- ความเป็นส่วนตัว

- ไฟลุกຄาม
- การปลอมตัวตน
- การทำเป็นภาพยนตร์
- มาร์ค ชัคเคอร์เบิร์ก
- ทวิตเตอร์
- รีวิวต
- Influencer

3. สเกตซ์คร่าวๆ

เมื่อเราเข้าใจสิ่งที่เรากำลังจะทำแล้ว ตัดมา ก็ต้องระดมไอเดียที่จะนำมาทำกราฟิก สิ่งที่ช่วยได้มากในขั้นตอนนี้ก็คือ การสเกตซ์ภาพคร่าวๆลงกระดาษ

ลองวาดรูปที่ผุดขึ้นมาพร้อมๆกับคีย์เวิร์ดที่นึกออกดู ถ้าไม่มีภาพที่คิดออกเกี่ยวกับคีย์เวิร์ดนั้นๆ ก็ลองกลับไปคุยกับเพื่อนที่คิดตั้งต้นแรกสุดว่าเราเห็นภาพอะไรบ้าง เช่น คำว่า ไฟลุกຄาม ก็อาจจะหาดูรูปไฟ เป็นต้น

เคล็ดลับในการสเกตซ์คร่าวๆคือการใช้อุปกรณ์ของนาล็อกอย่างกระดาษ ดินสอ ปากกา ถ้าเริ่มใช้อุปกรณ์อื่นก็หันนิสตั้งแต่แรก ໄວเดียวของเรางดูยากลำบากจะได้ง่าย จุดประสงค์หลักของการวาดรูปร่างคร่าวๆคือการทำความเป็นไปได้ในหลายๆอย่างในการนำเสนอเนื้อหานั้นๆ แต่ไม่จำเป็นต้องนำคีย์เวิร์ดมาวดเป็นรูปทั้งหมด เลือกคีย์เวิร์ดที่วัดง่ายๆมาลักษ 3-5 อันก็พอ

การจับปากกาวดรูปนั้น จะช่วยกระตุนการทำงานของสมองซึ่กษาขึ้น ทำให้ไอเดียหลังให้ลงมาได้ง่ายและสามารถจดจำภาพในหัวอ่อนกว้างได้ดีขึ้น

4.5. ลงเส้นจริงและปรับแต่งงานเพิ่มเติม

พอดสเกตซ์ໄอเดียคร่าวๆเสร็จแล้วต่อไปก็ใช้โปรแกรมวาดรูปลงเส้นจริง

การลงเส้นจริง

ก่อนจะเริ่มวาดจริง ลองอาจภาพที่สเกตซ์ไปให้คนรอบข้างดูแล้วถามความเห็นก่อนดีกว่า แล้วค่อยเลือกรูปจากที่สเกตซ์เบอะๆมาวดจิงในคอมพิวเตอร์ ถ้าต้องดูแล้วๆได้ไอเดียดีๆมา ก็ต้องด้วยโปรแกรมกีสบาย สิ่งที่มีผลอย่างมากต่อคุณภาพของงานก็คือ คีย์เวิร์ดและภาพวัตถุร่าง ถึงแม้ตอนเริ่มทำจะนี่ผิดบ้างแต่ก็ไม่ควรเริ่มต้นภาพวดในคอมพิวเตอร์เลย

การปรับแต่งงานเพิ่มเติม

ปกติแล้วจะไม่ค่อยใช้ Pictogram แค่อันเดียว มักจะเอา Pictogram มาหลายอันมาผสมผasanกันมากกว่า พօเอาร่วมกันหลายอันแล้ว เราจะเห็นจุดที่ยังไม่ค่อยลงตัว เช่น ขนาดหรือ ดีไซน์โดยรวมจึงต้องมาปรับกันอีกที บางครั้งก็จำเป็นต้องมานั่งปรับกันตอนก่อนจะใช้จริงก็มี

(Jun Sakurada,2015,หน้า 35-45)

2.2.5 อินโฟกราฟิก

2.2.5.1 ทำไมต้องทำอินโฟกราฟิก

การนำกราฟิกมาใช้เพื่อให้สื่อสารให้เข้าใจง่ายขึ้น ไม่ใช่เรื่องใหม่ที่เพิ่งเกิดขึ้นในปัจจุบัน เราใช้ภาพกันมาตั้งแต่อดีตแล้ว เช่น ภาพวาดบนผ้าผนัง อักษรไโรมัน หนังสือภาพ แผนที่ ภาพประกอบหนังสือเรียน/หนังสือพิมพ์ผลิตปอร์ดที่ใช้ในรายการโทรทัศน์ เป็นต้น ดังนั้น ถ้าปัจจุบันที่ทำงานสายดิจิทัลมาnan เขาถึงครุ่นคิดประมาณว่า ทำไมเพิ่มมาตีนเต้นอะไรกันตอนนี้

สาเหตุที่อินโฟกราฟิกเริ่มเป็นที่น่าสนใจในปัจจุบันก็เพราะมันเริ่มถูกนำไปใช้ในหลาย ๆ ที่ เช่น เว็บไซต์ Facebook ,Tumblr,Pinterest ซึ่งโซเชียลมีเดียที่มีความสามารถในการนำเสนอข้อมูลจำนวนมากในปัจจุบัน อินโฟกราฟิกก็เลยมีโอกาสได้เผยแพร่ต่อหน้าผู้คนหลากหลายมากขึ้นยิ่งมีการแชร์หรือการค้นหาภาพทาง Google ยิ่งทำให้คนเห็นความสำคัญของการทำอินโฟกราฟิก ยิ่งอินโฟกราฟิกสามารถรวมข้อมูลที่หลากหลายไว้ในภาพภาพเดียวได้ ยิ่งเหมาะสมกับการใช้งานในเว็บไซต์หรือโซเชียลมีเดียซึ่งมีคนมักจะแชร์ภาพกันเป็นหลัก

ดังนั้น พององค์กร ,บริษัทตระหนักรถึงจุดนี้ ก็เลยนำอินโฟกราฟิกมาใช้การโปรดโมทัชินค้า และบริการสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้า หรือใช้กระบวนการข่าวประชาสัมพันธ์ (Public Relation)

(Jun Sakurada,2015,หน้า 119)

2.2.5.2 ขอบเขตการใช้งานอินโฟกราฟิก

ขอบเขตการใช้งานอินโฟกราฟิกนั้นแบ่งเป็น 2 หมวดใหญ่ๆได้ดังนี้

การอธิบายข้อมูล

อินโฟกราฟิกแบบนี้ก็จะใช้กับการอธิบายวิธีการประกอบไม้เดลพลาสติกหรือวิธีประกอบเฟอร์นิเจอร์,วิธีเดินทาง,เอกสารทางประวัติศาสตร์ที่มีตัวเลขเป็นตัวเลขที่เกิดเหตุการณ์เป็นตาราง เป็นต้น

เราต้องอธิบายให้ผู้อ่านเดินทางไปยังจุดหมายปลายทาง หรือบอกวิธีประกอบสินค้าอย่างถูกต้อง ส่วนเอกสารที่ใช้ในพิพิธภัณฑ์หรือหนังสือเรียนนั้น แม้ผู้อ่านจะไม่อยากได้แต่อย่างไรก็จะได้รับแจ้งมา ดังนั้น ต้องพยายามทำให้ดูเป็นมิตรกับผู้อ่านและเข้าใจง่าย

สำหรับงานพรีเซนเตชันนั้น เป็นเอกสารที่ต้องทำให้คนอ่านทำความเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว จึงห้ามใส่อะไรที่ไม่จำเป็นลงไปโดยเด็ดขาด อย่างเช่นถ้ามีข้อมูลที่ใช้กราฟหรือแผนภูมิอธิบายอย่างเดียวแล้วคนฟังจะเข้าใจยาก ก็ควรทำเป็นอินโฟกราฟิกแผ่นเดียวไปเลยจะเข้าใจง่ายกว่า

การโฆษณาและประชาสัมพันธ์

อินโฟกราฟิกซึ่งองค์กรหรือบริษัทใช้ตามเว็บไซต์,บล็อก,โซเชียลมีเดียนั้นคือตัวอย่างของอินโฟกราฟิกที่ใช้ในการโฆษณาและประชาสัมพันธ์

โดยทั่วไปบริษัทต่างๆ ก็อาจจะมีการเพิ่มรูปสินค้าหรือแผนภาพอธิบายการให้บริการลงไปในเอกสารอธิบายเนื้อหาของบริษัทอย่างง่ายๆ แต่ถ้าใช้อินโฟกราฟิกก็จะทำให้เอกสารมีเอกลักษณ์และน่าสนใจมากยิ่งขึ้น สิ่งที่ยังจำเป็นเหมือนตอนทำอินโฟกราฟิกเพื่ออธิบายข้อมูลคือ ต้องเข้าใจง่าย และดึงดูดสายตาคนอ่าน

สิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ การคิดว่าอย่างไฉไลจากคนอ่านหลังดูอินโฟกราฟิก (อย่างให้มองแบรนด์ในทางที่ดีขึ้น, อย่างส่งเสริมให้คนมาเข้าเว็บไซต์ เป็นต้น,) มีบางเว็บที่แปลงสภาพเป็นอินโฟกราฟิกไปทั้งหน้าเลยก็มี

เนื้อหาที่เหมาะสมกับอินโฟกราฟิก

หัวข้อที่อยู่ในความสนใจของคนในช่วงนั้นๆ

ตอนที่มีการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกในลอนดอนเมื่อปี 2012 หรือระหว่างการเลือกตั้งประธานาธิบดีของอเมริกาเมื่อปี 2012 ก็มีคนทำอินโฟกราฟิกออกมากมาย หัวข้อพวกนี้จะเหมาะสมกับการทำอินโฟกราฟิกมากๆ

HOW TO

HOW TO คือ เนื้อหาที่มាតตอบคำถามที่ว่า “ทำอย่างไร ?” เช่น วิธีการตัวอย่างเช่น วิธีเลือกไวน์ เป็นต้น ประเทศต่างๆ ก็จะมีวิธีการตัวอย่าง เช่น “Why?” หรือ “How?” เสียส่วนใหญ่

รายงานผล

เนื้อหานักจะเป็นการรายงานผลของอะไรสักอย่าง เช่น รายงานผลการใช้สินค้าหรือบริการ ผลการทำสำรวจในโซเชียลมีเดีย เป็นต้น ในต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ก็มักจะมีคำว่า (Fact),(Survey) อยู่ในเนื้อหาด้วย

การเปรียบเทียบ

เนื้อหาง่ายๆ ที่มักจะเป็นการเปรียบเทียบของสิ่งสองสิ่งขึ้นไป เช่น การเปรียบเทียบแนวคิดระหว่างพรบกษาเมือง , การเปรียบเทียบบริการของ Facebook กับ Google+ , การเปรียบเทียบกาแฟกับชา เป็นต้น ในต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักก็มักจะมีคำว่า (VS) อยู่ในหัวข้อเรื่องด้วย

การเปลี่ยนแปลงของเวลา

เนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งที่เห็นความเปลี่ยนแปลงของเวลา เช่น ประวัติอินเตอร์เน็ต, เส้นทางของคนตระเวนรักษาความปลอดภัย, กระบวนการรีไซเคิล เป็นต้น ในต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ก็มักจะมีคำว่า (The History of) (Timeline)(The Evolution of) ปรากฏอยู่ในเนื้อหาด้วย

การอธิบายเชิงวิชาการ

เนื้อหาเฉพาะทางที่ถ้าไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญเขียนไม่ได้ เช่น บทวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บุรีโกค, ระบบพลังงานนิวเคลียร์ เป็นต้น อินโฟกราฟิกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเฉพาะทางหรือองค์การใดองค์การหนึ่งช่วยสร้างความน่าเชื่อถือ

ตาราง

เนื้อหาที่ต้องการบอกข้อมูลง่ายๆ เพื่อให้นำไปใช้งานได้สะดวก รวดเร็ว เช่น ตัวเลขข้อมูล แคลอรีอาหาร ,ช่วงที่กินผักอร่อย , แป้นลัดสำหรับโปรแกรม เป็นต้น ในหมู่อินโฟกราฟิกด้วยกัน แบบนี้จะมีความเป็นเอกสารให้ข้อมูลสูงกว่าแบบอื่นๆ

สรุปภาพรวม

เนื้อหาสรุปภาพรวมเกี่ยวกับหัวข้อใดหัวข้อนึง เช่น รวมประเภทที่น่าอยู่ รวม 10 ภาพที่ราคาประเมินสูงสุด เป็นต้น มีความเป็นเอกสารให้ข้อมูลสูงกว่าอินโฟกราฟิกแบบอื่น เช่นเดียวกับตาราง (Jun Sakurada,2015,หน้า 123-125)

2.2.5.3 รูปแบบการดีไซน์พื้นฐาน5แบบ

รูปแบบดีไซน์พื้นฐานของอินโฟกราฟิกมี 5 แบบ

แบบตาราง

เหมาะสมกับการใช้เปรียบเทียบของสองสิ่งขึ้นไป มีทั้งรูปแบบ “ตาราง” ธรรมดากลางๆ ” เมตริกซ์”

แบบโวลุ่ม

เหมาะสมกับการเปรียบเทียบปริมาณหรือตัวเลข มักจะมีการใช้ “กราฟ” “แผนภูมิต้นไม้” “Typography” ร่วมด้วย

แบบความสัมพันธ์

เหมาะสมกับการอธิบายความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ถ้าเป็นเรื่องของลำดับขั้นที่ไม่เท่ากัน ก็จะใช้ “แบบพีรามิด” “โดนัต” หรือ “แบบต้นไม้” แบบรวมข้อมูลก็อาจจะใช้ “แบบ Venn” หรือถ้าเป็นการเชื่อมโยงสิ่งต่างๆ ก็จะใช้ “แบบเน็ตเวิร์ค”

แบบแผนที่

เหมาะสมสำหรับการอธิบายแผนที่และลักษณะเด่นของแต่ละภูมิภาค

แบบใหม่ใน

เหมาะสมกับการสรุปเรื่องราวที่เกิดขึ้นตามลำดับเวลา นอกจากจะมีการใช้ใหม่ในแล้ว บางครั้งก็นำ “ตารางแบบชาร์ต” หรือ “แผนภูมิแบบวงจร” เข้ามาใช้ด้วยเช่นกัน

แบบสมมติฐาน

เวลาเนื้อหาที่เราต้องทำกับรูปแบบที่มีไปด้วยกันไม่ค่อยได้ ก็มาลองคิดดูว่าถ้าเราเอารูปแบบหลายอันมารวมกันล่ะ รูปแบบสมมติฐานนี้เหมาะสมกับการอธิบายเนื้อหาหลายๆ แห่งมุน (Jun Sakurada,2015,หน้า 139-150)

2.2.5.4 จุดรวม 4 ข้อ

เวลาทำอินโฟกราฟิกอย่าลืมใส่ 4 หัวข้อนี้ลงไว้ใน Header และ Footer ด้วยชื่อเรื่อง

ชื่อเรื่องของอินโฟกราฟิกนั้นเราจะใส่ไว้ใน Header เพื่อให้เดาคนอ่าน เราต้องเลือกชื่อเรื่องที่สรุปเนื้อหาโดยรวมได้ทั้งหมด เพราะส่วนมากเวลาคนแชร์ในโซเชียลมีเดียหรือบล็อก เช่น Twitter ก็เขียนแนะนำเฉพาะชื่อเรื่อง

แหล่งที่มาข้อมูล

เราต้องระบุด้วยว่าข้อมูลที่นำมาใช้ทำอินโฟกราฟิกนั้นมาจากไหน ส่วนมากจะเขียนสรุปไว้ตรงด้านล่างสุด เวลาเขียนแหล่งอ้างอิงข้อมูลเราจะต้องเขียนชื่อหัวข้อมูลการวิจัย, ชื่อหนังสือ หรือ URL เว็บไซต์ เป็นต้น ถ้าความสดใหม่ของข้อมูลเป็นเรื่องที่จำเป็นต้องเน้นก็ลงวันที่ที่ต้องสืบค้นข้อมูลไว้ด้วยก็ได้

เครดิตรูปภาพ/ผู้จัดทำ

เราต้องใส่ LOGO, URL ไว้ด้วย เพื่อที่ผู้อ่านจะได้รู้ว่าใครเป็นคนจัดทำและเผยแพร่ ส่วนมากก็จะไว้ที่ Footer ถ้าเป็นอินโฟกราฟิกเพื่อการประชาสัมพันธ์ยิ่งต้องเขียนเครดิตให้ชัดเจน เนื่องวิธีติดต่อด้วยก็ได้ (เช่น e-mail, twitter account เป็นต้น) อีกน้ฯ

เราควรใส่ประโยชน์อธิบายเนื้อหาร่วมๆ เพื่อให้รับกับชื่อเรื่องด้วย และก็อย่าลืมเขียนชื่อหัวข้อแต่ละเรื่อง จะได้ดูง่ายขึ้นเมื่อเสริมกับการใช้ภาพข้อมูลที่เข้าใจยากหรืออาจทำให้เข้าใจผิดก็เขียนหมายเหตุอธิบายไว้ด้วยก็ได้ (Jun Sakurada,2015,หน้า 25-29)

2.2.5.5 วิธีทำอินโฟกราฟิก

ขั้นตอนในการทำอินโฟกราฟิกนั้นสามารถแบ่งได้เป็น 6 ข้อ ลองศึกษาภาพรวมก่อนแล้วค่อยลงรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนกัน อาจจะต้องมีแก้งานบ้างระหว่างทำ แต่ก็ยังคงขั้นตอนโดยรวมคร่าวๆ ตามนี้

1. ทำความเข้าใจจุดประสงค์ในการทำ

การทำอินโฟกราฟิกก็จำเป็นต้องทำความเข้าใจจุดประสงค์ในการทำ เช่นเดียวกับการทำ Pictogram หรือแผนภาพ ซึ่งมีคำตามทั้งหมด 3 ข้อที่เราต้องตอบให้ได้

ทำไง ?

ถ้าต้องการสื่อสารให้เข้าใจง่ายใช้ “แผนภาพ” ก็ได้เหมือนกัน หรือถ้าต้องการทำให้เดาคนอ่านจะใช้กราฟิกอื่นก็ได้ ทำไมต้องอินโฟกราฟิกเราต้องรู้จุดประสงค์และการใช้งานก่อนทำที่ไหน ?

ถ้ามีคือเราต้องรู้ว่าอินโฟกราฟิกนี้จะถูกนำไปใช้ที่ไหน สิ่งพิมพ์อะไร เว็บไซต์อะไร ถ้าเป็นเว็บไซต์ เราสามารถออกแบบให้ผอมๆ ยาวๆ ได้ เพราะคนอ่านจะเลื่อนลงมาดูได้ แต่ถ้าเป็นสิ่งพิมพ์ขนาดเป็นรีองที่มีข้อจำกัดและต้องระมัดระวัง

ใคร ?

สุดท้ายคือต้องรู้ว่ากลุ่มเป้าหมายหรือผู้อ่านนั้นเป็นคนแบบไหน เพราะมันส่งผลกระทบกับความละเอียดของเนื้อหาที่ต้องเขียน (ข้อมูลสรุปคร่าวๆ หรือข้อมูลละเอียด)

2. กำหนดหัวเรื่อง

อะไร ?

เมื่อรู้จุดประสงค์แล้วถ้ามีการกำหนดหัวเรื่อง เพราะถ้าไม่มีหัวเรื่องเราจะไม่รู้ว่าควรจะทำข้อมูลแบบไหน อาจมีบางกรณีที่ค่อยมากำหนดหัวเรื่องตอนหาข้อมูล แต่โดยทั่วไปแล้วเรากำหนดหัวเรื่องก่อน

3. ศึกษาข้อมูล

เมื่อได้หัวเรื่องแล้วก็มาศึกษาข้อมูลกัน ขั้นตอนนี้ต้องระวังเรื่องความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้วย

บางครั้งเราจะได้ข้อมูลมาจากผู้ว่าจ้าง แต่เราอาจจะหาเองด้วยวิธีรวมข้อมูลก็มีหลากหลาย เช่น จ้างบริษัทที่ทำวิจัย, ทำแบบสอบถาม, นิตยสาร, หนังสือพิมพ์, หนังสือ, เว็บไซต์

4. กำหนดเนื้อหา คอนเซ็ปต์

จัดระเบียบและเรียบเรียงข้อมูลเสร็จแล้วก็นำมาวางโครงเรื่องที่จะเล่าตอนจัดระเบียบข้อมูลนั้นใช้โปรแกรมคำนวณอย่าง Excel ช่วยในเรื่องกำหนดคีย์เวิร์ดตัวตั้ง แล้วย่อข้อมูลให้กระชับ

5. ออกแบบ

ลองวาดภาพร่างคร่าวๆ จากข้อมูลที่มีและรูปแบบดีไซน์ที่เลือกไว้แล้วลองดูว่ามันไปด้วยกันได้ไหม

6. ตรวจสอบ

ข้อมูลที่นำมาอินโฟกราฟิกถูกต้องไหม การผูกส�过错ใช้ได้แล้วหรือยัง ถ้าHECKเรื่องข้อมูลเสร็จแล้ว ต่อไปก็HECKเรื่องดีไซน์ได้เลย

(Jun Sakurada,2015,หน้า 161-176)

2.2.6 ตัวอักษรเพื่อการพิมพ์

2.2.6.1 ตัวอักษรในงานพิมพ์

ตัวอักษรที่ใช้ในงานพิมพ์ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ตัวเรียง ซึ่งปัจจุบันมีการเรียงพิมพ์ 2 ลักษณะ คือ

1. การเรียงตัวพิมพ์แบบร้อน (Hot Type Computer) เป็นการเรียงพิมพ์โดยใช้ตัวเรียงที่ทำด้วยโลหะ (3มิติ) และการหล่อตัวเรียงเป็นข้อความด้วยเครื่องจักรกล ตัวเรียงจะแยกกันอยู่ในกระบอกตามชนิด ตามแบบและขนาด สามารถนำมาใช้ได้หลายครั้ง เมื่อชำรุดหักหรือบิน สามารถหล่อใหม่ได้ เป็นตัวเรียงที่ใช้ในการพิมพ์ระบบเลตเตอร์เพรส

2. การเรียงตัวพิมพ์แบบเย็น (Cold Type Composition) เป็นการสร้างตัวเรียงโดยการอัดภาพบนกระดาษ (2มิติ) ผ่านเครื่องพิมพ์แบบต่างๆ บางครั้งเรียกว่า 朗砑าใช้ได้ครั้งเดียวเป็นตัวเรียงที่นำมาใช้ในการจัดหน้า ทำอาร์ตเวิร์ค เป็นต้นฉบับพิมพ์ระบบออฟเซท

การใช้ตัวอักษรในการพิมพ์

ข้อความหรือตัวอักษรที่ใช้ในงานพิมพ์ ทั้งงานโฆษณาประชาสัมพันธ์ จะได้รับการกลั่นกรองจาก นักคิดคำโฆษณา ผู้กำกับศิลป์ ลูกค้า ก่อนออกสู่สายตาสาธารณะ นับเป็นกระบวนการสร้างสรรค์และยังไม่แพ้งานเขียนอีกด้วย ลักษณะพิมพ์ที่เราพบเห็นนั้นในปัจจุบัน จะมีตัวอักษรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญพอๆกับองค์ประกอบอื่นๆ เมื่อพิจารณาดูแล้วจะเห็นว่าเราใช้ตัวอักษรในกรณีต่อไปนี้

1. ใช้ตัวอักษรเพื่อการอธิบาย หรือบรรยายเนื้อหา (Book Face) หรือที่เรียกว่าตัวพื้นซึ่งนักออกแบบจะต้องออกแบบให้สอดคล้องกับประเภทของลักษณะพิมพ์และการรับรู้ของประชาชน เช่นถ้าเป็นหนังสือโดยทั่วไปแล้วจะมีข้อกำหนดตามวัยต่างๆดังนี้ ระดับอนุบาล ควรใช้ตัวขนาด 30 พ้อยท์ขึ้นไป ระดับประถมปีที่ 1-2 ควรใช้ขนาด 24-32 พ้อยท์ ระดับประถมปีที่ 3-4 ควรใช้ตัวขนาด 18-24 พ้อยท์ ระดับประถมปีที่ 5-6 ควรใช้ตัวขนาด 16-18 พ้อยท์ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ควรใช้ตัวขนาด 16 พ้อยท์ ระดับอุดมศึกษาและประชาชนทั่วไป ควรใช้ตัวขนาด 14-16 พ้อยท์ นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับระยะในการมองเห็นด้วย เช่น ถ้าเป็นหนังสือ เอกสาร ระยะการมองปกติ ขนาดของตัวอักษรไม่เป็นปัญหา แต่ถ้าเป็นลักษณะพิมพ์ประเภทโปสเตอร์ ป้ายโฆษณากลางแจ้งผู้ออกแบบควรพิจารณาเรื่องขนาดของตัวอักษรด้วย

2. ใช้ตัวอักษรเพื่อเป็นจุดเด่น ในการดึงดูดสายตา (Display Face) ส่วนใหญ่จะใช้เป็นชื่อเรื่อง หัวข้อเรื่อง หรือหน้าปกหนังสือ ซึ่งมักจะมีขนาดใหญ่อาจจะเป็นตัวเรียง อักษรลอก หรืออักษรประดิษฐ์ก็ได้

ตัวอักษรที่ใช้ในการออกแบบและจัดทำต้นฉบับลักษณะพิมพ์ มี 3 ลักษณะใหญ่ๆ คือ

1. ตัวพื้นหรือตัวกลาง (Bass Line) เป็นตัวอักษรที่ใช้เป็นส่วนใหญ่ในสิ่งพิมพ์ เช่นการจัดทำหนังสือ ตัวพื้นจะเป็นตัวเดินเรื่อง หรือตัวบรรณา นับว่าเป็นตัวที่สำคัญมาก เพราะผู้อ่านต้องมอง ต้องอ่าน ตลอดทั้งเรื่อง และใช้เวลาในการอ่านส่วนใหญ่อยู่กับตัวพื้น
2. ตัวเน้น (Emphasis) เป็นตัวที่มีขนาดเท่ากับตัวพื้น แต่มีแบบหรือมีลักษณะที่แตกต่างออกไป เช่น ตัวหนา หรือตัวที่มีช่องไฟห่างมากกว่าตัวพื้น เพื่อเน้นข้อความสำคัญหรือต้องการจะตอกย้ำความเข้าใจ บางครั้งใช้ตัวเน้นอธิบายซึ่งมีส่วนทำให้ผู้อ่านตื่นเต้นและฝั่งใจได้กว่าตัวกลาง
3. ตัวหัวเรื่อง (Head Line) เป็นตัวหนาและใหญ่ขนาดประมาณ 40-72 พ้อยท์ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ตัวอักษรป้ายแสดง ( ) ซึ่งอาจจะเป็นตัวเรียง ตัวประดิษฐ์ที่แสดงอารมณ์ต่างๆ หรืออักษรลอกกีดี (Letter Press) ตัวหัวเรื่องทำหน้าที่ สร้างความน่าสนใจ สะดุคตตา ซักจูงให้อยากอ่านรายละเอียดต่อไป ปัจจุบันมีการทำตัวซ่อน ตัวห่าง ตัวอิสระที่หันไปตามทิศทางต่างๆ (ตัวเรียงจากเครื่องคอมพิวเตอร์) หัวเรื่องที่ดีมักจะบอกถึงประโยชน์ที่ผู้บริโภคจะได้รับการนำเสนอข่าวใหม่ หรือข้อความที่เป็นจริง ฯลฯ

TAX AUDIT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการตรวจสอบภาษี ของประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นการตรวจสอบรายได้ รายรับรายจ่าย กำไรขาดทุน ภาษีอากรต่างๆ ที่ต้องชำระ หรือการตรวจสอบรายการทรัพย์สิน ภาระ หนี้สิน ที่ต้องจัดการอย่างถูกต้อง ตามกฎหมาย สำหรับผู้ประกอบการ ผู้มีรายได้ หรือบุคคลที่ต้องเสียภาษี ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด ไม่ว่าจะเป็นรายได้จากการประกอบธุรกิจ รายได้จากการลงทุน รายได้จากการเช่าทรัพย์สิน รายได้จากการขายสินค้า หรือรายได้จากการให้เช่า ที่ต้องเสียภาษี ตามที่กฎหมายกำหนด ไม่ว่าจะเป็นรายได้จากการประกอบธุรกิจ รายได้จากการลงทุน รายได้จากการเช่าทรัพย์สิน รายได้จากการขายสินค้า หรือรายได้จากการให้เช่า ที่ต้องเสียภาษี ตามที่กฎหมายกำหนด

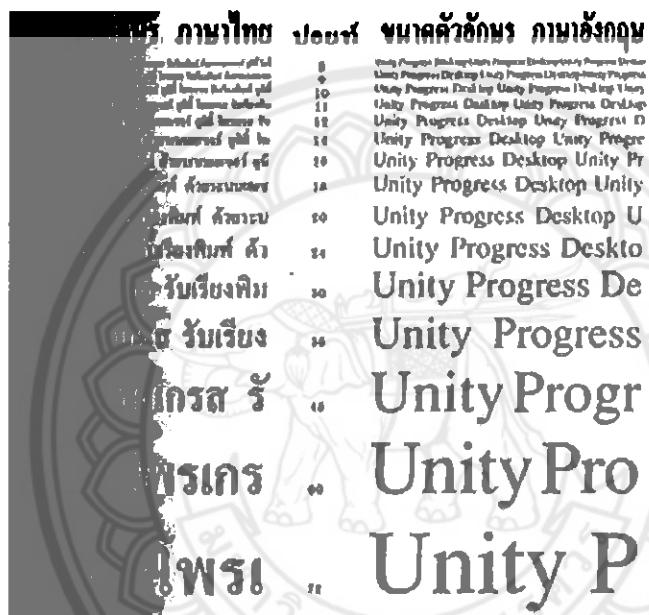
ภาพ 11 ตัวเรียงจากเครื่องคอมพิวเตอร์

ที่มา: <http://www.epccorps.com/lesson05.htm>

ในการเลือกตัวอักษร สำหรับการทำต้นฉบับสิ่งพิมพ์ จุดสำคัญคือ ควรอ่านได้ง่าย (Legibility) เข้าใจง่าย (Readability) และมีความงาม น่าสนใจ (Beautifullity) นอกเหนือนี้ควรคำนึงถึงข้อต่อไปนี้

1. รูปแบบตัวอักษร (Type Face) อักษรไทยมีหลายรูปแบบ สามารถจัดเป็นกลุ่มได้ เช่น ตัวแบบราชการ ตัวแบบอารักษ์ ตัวแบบหัวกลม ตัวแบบหัวตัด (ตัวลิปปิน) ตัวแบบนี้มีหัว (ตัวหัวบอต) และตัวประดิษฐ์ ควรเลือktัวให้เหมาะสมกับงานเขียน งานเอกสาร สำหรับใช้ตัวอักษรในกลุ่มตัวแบบราชการ บัตรเชิญสำหรับผู้ใหญ่ควรใช้ตัวแบบอักษร การ์ดเชิญสำหรับวุ่นควรมีลักษณะที่กันเอง กันแพร่กระจาย เป็นต้น อักษรภาษาอังกฤษ จะแบ่งเป็นกลุ่มๆ มีโค๊ตหรือรหัสกำกับไว้ให้เลือกใช้ได้มากนัย

2. ขนาดของตัวอักษร (Size) ขนาดความสูงของตัวอักษรควรจะสอดคล้องกับวัยของผู้อ่าน การรับรู้ของกลุ่มเป้าหมาย ตำแหน่งหรือระยะในการมองเห็น ตัวอักษรภาษาอังกฤษควรใช้ความสูง 9,10,11,12 พ้อยท์ เป็นตัวพื้น ในขณะที่ภาษาไทยใช้ความสูง 12,14,16 พ้อยท์เป็นตัวพื้น นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงความกว้างของคอลัมน์ และการเว้นวรคด้วย เช่น ตัวอักษรขนาด 9,10,11,12 พ้อยท์ ควรใช้ความกว้างของคอลัมน์ 18-24 ไฟก้า (ประมาณ 7-13.5 เซ้นติเมตร) จะทำให้อ่านได้ง่ายขึ้น (วิรุณ ตั้งเจริญ 2531 : 77) นอกจากนี้ขนาดของตัวอักษรจะมีผลต่อเนื้อที่ในสิ่งพิมพ์ ความหนาของหนังสือ ซึ่งมีผลต่อต้นทุนการผลิตและราคาขายด้วย

ภาพ 12 ตัวอย่างขนาดของตัวอักษร

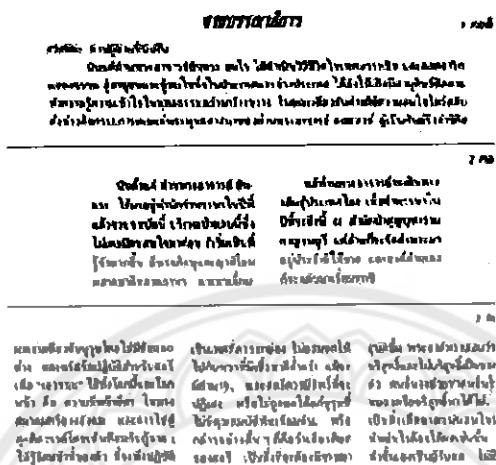
ที่มา: <http://www.epccorps.com/lesson05.htm>

3. ความกลมกลืนของตัวอักษร ควรใช้ตัวอักษรที่มีลักษณะเข้ากันได้ (Unity) เป็นตัวอักษรแบบเดียวกันหรือคล้ายกัน เพื่อให้เกิดความกลมกลืนหรือความเป็นหน่วยเดียวกัน

4. ลักษณะและอารมณ์ของตัวอักษร (Type Carecter) ตัวอักษรแต่ละแบบให้อารมณ์ และความรู้สึกที่แตกต่างกัน จึงควรพิจารณาใช้ให้เหมาะสมกับเรื่องที่ต้องการแสดงออก เช่น ความหวานชื่นของวนิลัย ความเล็กลับน่าสะพรึงกลัว ของเรื่องผี ความยิ่งใหญ่ของ เรื่องราชวงศ์ ประวัติศาสตร์ ส่วนใหญ่ จะเป็นตัวประดิษฐ์หรือตัวเรียง

5. ความกว้างของข้อความหรือคอลัมน์ (Colum) ควรกำหนดให้เหมาะสมกับขนาดความกว้าง ยาว ของสิ่งพิมพ์ เช่นถ้าเป็นหนังสือขนาด 8 หน้า กธรรมดาวหรือ 8 หน้ายกพิเศษ 2

คอลัมน์จะกว้างประมาณ 8-9 เซนติเมตร ถ้า 3 คอลัมน์จะกว้างประมาณ 5-6 เซนติเมตร นิตยสาร
บางฉบับอาจทำเป็น 4 คอลัมน์เพื่อให้ดูโปรดงต้า น่าอ่าน ซึ่งจะกว้างประมาณ 3-4 เซนติเมตร

ภาพ 13 ความกว้างของข้อความหรือคอลัมน์
ที่มา: <http://www.epccorps.com/lesson05.htm>

(บริษัท อ.พี.ซี.คอร์ปอเรชั่น จำกัด, 2548, ออนไลน์)

2.2.6.2 การจัดตัวอักษร

ตัวอักษรที่ใช้ในงานสิ่งพิมพ์นอกจากจะแสดงเนื้อหาเรื่องราวหรือข้อมูลต่างๆแล้วควรจะดำเนินถึงความกลมกลืน ความงาม ความเปลกตา冕มองด้วย ซึ่งเป็นความงามของแบบตัวอักษรด้วย ซึ่งเป็นความงามของแบบตัวอักษรและการจัดวางตัวอักษรในคอลัมน์ ดังจะกล่าวต่อไปนี้

1. การจัดตัวอักษรตามปกติธรรมชาติ (General Type) มีการย่อหน้า ด้านหน้า ด้านหลัง เท่ากันทำให้ดูเป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นงานเป็นการ

เข้าใจง่าย กระชับและง่ายต่อการทำตัวอักษร ทำให้ตัวอักษรเข้ากันได้ดีและสวยงาม ทำให้ตัวอักษรต่อเนื่องกันได้โดยไม่มีรอยต่อ ทำให้ตัวอักษรที่ต่อเนื่องกัน สามารถมองเห็นเป็น整体 ทำให้ตัวอักษรดูต่อเนื่องและสวยงาม ทำให้ตัวอักษรดูมีชีวิตชีวา ทำให้ตัวอักษรดูน่าอ่าน ทำให้ตัวอักษรดูมีจิตวิญญาณ

ภาพ 14 การจัดตัวอักษรตามปกติธรรมชาติ

ที่มา: <http://www.epccorps.com/lesson05.htm>

2. การจัดตัวอักษรแบบเสมอหน้า (Unjustified Type) แบบซิตช์ไซ (Flush Left) หรือแบบล็อก ตัวอักษรตัวหน้าเรียงเสมอ กันทางด้านหน้าหรือด้านซ้าย มีความเป็นระเบียบด้านเดียวส่วนใหญ่จะใช้กับสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสาร วารสาร แผ่นพับ และใบปิดไปสเตอร์ ทั่วไป

๖ ก.ธุรกิจฯ ก่อเพื่อ แขวงบุคคล เฉดชนบุรี ก.ก.

คุณย์บริการ

หลังคาไฟเบอร์ FORMULA ถ้าหากที่ต้องในปีนี้ต้อง
ต่อซักยกน้ำทุกวันนี้
วิทยุ-ทีวี SONY ALPINE PIONEER KENWOOD
มีส่วนลดของแสง
ประดับยนต์ทุกชนิด
สัญญาณกันชนเมบ
EQUALIZER พร้อมกรรมธรรมะ 300,000 บาท
บริการซ่อมตั้งเครื่องเสียงรถยนต์

ภาพ 15 การจัดตัวอักษรแบบเสมอหน้า

ที่มา: <http://www.epccorps.com/lesson05.htm>

3. การจัดตัวอักษรแบบเสมอหลัง (Raged Type) หรือแบบซิตขวา (Flush Right) มีลักษณะการจัดเรียงคล้ายกับแบบเสมอหน้า ต่างกันที่ตัวอักษรตัวหลังสุดจะเรียงเท่ากัน ตรงกัน ทางด้านหลังหรือด้านขวา มีความของผู้อ่าน ให้ความรู้สึกที่เปลกออกไป

**Post Forming
Soft Forming
Drawer Profile
สำหรับนิ่งคานานน์หอยซีฟู๊ด
ระบบอยุธยาภารกิจ**

ภาพ 16 การจัดตัวอักษรแบบเสมอหลัง

ที่มา: <http://www.epccorps.com/lesson05.htm>

4. การจัดตัวอักษรแบบกึ่งกลาง (Center Type) มีลักษณะการจัดโดยยึดตัวอักษรที่อยู่ตรงกลางของข้อความเป็นหลัก จัดวางให้ตรงกันเป็นหลัก จัดวางให้ตรงกันทุกบรรทัด ทำให้ดูเป็นระเบียบพอดูมีความน่าเชื่อถือ จัดแบบนี้ส่วนใหญ่จะจัดไปจากเครื่อง จัดด้วยมือจะลำบากบางครั้งไม่เที่ยงตรง

ภาพ 17 การจัดตัวอักษรแบบกึ่งกลาง

ที่มา: <http://www.epccorps.com/lesson05.htm>

5. การจัดตัวอักษรแบบรอบขอบภาพ (Contour) เป็นการจัดวางตัวอักษรให้สัมพันธ์กับรูปร่าง หรือเส้นขอบของภาพถ่ายหรือสัญลักษณ์ ตามเส้นรอบนอก ทำให้รูปสวยงามและตาชี้

ภาพ 18 การจัดตัวอักษรแบบรอบขอบภาพ

ที่มา: <http://www.epccorps.com/lesson05.htm>

6. การจัดตัวอักษรเป็นรูปวัตถุ (Concrete) เป็นการจัดตัวอักษรเป็นภาพ เป็นรูปสิ่งของ หรือรูปทรงต่างๆ

ภาพ 19 การจัดตัวอักษรเป็นรูปปั้นๆ

ที่มา: <http://www.epccorps.com/lesson05.htm>

7. การจัดตัวอักษรแบบล้อมรอบภาพ (Run Around) มีลักษณะการนำตัวอักษรล้อมภาพ (ภาพอยู่ตรงกลาง) ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้ตัวอักษรเหล่านั้นบรรยายภาพที่ล้อมอยู่

ภาพ 20 การจัดตัวอักษรแบบล้อมรอบภาพ

ที่มา: <http://www.epccorps.com/lesson05.htm>

8. การจัดตัวอักษรแบบอิสระ (Free Style) มีลักษณะการจัดที่ไม่ติดอยู่กับกฎเกณฑ์ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของงาน และความคิดของนักออกแบบ ส่วนใหญ่จะใช้ในกรณีที่ต้องการให้

ตัวอักษรเป็นจุดสนใจ หรือตัวนำไปสู่จุดสนใจ การจัดแบบนี้จะได้ความงามที่แปลกออกไป มีความเป็นกันเองและแสดงถึงความคิดสร้างสรรค์ และทักษะของนักออกแบบ

ภาพ 21 การจัดตัวอักษรแบบอิสระ

ที่มา: <http://www.epccorps.com/lesson05.htm>
(บริษัท อี.พี.ซี.คอร์ปอเรชั่น จำกัด, 2548, ออนไลน์)

2.2.7 การเขียนบันทึก

การเขียนบันทึก คือ การเขียนบันทึกข้อมูลที่เป็นประสบการณ์ความรู้หรือข้อความสำคัญใน การจดบันทึก ต้องบอกแหล่งที่มา หรือวัน เวลาที่จดบันทึกให้ด้วย

2.2.7.1 ประเภทของการเขียนบันทึก มี 3 ประเภท ดังนี้

1) การเขียนบันทึกเหตุการณ์ เป็นการเขียนเรื่องราวที่ได้พบเห็นเรื่อง ไดเรื่องหนึ่ง เพื่อเป็นการบันทึกความรู้ เดือนความจำ บรรยายความรู้สึก หรือแสดงข้อคิดเห็น

2) การเขียนบันทึกเหตุการณ์ประจำวัน เป็นการเขียนเรื่องราวด้วย หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือที่พบเห็นจากการเดินทาง เพื่อเดือนความจำ บันทึกความรู้ ความรู้สึก และข้อคิดเห็นสิ่งที่ต้องมีในการบันทึกเหตุการณ์ คือ

- วัน เดือน ปี ที่บันทึก
- แหล่งที่มาของเรื่องราวที่ได้พบเห็นมา

3) บันทึกเรื่อง โดยสรุปย่อสาระสำคัญด้วยจำนวนภาษาของตน ซึ่ง อาจจะแสดงข้อคิดเห็น และสรุปไว้ด้วยการเขียนบันทึกจากการค้นคว้า เป็นการสร้างนิสัยรักการอ่าน ฝึกย่อความป้องกันการลืม และประยัดเวลา

2.2.7.2 ข้อควรปฏิบัติในการเขียนบันทึก

- ทำความเข้าใจ เรียงลำดับความคิดและเนื้อเรื่อง

- บันทึกด้วยสำนวนภาษาของตนเอง ให้อ่านง่ายและเป็นระเบียบ
- บันทึกเฉพาะสาระสำคัญ ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม
- ฝึกบันทึกอย่างรวดเร็ว เช่น ใช้เครื่องหมายและอักษรย่อ ขีดเส้นใต้หัวข้อและประเด็นสำคัญ

2.2.7.3 วิธีการเขียนบันทึก

1) ลำดับความให้เชื่อมโยงต่อเนื่องกัน ไม่ว่ากัน เช่น

ตอนบ่ายจ่วงนอนพระดูที่วิจันดิก จึงนั่งสักพัก มาลีชานไปเล่นวิ่งเปี้ยวเลียหายจ่วง เลิกเรียน แล้วกลับบ้าน และช่วยคุณแม่ทำกับข้าว กลางคืนทำการบ้านเสร็จ แล้วรีบเข้านอน

2) ลำดับเหตุการณ์ เช่น

วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๗

เวลา ๑๙.๐๐ น. เสียงร้องเพลงดังรบกวนขณะฉันกำลังดูหนังสือ

เวลา ๑๙.๓๐ น. เสียงร้องเพลงดังกว่าเดิม จึงตะโกนถามและบอกให้ลดเสียง

เวลา ๑๙.๔๐ น. เสียงร้องเพลงดังมากขึ้นเหมือนจะใจจดจ่อแล้วฉันเลยหยุดดูหนังสือ ไปทำงานอีกหนึ่ง

3) การเชื่อมโยง เช่น

ตอนสายเสียงร้องเพลงดัง เวลาท่องมาเสียงร้องเพลงดังมากขึ้น ต่อมาก็หยุดดูหนังสือ

4) การเน้นใจความสำคัญ เช่น

เริ่มเรื่อง ร้องเพลงเสียงดัง ตะโกนถาม ผล เสียงร้องเพลงดังขึ้น

สรุป เลิกดูหนังสือ หันไปทำงานอีก ผล เหตุการณ์สงบ

(นางอัญชลีพร ลาบุญ, 2553, อ่อนลายน)

2.3 ข้อมูลพฤติกรรมกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัย

2.3.1 วัยผู้ใหญ่ตอนต้นหรือวัยหนุ่มสาว (young adult)

เป็นวัยของช่วงอายุ 18-35 ปี โดยทั่วไปคนจะมองว่าวัยรุ่นและวัยหนุ่มสาวนั้น เป็นช่วงเวลา ที่ดีที่สุดช่วงหนึ่งของชีวิต วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความรับผิดชอบในขอบเขตจำกัด ชีวิตมีแต่ความสนุกสนาน รื่นรมย์ ส่วนวัยหนุ่มสาวนั้น แม้จะเริ่มมีภาระความรับผิดชอบ แต่ก็ยังไม่มากเท่ากับภาระของคนวัย กลางคน ที่สำคัญคือ ช่วงเวลาในนี้เป็นเวลาที่คนเรามีความใฝ่ฝันทะเยอทะยาน และมุ่งมั่นในการสร้าง จุดมุ่งหมายให้กับชีวิตของตนเอง ถ้าพิจารณาวัยนี้ โดยใช้เกณฑ์อายุ 18 ปี เป็นจุดเริ่มต้นในช่วง 5 ปีแรก คือ อายุ 18-23 ปี ถือเป็นระยะเริ่มแรกที่คนเริ่มมองหาอาชีพการทำงานของตนในอนาคต สร้างหารูปแบบของตนเองในแง่มุมต่างๆ เช่น เรื่องของค่านิยม (value) หน้าที่ ภาพพจน์ของตนเอง

ช่วงระยะ 10 ปีถัดมาคืออายุ 24-34 ปี เป็นการเริ่มต้นงานอาชีพอย่างแท้จริง เริ่มต้นชีวิต แต่งงาน และเริ่มต้นการเป็นพ่อแม่ สร้างฐานะครอบครัวต่อไป 6 ช่วงอายุ 18-23 ปี เป็นระยะที่เริ่มแยกออกจากครอบครัว อาจจะโดยการศึกษาในที่ต่างไกล หรือการเริ่มต้นออกทำงาน เริ่มต้นมีรายได้

สำหรับคนเอง พึงพากษาด้วยพลังของครอบครัวน้อยลง เริ่มที่จะเลือกรูปแบบของชีวิตที่ตนพึงพอใจ เพื่อน หรือภาวะแวดล้อม ทางสังคม หน้าที่การงานจะมีบทบาทมากขึ้นแทนที่ครอบครัว คนในวัยนี้จะเริ่มสร้างมิตรภาพกับผู้อื่นในระดับของความเป็นเพื่อน เป็นผู้ใหญ่ต่อผู้ใหญ่ เริ่มมีหน้าที่ความรับผิดชอบแบบผู้ใหญ่ ต้องเปลี่ยนแปลงหรืออาจนาความรู้สึกต่างๆที่เคยมีในวัยรุ่นซึ่งยึดมั่นในอุดมการณ์ความสมบูรณ์แบบบางอย่าง จนกลายมาเป็นเหตุของความขัดแย้ง ความคับข้องใจได้ ถ้ายังยึดมั่นแบบนั้นอยู่ ต่อไปเมื่อเข้าสู่ภาวะของความเป็นผู้ใหญ่

ช่วงอายุ 24-34 ปี เป็นระยะที่เริ่มปักหลักเรื่องหน้าที่การงาน และมีครอบครัว รับภาระความรับผิดชอบต่างๆ มีความมุ่งมั่นกระตือรือร้นที่จะสร้างความสำเร็จในหน้าที่การงาน อันมีความหมายถึงการประสบความสำเร็จและความภาคภูมิใจในตนเอง ส่วนความเป็นพ่อแม่นั้นก็นับว่าเป็นภาระหน้าที่ใหม่ที่น่าตื่นเต้น น่าสนใจ และท้าทายในช่วงปลายของวัยหนุ่มสาวนี้ คนเราจะหยุดคิดพิจารณาตัวเองว่า เราได้ណำถูกทางหรือยัง ยืนอยู่ในจุดที่เราต้องการหรือไม่ พ้อใจหรือไม่ ถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงในชีวิตครอบครัวหรือหน้าที่การงาน ก็มักจะเกิดขึ้นในช่วงระยะนี้ ก่อนที่จะเริ่มเข้าสู่วัยกลางคน สังคมเองก็เริ่มมองว่าผู้ที่อายุ 30 ปีขึ้นไปนั้น เป็นผู้ใหญ่เต็มที่และพร้อมจะรับภาระต่างๆได้ ต่อไป

2.3.2 วัยของการสร้างความสำเร็จ

โดยทั่วไป คนเราจะมองความสำเร็จในชีวิตว่า นอกจากการมีสุขภาพที่ดีแล้วก็น่าจะมีความสำเร็จในการงาน สัมพันธภาพระหว่างตนเองกับผู้อื่น และความสำเร็จในชีวิตครอบครัว ทั้งหมดนี้ย่อมได้มาด้วยความมุ่งมั่นที่จะอาชันะอุปสรรคต่างๆ ความมานะพยายาม ความอดทนที่จะต่อสู้ แก้ไขปัญหาต่างๆให้ได้ มนุษย์มีแรงจูงใจ (motivation) ที่จะกระทำสิ่งเหล่านี้ พฤติกรรมต่างๆย่อมเกิดขึ้นจากแรงจูงใจและการเรียนรู้ แรงจูงใจนี้อาจจะเป็นสัญชาตญาณจากภาวะทางสรีริวิทยาภายในร่างกาย หรือเกิดจากภาวะทางสังคม คือ สัมพันธภาพกับผู้อื่น แรงจูงใจยังมีที่มาอีกประการหนึ่ง คือ เกิดจากการรู้จักคิดรู้จักใช้ปัญญา ทำให้คิดอย่างมีเหตุผลซึ่งนับว่าเป็นแรงจูงใจที่เราสามารถควบคุมได้ เมื่อเรามีเหตุผล รู้จักผิดชอบชัด มีจุดมุ่งหมาย ก็เกิดความมานะพากเพียรไม่ท้อถอย แต่ความคิดเหตุผลนี้ จะเกิดขึ้นต่อเมื่อได้มีพัฒนาการทางด้านสติปัญญาและอารมณ์อย่างเหมาะสมสมถึงขั้นความคิดแบบใช้เหตุใช้ผล จึงจะสร้างแรงจูงใจแบบนี้ได้สำเร็จ ซึ่งควรจะเกิดขึ้นในวัยผู้ใหญ่ทุกคน แต่ก็มีได้เป็นเช่นนั้นทุกรายไป ผู้ใหญ่บางคนก็ยังมีความคิดแบบเด็กๆอยู่ ทำให้เกิดปัญหาในการปรับตัวตามมา

2.3.3 แรงจูงใจ (Motivation)

ความต้องการของมนุษย์ อาจจะพิจารณาแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ

1. ความต้องการพื้นฐาน (innate หรือ primary needs) เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม น้ำ การนอนหลับพักผ่อน เป็นต้น ส่วนมากเป็นพื้นฐานความจำเป็นทางด้านสรีริวิทยาการตอบสนองความต้องการพื้นฐานเหล่านี้ เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งยวดที่ทำให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ได้

2. ความต้องการที่เกิดจากพัฒนาการและการเรียนรู้ (acquired หรือ secondary needs) ขึ้นอยู่กับประสบการณ์การเรียนรู้ของแต่ละคนและมีความแตกต่างกันออกไป เช่น เด็กที่ต้องการแต่งกายให้เรียบร้อย ก็เป็นเพราะเด็กต้องการให้ตนเป็นที่รักและยอมรับของพ่อแม่ แรงจูงใจในการต้องการให้คนอื่นรัก หรือเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มนี้ ก็พบได้ในผู้ใหญ่เช่นกัน A.H. Maslow นักจิตวิทยา ได้เสนอทฤษฎีเรื่องแรงจูงใจของมนุษย์ และได้กำหนดความสำคัญของแรงจูงใจประเภทต่างๆ ไว้ตามลำดับขั้นตอน 8 Maslow ได้แบ่งความต้องการนี้ออกเป็น 5 กลุ่ม เรียงตามลำดับก่อนหลังจากความต้องการพื้นฐานไปสู่ความต้องการอันสูงสุดของมนุษย์ดังนี้

1. ความต้องการพื้นฐานทางสรีรวิทยา (Physiological needs)
2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย(Security,Safety,Stability)
3. ความต้องการมีส่วนร่วมและความรัก (Belongingness and Love)
4. ความต้องการศักดิ์ศรี ความภาคภูมิใจในตนเอง และผู้อื่น (self – esteem and the esteem of others)
5. ความต้องการที่จะได้ทำเต็มความสามารถและเป็นตัวของตัวเอง(Self-actualization, Self-realization)

เมื่อความต้องการในขั้นต้นได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ก็จะแสวงหา เพื่อตอบสนองความต้องการในขั้นต่อไป โดยมีความแตกต่างกันในรายละเอียดของแต่ละคนตามประสบการณ์ และแนวโน้มในคนคนเดียวกัน ก็ยังมีความแตกต่างกันไปแล้วแต่ก้าวเวลาความรู้สึกพึงพอใจเต็มที่ของการได้รับ acquired needs นี้ อาจจะเกิดขึ้นน้อยหรือนานๆ จึงจะเกิดขึ้น ทำให้บางคนต้องมีพฤติกรรมเพื่อจะตอบสนองความต้องการประเภทนี้อยู่ตลอดเวลา จนทำให้ต้องเผชิญกับความกดดัน และเป็นเหตุให้จำเป็นต้องมีการปรับตัว (adjustment) ซึ่งส่วนใหญ่ผู้ที่มีพัฒนาการของบุคลิกภาพเหมาะสม มีความเป็นผู้ใหญ่ บรรลุอุปนิภัยทางอารมณ์ (emotionally mature) ก็จะสามารถปรับตัวได้ดี บุคคลเหล่านี้จะมีจุดมุ่งหมายในชีวิต มีความยืดหยุ่นและมีพฤติกรรมการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพ ถ้ามีอุปสรรคเกิดขึ้นก็อาจจะยอมให้มีการเปลี่ยนแปลงจุดมุ่งหมายได้บ้าง แต่คนที่มีปัญหาทางอารมณ์ หรือมีการปรับตัวที่ไม่เหมาะสม ก็จะทำให้มีพฤติกรรมของความหุ่นหิน ความกับข้องใจ (frustration) ตามมา

2.3.4 ความหวาดกังวล

ในชีวิตสมัยใหม่ที่มีภาวะเศรษฐกิจและสังคมเช่นปัจจุบัน ทำให้คนต้องดิ้นรนขวนขวย ทั้งในด้านการทำมาหากิน การหาความสุขสงบปลอดภัยให้กับตนเอง และครอบครัว บ่อยครั้งต้องเผชิญกับการหวาดกลัว ความวิตกกังวล (anxiety) ความอึดอัดคับข้องใจ (frustration) ความขัดแย้งต่างๆ (conflict) รวมทั้งความรู้สึกอ้างว้างเคียดแค้น (hostility) บอบครึ้งไม่ถ้วน ความวิตกกังวลในเรื่องการทำมาหากินนั้นมีมาตั้งแต่สมัยตึกกำบารพ แต่ในสภาพปัจจุบัน ทั้งที่มนุษย์มีความหลากหลายใน

ทางด้านวัตถุแต่สุขภาพจิตที่นำไปกลับแยก สาเหตุของความหวาดกังวลส่วนใหญ่ คือ เรื่องของความอ้างว้าง ความทดสอบอย่าง เห็นว่าชีวิตไร้ความหมาย ความกลุ้มใจเรื่องเพศ และความเคืองแค้นทั้งในตนเองและผู้อื่น ความอ้างว้างนั้นเกิดขึ้นได้แม้อยู่ในกลุ่มคนมากๆ เช่น ลักษณะที่ Erick Fromm เรียกว่า "Lonely Crowd" ซึ่งต่างจากผู้ที่อยู่โดยเดียว เพราะแสวงหาความวิเวก⁹ และมีความรู้สึกสนับสนุนที่ได้อยู่ตามลำพัง มีตนเป็นเพื่อน ส่วนผู้ที่อ้างว้างแม้จะห้อมล้อมด้วยผู้คน เป็นเพราะปราศจากเพื่อน แม้แต่ตนก็เป็นเพื่อนของตนไม่ได้ หากความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่ไว้ว่าจะมีคนห่วงดีประณดาดีต่อตน ความไว้วางใจ (trust) หรือไม่ไว้วางใจ (mistrust) นี้เกิดขึ้นตั้งแต่สมัยเป็นทารก ถ้าเราคิดว่าตนมีค่า เป็นที่รักของคนอื่น เราอาจจะไว้วางใจว่าคนอื่นจะมีความรักและห่วงดี มีความiyดีต่อเรา ถ้าขาดความรู้สึกเช่นนี้มาตั้งแต่วัยเด็ก เมื่อมาถึงวัยหนุ่มสาวก็ถึงเวลาแล้วที่เราจะสร้างความนับถือตนเองขึ้นมา ฝึกฝนตนเอง สร้างเจตคติที่จะมองผู้อื่นในแง่ดี มีความไว้วางใจคนอื่นขึ้นมาบ้าง

วิธีสร้างความนับถือตนเองนั้น อาจทำได้ดังนี้

1. ทราบนักในความจริงที่ว่า ไม่มีใครจะเพียบพร้อมสมบูรณ์ทุกประการ ดังนั้นเราต้องรู้จักหุ่นยนต์ของความสมบูรณ์ในตัวเองเสีย คุณต้องนิดที่หากที่ต้องได้นั้นอาจมีอยู่ในหนังสือ แต่หามาได้ในชีวิตจริง

2. ยุติการเปรียบเทียบตัวเรา กับผู้อื่น เพราะไม่ว่าจะมองด้านใดก็จะพบความดีกว่าเรา ในด้านนั้นเสมอ การมองหาว่าเราเองมีอะไรที่ดีบ้าง และมุ่งผลักดันดีนั้นให้ยั่งยืนเป็นพ่อ

3. อย่าถือเอาคำตัดสินหรือความคิดเห็นของคนอื่นเป็นเครื่องข้อจำกัดสูงสุดเกี่ยวกับตัวเอง ถ้าฟังแต่คนอื่นตลอดเวลา ก็ขาดความเป็นตัวของตัวเอง และความคิดเห็นนั้นเป็นธรรมชาติที่ต้องมีทั้งด้านบวกและด้านลบ จึงควรรับฟังเพื่อเป็นข้อสังเกตตัวเอง และดำเนินชีวิตไปสู่จุดหมายปลายทางที่ตั้งเอาไว้ด้วยตัวของตัวเอง

4. กล้าลองกล้าเสี่ยง เมื่อได้คิดไคร่คราญดูแล้วว่าจะดำเนินการอย่างไรแม้จะต้องเสี่ยงบ้างก็ควรลอง เพราะการลองเป็นการรับความผิดชอบอย่างหนึ่ง ถ้าประสบความสำเร็จได้รับความภูมิใจ ถ้าล้มเหลว ก็ได้บทเรียน ทั้งนี้จะเกิดความมั่นใจและนับถือตนเองได้

5. พิจารณาตนเองเรื่อยๆไป อย่าด่วนสรุปว่าเราเป็นคนคลาด หรือชั่วร้าย หรือคนดี หรือคนไม่เอาไหน ควรดูว่าเรามีลักษณะเฉพาะตนอย่างไร และจะใช้ให้เป็นประโยชน์ได้อย่างไร

2.3.5 วิธีสร้างมิตรภาพและการบรรลุภูมิภาวะทางอารมณ์

เมื่อเราเห็นตนเองมีค่า ก็แสวงหาความต้องการขั้นต่อไปตามธรรมชาติของมนุษย์ คือ ความต้องการมีเพื่อน แต่การมีเพื่อนนั้นทำอย่างไรจึงจะมีเพื่อนได้โดยตัวเอง ไม่ต้องสูญเสียความเป็นตัวของตัวเอง หรืออิสรภาพของตนไป เช่น บางคนแสวงหาเพื่อนด้วยการวางแผนงาน ก็ต้องแสวงหาอำนาจไว้เรียยเพื่อรักษาบริวารไว้ บางคนแสวงหาเพื่อนด้วยการยอมอ่อนให้ เช่นนี้ ก็ต้องอีดอัดระวังตัวกลัวเข้าจะโกรธ ทำให้ขาดความรู้สึกที่เป็นอิสระแต่ตัว Erick Fromm กล่าวว่า ผู้ที่รักตนเอง เห็นตนเองมีค่าจึง

สามารถบำเพ็ญประโยชน์ให้ผู้อื่นได้ การได้เพื่อนโดยไม่ต้องเสียอิสรภาพนั้น คือ การมีความรัก ซึ่งเป็นความรักแบบผู้ที่มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ ทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นใจ มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักความดีงามของชีวิต และมีส่วนหนึ่งของผู้อื่นมาชีวิตอยู่ในตัวเรา ให้โอกาสซึ่งกันและกันที่จะเจริญเติบโต และเป็นตัวของตัวเองอย่างเต็มที่ มิตรภาพเช่นนี้มีได้ทั้งระหว่างพ่อแม่ ลูกหลาน บุคคลต่างวัย ต่างอาชีพ มิตรภาพนั้นริบต้นในบ้าน ในครอบครัว ถ้ามีความรัก การช่วยเหลือเกื้อกูลกันในครอบครัว ส่งเสริมให้สมาชิกในครอบครัวเป็นตัวของตัวเอง เป็นอิสระ พึงตนเอง กล้าออกไปเผชิญโลกภายนอก และส่งเสริมให้เกิดการสร้างมิตรภาพกับผู้อื่นต่อไป ผู้ที่จะสร้างมิตรภาพกับผู้อื่นได้ และมิตรภาพนั้นมีความเจริญของงานต่อไปจำเป็นต้องมีคุณสมบัติของการบรรลุวุฒิภาวะทางอารมณ์ (emotionally mature) เป็นคุณสมบัติสำคัญหนึ่งอยู่ด้วย ไม่ว่าบุคคลจะอายุมากหรือน้อยก็ตาม ถ้ามีคุณสมบัติ ต่อไปนี้ก็แสดงถึงการบรรลุวุฒิภาวะทางอารมณ์

1. มีความอดทน พร้อมที่จะรอวาระอันควร ดังสุภาษิตว่า “อดเปรี้ยวไวกินหวาน” มีความคิดรอบคอบ ไม่เห็นแต่ความสุขชั่วคราว
  2. สามารถควบคุมความโกรธ รู้ตัวว่าโกรธตกลงกันได้ในเรื่องความขัดแย้งแตกต่างกันด้วยความใจเย็น มากกว่าที่จะวุ่นวาย
  3. มีความมานะพยายาม สามารถตระหนักรู้การทำงาน สามารถฟันฝ่าสถานการณ์ ทั้งๆที่เกิดความผิดหวัง ล้มแล้วก็ลุกขึ้นมาสู้ต่อไปมาย่อท้อ
  4. สามารถเผชิญภาวะความคับข้องใจ ความไม่สบายนายต่างๆ ความพ่ายแพ้ โดยไม่หดอาลัยห้อแท้
  5. มีความอ่อนน้อมต่อมตน และยอมรับผิดโดยชื่นตาและเมื่อตนเป็นฝ่ายลูกกิมิ่งสำหรับภากถางฝ่ายตรงข้ามกับตน
  6. มีความสามารถตัดสินใจเอง และยืนหยัดอยู่กับการตัดสินใจนั้น แม้ผิดก็รับเป็นบทเรียนไม่กลัวเสียหน้า
  7. มีการรักษาคำพูด เชื่อถือได้ พึงพาได้ ฟันฝ่าวิกฤตการณ์โดยไม่โทษใครนีระเบียบไม่รุนแรงสับสน มีความตั้งใจดี ทำจริงดังที่พูดไว้
  8. มีศิลปะในการอยู่อย่างสงบกับสิ่งที่สุดวิสัยไม่สามารถจะเปลี่ยนแปลงได้
- การบรรลุวุฒิภาวะทางอารมณ์เป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ในเชิงเด็กของตามธรรมชาติ ส่วนมากเป็นการเรียนรู้จากในครอบครัว พ่อแม่พี่น้อง จำกโรงเรียน เมื่อเป็นผู้ใหญ่มีความรับผิดชอบต่อตัวเองแล้ว ก็เรียนรู้ที่จะมีคุณสมบัติเหล่านี้ได้ด้วยตัวเอง Erikson ได้กล่าวถึงชีวิตในวัยทุ่มสาวไว้ว่า การพัฒนาในวัยนี้เป็นระยะของพัฒนาการทางจิตใจใน stage VI ซึ่งเป็นระยะที่ Erikson กล่าวว่า หลังจากที่ผ่านพ้นระยะวัยรุ่นจะมีความรู้สึกเป็นตัวของตัวเอง (sense of identity) แล้ว คนนั้นจึงจะสามารถพัฒนาไปถึงการมีสัมพันธภาพที่สนิทชิดเชือ (intimacy) กับผู้อื่นได้ หรือกับเพศตรงข้ามได้ เป็นวัยที่มีการสร้าง

สัมพันธภาพที่มั่นคงเมื่อเทียบกับสัมพันธภาพในวัยรุ่นที่เปลี่ยนแปลงได้่ายกว่า ความสามารถที่จะรักผู้อื่นได้นี้ เป็นวุฒิภาวะของการเป็นผู้ใหญ่อายุ่งหนึ่ง

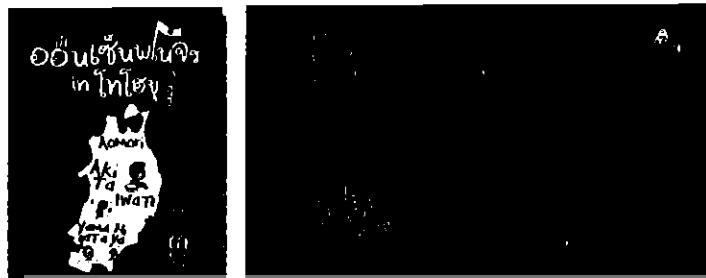
คนบางคนจะเกิดความกลัวการผูกมัดตนเอง ถ้ามี intimacy เกิดขึ้น ความกลัวนี้จะนำไปสู่ การแยกตัว (isolation) อยู่กับตัวของตัวเอง ในวัยหุ่นสาวนี้การรักษาสมดุลระหว่างเรื่องของการรัก การให้ผู้อื่น และการทำงานเป็นสิ่งสำคัญ ถ้ามุ่นนั่นในสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากไปกว่าความรักและการทำงาน ก็ย่อมจะทำให้เกิดปัญหาขึ้นได้ การหาจุดที่พอตีทำให้เกิดความสมดุลทั้ง2ด้าน บางครั้งก็ทำได้ ยาก สำหรับวัยหุ่นสาวแล้วภาวะทางจิตใจที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การสร้างหรือมีความสัมพันธ์ที่สนิทชิดเชื้อ แต่ในเวลาเดียวกันก็ไม่สูญเสียความเป็นตัวของตัวเองไป ซึ่งความรู้สึกนี้รวมไปถึงโอกาสในการเลือกอาชีพการทำงานและวิถีชีวิตของตน วัยนี้พัฒนาการที่สำคัญจึงเป็นเรื่องของ intimacy และ isolation

(ดร.ศรีเรือน แก้วกังวาน, 2545)

2.4 กรณีศึกษา

2.4.1 อ่อนเชื้นพเนจร ก โภโข

ภาพ 22 ตัวอย่างหนังสืออ่อนเชื้นพเนจร ก โภโข

ที่มา: <http://shows.ch7.com/detail/>

ขั้นระบุข้อมูล

เป็นผลงานของ ม.ย.ร. มะลิ ที่จัดพิมพ์กับสนพ.อมรินทร์ ในปี 2557 หนังสือเล่มนี้จะพาผู้อ่านให้ไปสัมผัสกับการกิจพเนจรแห่น้ำพุร้อนใน 19 อ่อนเชื้นทั่วแคว้นโภโข ดินแดนตอนเหนือของญี่ปุ่น

ขั้นพร้อมนา

เป็นหนังสือที่มีภาพถ่ายที่บ่งบอกถึงสถานที่ที่ไป การถ่ายภาพมีรูปแบบที่น่าสนใจ ทำให้ผู้อ่านอยากรู้ไปตาม ภาพตัวการ์ตูนเป็นเอกลักษณ์ ช่วยทำให้หนังสือดูน่าอ่านยิ่งขึ้น มีความน่ารักน่าสนใจและไม่ทำให้หนังสือดูน่าเบื่อ มีภาพ infographic อธิบายเส้นทางการเดินทาง

ขั้นวิเคราะห์

ลักษณะการนำเสนอในหนังสือจะมีภาพถ่าย ภาพตัวการ์ตูน Character design และภาพ infographic ข้อมูลเส้นทางการเดินทาง ซึ่งหนังสือเล่มนี้ต้องการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการไปแห่น้ำพุร้อน การจัดองค์ประกอบในหนังสือดูไปในทิศทางเดียวกัน มีการใช้ ตัวการ์ตูน Character design มาเป็นองค์ประกอบทำให้ดูเข้าใจได้ง่ายขึ้น แต่ภายในตัวเล่มตัวหนังสือมันดูไม่ค่อยสายสักเท่าไหร่

ขั้นตีความ

แห่น้ำพุร้อนหรือที่ญี่ปุ่นเรียกว่า 'อ่อนเชื้น' จะได้รู้ข้อดีและข้อเสีย ทั้งในสถานที่ หรือขนาดของบ่อ ในส่วนขนาดนั้นจะมีปอน้ำพุร้อนทั้งบ่อแบบบ้านๆ บ่อแบบพิเศษ และบ่อเล็กในป่าเขา และมีเส้นทางการเดินไปยังอ่อนเชื้นในแต่ละที่ด้วย

(ม.ย.ร. มะลิ, 2557)

2.4.2 หนังสือไซโกโตเกียว : โตเกียวเที่ยวที่หนึ่ง

ภาพ 23 ตัวอย่างหนังสือไซโกโตเกียว : โตเกียวเที่ยวที่หนึ่ง

ที่มา: <http://www.isriya.com/node/3939/saikou-tokyo>

ขั้นระบุข้อมูล

เป็นผลงานของทีปกร วุฒิพิทยามงคล เป็นหนังสือการ์ตูน จัดพิมพ์กับสำนักพิมพ์ a book เมื่อเมษายน 2555 มีจำนวน 244 หน้า

ขั้นพรรแณ

เป็นหนังสือภาพประกอบ มีลายเส้น Character design ที่เป็นเอกลักษณ์ ตัวการตูนใช้สีอ่อน ความหมายได้ชัดเจน ตัวการตูนจะเป็นรูปคน สัตว์ สิ่งของ การใช้สีคุณ่าสนใจเน้นใช้สีโทนอ่อนไม่มีฉุดชาด สีตูนไม่ขัดแย้งกันเกินกันดูไปในโทนเดียวกัน ทำให้ดูสบายตาและน่าอ่าน

ขั้นวิเคราะห์

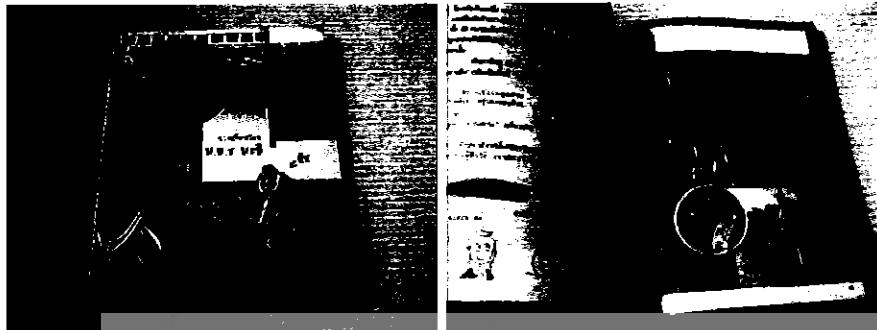
เป็นการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบภาพประกอบ มีลายเส้นตัวการตูนที่เป็นเอกลักษณ์ ตัวการตูนใช้สีอ่อน ความหมายได้ชัดเจน การใช้สีตูน่าสนใจเน้นใช้สีโทนอ่อน ภาพประกอบตัวการตูนมันดูขัดกับเนื้อหาบางส่วน แต่ในความขัดกันมันก็ทำให้หนังสือดูน่าสนใจ

ขั้นตีความ

เป็นคุณลักษณะของการ์ตูนที่ต้องการให้ผู้อ่านเข้าใจได้ด้วย สามารถอ่านหนังสือเล่มนี้อยู่ที่บ้านได้ถึงตัวจะอยู่ไทย เป็นอีกเล่มหนึ่งที่จะมากระตุนความอยากรู้ของหลาย ๆ คน ในการไปเยือน มหานครแห่งนี้ขึ้นมาบ้าง เนื้อหาในเล่มตอบโจทย์คนเที่ยวประเภทที่ไม่ได้ตามตัวเองว่า "เราจะไปที่ไหนกันบ้าง" แต่เป็น "เราจะไปทำอะไรกันบ้าง"

(ทีปกร วุฒิพิทยามงคล, 2555)

2.4.3 หนังสือโตเกียวอะโซบิ 44 วัน

ภาพ 24 ตัวอย่างหนังสือโตเกียวอะโซบิ 44 วัน

ที่มา: <http://www.book-ddshop.com/product>

ขั้นระบุข้อมูล

เป็นผลงานของ ม.ร.ย.มະลิ เป็นหนังสือบันทึกการท่องเที่ยวที่โตเกียว ในเล่มมีภาพประกอบลายเส้นการ์ตูนที่เป็นฝีมือของผู้เขียนทั้งหมด จัดพิมพ์กับสำนักพิมพ์ วงศ์ เมื่อตุลาคม 2548

ขั้นพร้อมนา

เป็นหนังสือภาพประกอบ มีลายเส้น Character design ที่เป็นเอกลักษณ์ เพราะเป็นลายเส้นที่เจ้าของหนังสือได้วาดขึ้นเองแบบสดๆ เพื่อเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างทางที่เจอ รูปที่เจ้าของหนังสือได้วาดจะเป็นรูปคนกับการดำเนินชีวิตจะส่วนใหญ่ ในเล่มมีการใช้สีแค่ 2 สี เนื้อหาและตัวการ์ตูนจะให้สีเดียวกัน ให้ความรู้สึกเหมือนว่าด้วยดินสองสามกับเป็นหนังสือบันทึก

ขั้นวิเคราะห์

เป็นการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบภาพประกอบ มีลายเส้นตัวการ์ตูนที่เจ้าของหนังสือได้วาดขึ้นเอง ตัวการ์ตูนใช้สีอ่อนๆ ความหมายได้ชัดเจน ภายในตัวเล่มมันคู่ไม่ค่อยน่าสนใจ เพราะตัวการ์ตูนมันไม่สามารถดึงดูดความสนใจจากเนื้อหาที่เป็นตัวหนังสืออะไรมาก การใช้สีตัวหนังสือกับการ์ตูนพอเป็นสีเดียวกันมันก็ถูกกลืนกันไป

ขั้นตีความ

เป็นคล้ายสมุดบันทึกการเที่ยวเล่นในโตเกียว 44 วันของผู้เขียน (อะโซบิ = เซี่ยงไฮ้เล่น) เขาเล่าเรื่องด้วยภาพประกอบที่ว่าด้วยการเดินทางและตัวหนังสือที่อ่านง่าย มันจะแตกต่างจากหนังสือท่องเที่ยวตรงที่ผู้เขียนอยากรู้สึกความรู้สึกการจดบันทึกแบบไดอารี่ (ม.ร.ย.มະลิ, 2552)

2.4.4 Infographic

ภาพ 25 ตัวอย่างลายเส้นข้อมูลแบบ Infographic

ที่มา: <https://www.pinterest.com/>

ขั้นระบุข้อมูล

เป็นภาพวาก Infographic ในภาพจะประกอบไปด้วยภาพวาด และสถิติข้อมูล

ขั้นพร้อมนา

เป็นผลงานด้าน Infographic ที่มีลายเส้น Character design ที่เป็นเอกลักษณ์ ในภาพ เป็นเหมือนการแสดงสถิติข้อมูลต่างๆให้ดูเข้าใจง่าย

ขั้นวิเคราะห์

เป็นการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบภาพประกอบแบบ Infographic ภาพประกอบใช้สื่อ

ความหมายได้ชัดเจน ใช้สีน้อย ทำให้งานดูเรียบๆ ดูยังไงเดึงดูกามากพอ

ขั้นตีความ

เป็นผลงาน Infographic ที่ใช้จัดแสดงข้อมูล เพื่อความเข้าใจง่าย มีการใช้ภาพประกอบ จัดวางองค์ประกอบให้เข้ากัน

2.4.5 การเล่าเรื่องในสมุดบันทึก

ภาพ 26 ตัวอย่างการเล่าเรื่องในสมุดบันทึก
ที่มา: <https://www.pinterest.com/>

ขั้นระบุข้อมูล

เป็นผลงานของ ชาวญี่ปุ่นท่านหนึ่ง เป็นสมุดบันทึก เล่าเรื่องราวเหตุการณ์ต่างๆ ที่พ่อเจอ ขั้นพรรณา

เป็นสมุดบันทึก ที่วาดภาพประกอบและเขียนเรื่องราวต่างๆลงไป มีลายเส้น Character design ที่เป็นเอกลักษณ์ เพราะเป็นลายเส้นที่เจ้าของหนังสือได้วาดขึ้นเองแบบสดๆ เพื่อเล่าเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นระหว่างทางที่เจอ

ขั้นวิเคราะห์

เป็นการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบภาพประกอบ มีลายเส้นตัวการ์ตูนที่เจ้าของหนังสือได้วาด ขึ้นเอง เพื่อความเข้าใจของตัวเจ้าของผลงานเอง การจัดวาง ถ้าไม่จัดให้ดีๆ ก็จะดูรกเกินไป อาจจะทำให้คนที่ดูอาจจะไม่เข้าใจ

ขั้นตีความ

เป็นสมุดบันทึก ที่ใช้บันทึกเรื่องราวต่างๆที่พ่อนเจอ โดยเจ้าของผลงานได้วาดภาพประกอบ ลายเส้นตัวเองลงไป พร้อมกับข้อความเพื่ออธิบายเนื้อหาต่างๆ

บทที่ 3

การวิเคราะห์ข้อมูลและแนวความคิดในการออกแบบ

การออกแบบหนังสือข้อมูลเชิงภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา เป็นการจัดทำหนังสือแนะนำเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดนครราชสีมาและในมุมมองที่คนภายนอกอาจจะยังไม่เคยได้รู้จัก

การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์ปัญหาของงานวิจัย

จากการศึกษารวบรวมข้อมูลทั้งหมดด้านเอกสารและลงพื้นที่ในอำเภอเมืองจังหวัดนครราชสีมา เพื่อการออกแบบหนังสือเล่มนี้ จึงได้แบ่งหมวดหมู่เพื่อให้สะดวกและสร้างเข้าใจต่อกลุ่มเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ดังนี้

3.1.1 โครงข่ายองค์กร

เป็นส่วนของเนื้อหาที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปในจังหวัดนครราชสีมา และได้แบ่งแยกเนื้อหาออกเป็นดังนี้

- ประวัติจังหวัดนครราชสีมา
  - ความเป็นมา
  - ประชุมเมือง
  - ย่าโม
- พื้นที่ขอบจังหวัด และอำเภอเมือง
- จำนวนประชากร
- ชาติพันธุ์
- ภาษาโครง
- เพลงโครง
- คำขวัญ
- เทศกาล

3.1.2 มาไปໄປ

เป็นส่วนของเนื้อหาที่เกี่ยวกับการเดินทาง จะอธิบายการเดินทางมาจังหวัดนครราชสีมา และการเดินทางภายในจังหวัดนครราชสีมา

- การเดินทางจากกรุงเทพมหานครจังหวัดนครราชสีมา

- การเดินทางภายในอำเภอเมืองนครราชสีมา
- แผนที่อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
- แผนที่เดินรถสองแฉ

3.1.3 ไปเที่ยวกันเถอะ

เป็นส่วนของเนื้อหาที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวภายในอำเภอเมือง เนื้อหาส่วนนี้จะแบ่งเป็นย่าน แล้วก็อธิบายว่ามีในแต่ละย่านมีถนนอะไรบ้าง ดังนี้

- ย่านเมืองเก่า

- ย่านการค้าเดิมถนนจอมพล
- ย่านการค้าเดิมถนนโพธิ์กกลาง
- ย่านการค้าชุมพลและถนนราชดำเนิน
- ถนนยมราช
- ถนนอัษฎางค์
- ถนนมหาดไทย
- สรพสิทธิ์
- ประตูผี
- ย่านยอดฮิตของคนโคราช
- ถนนสุรนารี
- ถนนจอมสุรางค์ยาตร์
- ถนนมิตรภาพ
- ถนนมุขมนตรี
- ถนนสีบศรี
- ถนนเดชอุดมและถนนพิบูลคละเอียด
- จิระ
- สุวนารายณ์
- ย่านชานเมือง

3.1.4 ลองเป็นคนโคราช 1 วัน

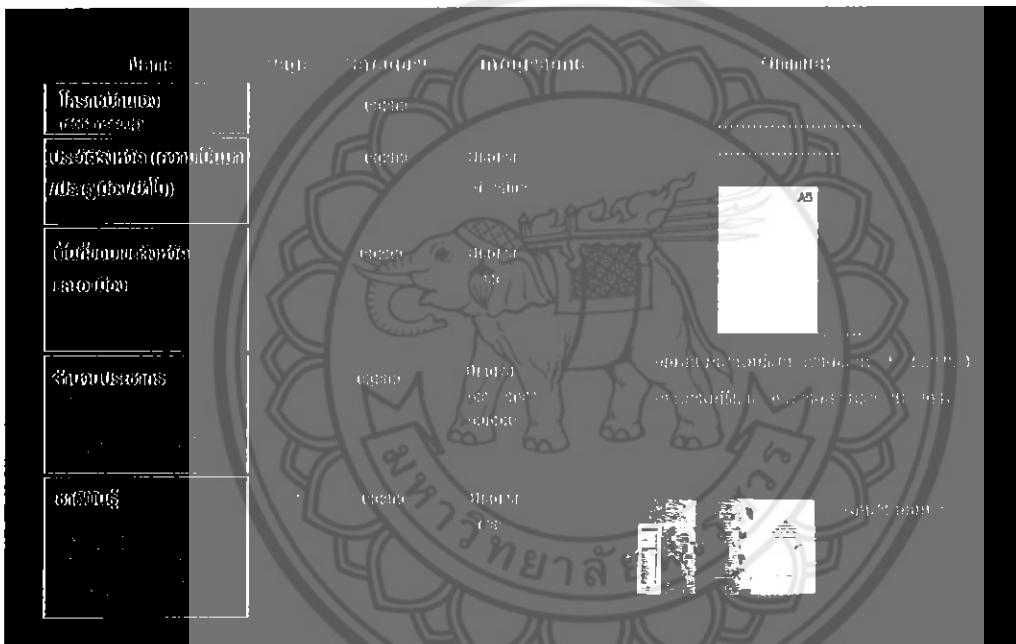
เป็นส่วนของเนื้อหาที่เกี่ยวกับการเที่ยวแบบคนโคราช หรือการใช้ชีวิตแบบคนโคราช ว่าวันๆหนึ่งถ้าได้ไปเที่ยวในอำเภอเมือง จะไปที่ไหนบ้าง เป็นเหมือนการแนะนำ สำหรับคนต่างถิ่นอาจจะเข้ามาปรับใช้ก็ได้

3.1.5 พักใหญ่

เป็นส่วนของเนื้อหาที่เกี่ยวกับที่พัก แนะนำที่พักราคาถูกมา 5 ที่ในราคานี้ไม่เกิน 500 บาท ซึ่งที่พักเหล่านี้จะอยู่ภายในอำเภอเมือง เพื่อให้สะดวกและง่ายต่อการเดินทาง

จากการแบ่งเนื้อหาออกเป็นหมวดหมู่แล้ว จึงได้จัดแบ่งจำนวนหน้ากระดาษให้เหมาะสมกับการใช้งาน แยกกลุ่มสีเพื่อให้เข้าใจได้ง่าย แยกว่าแต่ละเรื่องจะออกแบบแบบยังไง กระดาษที่ใช้เป็นแบบไหน

ตาราง 2 แสดงเนื้อหาข้อมูลรายละเอียดการออกแบบในแต่ละบทของสารบัญ

หมายเหตุ: เป็นตารางที่ใช้เรียบเรียงข้อมูลการออกแบบในเรื่อง ‘โครงขั้นบังเอิญ’

ที่มา: กมลชนก

ตาราง 3 แสดงเนื้อหาข้อมูลรายละเอียดการออกแบบในแต่ละบทของสารบัญ

ลำดับ	หัวเรื่อง	รายละเอียด	จำนวนหน้า	จำนวนคำ	จำนวนตัวอักษร
1	โครงสร้างของภาษาไทย	โครงสร้างของภาษาไทย	1	100	3000
2	คำศัพท์	คำศัพท์	1	100	3000
3	ไวยากรณ์	ไวยากรณ์	1	100	3000

หมายเหตุ: เป็นตารางที่ใช้เรียบเรียงข้อมูลการออกแบบในเรื่อง ‘โครงสร้างของภาษาไทย’

ที่มา: กมลชนก

ตาราง 4 แสดงเนื้อหาข้อมูลรายละเอียดการออกแบบในแต่ละบทของสารบัญ

ลำดับ	หัวเรื่อง	รายละเอียด	จำนวนหน้า	จำนวนคำ	จำนวนตัวอักษร
1	มาในไป	มาในไป	1	100	3000
2	มาในไป ความหมายของคำ	มาในไป ความหมายของคำ	1	100	3000
3	มาในไป คำศัพท์	มาในไป คำศัพท์	1	100	3000
4	มาในไป ไวยากรณ์	มาในไป ไวยากรณ์	1	100	3000
5	มาในไป ตัวอย่างประโยค	มาในไป ตัวอย่างประโยค	1	100	3000
6	มาในไป ความหมายของคำ	มาในไป ความหมายของคำ	1	100	3000
7	มาในไป คำศัพท์	มาในไป คำศัพท์	1	100	3000
8	มาในไป ไวยากรณ์	มาในไป ไวยากรณ์	1	100	3000
9	มาในไป ตัวอย่างประโยค	มาในไป ตัวอย่างประโยค	1	100	3000

หมายเหตุ: เป็นตารางที่ใช้เรียบเรียงข้อมูลการออกแบบในเรื่อง ‘มาในไป’

ที่มา: กมลชนก

ตาราง 5 แสดงเนื้อหาข้อมูลรายละเอียดการออกแบบในแต่ละบทของสารบัญ

ลำดับ	หัวเรื่อง	รายละเอียด	แหล่งมา	หมายเหตุ
(บันทึกเดือนกุมภาพันธ์)				
1	การจัดทำแบบฟอร์ม	บ.	36, 6 กมลชนก - 360	30.01.2019 กมลชนก - 360
2	การจัดทำแบบฟอร์ม	บ.	36, 6 กมลชนก - 360	30.01.2019 กมลชนก - 360
(บันทึกเดือนเมษายน)				
1	การจัดทำแบบฟอร์ม	บ.	36, 6 กมลชนก - 360	30.01.2019 กมลชนก - 360
2	การจัดทำแบบฟอร์ม	บ.	36, 6 กมลชนก - 360	30.01.2019 กมลชนก - 360
(บันทึกเดือนพฤษภาคม)				
1	การจัดทำแบบฟอร์ม	บ.	36, 6 กมลชนก - 360	30.01.2019 กมลชนก - 360
2	การจัดทำแบบฟอร์ม	บ.	36, 6 กมลชนก - 360	30.01.2019 กมลชนก - 360

หมายเหตุ: เป็นตารางที่ใช้เรียบเรียงข้อมูลการออกแบบในเรื่อง ‘ไปเที่ยวกันเถอะ’

ที่มา: กมลชนก

ตาราง 6 แสดงเนื้อหาข้อมูลรายละเอียดการออกแบบในแต่ละบทของสารบัญ

ลำดับ	หัวเรื่อง	รายละเอียด	แหล่งมา	หมายเหตุ
(บันทึกเดือนเมษายน)				
1	การจัดทำแบบฟอร์ม	บ.	36, 6 กมลชนก - 360	30.01.2019 กมลชนก - 360
2	การจัดทำแบบฟอร์ม	บ.	36, 6 กมลชนก - 360	30.01.2019 กมลชนก - 360
(บันทึกเดือนพฤษภาคม)				
1	การจัดทำแบบฟอร์ม	บ.	36, 6 กมลชนก - 360	30.01.2019 กมลชนก - 360
2	การจัดทำแบบฟอร์ม	บ.	36, 6 กมลชนก - 360	30.01.2019 กมลชนก - 360

หมายเหตุ: เป็นตารางที่ใช้เรียบเรียงข้อมูลการออกแบบในเรื่อง ‘ลองเป็นคนโกราช 1 วัน’

ที่มา: กมลชนก

ตาราง 7 แสดงเนื้อหาข้อมูลรายละเอียดการออกแบบในแต่ละบทของสารบัญ

บทที่	หัวข้อ	ความหมาย	ตัวอย่าง	ตัวอย่าง
บล๊อกหนึ่ง	หัวข้อที่ 1	ความหมายที่ 1	ตัวอย่างที่ 1	ตัวอย่างที่ 2

หมายเหตุ: เป็นตารางที่ใช้เรียบเรียงข้อมูลการออกแบบในเรื่อง ‘ลองเป็นคนโกราช 1 วัน’
ที่มา: กมลชนก

3.2 วิเคราะห์ทฤษฎีการออกแบบ

3.2.1 ข้อดีของการออกแบบหนังสือ

- 3.2.1.1 หนังสือสามารถพกไปได้ทุกที่ทุกและไม่กระซัดกระเจียดด้วย
- 3.2.1.2 รวบรวมข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการทำท่องเที่ยวไว้ในหนังสือแล้ว โดยที่ไม่ต้องเสียเวลาไปดูข้อมูลจากอินเตอร์เน็ต
- 3.2.1.3 ข้อความ ภาพถ่าย มีส่วนช่วยให้หนังสือดูน่าสนใจ และเป็นการกระตุ้นให้มีความอยากรู้ที่จะไปท่องเที่ยวมากขึ้น
- 3.2.1.4 มีข้อมูลที่อาจจะไม่เคยรู้มาก่อน
- 3.2.1.5 มีการบอกถึงข้อดีและข้อเสียในแต่ละสถานที่ด้วย

3.2.2 ข้อเสียของการออกแบบหนังสือ

- 3.2.2.1 หนังสือแนะนำการทำท่องเที่ยวถูกผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก เรื่องการออกแบบ ต้องมีความแตกต่าง
- 3.2.2.2 ฉีกขาดได้ง่าย
- 3.2.2.3 ข้อมูลเนื้อหาภายในเล่มเป็นเพียงสรุปโดยย่อ อาจจะไม่ครบถ้วนในบางส่วน

3.2.2.4 ในสมัยนี้ทุกคนมีสมาร์ทโฟนที่มีอินเตอร์เน็ต จึงสะดวกต่อการหาข้อมูลมากกว่าที่จะซื้อหนังสือมาอ่าน หนังสือจึงไม่ค่อยจำเป็นสักเท่าไหร่

3.3 วิเคราะห์พฤติกรรมกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัย

3.3.1 ลักษณะทางกายภาพ

3.3.1.1 กลุ่มเป้าหมายที่มีอายุ 18-22 ปี

3.3.1.2 นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวด้วยตัวเองโดยการอาศัยการเดินเท้าและใช้รถสาธารณะ

3.3.1.3 บุคคลที่มีสนใจเกี่ยวกับจังหวัดนครราชสีมา

3.3.1.4 บุคคลที่สนใจในการแบคแพค

3.3.2 ลักษณะทางจิตภาพ

3.3.2.1 เป็นวัยที่มีความรับผิดชอบในขอบเขตจำกัด เริ่มมีภาระความรับผิดชอบ

3.3.2.2 คนเรามีความใฝ่ฝันทะเยอทะยาน และมุ่งมั่นในการสร้างจุดมุ่งหมายให้กับชีวิต ของตนเองเป็นระยะเริ่มแรกที่คุณเริ่มมองหาอาชีพการทำงานของตนในอนาคต แสวงหารูปแบบของตนเองในแต่ละมุมต่างๆ

3.3.2.3 เป็นระยะที่มีการพัฒนาทางจิตใจมาจากการเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่

3.3.2.4 เป็นระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงจากสภาพ ที่ต้องหึงพาทางเศรษฐกิจไปสู่ภาวะที่ต้องรับผิดชอบและฟังพากันเอง

3.4 การสรุปแนวความคิดในการออกแบบ

‘บันทึกของสองขาพาอุดนิ’

หนังสือที่เป็นสมุดบันทึก ที่สามารถเล่าเหตุการณ์ต่างได้โดยการใช้รูปภาพมาประกอบ เล่าเรื่องไปด้วยเพื่อให้เหมาะสมกับเป็นหนังสือแนะนำการท่องเที่ยว โครงการที่จะอ่านหนังสือที่ให้ทั้งความรู้ความน่าสนใจ และสวยงามน่าอ่าน ก็เลยออกแบบหนังสือที่เล่าเรื่องเรื่องราวต่างๆโดยคนในท้องถิ่นให้อารมณ์เหมือนจดบันทึก เพราะว่าอย่างให้ทุกคนได้รู้จักอ้าปากเมืองของจังหวัดนครราชสีมาในรูปแบบอื่นๆบ้าง จะได้รู้สึกถึงเสน่ห์ของเมืองโคราช และกลับมาเที่ยวที่นี่อีก

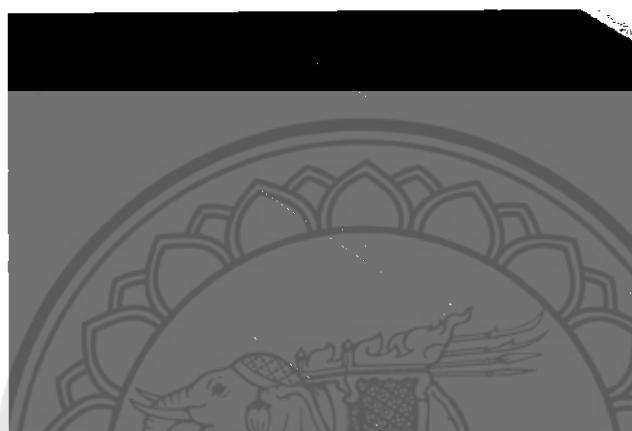
3.5 แนวทางการออกแบบ

จะเป็นไปในทิศทางการเล่าเรื่องภาพรูปภาพ แต่มีคำบรรยายประกอบอยู่ด้วย เพราะหนังสือแนะนำการท่องเที่ยวจะต้องมีความรู้มีนักท่องเที่ยวสามารถนำไปใช้ได้จริง เเลยต้องมีรูปภาพ และสติ๊ก ข้อมูลเพื่อให้หนังสือดูหน้าสนใจ ดูน่าหยิบมาอ่านได้ทุกเมื่อ และที่สำคัญต้องสามารถใช้งานได้จริงและพกไปได้ทุกที่ทุกเวลา

ตัวอย่างการออกแบบหนังสือ มีดังนี้

3.5.1 กระดาษ

- 1) เป็นหนังสือเย็บมือ จะให้อารมณ์แบบหนังสือจดบันทึก

ภาพ 27 หนังสือทำมือ

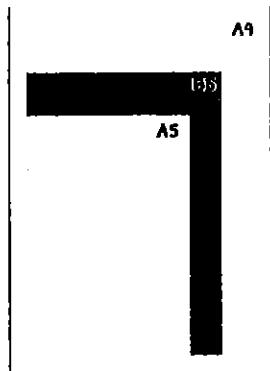
หมายเหตุ: ในส่วนของเล่มหนังสือ จะใช้วิธีการเย็บเพื่อให้ดูเป็นสมุดบันทึก

ที่มา: <http://thebookdesignblog.com/catalog-design-inspiration/in-pursuit-of-the-question-mark>

- 2) ใช้กระดาษหั้งหนด 2 ขนาด คือ

-ขนาด B5 (6.9x9.8 in) ใช้ในส่วนของการอธิบายข้อมูลในส่วนของการจดบันทึก

-ขนาด A5 (5.8x8.3in) ใช้ในส่วนเนื้อหาข้อมูลที่ไม่ใช่ส่วนของการจดบันทึก

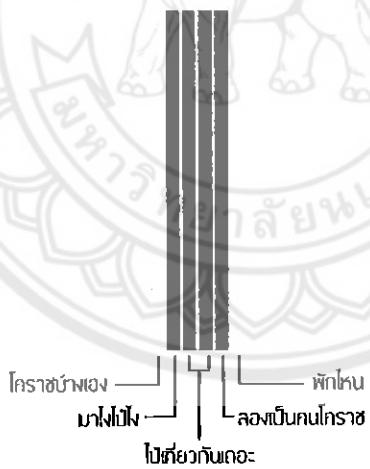
ภาพ 28 ขนาดกระดาษ

หมายเหตุ: ใช้ขนาดกระดาษต่างกันเป็นการเพิ่มลูกเล่นให้กับหนังสือ
ที่มา: กมลชนก คำเสนอ

3) กระดาษที่ใช้คือ

- กระดาษถุงน้ำยา ใช้ในส่วนของการอธิบายข้อมูลในส่วนของการจดบันทึก
- กระดาษ 80 แกรม ใช้สำหรับใช้ในส่วนของการอธิบายข้อมูล
- กระดาษอาร์ทมันแบบบาง ใช้สำหรับแผ่นที่เป็นแผนที่บอกทาง
- ชานอ้อย ใช้เป็นปกของหนังสือ เพื่อให้ดูมีความเป็นสมุดจดบันทึก

4) การจัดวางจะแบ่งตามเรื่องในสารบัญ

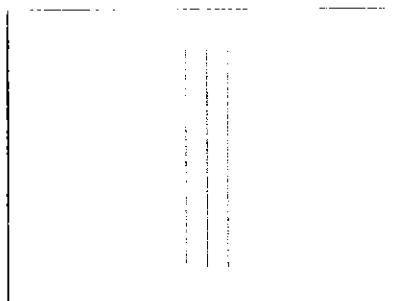
ภาพ 29 ขนาดกระดาษกับการแบ่งเรื่อง

หมายเหตุ: ใช้เพื่อบอกว่าแต่ละเรื่องใช้กระดาษขนาดไหน

ที่มา: กมลชนก คำเสนอ

3.5.2 Layout

ใช้ระบบ Module Grid เพื่อความหลากหลายของหน้าหนังสือ แต่จะแบ่งแต่ละหน้าออกเป็น 4 คอลัมน์

ภาพ 30 4 คอลัมน์

หมายเหตุ: ใช้ในการจัดวางข้อความและการออกแบบ

ที่มา: กมลชนก คำเสนอ

3.5.3 Font

- 1) พ่อนต์หัวข้อ คือ 2547_Dthin , Arabica และ AAA-WatinBold3D-Italic Bold3D Italic
- 2) พ่อนต์เนื้อหา คือ TP Tankhun และ Pahnito

3.5.4 สี

เพื่อเป็นสีที่สบายตา เข้าได้กับทุกเพศ

ภาพ 31 EarthTone Color

หมายเหตุ: ใช้สีใหม่นี้ เพราะว่าเพื่อให้อารมณ์แบบงดงามที่ถูกเรียบง่าย

ที่มา: <https://www.pinterest.com/>

3.5.5 Infographic

1) ลายเส้น Infographic นี้จะเป็นรูปภาพแบบมีเส้นขอบ

ภาพ 32 ลายเส้นข้อมูลแบบ Infographic

หมายเหตุ: ตัวอย่างลักษณะลายเส้น Infographic

ที่มา: <https://www.pinterest.com/>

2) ประเภทของ Infographic ที่จะให้นั้นมีหลากหลายแบบ ขึ้นอยู่กับเนื้อหาในส่วน

นั้นๆ

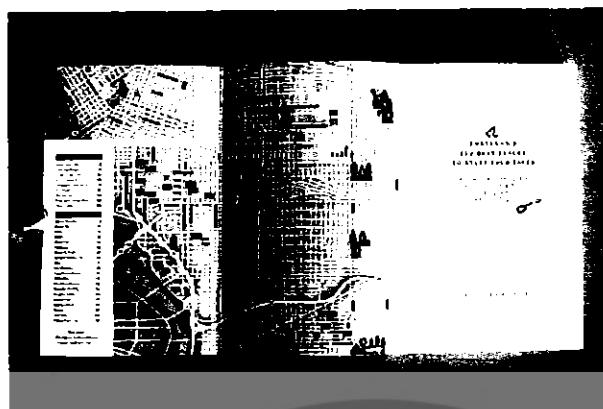
ภาพ 33 Infographic ประเภทต่างๆ

หมายเหตุ: ใช้ Infographic หลากหลายประเภท เพื่อให้มีความหลากหลายและทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่ที่เนื้อหา

ที่มา: <https://www.pinterest.com/>

3.5.6 Physical Interactive

- 1) มีหน้าต่ออุปกรณ์ที่สามารถพับเก็บได้

ภาพ 34 ตัวอย่าง Physical Interactive 1

หมายเหตุ: ใช้เป็นแนวทางในการสร้างลูกเล่นให้กับหนังสือ

ที่มา: <https://www.pinterest.com/>

- 2) ความต่างของกระดาษ

ภาพ 35 ตัวอย่าง Physical Interactive 2

หมายเหตุ: ใช้เป็นแนวทางในการสร้างลูกเล่นให้กับหนังสือ

ที่มา: <https://www.pinterest.com/>

**3.5.7 แนวทางการเล่าเรื่อง
จะเล่าเรื่องให้อารมณ์เหมือนจดบันทึกไปด้วย**

ภาพ 36 ตัวอย่างการเล่าเรื่องในสมุดบันทึก 1
หมายเหตุ: ใช้เป็นแนวทางในการเล่าเรื่องในหนังสือ
ที่มา: <https://www.pinterest.com/>

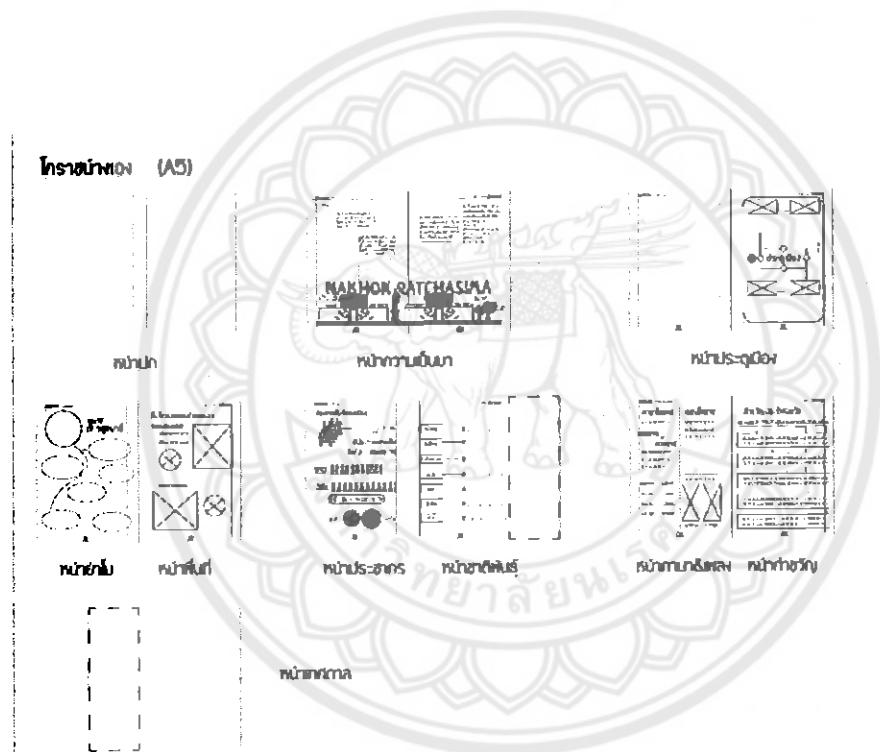
ภาพ 37 ตัวอย่างการเล่าเรื่องในสมุดบันทึก 2
หมายเหตุ: ใช้เป็นแนวทางในการเล่าเรื่องในหนังสือ
ที่มา: <https://www.pinterest.com/>

บทที่ 4

การออกแบบและการสร้างสรรค์ผลงาน

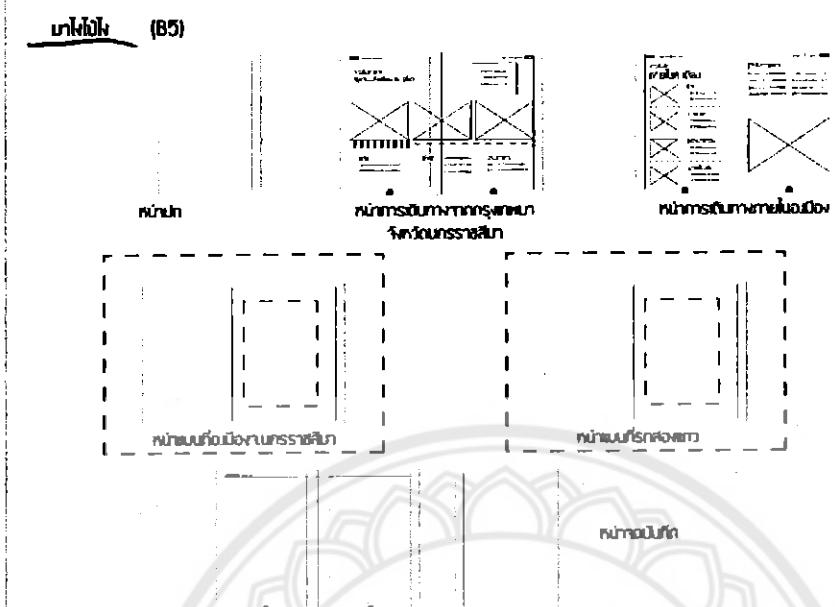
4.1 การพัฒนาแบบร่าง

จะเป็นการร่างแบบขั้นงานและการจัดวางเลือกที่เนื้อหาในหน้ากระดาษ เพื่อที่จะเอาไปพัฒนาเป็นผลงานจริงต่อไป

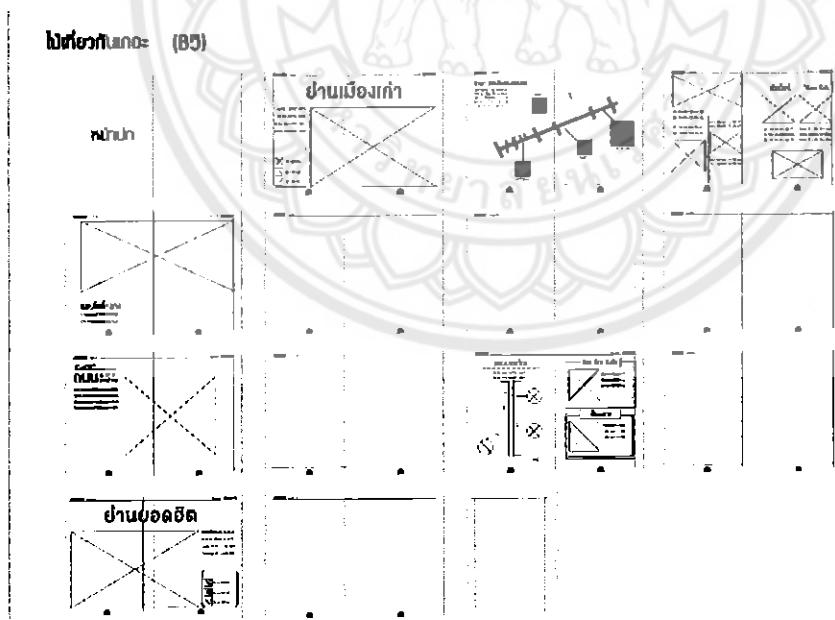
ภาพ 38 ตัวอย่างภาพรวมแบบร่างเรื่อง ‘โคราชบังเอง’

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

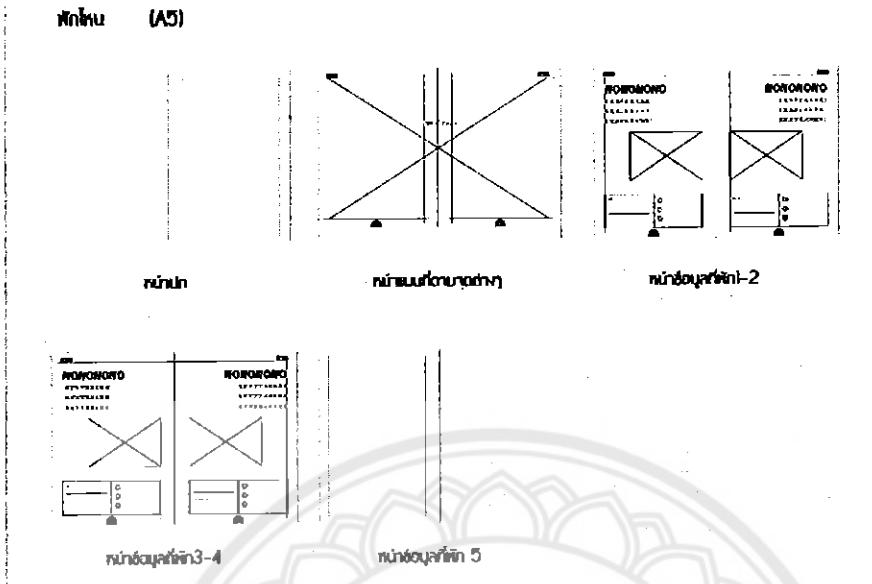
ภาพ 39 ตัวอย่างภาพรวมแบบร่างเรื่อง 'มากไปเป่ำ'

ที่มา: กมลชนก คำเสนอ

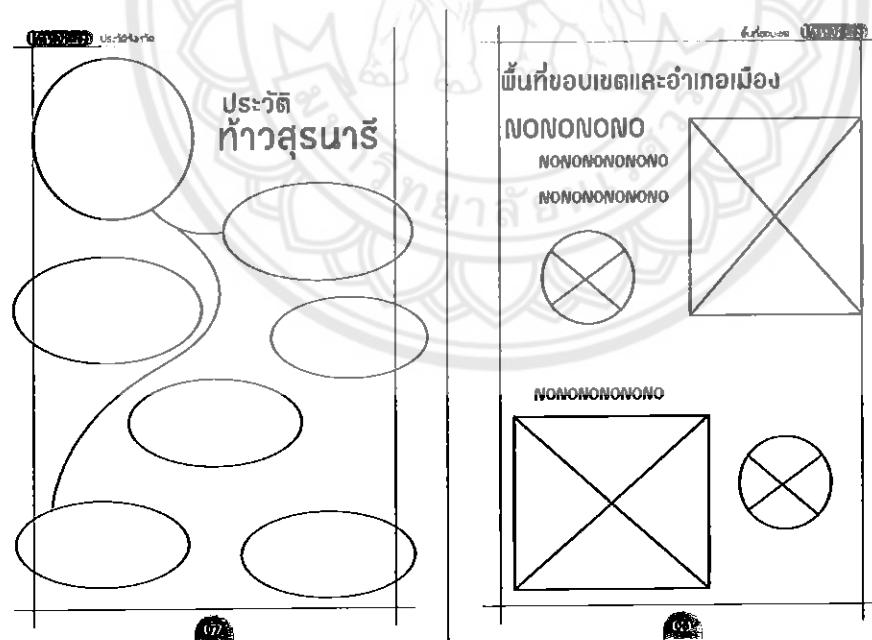
ภาพ 40 ตัวอย่างภาพรวมแบบร่างเรื่อง 'ไปเที่ยวกันเถอะ'

ที่มา: กมลชนก คำเสนอ

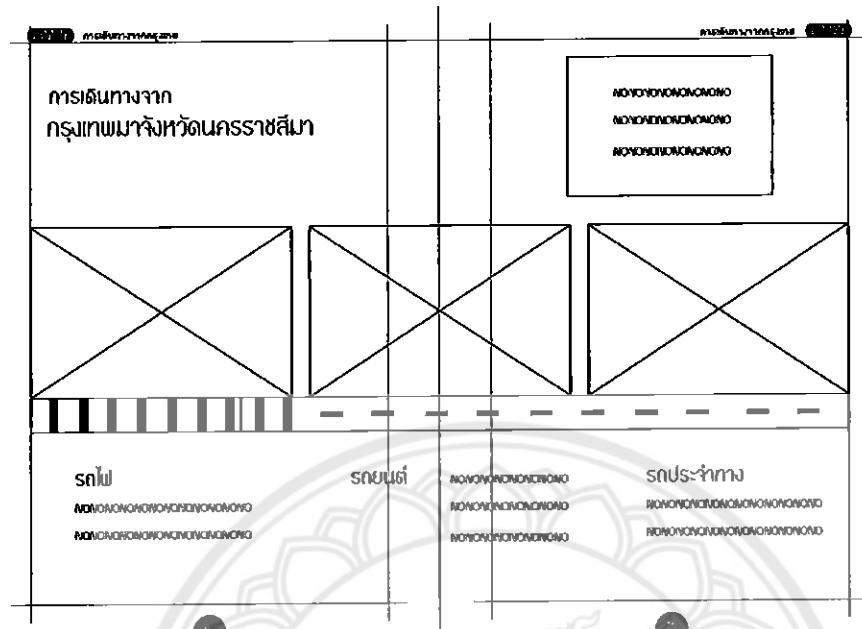
ภาพ 41 ตัวอย่างภาพรวมแบบร่างเรื่อง ‘พักใหญ่’

ที่มา: กมลชนก คำเสนอ

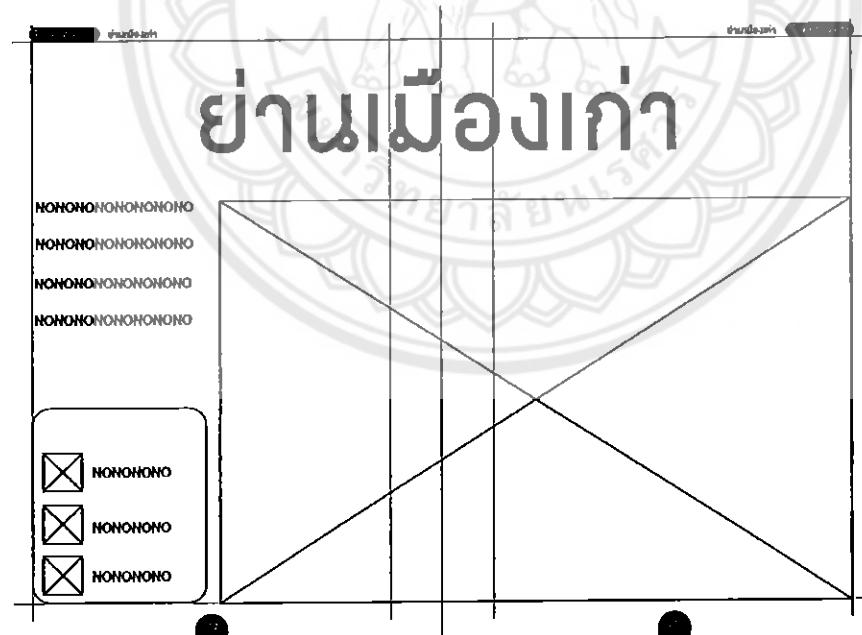
ภาพ 42 ตัวอย่างแบบร่าง 1

ที่มา: กมลชนก คำเสนอ

ภาพ 43 ตัวอย่างแบบร่าง 2

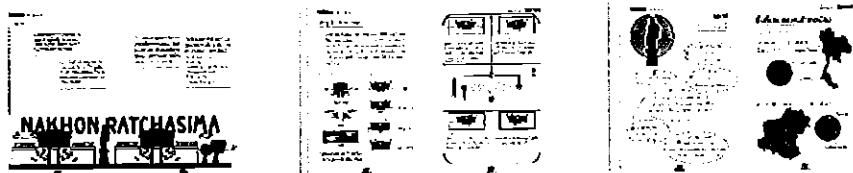
ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

ภาพ 44 ตัวอย่างแบบร่าง 3

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

ໄທລາບ່າງເອງ (A5)

ກົດການປັ້ນແກ

ກົດກະຊວງ

ກົດກຳນົດ ກົດກົດ

ກົດຮະຫັກ

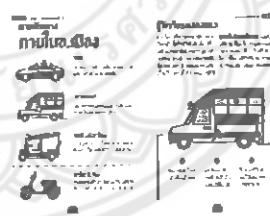
ກົດການປັ້ນ

ກົດການປັ້ນແກ ກົດກາຫຼັບ

ກາພ 45 ຕ້ວອຍ່າງກາພຮວມແບບຮ່າງເຮືອງ ‘ໂຄຮະບ້າງເອງ’ 40 %

ທີມາ: ກມລຊນກ ຄໍາເສນອ

ທີ່ກິ່ນ (B5)

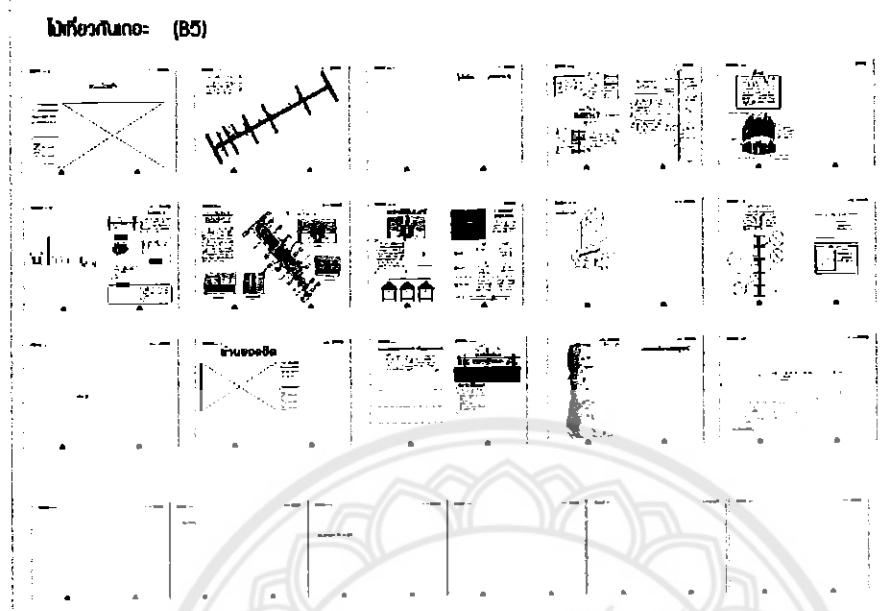
ກົດການປັ້ນການກຳຖຸທຳການ
ກົດວິນການກຳນົດ

ກົດການປັ້ນການກຳນົດໃນເມືອງ

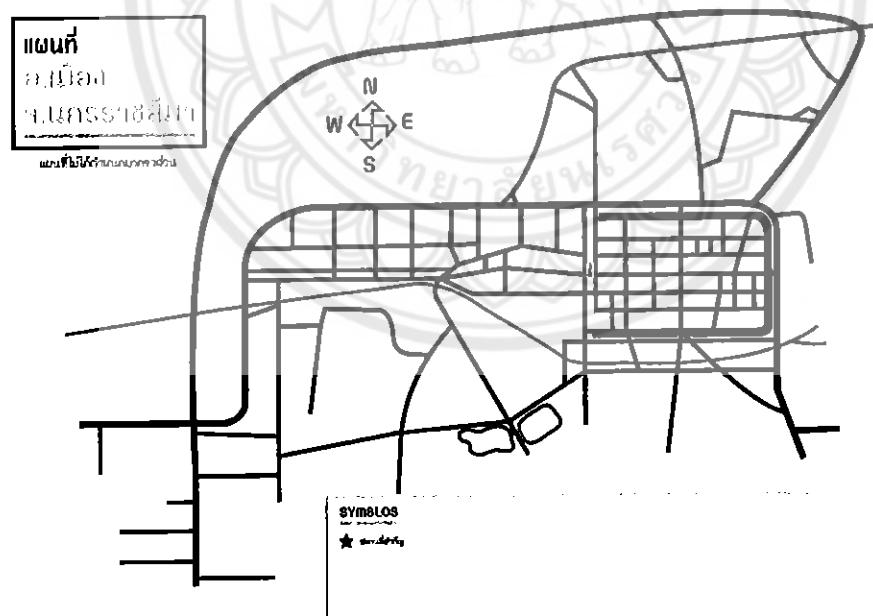
ກົດມີກຳນົດການກຳນົດ

ກາພ 46 ຕ້ວອຍ່າງກາພຮວມແບບຮ່າງເຮືອງ ‘ນາໄຈໄປ້ໄງ’ 40 %

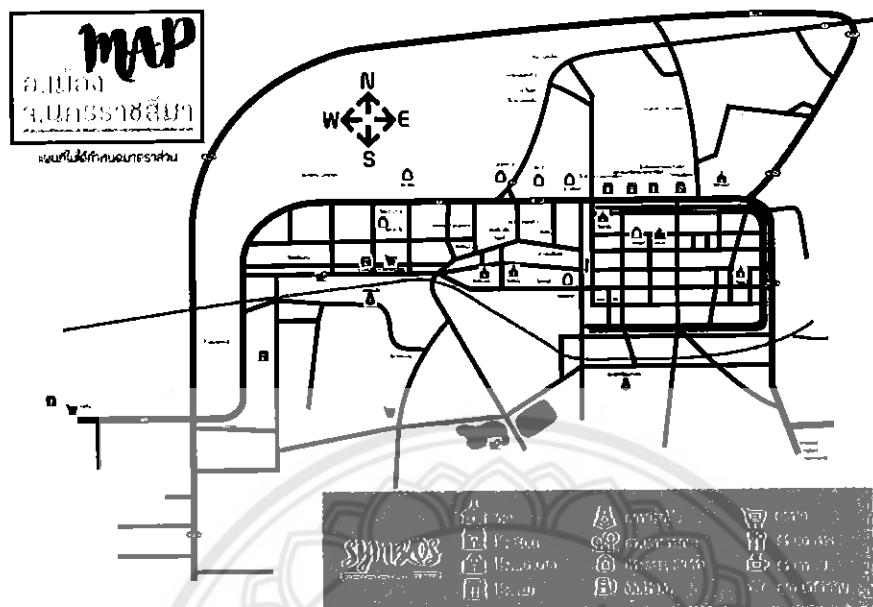
ທີມາ: ກມລຊນກ ຄໍາເສນອ

ภาพ 47 ตัวอย่างภาพรวมแบบร่างเรื่อง ‘ไปเที่ยวกันเถอะ’ 40 %
ที่มา: กมลชนก คำเสนอ

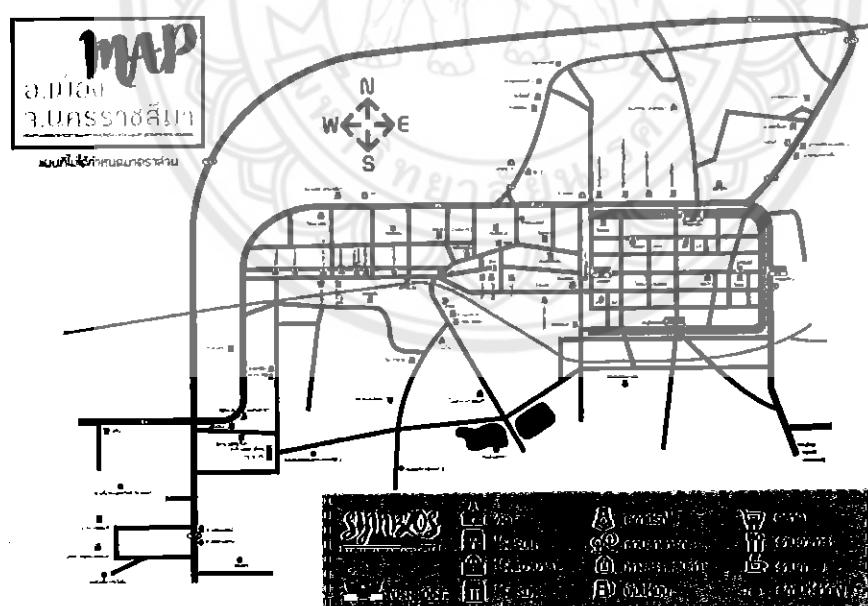

ภาพ 48 ตัวอย่างแบบร่างแผนที่ 40 %
ที่มา: กมลชนก คำเสนอ

ภาพ 49 ตัวอย่างแบบร่างแผนที่ 70 %

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

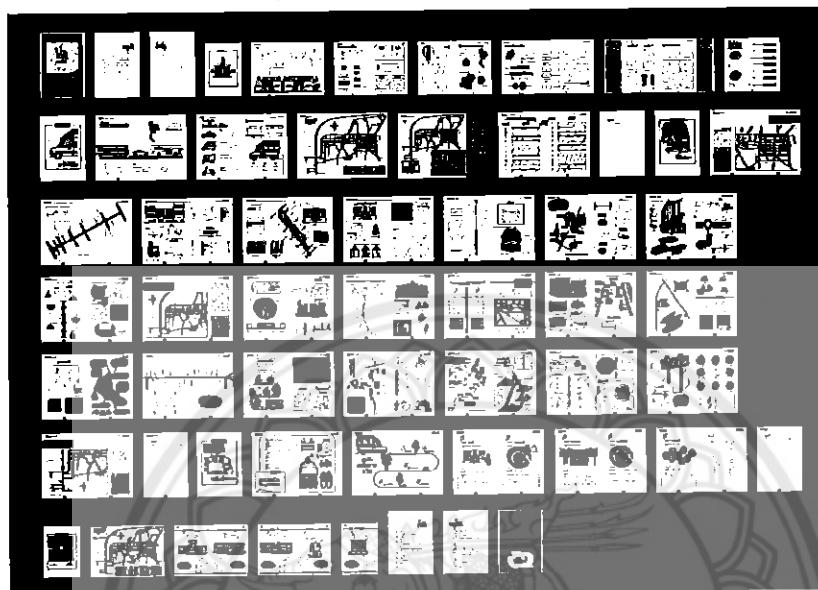

ภาพ 50 ตัวอย่างแบบร่างแผนที่ 90 %

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

4.2 สรุปผลงานการออกแบบ

เป็นขั้นตอนในการออกแบบหนังสือเรื่อง ‘ไปไหน ไปเดอะ อยากจิพาไป (บันทึกของสองขา
พาไปทั่ว(อำเภอ)เมืองโคราช)’ ที่สมบูรณ์

ภาพ 51 ภาพรวมผลงานที่สร้างสรรค์

ที่มา: กมลชนก คำเสนอ

ภาพ 52 หน้าปก

ที่มา: กมลชนก คำเสนอ

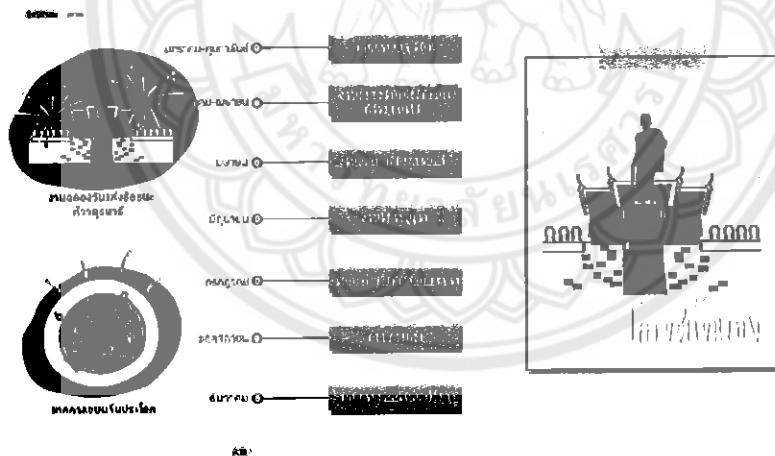
ມາຄູຍກັນ		ສົງເປີນ	
ໜີ້ມາຄູຍກັນ	ໜີ້ສົງເປີນ	ໜີ້ມາຄູຍກັນ	ໜີ້ສົງເປີນ
ໝາຍເຫັນ	ໝາຍເຫັນ	H-10	H-10
ພົກລົງ	ພົກລົງ	H-11	H-11
ອະນຸຍາກ	ອະນຸຍາກ	D-44	D-44
ອະນຸຍາກ	ອະນຸຍາກ	S-29	S-29
ອະນຸຍາກ	ອະນຸຍາກ	H-29	H-29
ອະນຸຍາກ 1 ບົດ	ອະນຸຍາກ 1 ບົດ	H-8	H-8
ອະນຸຍາກ	ອະນຸຍາກ	D-45	D-45

ກົດຕະກຳໄວ້ເລືອດໄວ້ເປົ້າມາໃຫຍ່ວ່າມີບັນດາ

ໄລຍະ

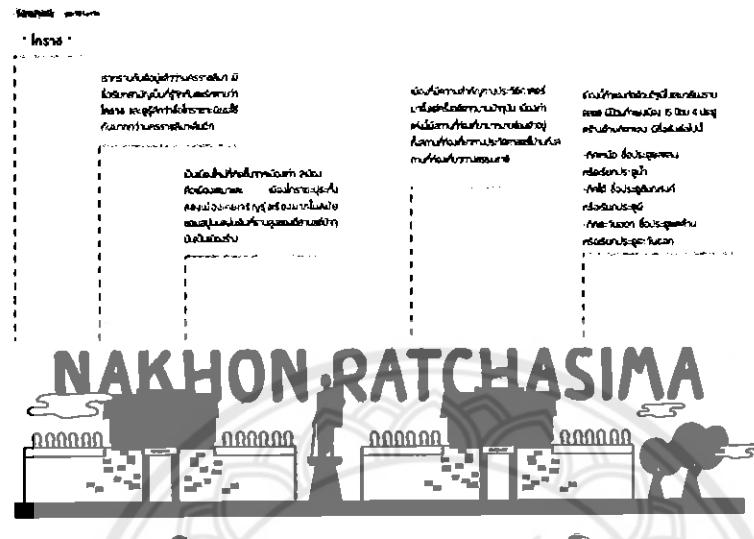
ຮັບຜົນ

ກາພ 53 ຜລງານທີ່ສ້າງສຽບໜ້າມາຄູຍກັນແລະສາຮບໜູ
ທີ່ມາ: ກມລະນກ ຄໍາເສມວ

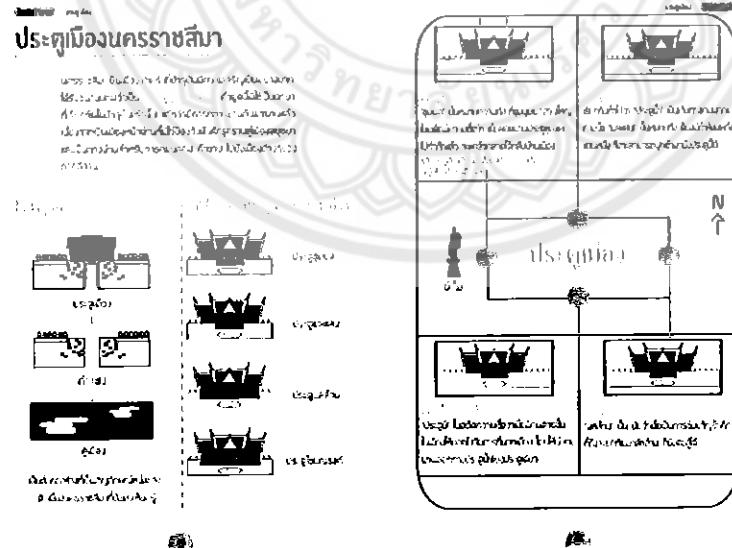
ກາພ 54 ຜລງານທີ່ສ້າງສຽບເຮືອງ ‘ໂຄຣາຈບ້າງເອງ’ 1

ທີ່ມາ: ກມລະນກ ຄໍາເສມວ

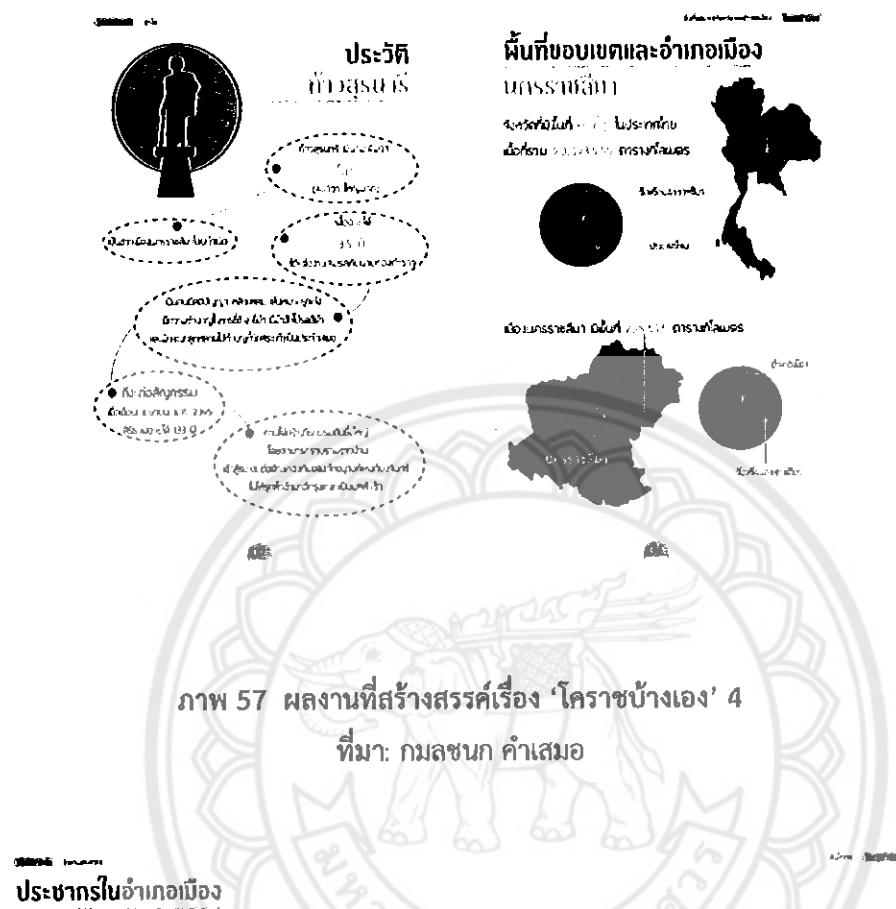
ภาพ 55 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘โคราชบังเอง’ 2

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

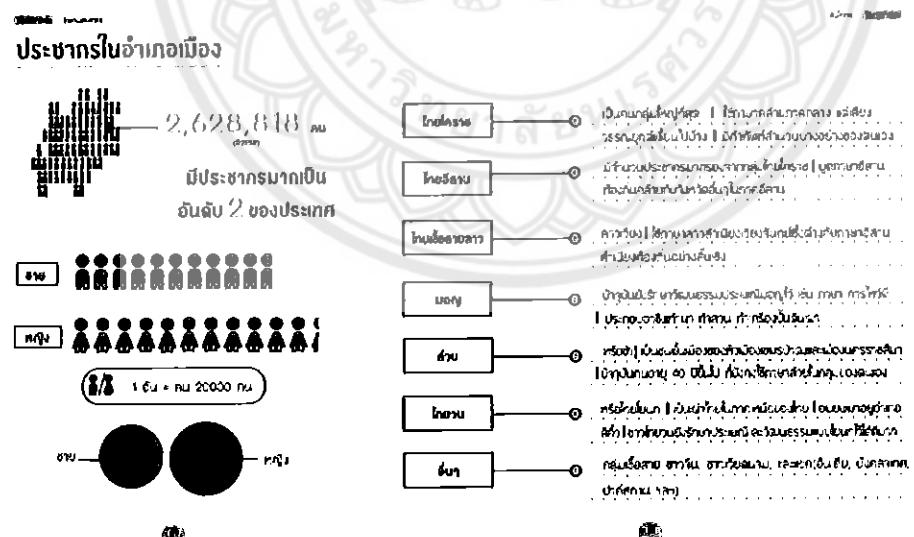
ภาพ 56 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘โคราชบังเอง’ 3

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

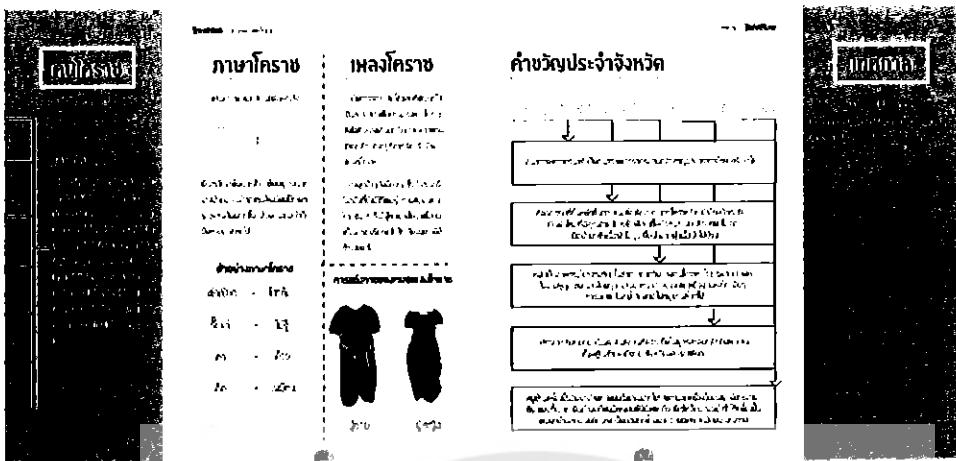
ภาพ 57 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'โคราชบังเอิ่ง' 4

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

ภาพ 58 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'โคราชบังเอิ่ง' 5

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

ภาพ 59 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘โกรราชบังเอิ่ง’ 6
ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

NOTE..

เอกสารนี้เป็นแบบตัวอย่าง ควรปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละคน

ภาพ 60 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘มาไปปี๊ป’ 1
ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

ประเภท	รายละเอียด	จำนวน
รถจักรยานยนต์	จำนวนผู้เสียชีวิต จำนวนผู้บาดเจ็บ	จำนวนผู้เสียชีวิต จำนวนผู้บาดเจ็บ
รถยนต์	จำนวนผู้เสียชีวิต จำนวนผู้บาดเจ็บ	จำนวนผู้เสียชีวิต จำนวนผู้บาดเจ็บ
รถบัส	จำนวนผู้เสียชีวิต จำนวนผู้บาดเจ็บ	จำนวนผู้เสียชีวิต จำนวนผู้บาดเจ็บ

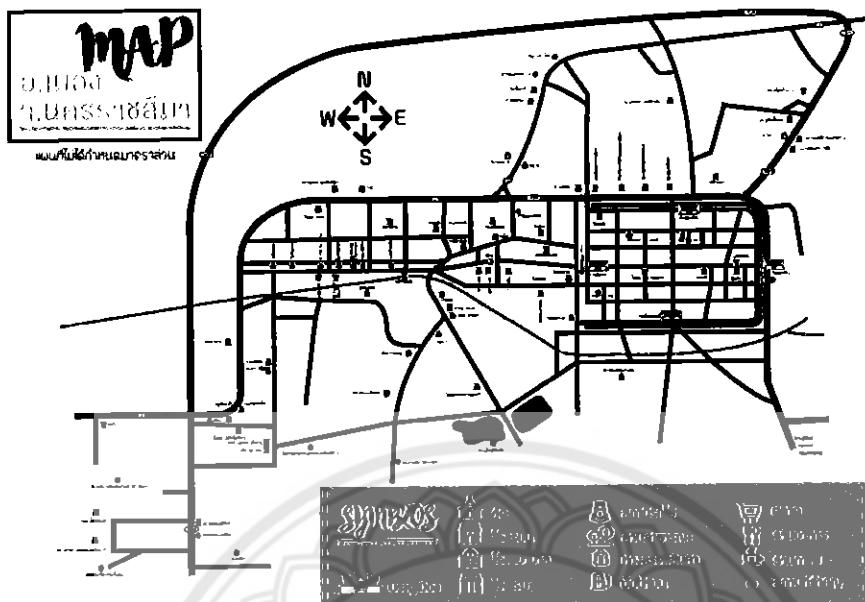
ภาพ 61 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘มาใบไปใบ’ 2

ที่มา: กมลชนก คำเสนอ

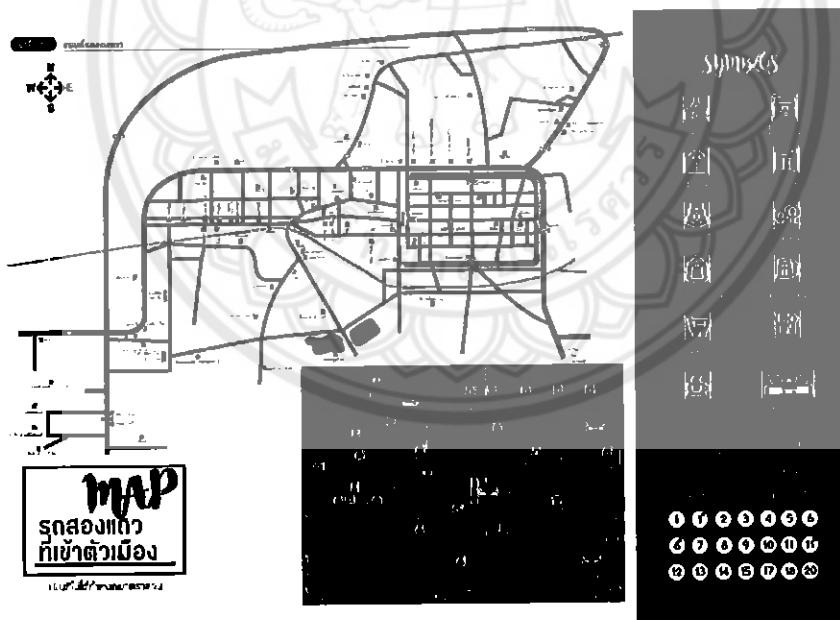
ภาพ 62 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘มาใบไปใบ’ 3

ที่มา: กมลชนก คำเสนอ

ภาพ 63 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'มาใหญ่ไป' 4

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

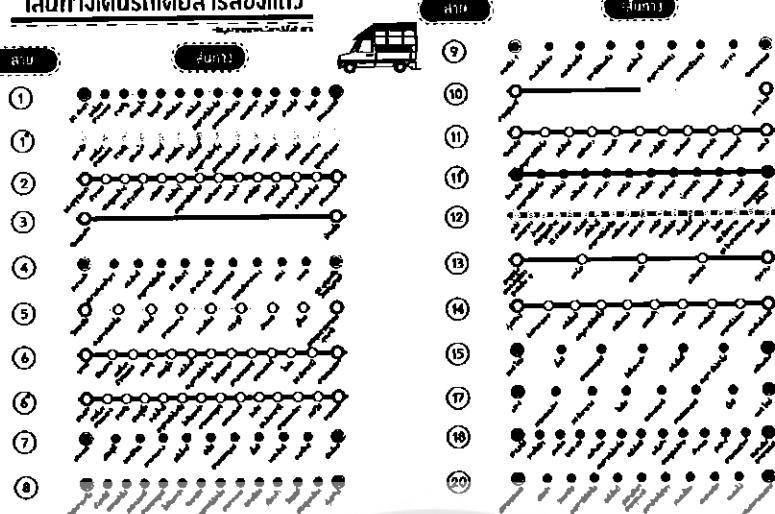

ภาพ 64 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'มาใหญ่ไป' 5

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

เส้นทางเดินรถโดยสารสองแยว

111

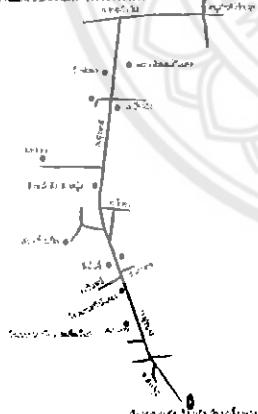

ภาพ 65 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'มาไม่ไป' ๖

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

กับสุรนารี

ตอนสุดท้ายนี้ ลูกสาวคนเล็กที่บ้าน บุญธรรมก็ได้รับ
เชิญชวนจากแม่ให้ไปช่วยแม่ตั้งแต่เช้าแต่เมื่อ
มาถึงบ้านแม่ ก็พบว่าแม่เป็นไข้สูงมาก แม่ต้อง^{จะ}
นอนพักในห้องน้ำอย่างเดียว ลูกสาวก็เลยต้องหาน้ำ^{หาน้ำ}
มาให้แม่ดื่ม แม่ต้องดื่มน้ำบ่อยๆ จึงหายไข้ได้

ไปเที่ยวภัณฑะ

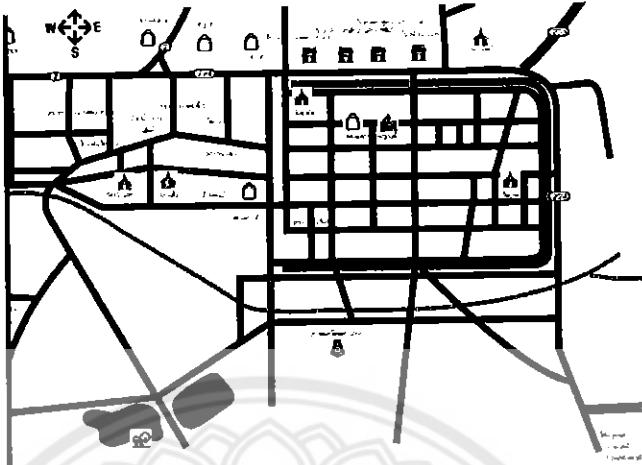
ภาพ 66 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'ไปเที่ยวภัณฑะ' ๑

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

จานุเมืองเก่า

เมืองโบราณที่อยู่ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา ตั้งอยู่บริเวณที่ส่วนใหญ่เป็นชุมชนชาวไทยเชื้อสายจีน ที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรม ซึ่งมีการค้าขายกับชาวต่างด้าวอย่างบ่อยครั้ง ตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน จึงเป็นแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่สำคัญมาก

ในอดีต จานุเมืองเก่าเป็นศูนย์กลางการค้าและมีความเจริญทางเศรษฐกิจอย่างมาก แต่ในปัจจุบัน แม้จะยังคงเป็นแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม แต่ก็มีความเสื่อมโทรมลงมาอย่างมาก

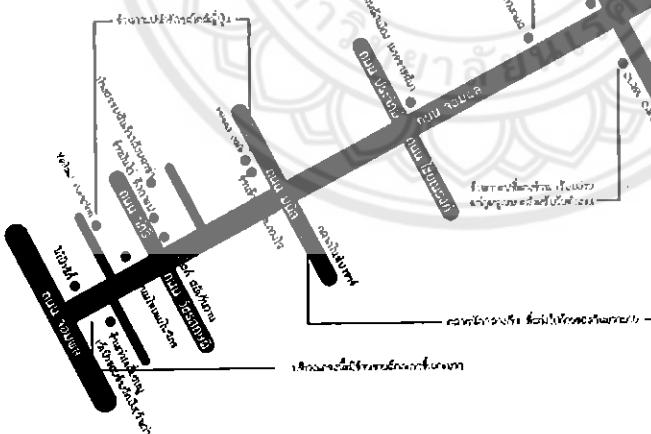

ภาพ 67 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'ไปเที่ยวกันเถอะ' 2

ที่มา: กมลชนก คำเสนอ

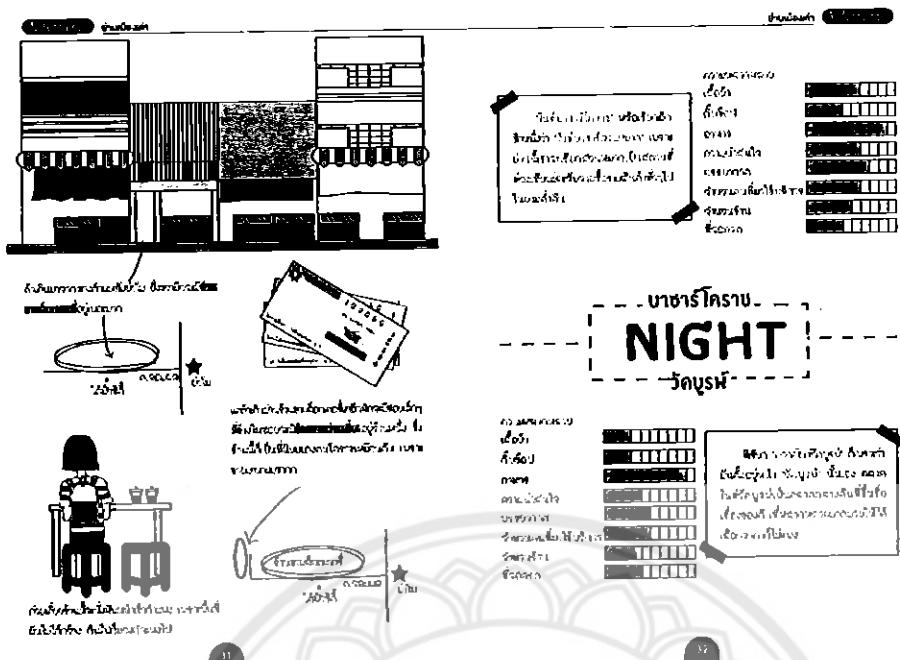
ภาพการท่องเที่ยวกับขอแบบ

ขอแบบท่องเที่ยวของจานุเมืองเก่า ต้องการให้เดินทางตามเส้นทาง ชมสถาปัตยกรรม ชิ้นงานศิลปะ และสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็นวัดไชยวัฒนาราม หอเฉลิมพระเกียรติ หรือแม่ธรรมาภิรัตน์ ฯลฯ

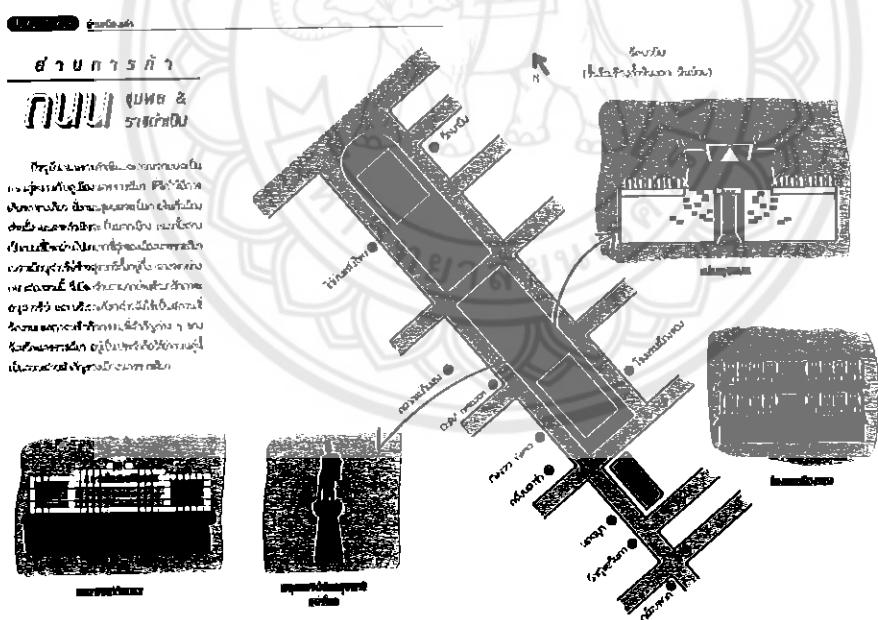
ภาพ 68 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'ไปเที่ยวกันเถอะ' 3

ที่มา: กมลชนก คำเสนอ

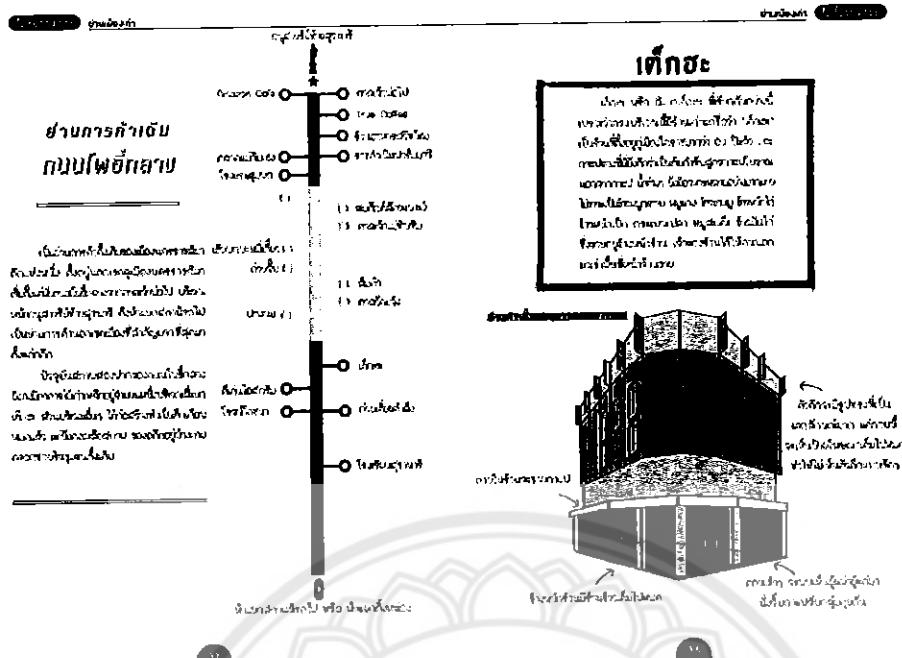
ภาพ 69 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ไปเที่ยวกันเถอะ’ 4

ที่มา: กมลชนก คำเสนาอ

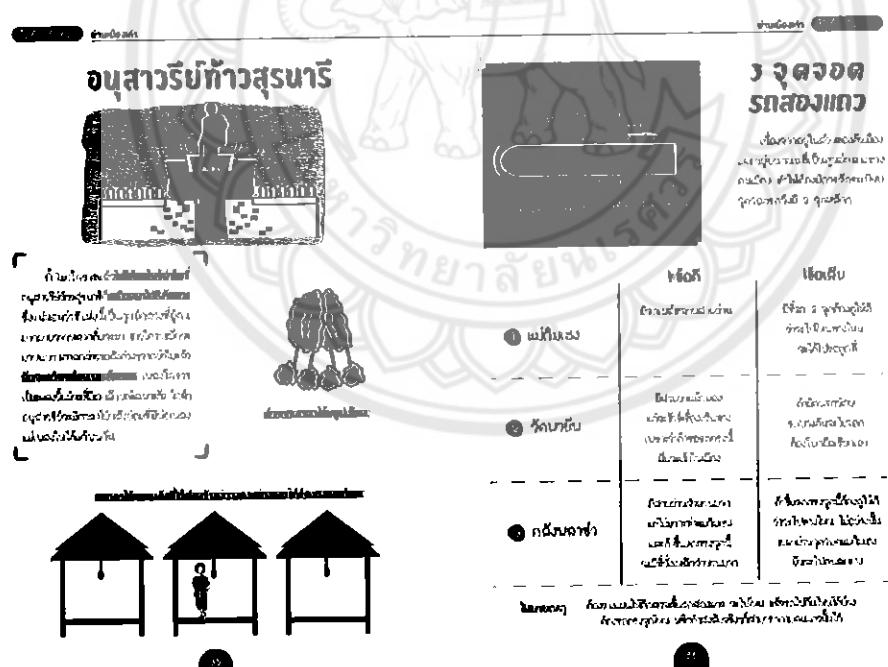
ภาพ 70 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ไปเที่ยวกันเถอะ’ 5

ที่มา: กมลชนก คำเสนาอ

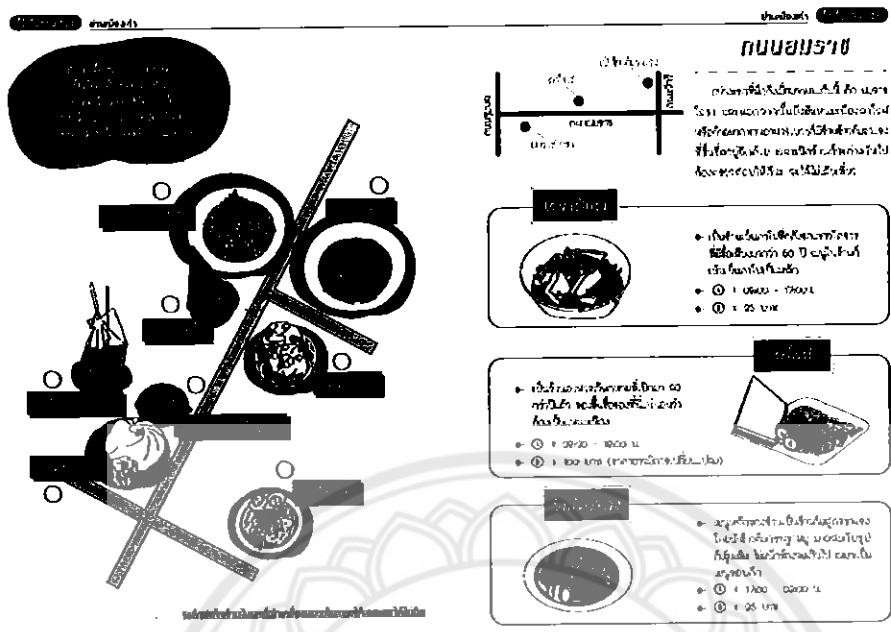
ภาพ 71 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ไปเที่ยวกันเถอะ’ ๖

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

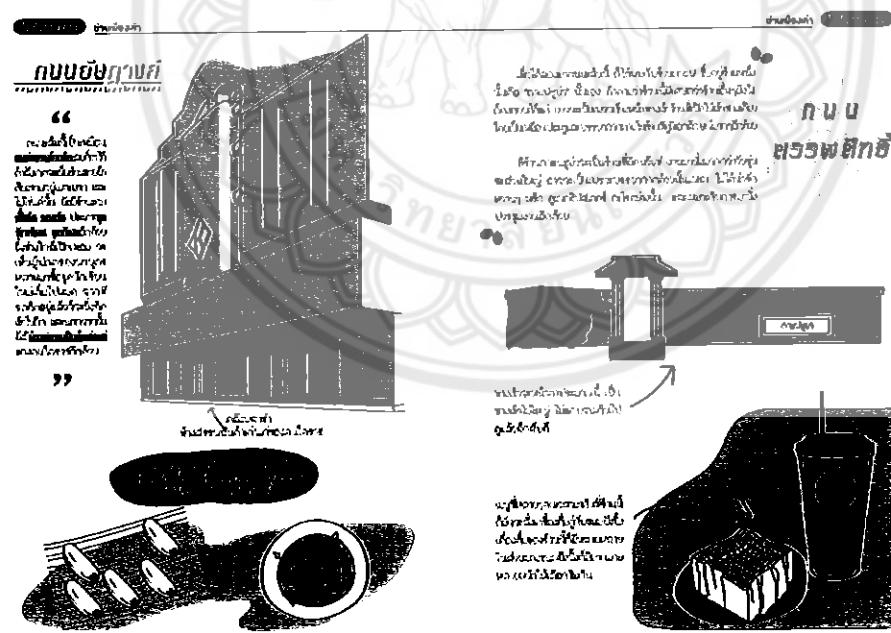
ภาพ 72 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ไปเที่ยวกันเถอะ’ ๗

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

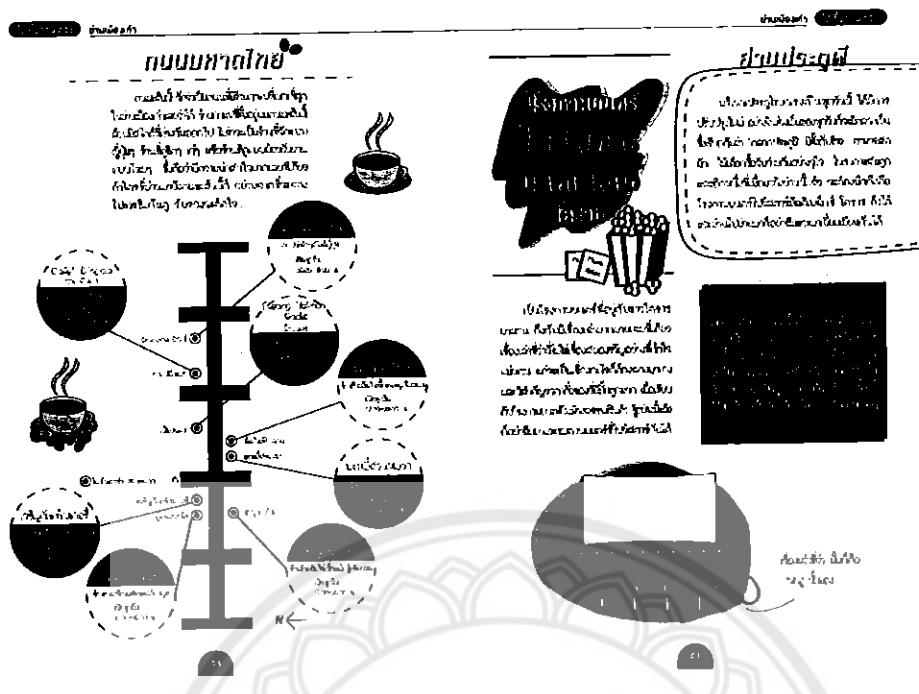
ภาพ 73 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'เป้เที่ยวกันเถอะ' 8

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

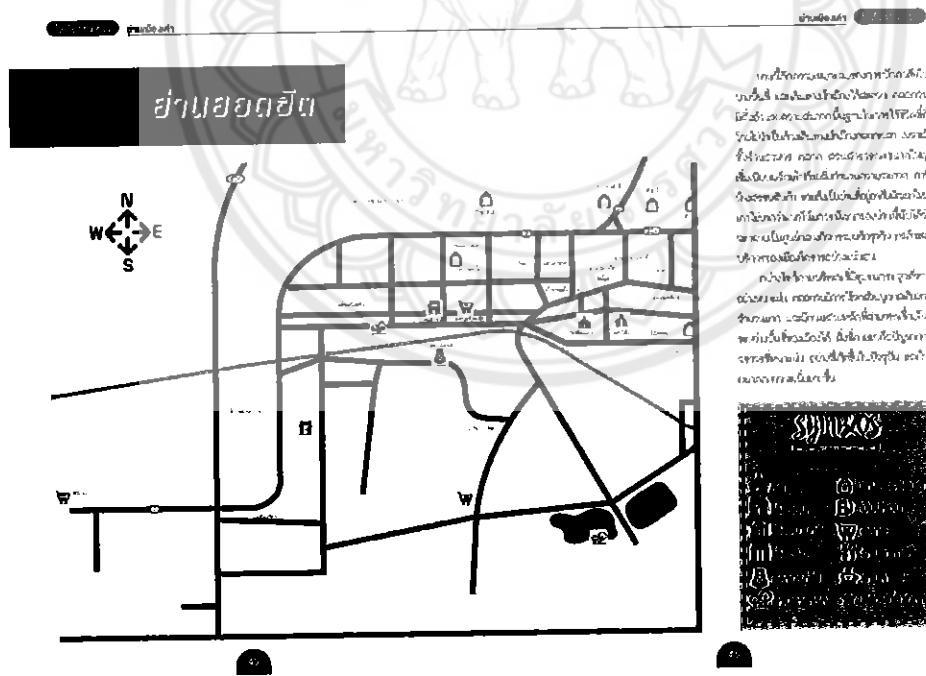

ภาพ 74 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'เป้เที่ยวกันเถอะ' 9

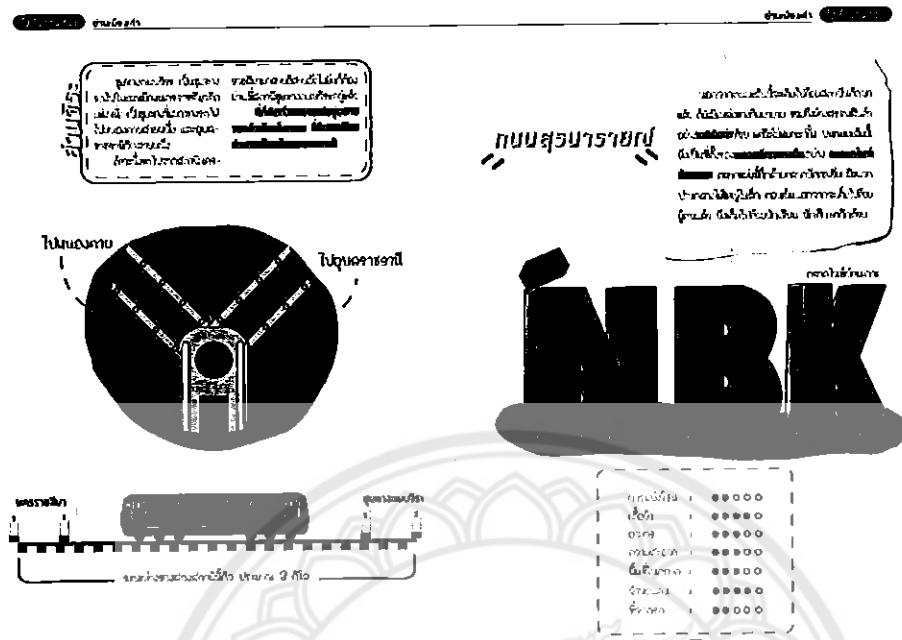
ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

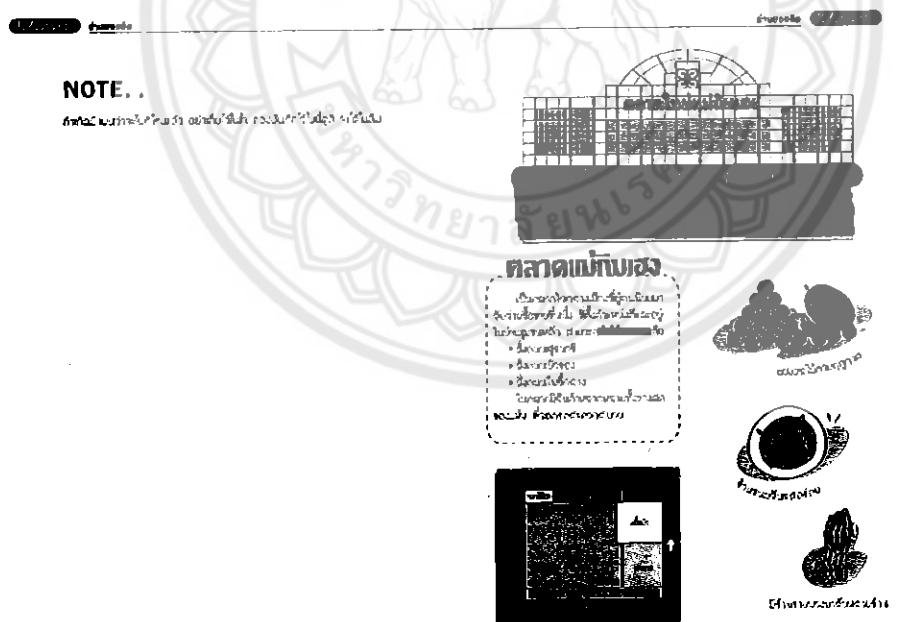
ภาพ 75 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ปีเที่ยวกันเดอะ’ 10
ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

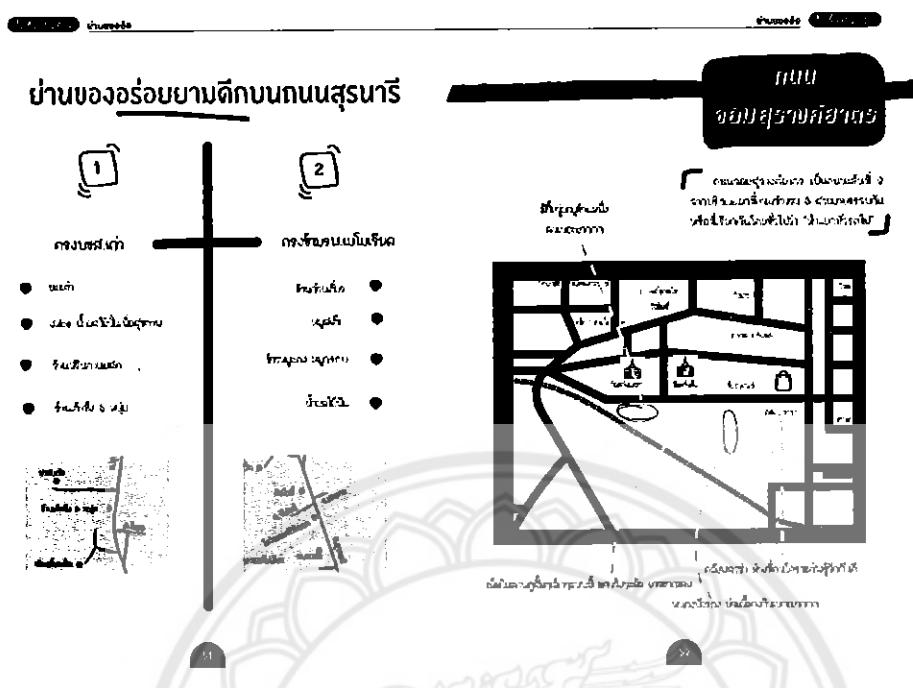
ภาพ 76 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ปีเที่ยวกันเดอะ’ 11
ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

ภาพ 77 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'ไปเที่ยวกันเถอะ' 12
ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

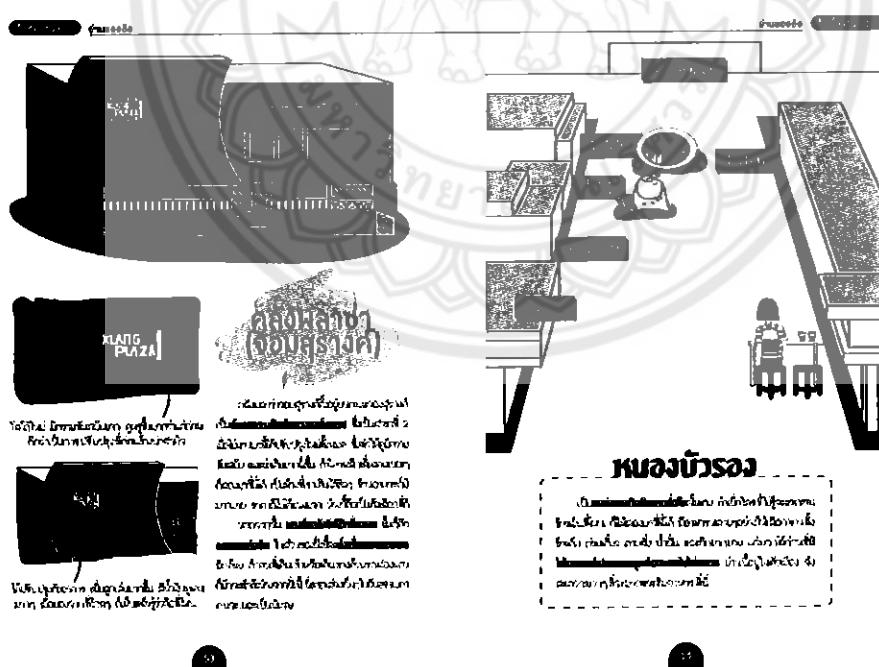

ภาพ 78 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'ไปเที่ยวกันเถอะ' 13
ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

ภาพ 79 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'ไปเที่ยวภัณฑ์' 14

ที่มา: กมลชนก คำเสเมอ

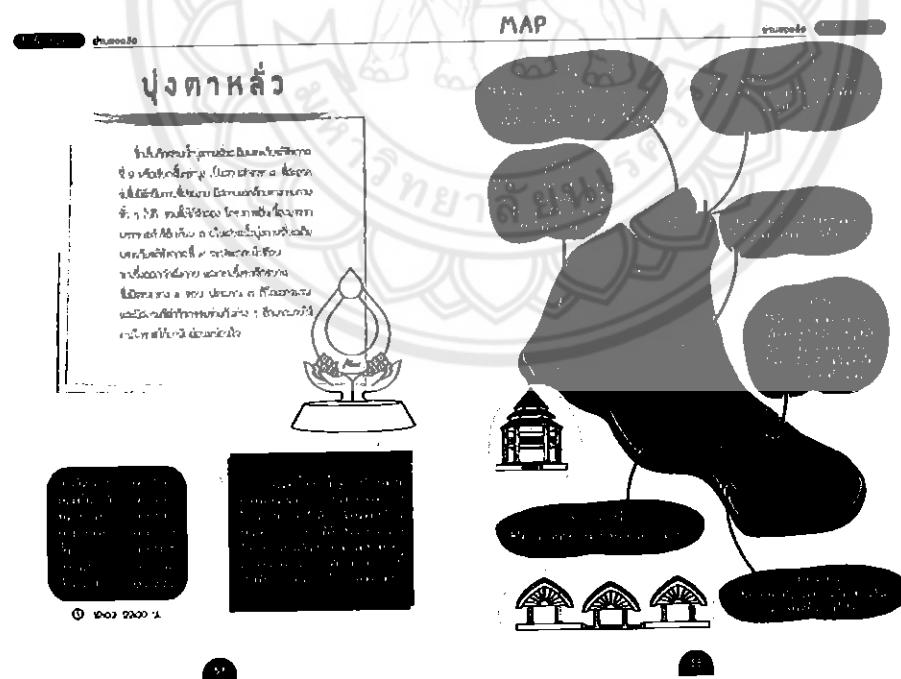
ภาพ 80 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'ไปเที่ยวภัณฑ์' 15

ที่มา: กมลชนก คำเสเมอ

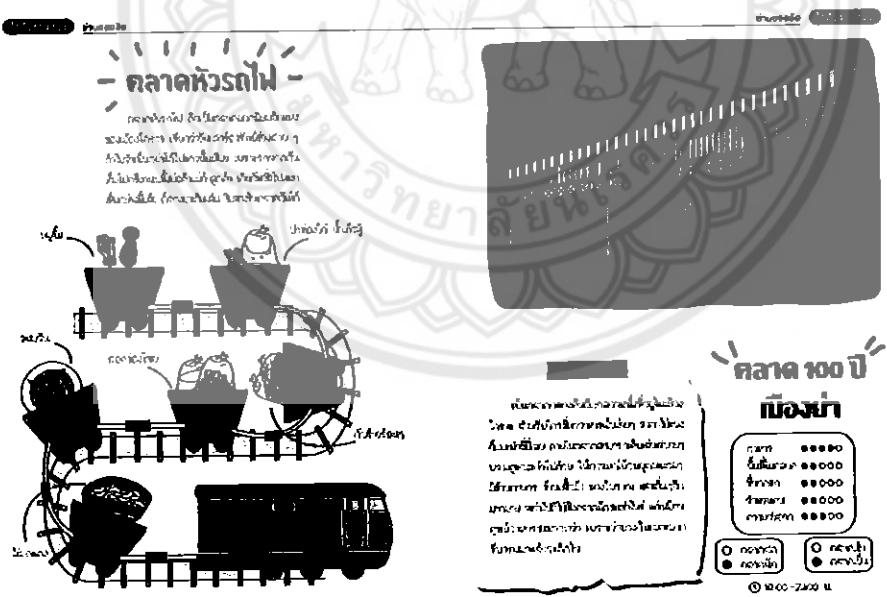
ภาพ 81 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'ไปเที่ยวกันเถอะ' 16

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

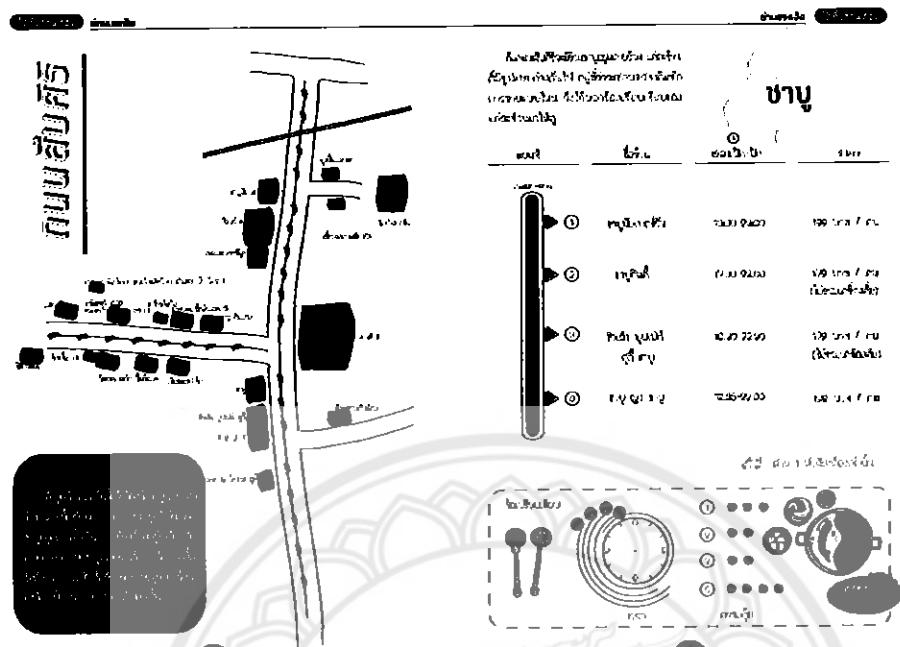

ภาพ 82 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'ไปเที่ยวกันเถอะ' 17

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

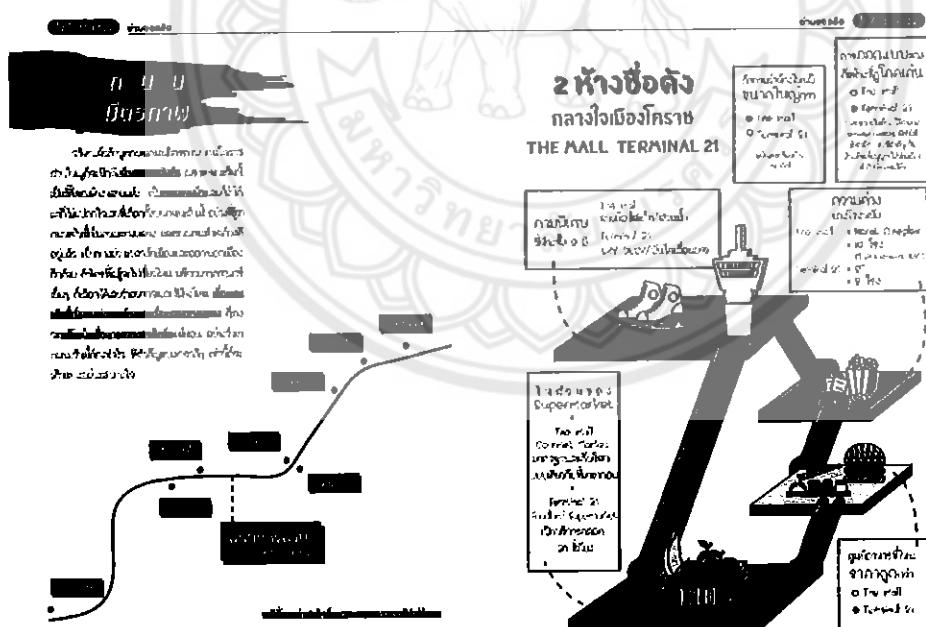

ภาพ 84 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'ไปเที่ยวกันเถอะ' 19
ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

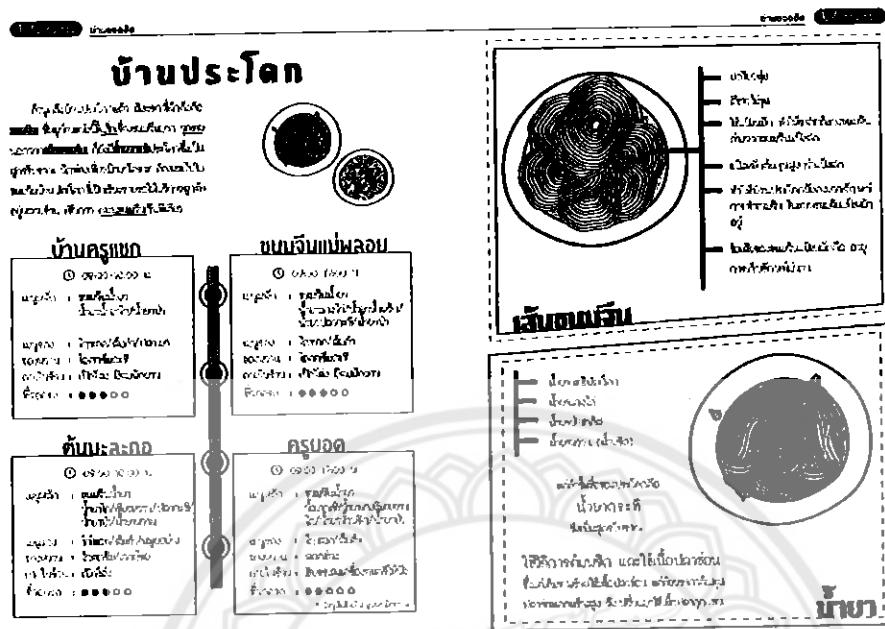
ภาพ 85 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'เป้าเที่ยวกันเถอะ' 20

ที่มา: กมลชนก คำเสนอ

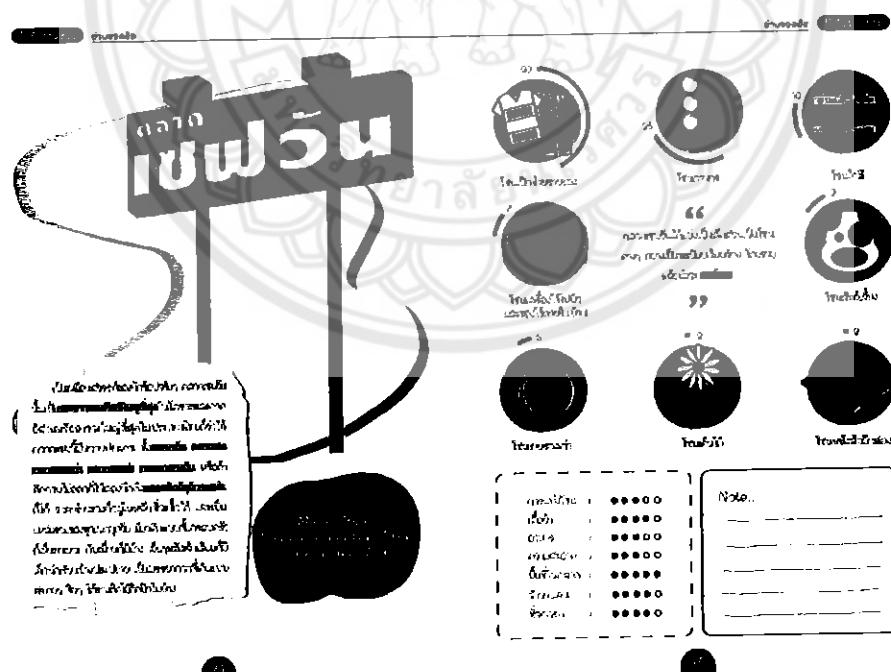
ภาพ 86 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'เป้าเที่ยวกันเถอะ' 21

ที่มา: กมลชนก คำเสนอ

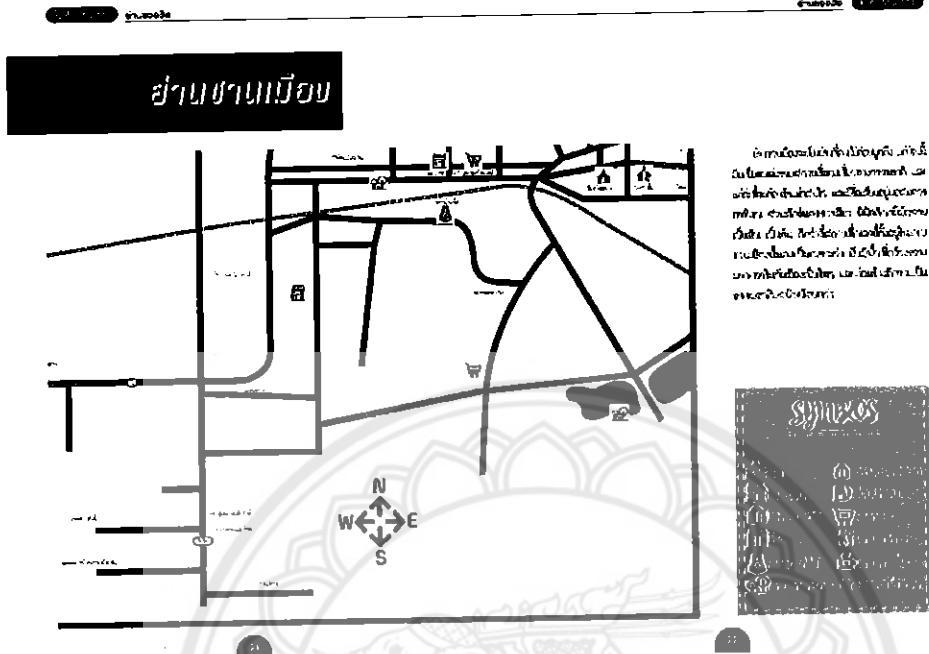
ภาพ 87 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ไปเที่ยวภัณฑะ’ 22

ที่มา: กมลชนก คำเสนอ

ภาพ 88 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘ไปเที่ยวภัณฑะ’ 23

ที่มา: กมลชนก คำเสนอ

ภาพ 89 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'ไปเที่ยวกันเถอะ' 24

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

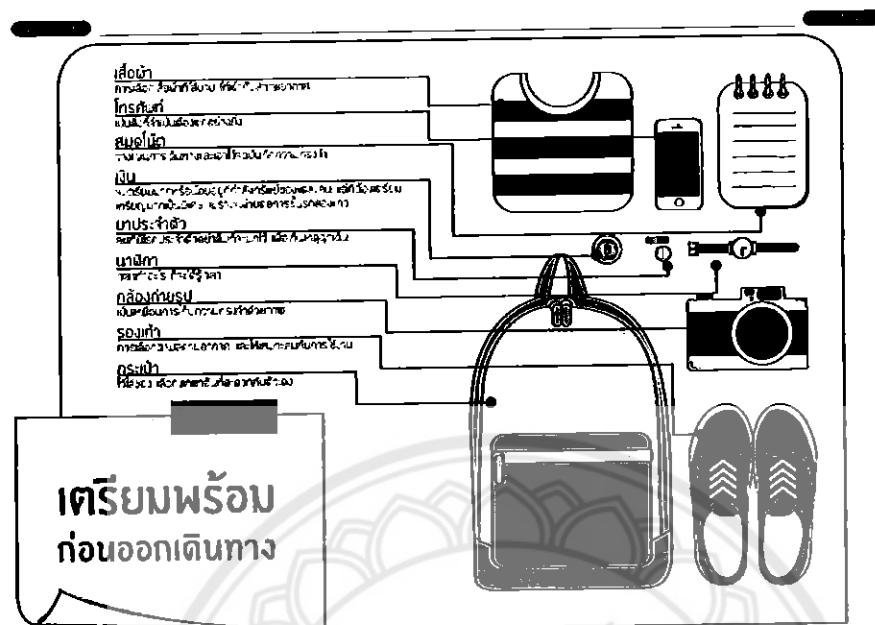
NOTE..

ผลงานนี้เป็นการนำเสนอ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

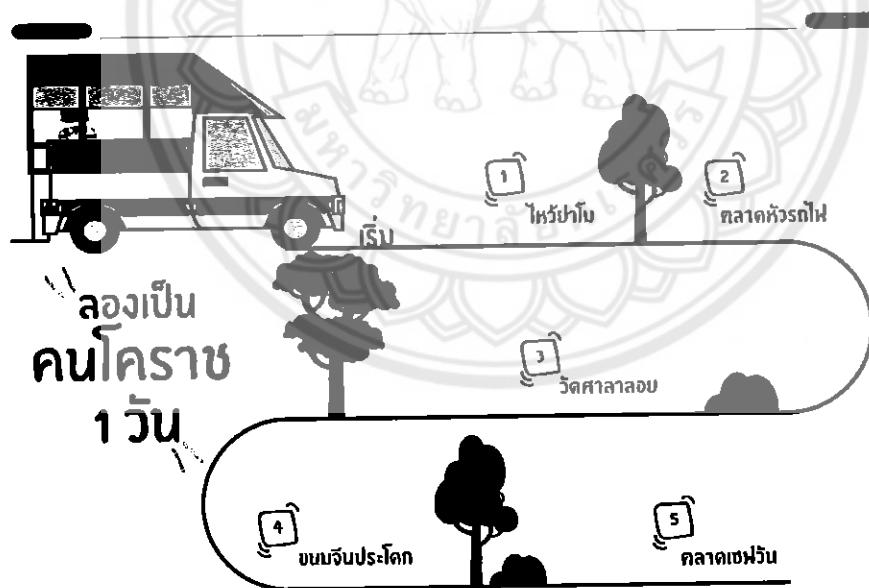
ภาพ 90 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'ลองเป็นคนโกราก 1 วัน' 1

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

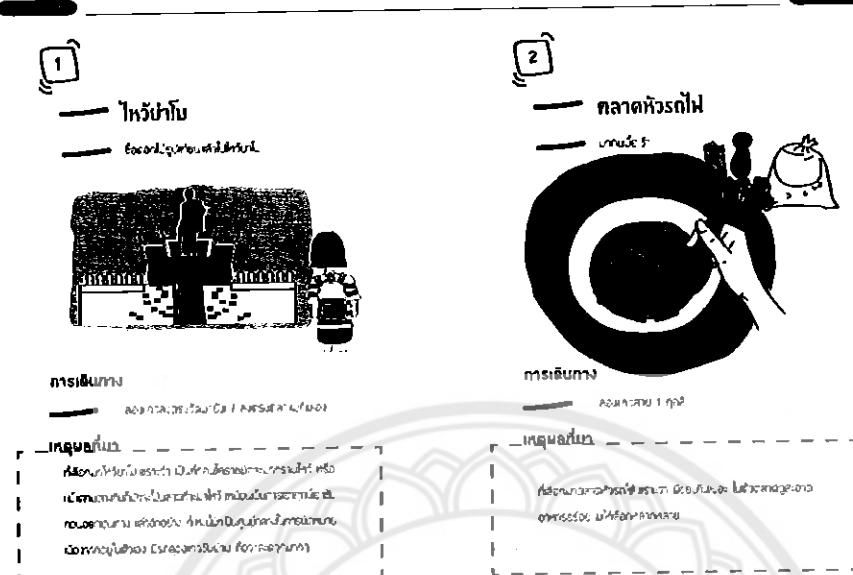
ภาพ 91 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'ลองเป็นคนโคราช 1 วัน' 2

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

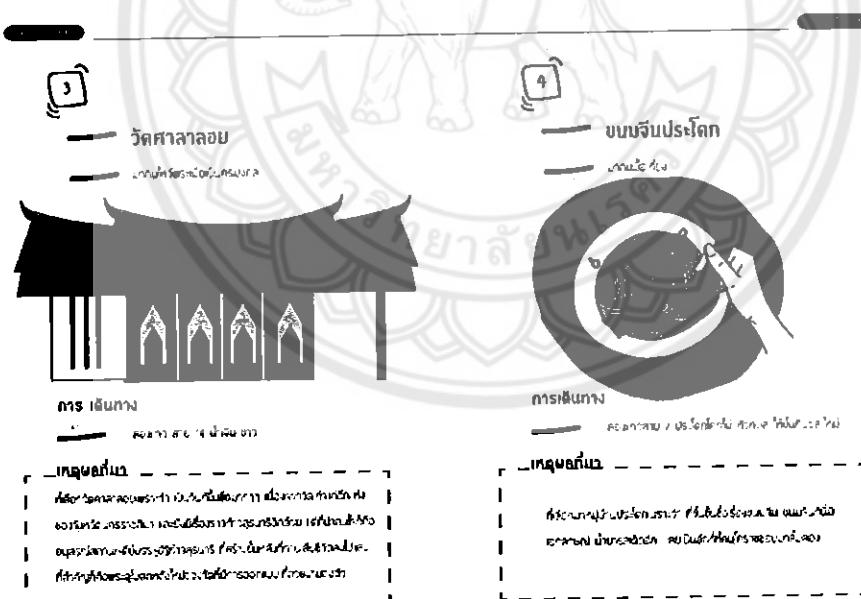

ภาพ 92 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'ลองเป็นคนโคราช 1 วัน' 3

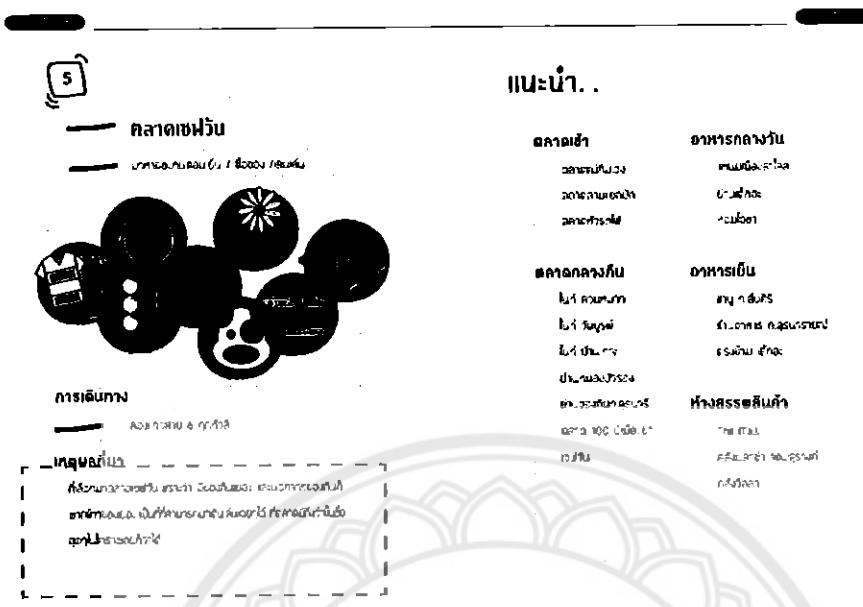
ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

ภาพ 93 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'ลองเป็นคนโกราช 1 วัน' 4
ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

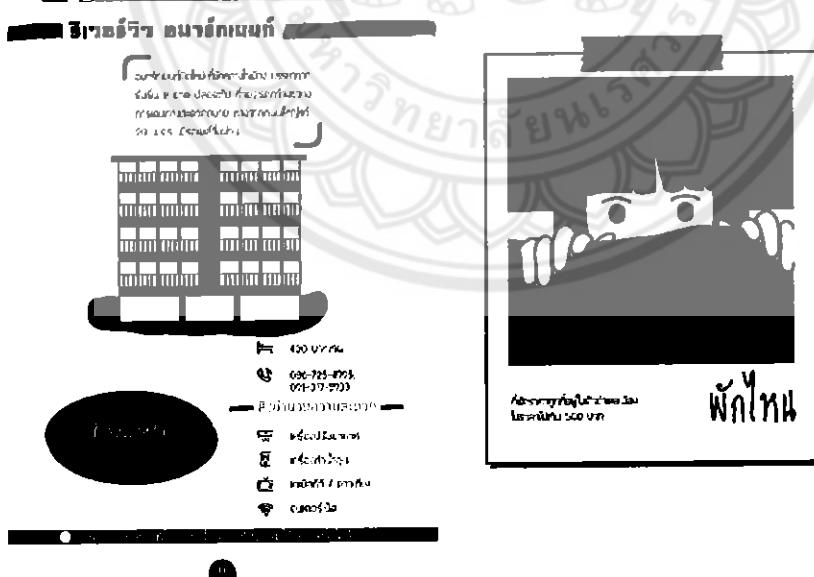

ภาพ 94 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'ลองเป็นคนโกราช 1 วัน' 5
ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

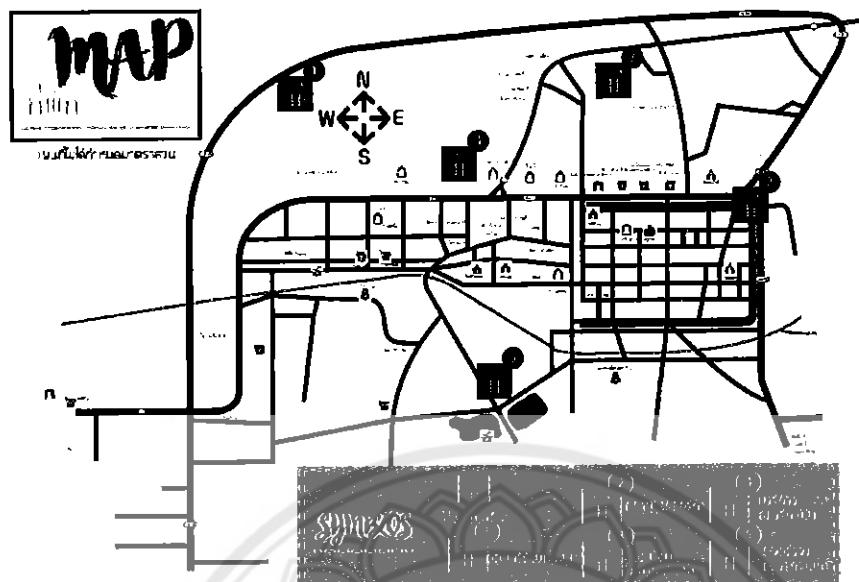
ภาพ 95 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'ลองเป็นคนโคราช 1 วัน' ๖

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

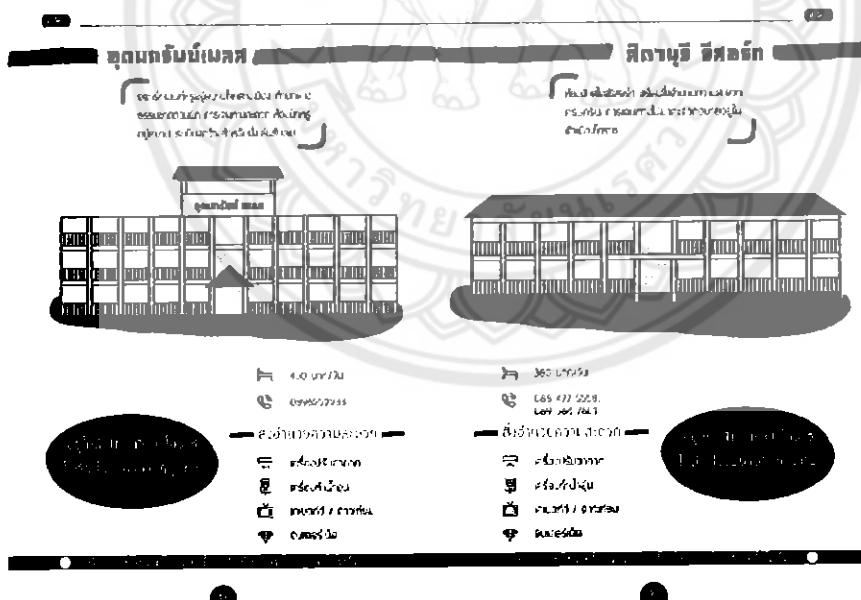

ภาพ 96 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'พักใหญ่' ๑

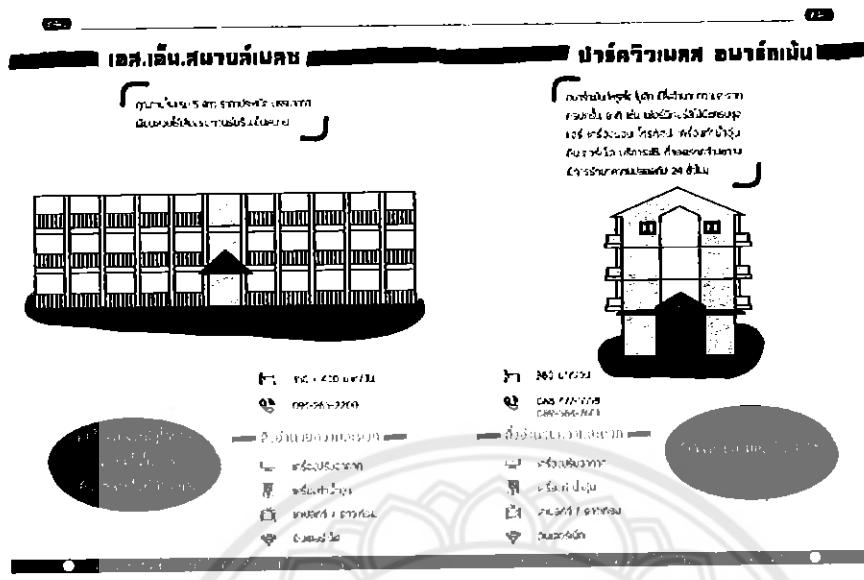
ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

ภาพ 97 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'พักไทน' 2
ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

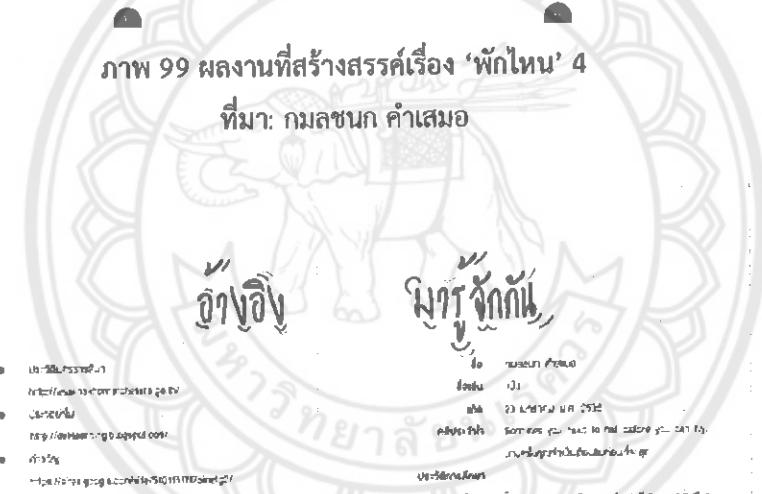

ภาพ 98 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง 'พักไทน' 3
ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

ภาพ 99 ผลงานที่สร้างสรรค์เรื่อง ‘พักใหญ่’ 4

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

ภาพ 100 ผลงานที่สร้างสรรค์หน้าอ้างอิงและมารู้จักกัน

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับ การออกแบบหนังสือข้อมูลเชิงภาพเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยวอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยดังนี้

1. จังหวัดนครราชสีมาเป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทยบนดินแดนที่ราบสูงอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากร และสิ่งอำนวยความสะดวกหลากหลายรูปแบบ ด้วยทำเลที่ตั้งที่อยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ มากนัก จึงเป็นจุดหมายปลายทางในการท่องเที่ยวพักผ่อนวันหยุดที่เป็นที่นิยมอันดับต้นๆ แห่งหนึ่งของชาวเมืองหลวง และจังหวัดใกล้เคียงในปัจจุบัน
2. กลุ่มเป้าหมายในการออกแบบหนังสือคือช่วงอายุ 18-25 ปี นักท่องเที่ยวที่อาศัยการเดินเท้าหรือใช้รถสาธารณะ
3. หนังสือแนะนำการท่องเที่ยวของจังหวัดนครราชสีมา มีน้อย ส่วนมากจะจัดทำเป็นเว็บไซต์ เพราะมันง่ายต่อการค้นหา หนังสือจึงไม่มีความโดยเด่น
4. คนส่วนใหญ่ที่มาเที่ยงจังหวัดนครราชสีมา ก็มักจะไปเที่ยวกันที่ต่างอำเภอ ไม่ต่อยมาเที่ยวชมอำเภอเมืองเท่าไหร่ หรือถ้าหากจะเข้าห้างสรรพสินค้าเลย จึงทำให้คนต่างถิ่นอาจจะยังไม่รู้ถึงของดีของตัวอำเภอเมือง

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการออกแบบหนังสือเรื่อง ‘ไปไหน ไปเตือน อยากจิพาไป (บันทึกของสองขา พาไปทัว(อำเภอเมืองโคราช)’ ผู้วิจัยสามารถนำอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จังหวัดนครราชสีมาเป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่ การเดินทางก็เลยไม่ค่อยมีปัญหามากมาย แต่ถ้าเกิดมีคนสนใจเที่ยวในตัวเมืองของจังหวัดนครราชสีมา ก็อาจจะลำบากอยู่บ้าง การเดินทางภายในก็มีหลายช่องทาง รถโดยสารประจำทาง(รถสองแถว)ภายในตัวเมืองก็มีอยู่หลายสาย หลายสี หลายรูปแบบ ก็อาจจะเป็นปัญหาอย่างมากต่อนักท่องเที่ยว เพราะถ้าไม่ได้ศึกษาข้อมูลมาเป็นอย่างดี มีโอกาสที่จะหลงเป็นอย่างมาก การจัดทำแผนที่เดินรถสองแถวเลยค่อนข้างจะลำบาก แต่ก็ได้ตัวอย่างมาดู ทำให้นำมาปรับใช้ได้
2. พบว่าความจำเป็นที่ต้องใช้หนังสือท่องเที่ยวในการนำทางในหมู่นักท่องเที่ยวมีจำนวนไม่มากนัก เนื่องจากในยุคสมัยนี้มีเทคโนโลยีที่สะดวกสบายต่อการนำทาง หรือบอกข้อมูลต่างๆ แบบ

พรีฯ ทำให้ไม่ต้องเสียเงินในการซื้อหนังสือและนำการท่องเที่ยว เลยมีความเลิ้งเห็นว่า จะมีคนสนใจในหนังสือแนะนำการท่องเที่ยวอยู่หรือไม่

3. การจัดทำหนังสือค่อนข้างมีปัญหาบ้าง ในบางส่วนของเนื้อหา นอกราชที่ได้ศึกษาข้อมูล มาแล้ว ก็ต้องเรียนรู้เพิ่มเติม เช่นภาษาของผู้เขียน บางอย่างก็ยาก เพราะเสียงต่อคนอื่นจะอ่าน ไม่เข้าใจ และต้องให้เข้ากับกลุ่มเป้าหมายที่มีช่วงอายุ 18-25 ปี อีกด้วย
4. การจัดทำหนังสือนอกจากมีความคิดที่สร้างสรรค์ในการออกแบบแล้ว ยังต้องมีความรอบคอบ เป็นที่นึงอีกด้วย เพราะว่า ต้องค่อยดูขนาดตัวอักษร ระยะห่าง ความกว้างของคำ คำสวย หรือไม่ แบบอักษรตัวนี้เหมาะสมกับงานหรือเปล่า จัดวางหน้ากระดาษดูสวยงามหรือไม่ เป็นต้น ทุกๆอย่างต้องค่อยดูอย่างดี
5. เมื่อจัดทำหนังสือที่มีจำนวนหน้าเยอะ มันอาจทำให้เบลอๆ ข้ามสิ่งที่ควรแก้ ทำให้ปล่อยปละ ละเลย จนกลายเป็นปัญหาในภายหลัง
6. เนื่องจากหนังสือเล่มนี้เน้นภาพวาดทั้งเล่ม การวาดภาพก็ต้องเป็นปัญหานึง เพราะมันคือการ วาดทั้งเล่ม อาจจะต้องใช้เวลานาน เพื่อให้ภาพออกมาดูรู้เรื่อง ไม่ถูกกับสมจริง แต่ก็ต้องไม่ ออกร้าย

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยพบว่าหนังสือแนะนำการท่องเที่ยวได้ถูกผลิตออกมากเป็นจำนวนมาก หนังสือ แต่ละเล่มจึงต้องมีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการออกแบบหนังสือเรื่อง “ไปใหม่ ไป เดอะ อย่างจิพ้าไป” (บันทึกของสองขา พาไปทั่ว(อำเภอ)เมืองโคราช)” ดังนี้

1. ศึกษาหนังสือแนะนำการท่องเที่ยวเล่มอื่นๆ เพื่อดูความต่างของหนังสือเหล่านั้น ว่าสิ่งไหนดี นำมาปรับใช้ สิ่งไหนยังไม่ดีก็นำมาปรับปรุง สิ่งไหนยังไม่มีก็นำมาต่อยอด
2. ข้อมูลเนื้อหาในหนังสือแนะนำการท่องเที่ยวมักจะมากระตุนความอยากรู้ไปที่นั้นๆของหลายๆ คน วิธีการเขียน การเรียนรู้ การศึกษาหาข้อมูล มันจึงสำคัญอย่างมาก ทำยังไงให้เป็นวิธี เขียนในสไตล์เรา ทำยังไงให้คนสนใจ
3. หนังสือแนะนำการท่องเที่ยว มักมีรูปแบบคล้ายๆกัน การทำให้ต่างจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจ พอเรา มีแนวความคิดแล้ว ต้องมาก็คือการออกแบบ ทำยังไงให้ต่าง ทำยังไงให้มันดูเด่นการว่าอื่นๆ
4. การจัดลำดับความสำคัญของงาน ต้องมีการวางแผนที่ดี เพื่อที่จะเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรมประเภทหนังสือ

- ดร.ศรีเรือน แก้วกัจวาน.(2545).จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย (เล่ม 2) วัยรุ่น – วัยสูงอายุ.(8).กรุงเทพมหานครฯ.สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทีปกร วุฒิพิทยามคง. (2555). หนังสือไซโโกร็อกเกียว : โตเกียวเที่ยวที่หนึ่ง. (1). กรุงเทพมหานครฯ: สำนักพิมพ์ a book.
- ปาพจน์ หบุนภกตี. (2555). Graphic Design Principles second edition. (1). นนทบุรี: บริษัท ไอเดีย พรีเมียร์ จำกัด.
- พาศนา ตันตลักษณ์. (2526). หลักการออกแบบ : Principles of design. (ไม่ปรากฏครั้งที่พิมพ์). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ทักษิณชร.
- ม.ร.ย.มะลิ . (2552). หนังสือโตเกียวอะโซบิ 44 วัน. (1). กรุงเทพมหานครฯ. สำนักพิมพ์ วงศ์คลم.
- ม.ย.ร. มะลิ. (2557). หนังสือออนไลน์เพนจร in โตเกียว. (1). นนทบุรี: สำนักพิมพ์อมรินทร์.
- Jun Sakurada. (2558). Basic Infographic. (1). นนทบุรี: บริษัท ไอเดีย พรีเมียร์ จำกัด.

บรรณานุกรมสื่อออนไลน์

- โกสุม สายใจ.(2556). ความรู้เกี่ยวกับการสร้างภาพประกอบ. สืบค้นเมื่อ 16 มกราคม 2559, จาก http://www.wwartcoll.com/articles2_wi1_sub.php?id=5.
- ครุชนเมศ มีทองกลาง. (26 สิงหาคม 2555). หน่วยที่ 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์. สืบค้นเมื่อ 16 มกราคม 2559, จาก <https://chonamat.wordpress.com/หน่วยที่-1-ความรู้เบื้อง-2/>.
- จุฬารัตน์ จอกสูงเนิน. (11 มีนาคม 2556). การออกแบบกราฟิก. สืบค้นเมื่อ 16 มกราคม 2559, จาก <http://bowtysnoo.blogspot.com/2013/03/2-1.html>.
- บริษัทสุพริมพรินท์ จำกัด. (2553). การจัดเลย์เอ้าท์โดยใช้กริด. สืบค้นเมื่อ 16 มกราคม 2559, <http://www.supremeprint.net/index.php?lay=show&ac=article&id=538976617>.
- บริษัท อี.พี.ซี.คอร์ปอเรชั่น จำกัด. (2548). ตัวอักษรเพื่อการพิมพ์. สืบค้นเมื่อ 16 มกราคม 2559, จาก <http://www.epccorps.com/lesson05.htm>.

- ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง. (ไม่ปรากฏวันเดือนปีที่เผยแพร่). การท่องเที่ยว. สืบค้นเมื่อ 16 มกราคม 2559, จาก <https://tourismatbuu.wordpress.com>.
- ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง. (11 พฤษภาคม 2554). หลักการออกแบบ. สืบค้นเมื่อ 16 มกราคม 2559, จาก <http://www.sahavicha.com/?name=knowledge&file=readknowledge&id=3917>.
- ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง. (30 กันยายน 2558). กระดาษ. สืบค้นเมื่อ 16 มกราคม 2559, จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/กระดาษ>.
- ศูนย์ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนครบวงจรจังหวัดนครราชสีมา. (ไม่ปรากฏวันเดือนปีที่เผยแพร่). อาหารพื้นเมือง จังหวัดนครราชสีมา. สืบค้นเมื่อ 16 มกราคม 2559, จาก http://www.niecc.cddkorat.com/index.php?option=com_content&view=article&id=74&Itemid=59.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (11 กุมภาพันธ์ 2554). หน่วยที่ 1 สื่อสิ่งพิมพ์. สืบค้นเมื่อ 16 มกราคม 2559, จาก http://pakjirapantim300.blogspot.com/p/1_10.html.
- T27. (12 พฤษภาคม 2554). ให้ร่ายโน้ต วีรสตรี หญิงกล้า แห่งเมืองโคราช. สืบค้นเมื่อ 16 มกราคม 2559, จาก <http://www.vcharkarn.com/blog/115165>.
- weaq. (5 ตุลาคม 2558). เส้นทางการเดินรถสองแควในเมืองโคราช. สืบค้นเมื่อ 16 มกราคม 2559, จาก <http://www.goisgo.net/>

ภาพ 101 บูรจัดแสดงผลงาน 1

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

ภาพ 102 บูรจัดแสดงผลงาน 2

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

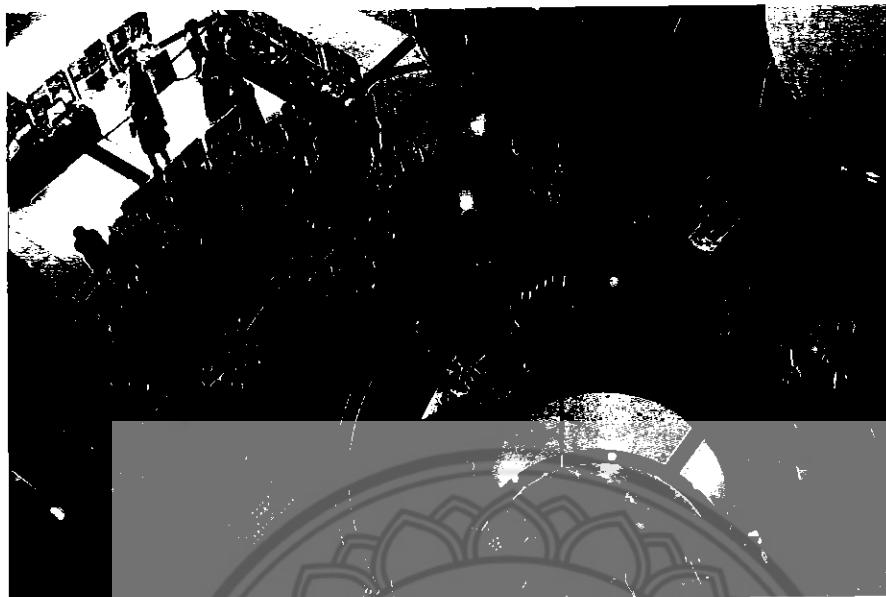
ภาพ 103 บูรจัดแสดงผลงาน 3

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

ภาพ 104 บูรจัดแสดงผลงาน 4

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

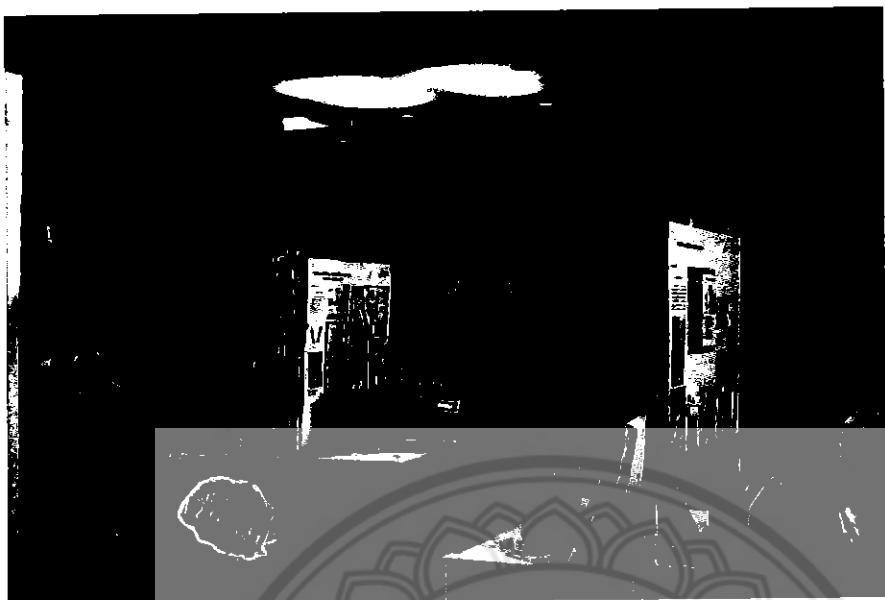
ภาพ 105 ภาพรวมบูรจัดแสดงผลงาน 1

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

ภาพ 106 ภาพรวมบูรจัดแสดงผลงาน 2

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

ภาพ 107 คนชมผลงาน 1

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

ภาพ 108 คนชมผลงาน 2

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

ภาพ 109 คนชมผลงาน 3

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

ภาพ 110 คนชมผลงาน 4

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

ภาพ 111 คนชุมพลงาน 5

ที่มา: ยุทธพงษ์ เหวรักษ์

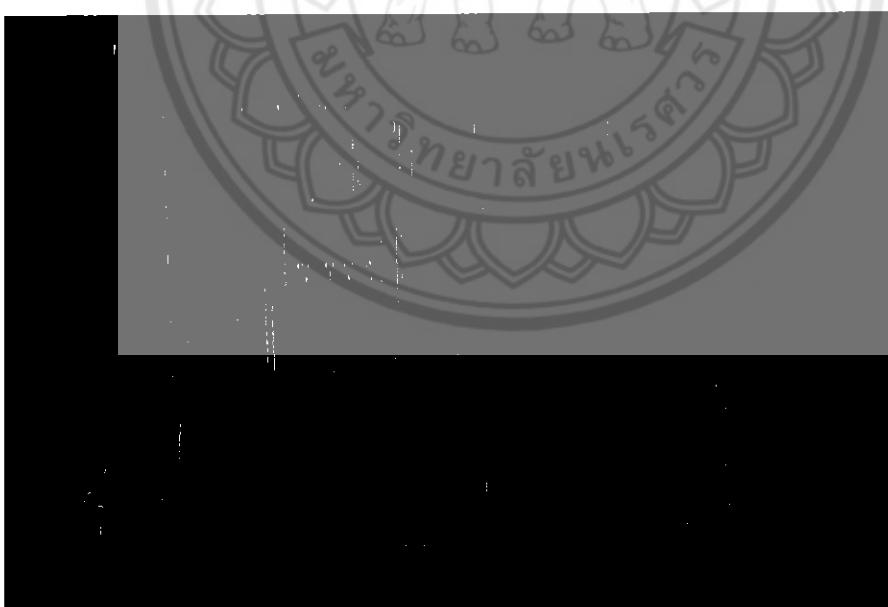
ภาพ 112 คนชุมพลงาน 6

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

ภาพ 113 คนชุมพลงาน 7

ที่มา: กมลชนก คำเสมอ

ภาพ 114 คนชุมพลงาน 8

ที่มา: ไฟลิน เลื่อนคลอย